

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΓ΄

Σάββατο 3 Δεκεμβρίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο Γενικό Λύκειο Γρεβενών, σελ. 2218
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2214,2231,2239

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2012", σελ. 2211-2258

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΕΤΣΑΛΛΗΝΙΚΟΣ Φ. , σελ. 2230-2232

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β. , σελ. 2221-2230
ΖΗΣΗ Ρ. , σελ. 2232-2242
ΝΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 2242-2251
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β. , σελ. 2211-2221
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β. , σελ. 2251-2258

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. , σελ. 2214
ΖΗΣΗ Ρ. , σελ. 2239
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β. , σελ. 2214
ΠΕΤΣΑΛΛΗΝΙΚΟΣ Φ. , σελ. 2231

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΓΑΤΣΑ Α. , σελ. 2249
ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. , σελ. 2216
ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε. , σελ. 2218
ΒΑΡΔΙΚΟΣ Π. , σελ. 2243
ΒΛΑΤΗΣ Ι. , σελ. 2242
ΒΛΑΧΟΣ Γ. , σελ. 2232
ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ Ε. , σελ. 2241
ΒΟΥΡΟΣ Ι. , σελ. 2235
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. , σελ. 2213,2214
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. , σελ. 2241,2244
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 2220,2221,2222
ΈΞΑΡΧΟΣ Β. , σελ. 2220
ΘΕΟΧΑΡΗ Μ. , σελ. 2224
ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ Σ. , σελ. 2252
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 2219
ΚΑΤΣΕΛΗ Λ. , σελ. 2233
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 2253
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ.(ΠΑΣΟΚ). , σελ. 2246
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ό. , σελ. 2245
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ. , σελ. 2247
ΚΟΡΑΝΤΗΣ Ι. , σελ. 2255
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. , σελ. 2256
ΜΑΝΩΛΑΚΗΣ Ά. , σελ.2240
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ. 2227
ΜΑΡΙΝΟΣ Γ. , σελ. 2215
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 2250

ΜΙΧΟΥ Μ. , σελ. 2248
ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ Σ. , σελ. 2226
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. , σελ. 2211,2213
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ. , σελ. 2225
ΝΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 2257
ΝΤΟΛΙΟΣ Γ. , σελ. 2237
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 2228
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. , σελ. 2231
ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ Α. , σελ. 2251
ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Γ. , σελ. 2243
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν. , σελ. 2239
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 2214,2215
ΠΕΡΛΕΠΕ - ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ Α. , σελ. 2227
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η. , σελ. 2234
ΡΕΝΤΑΡΗ - ΤΕΝΤΕ Ό. , σελ. 2238,2239
ΡΕΠΠΑΣ Δ. , σελ. 2222
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. , σελ. 2230,2231
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 2236
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 2253

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΓ'

Σάββατο 3 Δεκεμβρίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 3 Δεκεμβρίου 2011, ημέρα Σάββατο και ώρα 18.02' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΕΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2012».

Το λόγο έχει η κ. Θεοδώρα Μπακογιάννη, ειδική εισηγήτρια των Ανεξαρτήτων Βουλευτών για είκοσι λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφιση του προϋπολογισμού συμπίπτει με το πιο κρίσιμο δεκαήμερο για την Ευρωπαϊκή Ένωση το οποίο άνοιξε χθες και θα ολοκληρωθεί με τις αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής σε μια εβδομάδα.

Κανείς δεν μπορεί να παραγνωρίσει ότι η Ευρώπη διέρχεται τη μεγαλύτερη κρίση την οποία έχει ζήσει μεταπολεμικά. Η Ευρωπαϊκή Νομισματική Ένωση κλυδωνίζεται και μαζί της κινδυνεύει και η παγκόσμια οικονομία.

Ταυτόχρονα στις ευρωπαϊκές κοινωνίες οι δυνάμεις του ευρωσκεπτικισμού τροφοδοτούν όλο και πιο πολύ την αμφισβήτηση του κοινού ευρωπαϊκού οράματος.

Οι αποφάσεις που έχουν μπροστά τους οι πολιτικές ηγεσίες της Ευρώπης είναι δύσκολες. Η Ευρώπη παρά τα λάθη και τις καθυστερήσεις όλων μπορεί και πρέπει να βρει τη συνοχή της και να προχωρήσει σε έναν έντιμο συμβιβασμό.

Για να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη στο ευρώ χρειάζεται βαθύτερη και ταχύτερη ευρωπαϊκή ενοποίηση που θα βασίζεται σε δυο αρχές: την ευρωπαϊκή αλληλεγγύη και την δημοσιονομική πειθαρχία.

Είναι πλέον αναπόφευκτο να ολοκληρωθεί τώρα η συζήτηση για την αναμόρφωση των ευρωπαϊκών θεσμών και για τη σωτηρία του κοινού νομίσματος.

Η Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απ' αυτήν τη συζήτηση, απ' αυτήν τη δύσκολη διαπραγμάτευση δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι απύσχα. Η συμμετοχή στον πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην Ευρωζώνη αποτελεί στρατηγική κατάκτηση του ελληνικού λαού και δεν επιτρέπεται με κανένα τρόπο να αμφισβητηθεί, να συρρικνωθεί ή να ανατραπεί. Γι' αυτό και

από το Βήμα της Βουλής καλώ την Κυβέρνηση συνεργασίας και τις πολιτικές δυνάμεις που πιστεύουν στην ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας να συγκροτήσουν ένα εθνικό πλαίσιο θέσεων που η ελληνική Κυβέρνηση θα παρουσιάσει στον ευρωπαϊκό διάλογο για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το ευρώ που ξεκινά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα μεγάλο πρόβλημα που έχει μπροστά της η Κυβέρνηση συνεργασίας είναι η αδράνεια. Αδράνεια που οφείλεται στην συμπεριφορά Ιανού των κομμάτων που συμμετέχουν, του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ, τα οποία δηλώνουν ότι στηρίζουν το έργο της Κυβέρνησης Παπαδήμου, αλλά με τις πράξεις και τις συμπεριφορές τους συνεχίζουν να προτάσσουν το κομματικό συμφέρον. Αυτή η διπρόσωπη πολιτική τακτική παρατείνει την αβεβαιότητα και την ανασφάλεια στην κοινωνία και αυξάνει την έλλειψη εμπιστοσύνης που είναι το μεγάλο, το ουσιαστικό πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας.

Το ΠΑΣΟΚ και τα ηγετικά του στελέχη, που έχουν καταλάβει κεντρικά Υπουργεία της Κυβέρνησης, ασχολούνται πρωτίστως με τη διαδοχή Παπανδρέου και τις εσωκομματικές μεθοδεύσεις μέσα στο κόμμα τους. Η πολιτική που παράγουν εδώ και εβδομάδες είναι εσωστρεφής και σχετίζεται με το προσωπικό σχεδιασμό τους και τον εσωκομματικό ανταγωνισμό τους εν όψει της διαδοχής που έχουν μπροστά τους.

Από την άλλη η Νέα Δημοκρατία παριστάνει την Αντιπολίτευση μιας Κυβέρνησης, στην οποία συμμετέχει, προς την οποία επιτίθεται διαρκώς αντί να επιδιώκει μέσω των Υπουργών της, που τυγχάνει να είναι και Αντιπρόεδροι του κόμματος ή βασικοί σύμβουλοι του ίδιου του Προέδρου της, να βοηθήσει τον κόσμο, βελτιώνοντας τις πολιτικές που εφαρμόζονται. Μάλιστα αυτό το πράττει με τόσο προκλητικό και άτεχνο τρόπο, ώστε εις εκ των Αντιπροέδρων της αγανάκτησε δημοσίως για το παράλογο αυτής της τακτικής.

Το βασικό ερώτημα για τη Νέα Δημοκρατία που συγκυβερνά είναι αν τολμά, αν θέλει να αλλάξει τις κακές πολιτικές του ΠΑΣΟΚ. Δεν μπορεί η ηγεσία, τα στελέχη και οι Υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας, που συμμετέχουν στην Κυβέρνηση, να κρύβονται πίσω από γενικόλογες ανακοινώσεις και δηλώσεις. Μπορούν -και πρέπει κατά τη γνώμη μου- να θέσουν τα θέματα στην Κυβέρνηση που συμμετέχουν, να τα συζητήσουν με τον Πρωθυπουργό, να προτείνουν αλλαγές, ναβάλουν επιτέλους τέλος στα πάμπολλα λάθη της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ. Δεν το κάνουν, είτε γιατί δεν θέλουν να αναλάβουν το πολιτικό κόστος ή γιατί δεν έχουν την ικανότητα να σχεδιάσουν σοβαρές εναλλακτικές προτάσεις και να πείσουν γι' αυτές το λαό.

Αυτό αποτυπώνεται ανάγλυφα στον προϋπολογισμό του επόμενου χρόνου. Όλα τα κόμματα της συγκυβέρνησης στην πιο

κρίσιμη στιγμή για τη χώρα αποφάσισαν να υιοθετήσουν τον προϋπολογισμό του κ. Βενιζέλου. Τον προϋπολογισμό ενέκρινε το Υπουργικό Συμβούλιο, τον ενέκρινε δηλαδή το ΠΑΣΟΚ, αλλά και η Νέα Δημοκρατία διά των Αντιπροέδρων της και ο ΛΑΟΣ. Τον προσυπέγραψε μάλιστα ο σύμβουλος του κ. Σαμαρά, ο Υφυπουργός Οικονομικών ο κ. Μουρμούρας. Την ίδια ώρα, όμως - όσοι από εμάς ήμασταν στην επιτροπή το γνωρίζουμε- ο κύριος Υφυπουργός μιλώντας στην επιτροπή προσπάθησε να κρατήσει αποστάσεις βάζοντας αστερίσκους και διαφωνίες για το αν ο προϋπολογισμός θα πετύχει τους στόχους του.

Το ερώτημα είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί δεν έκαναν κάτι να αλλάξει ο ίδιος και το κόμμα του τον προϋπολογισμό, όταν συμμετέχει στην Κυβέρνηση;

Εμείς δεν θα ακολουθήσουμε αυτήν την τακτική. Δυστυχώς, με βάση το Σύνταγμα δεν έχουμε τη δυνατότητα μετά την κατάθεση του προϋπολογισμού στην Ολομέλεια να τον επηρεάσουμε, όπως έχουν ή είχαν τα κυβερνητικά κόμματα πριν κατατεθεί. Παρ' όλα αυτά, όμως, θα αναλάβουμε, όπως κάναμε και πέρσι, όπως κάναμε και με το μεσοπρόθεσμο το κόστος να παρουσιάσουμε συγκεκριμένες και συγκροτημένες εναλλακτικές προτάσεις.

Μην έχετε καμμία αμφιβολία, κύριοι συνάδελφοι. Ο προϋπολογισμός αυτός θα αλλάξει, όπως άλλαξε ο προϋπολογισμός του 2011. Ο λόγος είναι απλός: είναι το προπατορικό αμάρτημα της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ του 2009, αντί να κόβει δαπάνες, βάζει φόρους. Και αυτό επιπολαίως και για στενούς κομματικούς λόγους το συνυπογράφουν πλέον και τα δυο κόμματα της συγκυβέρνησης.

Σε όρους γενικής Κυβέρνησης οι πρωτογενείς δαπάνες μένουν ίδιες το 2012 στο 41% του ΑΕΠ, την ίδια ώρα που τα έσοδα αυξάνονται από το 39% στο 42%. Όλα αυτά βέβαια στα χαρτιά. Στην πραγματική ζωή, ο προϋπολογισμός αυτός δεν πρόκειται να υλοποιηθεί. Οι υπολογισμοί του κ. Βενιζέλου θα πύξουν πάλι έξω, όχι μόνο λόγω της παρομιώδους ανεπάρκειας του κρατικού μηχανισμού, αλλά κυρίως γιατί οι φορολογούμενοι, πολλοί εκ των οποίων έχουν εξαντλήσει τη φοροδοτική τους ικανότητα, θα αλλάξουν με πολλαπλούς τρόπους την οικονομική τους συμπεριφορά. Φοροδιαφυγή; Φοροαποφυγή; Αλλαγή επαγγέλματος; Μετατροπή σχέσης από μισθωτή εργασία σε εργασία με μπλοκάκι; Μετανάστευση; Κάτι πάντως από αυτά θα γίνει.

Οι φόροι είναι τόσο θηριώδεις και η απόγνωση των ανθρώπων τόσο μεγάλη που θα σας το πω καθαρά, κύριε Υπουργέ: δεν θα τα πάρετε τα λεφτά. Θα αναγκαστεί η όποια κυβέρνηση να ψάχνει πάλι χρήματα, ξανά και ξανά από τους πρώτους μήνες του 2012.

Η μεγάλη αδυναμία του προϋπολογισμού και της πολιτικής που έχει ακολουθηθεί μέχρι σήμερα είναι η τεράστια και δυσανάλογη επιβάρυνση του ιδιωτικού τομέα, ιδίως των έντιμων φορολογουμένων που συνεχίζει να αποθαρρύνει τις επενδύσεις και την αναθέρμανση της οικονομικής δραστηριότητας και καταστρέφει τις ζωές των ανέργων, που πλησιάζουν πλέον το ένα εκατομμύριο.

Με δεδομένους τους ασφυκτικούς δημοσιονομικούς περιορισμούς για να βγούμε από αυτήν την παγίδα πρέπει να μαζέψουμε τα έσοδα από τους φοροφυγάδες και να τα χρησιμοποιήσουμε αποκλειστικά και μόνο για τη μείωση της επιβάρυνσης στους έντιμους φορολογούμενους. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να γίνουν μερικές απλές και συγκεκριμένες παρεμβάσεις, που είτε έχουν ψηφιστεί και δεν εφαρμόζονται είτε εξαγγέλλονται από όλους, αλλά δεν υλοποιούνται.

Το είπα πρόσφατα στον ίδιο τον Πρωθυπουργό: επιβάλλεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να προχωρήσει ο συμψηφισμός του ΦΠΑ για τις επιχειρήσεις μεταξύ κράτους και ιδιωτών. Είναι παράλογο να ζητάει το κράτος καταβολή ΦΠΑ από τις επιχειρήσεις - χάρωμα που ήρθε και ο κ. Σαχινίδης- στις οποίες χρωστάει δισεκατομμύρια μέσα από την επιστροφή του ΦΠΑ. Με αυτόν τον τρόπο οδηγεί υγιείς επιχειρήσεις με εξαγωγικό προσανατολισμό σε κλείσιμο και στο να χάνονται χιλιάδες θέσεις εργασίας στην πιο δύσκολη εποχή απλά για έναν παραλογισμό.

Επίσης, ως ορίσει επιτέλους ο Πρωθυπουργός πραγματικά έναν Υπουργό Οικονομικών. Δεν μπορεί, κυρίες και κύριοι συνά-

δελφοι, ο Υπουργός Οικονομικών να κάνει ταυτόχρονα δυο από τις πιο δύσκολες δουλειές στη χώρα. Ας προχωρήσουμε στη διάρκεια της ζωής αυτής της Κυβέρνησης στη θέσπιση ενός νέου, απλού, με χαμηλότερους συντελεστές, φορολογικού συστήματος που θα μας δεσμεύει όλους μέσα σε αυτήν τη Βουλή για τα χρόνια που έρχονται.

Ταυτόχρονα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -το είπα επίσης, στον Πρωθυπουργό- πρέπει επιτέλους να καταργηθεί ο Κώδικας Βιβλίων και Στοιχείων για να μπει ένα τέλος στη γραφειοκρατική τλαιπωρία και στην πίσω από τις πόρτες διαφθορά και για να αντιμετωπιστεί επιτέλους αυτή η διαφθορά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτήν την Κυβέρνηση συμμετέχουν τρία κόμματα: Το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία και ο ΛΑΟΣ. Και οι τρεις έχουν εξαγγείλει την κατάργηση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων. Η Δημοκρατική Συμμαχία το πιστεύει αυτό και προκαλεί και παρακαλεί. Κάντε το αύριο. Δώστε επιτέλους ανάσα στις επιχειρήσεις. Δεν αντέχεται πλέον το παιχίδι του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και η διαφθορά, η οποία προκύπτει από αυτόν.

Για να αντιμετωπιστεί η διαφθορά, πρέπει να γίνει πράξη η ηλεκτρονική διασταύρωση στοιχείων των επιχειρήσεων και να προχωρήσουν ριζικές λύσεις, όπως για παράδειγμα -και αυτό, επίσης, το έχουμε ψηφίσει- να αξιοποιηθούν μαζικά στη συλλογή φόρων οι ιδιώτες δικηγόροι, οι λογιστές και να υπάρξει μία συστηματική εκστρατεία εκκαθάρισης του Υπουργείου από τα κυκλώματα της διαφθοράς. Ας ψάξουμε από κοινού να βρούμε αυτούς που εμπλέκονται στα κυκλώματα και να τους απολύσουμε αντί για οριζόντιες εφεδρείες.

Θα ήθελα εδώ να σταθώ στο θέμα της εφεδρείας. Ήταν μια μεγαλοφυής ιδέα της Νέας Δημοκρατίας. Την υιοθέτησε η προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με ισοπεδωτική λογική και χωρίς καθαρά κριτήρια.

Οι επιλογές των οριζοντίων παρεμβάσεων δεν περιορίζουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το εύρος και την παρέμβαση του κράτους, δεν μειώνουν το κράτος, απλώς διαλύουν τη Δημόσια Διοίκηση και αποδιαρθρώνουν τις υπηρεσίες. Η Δημοκρατική Συμμαχία έχει ζητήσει να σχεδιαστεί από μηδενική βάση ένα νέο μοντέλο οργάνωσης και λειτουργίας τους κράτους, όπου ένα μεγάλο μέρος των υπηρεσιών θα επιστρέψει στην ιδιωτική πρωτοβουλία και την κοινωνία των πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς στη Δημοκρατική Συμμαχία είμαστε οι μόνοι που έγκαιρα προτείναμε μια ρεαλιστική και εναλλακτική πρόταση. Απορρίψαμε και απορρίπτουμε, για παράδειγμα, το χαράτσι της ΔΕΗ. Δεν μένουμε όμως εκεί. Αντιλαμβανόμαστε ότι χρειάζονται τα έσοδα και καλέσαμε την Κυβέρνηση να το καταργήσει μεν, αλλά της προτείναμε εναλλακτική πρόταση, διότι αυτός ο φόρος είναι άδικος, εξοντωτικός, δεν συνδέεται με το εισόδημα, ούτε με τον πλούτο. Είναι κυριολεκτικά κεφαλικοί φόρος ακινήτου.

Προτείναμε, λοιπόν, αντί γι' αυτό, δημοσιονομικά ισodύναμα μέτρα που τα παρουσιάσαμε και πήραμε το πολιτικό κόστος. Τα παρουσιάσαμε στο μεσοπρόθεσμο. Είναι μια πρόταση συγκεκριμένη, που η τρόικα δεν την αμφισβήτησε, μια πρόταση που στηριζόταν κατά 62% στις δαπάνες και είχε 10 δισεκατομμύρια μεγαλύτερη προσαρμογή στη διάρκεια της επόμενης τετραετίας. Πρόκειται για μία πρόταση που καθίσταται ακόμα αποτελεσματικότερη, εάν εισπραχθούν τα κατά Ράιχενμπαχ εφικτά φορολογικά έσοδα που λιμνάζουν.

Την πρότασή μας αρνούνται να την συζητήσουν ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία. Γιατί; Γιατί, αντί για οριζόντιες περικοπές, μπαίνει στην ουσία και περικόπτει δαπάνες κοινωνικά άδικες και προκλητικές, που θίγουν όμως τους κομματικούς στρατούς και των δύο κομμάτων.

Θα σας δώσω μερικά παραδείγματα. Παρά τις οριζόντιες περικοπές, η συνολική δαπάνη της γενικής Κυβέρνησης για συντάξεις θα παραμείνει φέτος ίδια με το 2011, στα 31 δισεκατομμύρια. Ο λόγος είναι απλός. Συνεχίζεται ακόμα το σκάνδαλο πρόωρων συνταξιοδοτήσεων στα 52 και στα 55 έτη που απολαμβάνουν ΔΕΚΟ, δημόσιοι και συντεχνίες, όπου με ειδικές διατάξεις του κ. Λοβέρδου χρίστηκε πλασματικός χρόνος συνταξιοδότησης ακόμα και για τις ημέρες των απεργιών. Αντί να ενθαρρύ-

νομε, λοιπόν, την εργασία, επιδοτούμε την ανεργία. Δεκάδες χιλιάδες βγήκαν έτσι φέτος στη σύνταξη και άλλοι τόσοι θα ακολουθήσουν το 2012. Εμείς είπαμε από το καλοκαίρι ότι πρέπει να μπει άμεσα τέλος σ' αυτήν την απαράδεκτη ιστορία.

Δεύτερο παράδειγμα. Στις μη εισηγμένες ΔΕΚΟ έχουμε το 2012 πραγματικά έσοδα από πωλήσεις μόλις 470 εκατομμύρια, 2 δισεκατομμύρια δαπάνες και συσσωρευμένα χρέη 13 δισεκατομμυρίων, ενώ σε εισηγμένες ΔΕΚΟ ακόμη και σήμερα, παρά το μισθολογικό πλαφόν, υπάρχουν χιλιάδες υπάλληλοι που κοστίζουν 6.000 ευρώ το μήνα.

Τρίτο παράδειγμα. Έχουμε τριακόσιους πενήντα χιλιάδες χαμηλοσυνταξιούχους των 500, 600 και 700 ευρώ που παίρνουν το ΕΚΑΣ. Βλέπουν το κονδύλι της κρατικής επιδότησης να περικόπεται από τα 890 εκατομμύρια ευρώ στα 715 εκατομμύρια ευρώ. Περίπου εξήντα χιλιάδες συνταξιούχοι των μεγάλων ΔΕΚΟ, όμως, συνεχίζουν να διατηρούν την ίδια κρατική επιδότηση που είχαν το 2011, δηλαδή 1.150.000.000 ευρώ.

Υπάρχει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και απευθύνομαι και στο ΚΚΕ- πιο ακραία κοινωνική αναληψία από αυτή: ο προϋπολογισμός να κόβει 175 εκατομμύρια από τους πιο φτωχούς των 700 ευρώ και όχι από εκείνους που εισπράττουν 2.000 και 3.000 ευρώ σύνταξη, χωρίς ποτέ να έχουν πληρώσει αντίστοιχες εισφορές;

Επαναφέρω, λοιπόν, την πρότασή μου προς τη Βουλή των Ελλήνων για την ενίσχυση της μακροχρόνιας ανεργίας. Αρκεί να χρηματοδοτήσουμε μόνο τα 120 από τα 300 εκατομμύρια ευρώ του κονδυλίου της ΕΡΤ, μία πρόσθετη περικοπή 30 εκατομμύρια ευρώ από το δικό μας κονδύλι -το κονδύλι της Βουλής- και επιτάχυνση κατά έξι μήνες του ελέγχου των ψεύτικων αναπηρικών συντάξεων και μπορούμε να δώσουμε στους χαμηλοσυνταξιούχους πίσω το ΕΚΑΣ τους.

Πρέπει επιτέλους να καταλάβουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν απ' έξω εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι σε πλήρη οικονομική απόγνωση. Σε ένα κράτος που ξεδεύει, χωρίς τους τόκους 85 έως 90 δισεκατομμύρια ευρώ, είναι προφανές ότι πρέπει να βρούμε δύο δισεκατομμύρια ευρώ, για να αποφορτίσουμε την κοινωνική ένταση και να γλιτώσουμε την κοινωνική έκρηξη που φέρνει η ακραία φτώχεια. Ας δούμε μαζί όλα τα κονδύλια από την αρχή και ξεροκίζω το Πρωθυπουργό να αναλάβει προσωπική πρωτοβουλία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο μεγάλος άθλος που πρέπει να κάνουμε τα επόμενα χρόνια, ως πολιτική ηγεσία και κοινωνία, είναι να δημιουργήσουμε τις συνθήκες που θα προσελκύσουν επενδύσεις από τον ιδιωτικό τομέα και που θα δημιουργήσουν θέσεις εργασίας, για να βρουν δουλειά περισσότεροι από ένα εκατομμύριο άνεργοι της χώρας. Για να γίνει αυτό, χρειάζονται τομές και σαρωτικές αλλαγές και αξιοποίηση όλων των δυνατοτήτων, όπως για παράδειγμα του ΕΣΠΑ και εδώ τα πράγματα είναι εξοργιστικά. Όχι μόνο δεν έχει γίνει αναθεώρηση που έπρεπε για να βρεθεί χώρος για παραγωγικές και εξωστρεφείς επενδύσεις που κινητοποιούν πόρους του ιδιωτικού τομέα, αλλά απέτυχε κατά 1 δισεκατομμύριο και η απορρόφηση που η ίδια η Κυβέρνηση είχε προβλέψει στον προϋπολογισμό.

Εμείς ως Δημοκρατική Συμμαχία προωθήσαμε, μέσω των ευρωπαϊκών φιλελεύθερων δημοκρατών από τον περασμένο Ιούνιο την ιδέα της χρήσης του ΕΣΠΑ για την εγγυοδότηση των ιδιωτικών επενδύσεων που υιοθετεί πλέον και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Το ΕΣΠΑ δεν μπορεί άλλο να μένει ανεκμετάλλευτο ούτε να χρηματοδοτεί αναπλάσεις και άλλα έργα άχρηστα σε σχέση με την σημερινή πραγματικότητα. Είναι το τελευταίο μας εργαλείο, είναι η τελευταία μας ευκαιρία. Παράλληλα χρειάζονται κάποιες πολιτικές αποφάσεις που θα βοηθήσουν να ενισχύσουμε τους παραγωγικούς, εξωστρεφείς τομείς της οικονομίας και επαναλαμβάνω αυτό που έχετε ακούσει πολλές φορές, κύριοι Υπουργοί: Να επαναφέρουμε τα δύο Υπουργεία Ναυτιλίας και Τουρισμού σε επίπεδο Υπουργών και να καταργήσουμε είκοσι υφυπουργικές θέσεις. Πρόκειται για κινήσεις απλές άμεσες, με θετική όμως επίπτωση στην προσέλκυση επενδύσεων και στη μείωση της ανεργίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός έχει τεράστιες δυνατότητες και η χώρα έχει μέσα της δυνάμεις και προοπτικές που μπορούν όλους να μας εκπλήξουν τα επόμενα χρόνια, αν αφεθεί ο ιδιωτικός τομέας να δουλέψει παραγωγικά, εάν μειώσουμε το κράτος δραστικά, εάν αναδείξουμε τους καλύτερους δημοσίους υπαλλήλους και τους αφήσουμε να οικοδομήσουν ξανά μια σοβαρή και αποτελεσματική Δημόσια Διοίκηση στην οποία τα κόμματα δεν θα αναμιγνύονται και τότε θα δείτε ότι όλα όσα ζούμε σήμερα θα μοιάζουν σε λίγα χρόνια με ένα κακό εφιάλη, μια κακή περίοδος που το έθνος βρήκε τη δύναμη να την ξεπεράσει. Ας κάνουμε επιτέλους αυτό, αναλαμβάνοντας τις ευθύνες μας. Αυτή είναι η μεγάλη αλλαγή νοοτροπίας που ζητά από εμάς η ιστορία και οφείλουμε να ανταποκριθούμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Κωνσταντίνος Γείτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περιμένω ειλικρινά, παρ' όλο που συγκεκριμένες εισηγήσεις με αποθάρρυναν, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό που εισηγείται η Κυβέρνηση Παπαδήμου, μία Κυβέρνηση ευρείας συνεργασίας για λόγους εθνικής ανάγκης, να είναι πράγματι επί της ουσίας. Ανυπόκριτη, αντικειμενική, χωρίς μισόλογα και με όλη την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Εθνικόν γαρ το αληθές.

Σε χαλεπούς καιρούς σαν τους σημερινούς πρέπει να στεκόμαστε όλοι οι πολιτικοί στο ύψος των περιστάσεων. Δεν έχει αξία και αν προκειμένω ούτε προσφέρει να κάνουμε ο καθένας τη δική του αφήγηση για τα συμβάντα, για τα πεπραγμένα, για την κρίση, όπως για παράδειγμα έκανε χθες ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος μάλιστα το παράκανε λέγοντας το δικό του παραμύθι για τα αίτια και τους υπαίτιους της κρίσης! Άλλωστε οι εκλογές δεν είναι μακριά και θα έχουμε την ευκαιρία να μιλήσουμε για όλα. Να μιλήσουμε ακόμη και για το πώς διαχειρίστηκε, πράγματι, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το αδιέξοδο στο οποίο μας είχε οδηγήσει η πενταετία της Νέας Δημοκρατίας, η οποία απερισκεπώς «ξύνεται συνεχώς στην γκλίτσα του σοπάνη».

Πιστεύω ότι δεν περνάνε πια οι πολιτικές μπλόφες, τα διχαστικά δилήματα, γιατί είναι και οι εταίροι μας. Δεν πείθει η ανέξοδη εκ του ασφαλούς, σε δήθεν εχθρούς και βαρβάρους, αντίσταση. Είναι ξεπερασμένες λαϊκίστικες τακτικές, θα έλεγα «τζάμπα μαγκιές». Γιατί ξέρουν καλά οι πολίτες ότι κάποιος έπρεπε να βάλουν το κεφάλι τους στον ντορβά για να μη καταρρεύσουμε. Κάποιος πρέπει ακόμη με την ψήφο και με την υπογραφή τους να διασφαλίσουν να πληρώνονται σήμερα συντάξεις και μισθοί, να κρατηθεί όρθια η οικονομία, να μην χάσουν και άλλοι τις δουλειές τους και να μη χάσουν κυρίως το κομπόδεμά τους φτωχοί νοικοκυραίοι συμπολίτες μας. Είναι ζήτημα εθνικής επιβίωσης να κερδίσουμε τη μάχη για βιώσιμη δημοσιονομική κατάσταση και διαχείριση χρέος. Κάτι που προϋποθέτει και περνάει από το να διασφαλίσουμε, να κλειδώσουμε την καλή για τη χώρα απόφαση της συνόδου της 27ης Οκτωβρίου που αποτελεί και την κύρια αποστολή της Κυβέρνησης Παπαδήμου.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η Κυβέρνηση αυτή έχει δύσκολη αποστολή που πρέπει να φέρει σε πέρας. Ο δρόμος δεν είναι ανθόσπαρτος. Μάλιστα, μετά τα τελευταία συμβαίνοντα στην Ευρώπη, τις αναταράξεις και την όξυνση της κρίσης, πρέπει να τα φέρει σε πέρας με τη μεγαλύτερη ταχύτητα και τη μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα. Γι' αυτό έχουμε χρέος όλοι να συμβάλλουμε θετικά σε αυτήν τη κατεύθυνση και όχι να βάζουμε τρικλοποδιές και αστερίσκους. Είδα και το λέω μετά λύπης μου ότι τρικλοποδιές μπαίνουν ακόμη και στο Υπουργικό Συμβούλιο. Η άποψη της πλειοψηφίας των Βουλευτών ήταν να στηρίξουμε μία Κυβέρνηση για να παράγει συγκεκριμένο έργο κι όχι εκεί, ακόμη και Υπουργοί να διαγκωνίζονται, να κοιτάνε να περάσουν τις δικές τους προσωπικές απόψεις. Να τα ξεκαθαρίσουμε αυτά τα πράγματα, η εντολή είναι δουλειά.

Ο νέος προϋπολογισμός κοντολογίς συγκεκριμένα και κο-

στολογεί τις πολιτικές για την προώθηση των δημοσιονομικών και αναπτυξιακών στόχων. Το ιδιαίτερο και αξιοσημείωτο σε αυτό τον προϋπολογισμό και το αισιόδοξο, βέβαια είναι ότι για πρώτη φορά περνάμε, ύστερα από χρόνια, σε πρωτογενή πλεονάσματα.

Είπε προηγουμένως η κ. Μπακογιάννη ότι θα αλλάξει αυτός ο προϋπολογισμός. Ασφαλώς αυτός ο προϋπολογισμός θα υλοποιηθεί, αφού θα μεσολαβήσουν εκλογές, από μία νέα κυβέρνηση, σε μία νέα κοινοβουλευτική περίοδο. Όμως θέλω να πω κάτι, ότι θα κινηθεί, όπως και να γίνει, στο συμφωνημένο και αυστηρό πλαίσιο του επικαιροποιημένου μεσοπρόθεσμου προγράμματος. Αυτό δεν αλλάζει. Το τονίζω για να λέμε όλοι καθαρές κουβέντες εδώ μέσα, για να μη καλλιεργούνται σκόπιμα στο λαό αυταπάτες περί του αντιθέτου. Ό,τι και να αλλάξει, μέσα σε αυτό το πλαίσιο θα γίνει. Γιατί από αυτό το πλαίσιο περνάει η αντιμετώπιση της κρίσης. Η εφαρμογή των αποφάσεων συνδέεται με την σωτηρία της οικονομίας.

Για εμένα, όσον αφορά τον προϋπολογισμό και το εγχείρημα γενικότερα, σε δύο μέτωπα θα κριθεί.

Στο πρώτο μέτωπο θα κριθεί το φορολογικό. Εξαντλήθηκε η φοροδοτική ικανότητα των νοικοκυριών. Αυτό πια είναι δεδομένο. Επομένως το βάρος πέφτει στην αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας που ανθεί και στερεί από τα κρατικά ταμεία δεκάδες δισεκατομμύρια. Έτσι –και να το καταλάβουν όλοι– επιβαρύνονται διπλά οι αδύνατοι, από τη μια με μεγαλύτερους φόρους, από την άλλη πλευρά για την οποία δεν μιλάει μάλιστα κανένας, με συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους. Δεν πάει άλλο. Είναι άδικο.

Ασφαλώς δεν είναι εύκολο και απλό, όπως νομίζουν μερικοί, να χτυπηθεί η φοροδιαφυγή. Γιατί δεν φοροδιαφεύγουν μόνο λίγοι μεγάλοι, μεγαλόσχημοι και επώνυμοι αλλά πάρα πολλοί, αν θέλουμε να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Όμως, τι να κάνουμε; Πρέπει να βάλουμε τα δυνατά μας. Πρέπει να σηκώσουμε αυτό το βάρος από τις πλάτες του ελληνικού λαού. Μας έχει γονατίσει αυτό το βάρος της φοροδιαφυγής.

Και για μένα δύο είναι οι μοχλοί προς αυτή την κατεύθυνση. Ο πρώτος έχει σχέση με ένα νέο φορολογικό νόμο, απλό και δίκαιο. Κάθε φορά που αλλάζει η κυβέρνηση και οι Υπουργοί μέσα στην ίδια την κυβέρνηση, αλλάζουν τους φορολογικούς νόμους. Πρέπει να σταματήσει αυτό, να δημιουργήσουμε ένα σταθερό φορολογικό περιβάλλον που το θέλουν και τα νοικοκυριά και οι επιχειρήσεις. Είναι η μεγάλη μας ευκαιρία με την Κυβέρνηση αυτήν της ευρείας συνεργασίας και στήριξης να περάσουμε αυτό το νομοσχέδιο. Ο δεύτερος μοχλός είναι να δημιουργήσουμε επιτέλους τώρα που μας δίνεται και τεχνογνωσία από την Ευρωπαϊκή Ένωση έναν αξιόμαχο αποτελεσματικό, σύγχρονο φορολογικό μηχανισμό. Προς αυτή την κατεύθυνση, λοιπόν, πρέπει να κινηθούμε.

Στο δεύτερο μέτωπο που θα κριθεί, στο λίγο χρόνο που έχω, είναι το αποτέλεσμα. Είναι το κυρίαρχο μέτωπο της ανάπτυξης. Τα παραγωγικά ελλείμματα, όπως έχω πει και το λέω μονότονα επί χρόνια, είναι χειρότερα και από τα δημοσιονομικά ελλείμματα. Αυτά είναι που πονάνε περισσότερο. Γι' αυτό χρειαζόμαστε μια παραγωγική ανασύνταξη στη χώρα και την ανάκτηση...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα λίγο την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε σε μισό λεπτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Όχι, θα μου δώσετε τουλάχιστον τα δυο λεπτά που δώσατε και στην προηγούμενη ομιλήτρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Όχι. Μην ξεχνάτε τον αριθμό των ομιλητών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Συμφωνώ απόλυτα. Όμως, θα πρέπει να είμαστε από τώρα δίκαιοι με όλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ξεκινάμε από την αρχή, λοιπόν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Δώσατε προηγουμένως είκοσι λεπτά και δυο επιπλέον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Γείτονα, δεν δώσατε είκοσι λεπτά. Σας παρακαλώ για να μην δημιουργούνται εντυπώσεις. Η κ. Μπακογιάννη μίλησε σαν ειδική εισηγήτρια εκ

μέρους των ανεξαρτήτων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Να μου πείτε το άρθρο του Κανονισμού που εφαρμόσατε. Δεν είναι όμως εκεί το θέμα. Αφήστε το τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας παρακαλώ, προσπαθήστε σε ένα λεπτό να ολοκληρώσετε και μη δημιουργείτε εντυπώσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Θα είχα ολοκληρώσει.

Λέω, λοιπόν, ότι το δεύτερο μέτωπο είναι το μέτωπο της ανάπτυξης. Χρειάζεται η αναθέρμανση της οικονομίας και η επανεκκίνηση της αναπτυξιακής μηχανής γιατί η ύφεση βαθαίνει, η αγορά έχει παγώσει. Εγώ πιστεύω ότι με τις διαρθρωτικές αλλαγές που γίνονται, με την υλοποίηση της απόφασης της 29ης Οκτωβρίου θα αλλάξει το κλίμα, θα αλλάξει η ψυχολογία. Είναι απαραίτητο αυτό στην αγορά, αλλά δεν αρκεί αυτό. Χρειαζόμαστε ενέσεις ρευστότητας. Στις τράπεζες δώσαμε και τώρα νέα ευεργετικά μέτρα για τη σταθερότητά τους και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δίνει συνεχώς δυνατότητες ρευστότητας. Πρέπει να περάσει η ρευστότητα στην αγορά. Επίσης, χρειάζεται επιτέλους να αξιοποιήσουμε τους πόρους του ΕΣΠΑ και να προχωρήσουν τα μεγάλα έργα. Είδα με χαρά ότι πάρθηκαν νέες αποφάσεις στο Υπουργικό Συμβούλιο για να προχωρήσουν οι αυτοκινητόδρομοι, και να επιταχυνθεί η απορρόφηση των πόρων του ΕΣΠΑ που είναι πιο εύκολο και με βοήθεια που δίδεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, λέγοντας ότι η ψήφιση αυτού του προϋπολογισμού και μάλιστα με μια τέτοια δηλωμένη ευρεία πλειοψηφία στις παραμονές επικείμενων κρίσιμων αποφάσεων της Συνόδου Κορυφής για την Ευρώπη στέλνει πέρα από το εσωτερικό και στο εξωτερικό ένα ηχηρό μήνυμα συναπόφασης και επιλογής να δώσουμε τη μάχη και να την κερδίσουμε για την κατοχύρωση της θέσης μας μέσα στην Ευρωζώνη.

Εκεί ανήκουμε και εκεί υπάρχει για μένα η ανοικτή προοπτική για την ευημερία του λαού μας.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίζουμε με το Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα επικεντρώσω την ομιλία μου στον τρόπο τους λόγους και στο κλίμα μέσα στο οποίο ψηφίζουμε αυτόν τον προϋπολογισμό. Τον ιδιόμορφο προϋπολογισμό που ψηφίζεται μέσα από εξαιρετικά ιδιόμορφες συνθήκες.

Θέλω να θυμίσω ότι η ψήφιση του προϋπολογισμού είναι μια κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία. Ισοδυναμεί με ψήφο εμπιστοσύνης. Αυτό προβλέπει το Σύνταγμα και η κοινοβουλευτική μας τάξη. Όσοι ψηφίσουν τον προϋπολογισμό αυτόν, στην ουσία παρέχουν ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση Παπαδήμου. Η Νέα Δημοκρατία αυτό κατ' αποτέλεσμα πράττει. Αλλά με τους ίδιους όρους που έδωσε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση Παπαδήμου. Δηλαδή, ψηφίζουμε τον προϋπολογισμό, αλλά εξηγώ τι σημαίνει αυτή η υπερψηφίση. Όπως εξήγησα πριν από λίγες ημέρες τι σημαίνει και η ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση Παπαδήμου.

Η Κυβέρνηση Παπαδήμου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν προέρχεται από τη λαϊκή ετυμηγορία. Η Κυβέρνηση Παπαδήμου δεν προέρχεται καν από την ελεύθερη σύμπραξη των τριών κομμάτων, τα οποία την στηρίζουν. Σε ό,τι αφορά τουλάχιστον τη Νέα Δημοκρατία είναι γνωστό ότι ο κ. Σαμαράς είχε άλλη άποψη. Είχε την άποψη ότι έπρεπε να γίνουν αμέσως εκλογές. Και αν είχε εισακουσθεί, αύριο, 4 Δεκεμβρίου 2011, θα είχαμε εκλογές. Δεν θα υπήρχε κανένα πρόβλημα αν δεν είχε επιβληθεί έξωθεν αυτό το οποίο συνέβη. Και αύριο θα είχε η Ελλάδα μία νέα Κυβέρνηση –όποια επέλεγε ο ελληνικός λαός– για να προχωρήσει αποφασιστικά μέσα σε αυτό το εξαιρετικά κρίσιμο τοπίο.

Δυστυχώς, μέσα από την απαξίωση της χώρας, στην οποία την οδήγησε όλη η διακυβέρνηση Παπανδρέου, ιδίως δε η άφρων απόφαση περί δημοψηφίσματος, μας επεβλήθη ως όρος για την έκτη δόση και για να μην φθάσουμε σε στάση πληρωμών, να σχη-

ματιστεί αυτή η Κυβέρνηση. Άρα, είναι μία Κυβέρνηση –το τονίζω- η οποία δεν προέρχεται από λαϊκή ετυμηγορία και δεν είναι προϊόν ελεύθερης σύμπραξης των τριών κομμάτων, όπως ήταν η οικουμενική κυβέρνηση Ζολώτα. Γι' αυτόν το λόγο έχει συγκεκριμένη χρονική διάρκεια και συγκεκριμένη αποστολή. Και ας μην ονειρεύονται κάποιοι ότι με τον έναν ή τον άλλον τρόπο αυτό το κυβερνητικό σχήμα θα παραταθεί επ' αόριστον.

Ένας από τους όρους που προσδιορίζουν την αποστολή της Κυβέρνησης Παπαδήμου είναι και ο προϋπολογισμός. Δεν χρειάζεται να θυμίσω ποια είναι εκείνα τα σχέδια νόμου που συμφωνήθηκε ότι θα ψηφισθούν. Και γι' αυτό ψηφίζουμε με αυτούς τους όρους τον προϋπολογισμό αυτόν. Σπεύδω, όμως, να πω ότι έχουμε πλήρη επίγνωση ότι αυτή η ψήφιση γίνεται υπό τη δαμόκλειο σπάθη και πάλι των όσων συμφωνήθηκαν, εν όψει της έκτης δόσης. Σπεύδω επίσης να πω ότι αυτός ο προϋπολογισμός πρέπει το συντομότερο να τροποποιηθεί. Γι' αυτό πρέπει να γίνουν εκλογές για να αλλάξει, γιατί είναι συνταγή αποτυχίας ο προϋπολογισμός όπως έχει τώρα. Το ξέρουμε όλοι.

Ποιο είναι το μείγμα του προϋπολογισμού; Ποια είναι τα υλικά από τα οποία αποτελείται; Δεν είναι οι αποτυχημένοι νόμοι που καταψήφισε η Βουλή των Ελλήνων σε μεγάλο μέρος της, ακόμα και Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ; Δεν πρόκειται για νόμους, οι οποίοι είναι υφειακοί, αντιαναπτυξιακοί, κοινωνικώς ανάλητοι και προφανέστατα αντισυνταγματικοί οι περισσότεροι, με κορυφαία την περίπτωση του άρθρου 53 του ν. 4021 για το τέλος στα ακίνητα που οδηγεί σε δήμευση της ακίνητης περιουσίας; Από αυτά τα υλικά αποτελείται. Μπορεί ένας τέτοιος προϋπολογισμός να δώσει διέξοδο στη χώρα; Άρα πρέπει να αλλάξει.

Δεν είναι, όμως, ο προϋπολογισμός μονάχα που αποτελείται από αυτά τα υλικά. Είναι και τα ποιοι θα εκτελέσουν την πολιτική αυτού του προϋπολογισμού. Μα, δεν είναι τα ίδια πρόσωπα τα οποία οδήγησαν στην αποτυχία και στην κατάρρευση την οικονομία; Τα πρόσωπα που θα χειριστούν την εκτέλεση του προϋπολογισμού, τουλάχιστον τα κυριότερα, ιδίως δε το οικονομικό επιτελείο, είναι το ίδια. Και βεβαίως δεν είναι μόνος του ο κ. Παπανδρέου που οδήγησε στην καταστροφή τον τόπο. Τον οδήγησαν όλοι μαζί. Γιατί είναι γνωστό τι συνέβη με το ΠΑΣΟΚ, για να απαντήσω στον προλαλήσαντα, ό,τι και αν προσπαθήσουν να κάνουν. Το ΠΑΣΟΚ ως αντιπολίτευση προ του 2009 υπένομεσε τα πάντα, διασύροντας τη χώρα και εκβιάζοντας εκλογές σε μια κρίσιμη περίοδο την εποχή εκείνη. Και υπονόμευσε -το τονίζω- την ελληνική οικονομία με τα υλικά και τα εκρηκτικά της πρωτοφανούς πολιτικής ανευθυνότητάς του. Και ως κυβέρνηση πυροδότησε τα υλικά αυτά. Έτσι κατέρρευσε η εθνική οικονομία.

Έτσι, επίσης, φτάσαμε στην Κυβέρνηση Παπαδήμου. Αυτό δεν το ξεχνάει κανείς. Με αυτούς τους Υπουργούς και αυτήν την πολιτική μπορεί να βγει η χώρα από την κρίση; Σε καμμία περίπτωση! Θα μου πείτε, είναι άλλος ο επικεφαλής της Κυβέρνησης αυτή τη στιγμή.

Δεν αμφισβητώ ούτε τις ικανότητες ούτε τις προθέσεις του κ. Παπαδήμου. Θυμίζω όμως ότι στην πολιτική ισχύει εν πολλοίς αυτό που ισχύει και στη μουσική. Αν είναι παράφωνοι και ανίκανοι οι σολίστες, κανένας μαέστρος δεν μπορεί να φτιάξει καμμία σοβαρή ορχήστρα. Και γι' αυτό το λόγο τονίζω ότι είναι ανάγκη να πάμε σε εκλογές και να αλλάξει -όπως μπορεί να αλλάξει χωρίς να είμαστε διόλου ανακόλουθοι απέναντι στις υποχρεώσεις που έχουμε αναλάβει απέναντι στην τρόικα- ο προϋπολογισμός, ώστε οι στόχοι που έχουμε αναλάβει να εκπληρώσουμε, να εκπληρωθούν με άλλα αποτελεσματικά και κοινωνικώς δίκαια μέτρα.

Και θα μου πείτε, μα είναι εφικτό αυτό; Βεβαίως είναι. Στόχους μάς έχουν επιβάλλει. Δεν μας είπε κανείς να πάρουμε τέτοια φορολογικά μέτρα. Δεν μας είπε κανείς να υιοθετήσουμε αυτές τις μειώσεις μισθών. Για να φτάσουμε εκεί, απέτυχε η πολιτική που αφορά το συμμάζεμα των δαπανών, την αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου, τις ιδιωτικοποιήσεις. Και εκεί πρέπει να δώσουμε τη μεγαλύτερη έμφαση.

Πρέπει, δηλαδή, να επιτύχουμε τους ίδιους στόχους με αναπτυξιακές πολιτικές και όχι να επιπέσουμε σε ένα κοινωνικό σύλλογο και να επιφέρουμε την τελική διάρρηξη του κοινωνικού ιστού. Γιατί εκεί θα φθάσουμε δυστυχώς. Αυτό είναι απόλυτα εφικτό να γίνει. Και να αξιοποιήσουμε δημόσια περιουσία και να πετύχουμε ιδιωτικοποιήσεις σ' ένα καλύτερο τοπίο και, το κυριότερο, να συμμαζέψουμε τις δαπάνες που είναι τώρα ασυμμάζευτες.

Θα μου πείτε, δεν μπορεί αυτή η Κυβέρνηση; Όχι, δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι. Γιατί και τα πρώτα δείγματα γραφής που δίνει, αυτό αποδεικνύουν. Συμβολικό θα μου πείτε, έχει όμως τη σημασία του: Κυβέρνηση με σαράντα εννέα Υπουργούς –παρά έναν, πενήντα- δεν έχουμε ξαναδεί. Και τούτο είναι δείγμα γραφής.

Εγώ θυμάμαι στο Υπουργείο που υπηρέτησα, πριν από τις εκλογές του Οκτωβρίου του 2009, ήμουν εγώ Υπουργός και είχα έναν Αναπληρωτή και τρεις Υφυπουργούς, σύνολο πέντε. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν πέντε Υπουργοί, ένας Αναπληρωτής Υπουργός και τέσσερις Υφυπουργοί, σύνολο δέκα! Σκεφθείτε το κόστος όλου αυτού του σχήματος και πείτε μου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μετά μιλάμε για θλιβερές εφεδρείες, λόγω των οποίων αποχωρεί το καλύτερο δυναμικό που έχουμε από τη Δημόσια Διοίκηση, επειδή δεν μπορούμε να περιτελούμε τις δαπάνες. Αυτά δεν μπορούν να γίνουν; Μπορούν και μάλιστα εύκολα. Όποια κυβέρνηση και να εκλέξει ο ελληνικός λαός, με ή χωρίς αυτοδυναμία, να είστε βέβαιοι ότι θα τα καταφέρει καλύτερα. Διότι θα έχει ωπλη λαϊκή εντολή, άρα δημοκρατική δύναμη. Και εν πάση περιπτώσει θα έχει αναλάβει και ο ελληνικός λαός τις ευθύνες του, αφού άλλα ψήφισε το 2009 και άλλα του συμβαίνουν τώρα.

Γι' αυτό το τονίζω ότι μ' αυτές τις ιδιομορφίες ψηφίζουμε τον προϋπολογισμό. Αλλά πάντοτε, επαναλαμβάνω, με τη σκέψη ότι πρέπει να γίνουν αμέσως εκλογές. Αν κάποιοι ονειρεύονται να μακροημερεύσει η Κυβέρνηση Παπαδήμου, είτε γιατί πιστεύουν ότι με τον τρόπο αυτό ότι θα ξεχάσει ο ελληνικός λαός τις ευθύνες του είτε....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...ότι θα μοιρασθούν τις ευθύνες τους με άλλους, ότι δηλαδή αυτή η Κυβέρνηση, είτε θα είναι κολυμβήθρα του Σίλωάμ και θα ξεχαστεί τι έκαναν είτε θα είναι μηχανισμός επιμερισμού ευθυνών, ως το ξεχάσουν εδώ και τώρα. Τέτοια συνευθύνη είναι αδιανόητη.

Υποτιμούν έτσι τη νοημοσύνη του ελληνικού λαού. Υποτιμούν το Κοινοβούλιο και τη δημοκρατία. Υποτιμούν, τέλος, τον ίδιο τον Πρωθυπουργό. Γιατί δεν φαντάζομαι ο κ. Παπαδήμος να ανέλαβε αυτά τα καθήκοντα μ' αυτή τη στόχευση. Γι' αυτό πρέπει να γίνουν αμέσως εκλογές.

Είναι ζήτημα κοινωνικής δικαιοσύνης, είναι ζήτημα εξόδου της χώρας από την κρίση και σε τελική ανάλυση, είναι ζήτημα δημοκρατίας. Μόνον υπ' αυτούς τους όρους ψηφίζω τον προϋπολογισμό, τουλάχιστον από την πλευρά μου.

Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Μαρίνος Γεώργιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Οι ομιλίες των εκπροσώπων του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ έχουν έναν κοινό προσανατολισμό. Κρύβουν μελετημένα ότι η ισοπέδωση των λαϊκών δικαιωμάτων, η πτώχευση του λαού δεν αφορά τη σωτηρία της πατρίδας, όπως ισχυρίζονται, αλλά την αύξηση των κερδών και της ανταγωνιστικότητας των τραπεζιών, των βιομηχανιών, των εφοπλιστών και των άλλων τμημάτων της πλουτοκρατίας.

Ακριβώς αυτό που κρύβουν τα κόμματα της συγκυβέρνησης επιβάλλεται να γίνει το βασικό κριτήριο των εργαζομένων, γιατί οι εξελίξεις θα κριθούν από την καταπολέμηση κάθε προσπάθειας χειραγώγησης του λαού, κάθε προσπάθειας που παρουσιάζει το μονόδρομο της πλουτοκρατίας ως εθνική πολιτική, ταυτίζει την πατρίδα και τον πατριωτισμό με τα συμφέροντα του κεφαλαίου, τα οποία εμφανίζει ως καθολικά συμφέροντα.

Ο λαός δεν έχει καμμία ευθύνη για την κρίση του σάπιου συστήματος, δεν έχει καμμία ευθύνη για τα ελλείμματα και το χρέος. Αυτά γεννιούνται και θεριεύουν από τη χρηματοδότηση

των μεγάλων επιχειρήσεων, από τις φοροαπαλλαγές και τη φοροδιαφυγή του κεφαλαίου, τη συρρίκνωση της βιομηχανικής και της αγροτικής παραγωγής, τη συμμετοχή στα εξοπλιστικά προγράμματα και τα ιμπεριαλιστικά σχέδια του ΝΑΤΟ.

Καμαρώνετε για την αύξηση των εσόδων του προϋπολογισμού, αλλά τα έσοδα προέρχονται από τη φορομπηχτική πολιτική, από τα χαράτσια κατά της εργατικής τάξης, της αγροτιάς, των αυτοαπασχολούμενων. Αυτούς «στύβετε», ενώ από την άλλη πλευρά μειώνετε συνεχώς τον φορολογικό συντελεστή κερδών των μεγάλων επιχειρήσεων, που καταράκνησε από το 45% στο 20%. Διατηρείτε χρόνια το αφορολόγητο των κερδών και της περιουσίας του εφοπλιστικού κεφαλαίου. Του δίνετε αφορολόγητα καύσιμα και οι εφοπλιστές στις συνθήκες της κρίσης κάνουν επενδύσεις 30 δισεκατομμυρίων δολαρίων το χρόνο! Ισχυροποιούνται και γίνονται συνεχώς πιο επιθετικοί κατά των ναυτεργατών.

Καμαρώνετε για τη μείωση των εξόδων του προϋπολογισμού, αλλά αυτό προέρχεται από τη μείωση των μισθών και των συντάξεων, τη μείωση των κονδυλίων για την υγεία, την πρόνοια, την παιδεία, τη διαλυτική πολιτική που εφαρμόζετε στα ασφαλιστικά ταμεία, που τα χρησιμοποιούσατε και τα χρησιμοποιείτε σαν μηχανισμό χρηματοδότησης των καπιταλιστών.

Η κατάσταση στα νοσοκομεία, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι τραγική. Πεθαίνουν, υποφέρουν άδικα λαϊκοί άνθρωποι από τις ελλείψεις κι εσείς κόβετε κι άλλο τη χρηματοδότηση και μεταφέρετε τα βάρη στις λαϊκές οικογένειες. Διαλύεται κάθε προνοιακή δομή και εσείς νιώθετε υπερηφάνεια! Οι άνεργοι είναι στο δρόμο κι εσείς μειώνετε την επιδότηση του ΟΑΕΔ και τον χρησιμοποιείτε για τη χρηματοδότηση των επιχειρηματιών. Πάνω στη δυστυχία του λαού επιχειρείτε να δημιουργήσετε τα πρωτογενή ελλείμματα, που τα εμφανίζετε ως διέξοδο.

Υπερασπίζεστε φανατικά την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά δεν μπορείτε να κρύψετε ότι είναι λυκοσυμμαχία του κεφαλαίου κατά των λαών, με είκοσι τρία εκατομμύρια ανέργους κι άλλους τόσους υποαπασχολούμενους και με πενήντα εκατομμύρια κάτω από το όριο της φτώχειας. Από το 2008 έως το 2010, την ώρα που στενάζουν οι λαοί, οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις έδωσαν στους τραπεζίτες 1,6 τρισεκατομμύρια ευρώ! Κι εσείς ψηφίσατε προχθές άλλα 60 δισεκατομμύρια ευρώ για τους τραπεζίτες. Είναι φανερό ότι τώρα που οξύνονται οι ανταγωνισμοί, τώρα που τρίζουν τα θεμέλια αυτού του αντιλαϊκού κατασκευάσματος, η επίθεση κατά των εργαζομένων θα γίνει πιο σκληρή, πιο οργανωμένη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα μεγάλα λόγια για την ανάπτυξη δεν μπορούν να κρύψουν ότι μιλάτε για ανάπτυξη που έχει ως κριτήριο τα κέρδη των καπιταλιστών. Οι θέσεις σας για νέο παραγωγικό μοντέλο, για αναδιάρθρωσεις, πού παραπέμπουν; Παραπέμπουν στην τραγωδία που επικρατεί στους χώρους δουλειάς, στην κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, στην κατάργηση όλων των εργασιακών δικαιωμάτων, στο ένα εκατομμύριο ανέργους.

Όλα αυτά που υποστηρίζετε έχουν δοκιμαστεί κι έχουν φέρει συμφορές για τους λαούς. Ο καπιταλισμός αυτό έχει αποδειχθεί ότι κάνει: γεννάει κρίσεις και πολέμους. Ακόμη και στις συνθήκες ανόδου της οικονομίας, όπου οι ρυθμοί ανάπτυξης στην Ελλάδα ήταν περίπου στο 4%, το χαρακτηριστικό στοιχείο ποιο ήταν; Ήταν ο πολλαπλασιασμός των κερδών της πλουτοκρατίας. Ο βαθμός της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης αυξήθηκε. Οι λαϊκές ανάγκες έμειναν ανικανοποίητες. Γι' αυτό λέμε στο λαό να έχει αυστηρό κριτήριο, να κρίνει προσεκτικά την πολιτική των κομμάτων, με βάση τα δικά του συμφέροντα, κι απ' αυτήν τη σκοπιά θα δει καθαρά, παραδείγματος χάριν, ότι εκτός από τις ευθύνες του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ, ευθύνες έχει και ο ΣΥΡΙΖΑ, ευθύνες έχει και η Δημοκρατική Αριστερά, που έχουν αναλάβει την ευθύνη του θεματοφύλακα της ευρωπαϊκής λυκοσυμμαχίας. Έχουν προτάσεις αναλώσιμες, χρεοκοπημένες, που διευκολύνουν τις αστικές κυβερνήσεις, οι οποίες μιλούν και αυτές για την έκδοση ευρωμολόγων και αναβάθμιση του ρόλου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Λέμε στο λαό «ακούστε τη φωνή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας». Η λύση βρίσκεται στην οργάνωση των εργαζομένων, στα εργοστάσια, στους χώρους δουλειάς, στις λαϊκές

γειτονιές, σε κάθε πόλη και χωριό. Οι αγώνες που έγιναν, δυσκόλεψαν την αντιλαϊκή πολιτική. Έβαλαν βάσεις για την κλιμάκωση της πάλης. Τώρα και μπροστά στη νέα επίθεση που προετοιμάζει η Κυβέρνηση του μαύρου μετώπου, με τη νέα δανειακή σύμβαση και τα νέα μνημόνια, απαιτούνται πιο οργανωμένοι, καλύτεροι, μαζικοί, ταξικοί αγώνες.

Ο πολυήμερος αγώνας των εργατών της Ελληνικής Χαλυβουργίας είναι παράδειγμα για μίμηση και είναι υποχρέωση του εργαζόμενου λαού να δυναμώσει πολύμορφα την αλληλεγγύη του. Λέμε στο λαό ότι η λύση βρίσκεται στη σύγκρουση με τις δυνάμεις του κεφαλαίου, στη λαϊκή συμμαχία, στην αλλαγή του συσχετισμού δύναμης, στην πάλη για την ανατροπή της δικτατορίας των μονοπωλίων.

Η Ελλάδα μπορεί να αξιοποιήσει τον ορυκτό πλούτο, τη βιομηχανία, να αξιοποιηθούν τα ενεργειακά πλεονεκτήματα, η ναυτιλία, η αγροτική οικονομία προς όφελος του λαού. Όμως, για να γίνουν αυτές οι δυνατότητες πραγματικότητα, είναι ανάγκη να περάσει η εξουσία στα χέρια του λαού, να οργανωθεί η οικονομία στη βάση της κοινωνικοποίησης των συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής και του κεντρικού σχεδιασμού, να διαμορφωθούν άλλες, αμοιβαία επωφελείς διεθνείς σχέσεις και να αποδοσμευθεί η Ελλάδα από τις λυκοσυμμαχίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΛΑΟΣ κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Τα τελευταία δύο χρόνια ζούμε ένα ράλι αρνητικών εξελίξεων, σαν μια πυρκαγιά που κατακαίει την Ελλάδα και κανείς δεν μπορεί να την αναχαιτίσει. Έσκασε η βόμβα των τελευταίων τριάντα ετών, αφού από το '81 και πέρα, αρχίσαμε να ζούμε τον ξεσαλωμένο λαϊκισμό, τον ωχαδερφισμό και φυσικά την αμεριμνησία των δανεικών. Γίναμε το 2011 οι αποδιοπομπαίοι της Ευρωζώνης, γιατί δεν είχαμε δομήσει τόσα χρόνια μηχανισμούς προστασίας της διεθνούς εικόνας, κάτι που έκαναν –ας πούμε– οι Τούρκοι και προσπατούσαν την εικόνα της χώρας τους.

Παραδείγματος χάριν, πόσοι έμαθαν ότι η Ιρλανδία έχει τριπλάσιο του δικού μας ελλείμματος; Πόσοι το έμαθαν στο εξωτερικό; Δεν διεσύρθη, όμως, διεθνώς η Ιρλανδία. Πόσοι έμαθαν ότι το ελληνικό έλλειμμα ήταν περίπου όσο εκείνο της Ισπανίας, της Πορτογαλίας, αλλά και της κραταιάς Αγγλίας; Δεν το έμαθαν στο εξωτερικό.

Καταθέτω, λοιπόν, στα Πρακτικά τη μελέτη της «ALPHA BANK» για τα ελλείμματα των χωρών αυτών, τα οποία ποτέ δεν βρήκαν το δρόμο των διεθνών Μέσων Ενημέρωσης. Πάντα ο αποδιοπομπαίος τράγος ήταν η Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Άλλο αρνητικό είναι η διόγκωση των συνολικών δαπανών του τρέχοντος προϋπολογισμού. Φέτος είναι πάνω από ένα δισεκατομμύριο υψηλότερες από πέρυσι, ενώ και οι πρωτογενείς δαπάνες είναι διογκωμένες, παρ' ότι συρρικνώθηκαν απελπιστικά και οι αμυντικές δαπάνες αλλά και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Καταθέτω, λοιπόν, τη σελίδα 106 από την έκθεση του Διοικητού της Τράπεζας της Ελλάδος, στην οποία φαίνεται ότι οι δαπάνες αυξήθηκαν κατά ένα δισεκατομμύριο και τα έσοδα έπεσαν κατά ένα δισεκατομμύριο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όμως, τι να πει κανείς και για τις κρατικές δαπάνες; Τι να πει για ένα κράτος που συντηρεί κάτι παράξενες ανεξάρτητες αρχές, όπως την Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων που μας κόστισε από τότε που ιδρύθηκε 27,5 εκατομμύρια ευρώ. Διερωτάται κανείς τι έκανε. Τι έκανε αυτή η αρχή που μας κόστισε 27,5 εκατομμύρια ευρώ; Πού πάνε τα εκατομμύρια που δίνουμε κάθε χρόνο για τη συντήρηση των έρημων ολυμπιακών έργων;

Γιατί αυτό το κράτος-αρούμπα προσλαμβάνει σε δημόσιους οργανισμούς Βουλγάρους, Ρουμάνους, Εγγλέζους, Ιταλούς, Γερμανούς και όχι Έλληνες; Θα καταθέσω, λοιπόν, εδώ ένα μάτσο χαρτιά. Μας ακούν και παιδιά από τα θεωρεία, τα οποία σε λίγο θα είναι άνεργα.

Ας δούμε, λοιπόν, τον Οργανισμό Ανέγερσης Νέου Μουσείου της Ακρόπολης που προσέλαβε τρεις κοινοτικούς υπαλλήλους, τη Μονάδα Οργάνωσης Διαχείρισης που προσέλαβε τρεις Βουλγάρους υπαλλήλους, την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης που προσέλαβε Ρουμάνο.

Επίσης, προσελήφθησαν ηθοποιοί από τη Βρετανία, τη Γαλλία, τη Βουλγαρία, καθαρίστριες από τη Βουλγαρία, τεχνικό προσωπικό από τη Βουλγαρία και από τη Γαλλία στο Εθνικό Θέατρο. Δεν υπάρχουν Έλληνες να κάνουν αυτήν τη δουλειά! Πρέπει να είναι Γάλλοι, Βρετανοί και Γερμανοί.

Ακόμη, προσελήφθη στην Κρατική Ορχήστρα Αθηνών υπάλληλος γερμανικής υπηκοότητας καθώς και στο Ταμείο Διαχείρισης Πιστώσεων για την εκτέλεση αρχαιολογικών έργων. Δεν μπορεί να την κάνει Έλληνας αυτήν τη δουλειά! Πρέπει υποχρεωτικά να είναι ή Βρετανός ή Ιταλός. Τους προσέλαβαν και τους δύο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτό το κράτος, λοιπόν, προσλαμβάνει ξένους, οι Έλληνες μένουν άνεργοι. Αυτό το κράτος έχει και το ΑΣΕΠ. Τι να πει κανείς για το ΑΣΕΠ; Ποιο ΑΣΕΠ θα κάνει αξιολόγηση των εφεδρων, αυτών που φεύγουν από το δημόσιο, όταν αυτό το ΑΣΕΠ είναι τίγκα από κομματικούς φίλους του ΠΑΣΟΚ; Πώς στελεχώθηκε το ΑΣΕΠ; Ας πούμε, λοιπόν, μια αλήθεια. Από τους διακόσιους εβδομήντα υπαλλήλους του ΑΣΕΠ πόσοι δεν είναι ΠΑΣΟΚ, τριάντα, σαράντα; Αποκλείεται να είναι σαράντα. Αυτοί, λοιπόν, δεν είναι ΠΑΣΟΚ. Και αυτό λέγεται ΑΣΕΠ και αυτό το όργανο θα κάνει εκτίμηση των εφεδρων, που είναι τίγκα από κομματικούς σας φίλους, από φίλους κομματικούς του ΠΑΣΟΚ.

Την ίδια ώρα, λοιπόν, που γίνονται όλα αυτά απολύετε τριάντα χιλιάδες με την εφεδρεία, αλλά προσλαμβάνετε χιλιάδες. Αυτό λέει το δημοσίευμα του περιοδικού «ΕΠΙΚΑΙΡΑ» στο ρεπορτάζ του κ. Παντελή Ζήλου. Σαράντα πέντε χιλιάδες νέες εγγραφές υπαλλήλων φαίνονται σύμφωνα με το ρεπορτάζ. Θα μας απαντήσετε εσείς στο ΠΑΣΟΚ τι είναι αυτό το κουφό;

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτά κληρονόμησε η Κυβέρνηση του κ. Παπαδήμου. Κληρονόμησε ένα κράτος που δίνει τέσσερα εκατομμύρια ευρώ, για να συντηρήσει ένα τζαμί –λέει- που πέφτει στο Διδυμότειχο και δεν έχει ο κόσμος στην Ελλάδα συντάξεις και μισθούς. Τέσσερα εκατομμύρια ευρώ. Και είχε και τη θρασύτητα το Υπουργείο Πολιτισμού να το βάλει και στα συγχρηματοδοτούμενα έργα, το τζαμί στο Διδυμότειχο, ένα κράτος, που εκποιεί τα φιλέτα του δημοσίου και κάθε φορά περίλυπο ανακοινώνει ότι έχασε το στόχο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μιλάτε για πλεόνασμα δύο δισεκατομμύρια εκατόν ογδόντα εκατομμύρια ευρώ. Μακάρι να υπάρξει αυτό το πλεόνασμα, αλλά τι να καλύψει αυτό το πλεόνασμα; Εδώ δεν μπόρεσαν να καλύψουν τα εκατό δισεκατομμύρια ευρώ που εισέρρευσαν από τα «πακέτα Ντελόρ», τα «πακέτα Σαντέρ», τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια. Δεν έφτασαν ούτε τα δισεκατομμύρια που δανειστήκαμε όλα αυτά τα χρόνια, για να μπορέσει να γλιτώσει η Ελλάδα την υπανάπτυξη.

Τι να πρωτοκαλύψει αυτό το πρωτογενές πλεόνασμα, όταν το 2012 θα χρειαστούμε δεκατρία δισεκατομμύρια μόνο για τόκους. Που πήγαν δύο χρόνια οι θυσίες του ελληνικού λαού; Παραλάβατε το δημόσιο χρέος στο 120%, αυτό έκανε το ΠΑΣΟΚ, η απελύτωση μονοκομματική κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Πώς εκσφενδονίστηκε το δημόσιο χρέος και ανέβηκε κατά 40%; Κι όμως ο κό-

σμος έκανε θυσίες και οι Έλληνες λοιδορήθηκαν. Οι Έλληνες, οι οποίοι λέει είναι οι τεμπέληδες της Ευρώπης. Αλήθεια; Ας καταθέσω, λοιπόν, τα στοιχεία του EUROSTAT, όπου φαίνεται ότι οι Έλληνες δουλεύουν σαράντα δύο ώρες την εβδομάδα, οι εργατικοί Γερμανοί, σαράντα ώρες την εβδομάδα και οι συμπατριώτες του κ. Όλι Ρεν, οι Φιλανδοί, τριάντα επτά ώρες την εβδομάδα.

Καταθέτω τα στοιχεία, όχι τα δικά μου, της Eurostat, για να δούμε ποιοι είναι οι τεμπελεχανάδες της Ευρώπης.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μία χώρα, λοιπόν, με εργατικούς κατοίκους, με άφθονο πετρέλαιο και αέριο, σε ένα καταπληκτικό γεωστρατηγικό σημείο, φυσικά με συγκριτικά πλεονεκτήματα, όπως τη μεγαλύτερη ναυτιλία του κόσμου. Καταθέτω τα στοιχεία του ΟΗΕ, σχετικά με τη ναυτιλία μας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μια χώρα, όμως, που εξάγει αγαθά είκοσι δισεκατομμύρια και εισάγει αγαθά σαράντα τρία δισεκατομμύρια ευρώ. Μόνο το ισοζύγιο αδήλων συναλλαγών είναι πλεονασματικό και ανακουφίζει κάπως την κατάσταση.

Όμως, μέσα σε αυτή τη μαύρη κατάσταση φαίνονται και μερικά θετικά, για να αποδειχθεί ότι δεν υπάρχει μανιχαϊστική προσέγγιση, όπως θα έλεγε και ο κ. Πολύδωρας, δηλαδή η προσέγγιση του άσπρου ή μαύρου. Μέσα σε αυτή την καχεξία, οι νέες παραγγελίες από το εξωτερικό για τη βιομηχανία μας ανέβηκαν κατά 28%. Καταθέτω τα στοιχεία της ALPHA BANK. Οι εξαγωγές μας αυξήθηκαν επίσης, κατά είκοσι οκτώ τις εκατό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Οι τουρίστες μας αυξήθηκαν φέτος κατά ένα εκατομμύριο ευρώ, από δεκατρία εκατομμύρια πέρυσι στα δεκατέσσερα. Την ίδια ώρα βέβαια, η Τουρκία έχει τριάντα εκατομμύρια τουρίστες, όταν πριν από τριάντα χρόνια κανείς δεν ζύγωνε αυτή τη χώρα. Παρ' όλα αυτά εμείς έχουμε μείνει στα λόγια, δεν φτιάχνουμε μαρίνες –όπως περιμένουμε ακόμα επί χρόνια, να γίνει μια μαρίνα στην τουριστική Ρόδο- δεν προχωράει τίποτα.

Αν βάζαμε σε βίντεο την περσινή, προπερσινή συζήτηση για τον προϋπολογισμό θα βλέπαμε ότι οι διαπιστώσεις που κάνουμε σήμερα, γίνονταν και τότε.

Εδώ όμως, εμείς σήμερα, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός δεν είμαστε οι μάγιστροι του προϋπολογισμού, εξάλλου θα ήταν τρελό να έχει ευθύνη αυτός που σερβίρει τον προϋπολογισμό και όχι αυτός που τον μαγειρεύει. Ο μάγιστρος, λοιπόν, του φαγητού έχει την ευθύνη. Ένα φαγητό όμως, που είναι ένα προϊόν εξαιρετικά εκτάκτων περιστάσεων. Ποτέ άλλοτε η Ελλάδα δεν έζησε, μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, τέτοιο χάλι. Και εμείς ως κόμμα καλούμαστε να αχθοφορήσουμε ένα μέρος της ευθύνης, παρ' ότι δεν έχουμε κυβερνήσει ούτε ένα λεπτό στην πολιτική μας ζωή. Επιβεβαιωθήκαμε όταν μιλούσαμε για τις καταθέσεις που έφευγαν αφειδώς προς το εξωτερικό. Επιβεβαιωθήκαμε για τη ζημία που πάθαμε από τη λαθρομετανάστευση και το παραεμπόριο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Επιβεβαιωθήκαμε για τις σπατάλες ενός ξεχειλωμένου και ξεσालωμένου κράτους. Επιβεβαιωθήκαμε όμως, και για το ότι χρειαζόμαστε μια ευρύτερη κυβέρνηση, μια κυβέρνηση εθνικής ευθύνης, ώστε να αποφύγουμε το παγόβουνο και την οριστική βύθιση. Ο υπαρχος, όπως θα έλεγε ο κ. Βενιζέλος, παραμένει ο ίδιος, το πλήρωμα σε μεγάλο βαθμό δεν άλλαξε. Όμως, ο καπετάνιος είναι διαφορετικός. Και για αυτόν τον καπετάνιο είχαμε

ζητήσει από αυτό εδώ το Βήμα, ο Πρόεδρος μας πριν από τριάντα τέσσερις ολόκληρους μήνες ένας σοβαρός άνθρωπος. Και επιτέλους έγινε. Μετά από τριάντα τέσσερις μήνες καθυστέρηση, Πρωθυπουργός σήμερα είναι ο κ. Παπαδήμος.

Ας αναλογιστούμε, λοιπόν, πόσα δεινά θα είχε γλιτώσει η Ελλάδα αν είχαμε εισακουστεί από τότε και έτσι είχαμε γλιτώσει οχτώ μήνες μονοκομματικής κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας και άλλα δύο χρόνια μονοκομματικής κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης της Βουλής: είκοσι έξι μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί από το 1ο Γενικό Λύκειο Γρεβενών.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Αμμανατίδου Πασχαλίδου.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι ξεκάθαρη η θέση του ΣΥΡΙΖΑ και του συνόλου της Αριστεράς πως όχι μόνο θα καταψηφίσουμε τον προϋπολογισμό της Κυβέρνησης του μαύρου μετώπου, αλλά θα αγωνιστούμε σε όλα τα κοινωνικά πεδία για την ανατροπή του προς όφελος όλου του ελληνικού λαού, που δοκιμάζεται σκληρά, και ειδικότερα των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων όπως είναι οι άποροι, οι άνεργοι, οι ανασφάλιστοι, οι μονογονεϊκές οικογένειες, τα άτομα με αναπηρία που σήμερα είναι και η παγκόσμια ημέρα.

Ο νέος προϋπολογισμός αποτελεί μέρος του γενικότερου πακέτου μέτρων της νέας δανειακής σύμβασης και του νέου πολυετούς μνημονίου που πρόκειται να υπογράψει η Κυβέρνηση Παπαδήμου. Η νέα αυτή δανειακή σύμβαση δεν θα είναι τίποτε άλλο από τη διασφάλιση για ακόμα μία φορά των συμφερόντων των τραπεζιτών, ενώ παράλληλα θα επιτείνουν τη λεηλασία του ελληνικού λαού και την οικονομική διάλυση της χώρας.

Η πολιτική των μνημονίων και της τρόικας έχει βυθίσει τη χώρα στην ύφεση και καταδικάζει το λαό στη φτώχεια και την ανεργία, ενώ ο δημόσιος πλούτος εκχωρείται για επενδύσεις μαμούθ στο διεθνές επιχειρηματικό λόμπι.

Με βάση την έκθεση του ΟΟΑΣΑ η ύφεση για το 2011 θα κυμανθεί στο 6,1% και το έλλειμμα θα φτάσει στο 9% του ΑΕΠ και όχι βεβαίως, όπως εσείς προβλέπετε στο νέο προϋπολογισμό, 5,5% και 7,8% αντίστοιχα.

Η ανεργία με βάση τα επίσημα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ κατά το πρώτο οχτάμηνο του 2011 ανήλθε στο 16,5%, ενώ σύμφωνα με το ΙΝΕ της ΓΣΕΕ η επίσημη ανεργία το 2012 θα εκτιναχθεί στο 21,5% και η ανεπίσημη στο 26%.

Πώς απαντάει η Κυβέρνηση σε αυτά τα προβλήματα; Με αύξηση της φορολογίας για τους μισθωτούς και συνταξιούχους, με απολύσεις στο δημόσιο, με περαιτέρω μείωση των αναπτυξιακών και κοινωνικών δαπανών. Δείτε τι γίνεται με τη δημόσια και δωρεάν υγεία και παιδεία, τα οποία σε λίγο, εάν συνεχίσετε να είστε στην Κυβέρνηση, θα είναι παρελθόν.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η πολιτική των μνημονίων και της τρόικας, η πολιτική που συνεχίζεται στο φετινό προϋπολογισμό έχει παράλληλα βαρύτερες συνέπειες και για τους μικρούς επιχειρηματίες. Οι μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις φυτοζωούν, ακόμη και αυτές που είναι συνυφασμένες με τον επισιτισμό και τον τουρισμό. Σύμφωνα με έρευνα του Ινστιτούτου Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων της ΓΣΕΒΕΕ διακόσιες είκοσι πέντε χιλιάδες επιχειρήσεις εκτιμάται ότι κλείνουν μέχρι το τέλος του 2011, αφήνοντας άλλους τριακόσιους είκοσι χιλιάδες άνεργους.

Ήδη υπάρχει αδυναμία πληρωμών, οι ακάλυπτες επιταγές έχουν κατακλύσει την αγορά, ενώ παράλληλα οι μικροί επιχειρηματίες στενάζουν από τις αυξήσεις του ΦΠΑ και την εξίσωση του φορολογικού συντελεστή στο 20% των πολύ μεγάλων επιχειρήσεων με τις δικές τους.

Οι τράπεζες παρά τα δισεκατομμύρια που έχουν δεσμεύσει

από τα δημόσια ταμεία, κρατούν κλειστές τις κάρτες για τις μικρές επιχειρήσεις. Η απουσία ισχυρού δημόσιου χρηματοπιστωτικού τομέα που θα λειτουργήσει ως πραγματικός μοχλός ανάπτυξης της οικονομίας είναι ορατός σε όλους εκτός από τη συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία και ΛΑΟΣ και προθύμων.

Την ίδια στιγμή οι δημόσιες επενδύσεις συρρικνώνονται στο ελάχιστο κατ' εντολή των μνημονιακών δεσμεύσεων. Στο νέο προϋπολογισμό προβλέπονται μόλις 0,7 δισεκατομμύρια για νέες επενδύσεις, 6 δισεκατομμύρια θα πάνε σε έργα ΕΣΠΑ με κοινοτική χρηματοδότηση, στα οποία ωστόσο έχουν κολλήσει και 1 δισεκατομμύρια για επιδοτήσεις του παλιού αναπτυξιακού νόμου.

Εμείς προτείνουμε ένα ενισχυμένο ως προς τους πόρους Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο θα μπορούσε να αποδώσει τα μέγιστα μέσω και της επιπλέον συμβολής ενός ισχυρού δημόσιου χρηματοπιστωτικού συστήματος, βέβαια με μία άλλη κυβέρνηση, αριστερή, προοδευτική. Αντί γι' αυτό, όμως, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων έχει υποστεί μείωση της τάξης του 28% κατά τη διετία 2010-2011, σε σύγκριση με το 2009, χωρίς να πρόκειται να αλλάξει φυσικά για το 2012.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η πολιτική των μνημονίων και της τρόικας έχει οδηγήσει σε μαρασμό και την ελληνική γεωργία. Οι αιτίες της μείωσης του γεωργικού εισοδήματος στην Ελλάδα, όταν στην Ευρωπαϊκή Ένωση παρουσιάζει αυξητική στάση, θα έπρεπε ήδη να απασχολούν σοβαρά την Κυβέρνηση, θέτοντας σαφείς αναπτυξιακούς στόχους για τον εκσυγχρονισμό της γεωργίας, οι οποίοι θα έπρεπε να αποτυπώνονται και στο φετινό προϋπολογισμό.

Αντ' αυτού, βλέπουμε να επαναλαμβάνεται με τον ίδιο τρόπο η κατανομή των κονδυλίων, χωρίς να είναι σαφές ποιες προτεραιότητες βάζει η Κυβέρνηση. Βεβαίως, θα έπρεπε να είναι προτεραιότητες που θα διασφάλιζαν αξιοπρεπές εισόδημα στους αγρότες μας και θα κτυπούσαν τα καρτέλ.

Τα ευρωπαϊκά κονδύλια πρόκειται να μειωθούν από 5% έως 9%. Και ρωτάμε: πώς θα ανταπεξέλθει η αγροτική οικονομία, όταν όλος ο σχεδιασμός περιορίζεται στη διαχείριση των ευρωπαϊκών κονδυλίων; Αυτό το ανέδειξε ο Ευρωβουλευτής μας ο κ. Νίκος Χουντής στο Ευρωκοινοβούλιο. Αυτό που βλέπουμε είναι ότι μια τέτοια μείωση των άμεσων επιδοτήσεων του κράτους θα είναι εξοντωτική για τον ελληνικό αγροτικό τομέα.

Υπάρχει σχέδιο για να σταματήσει η απαξίωση του αγροτικού τομέα και να βελτιωθούν δείκτες, όπως το γεωργικό οικογενειακό εισόδημα και οι μικρομεσαίες αγροτικές επιχειρήσεις, το ισοζύγιο των αγροτικών προϊόντων, η περιφερειακή ανάπτυξη. Είναι σχέδιο που βρίσκεται στον αντίποδα των κυβερνητικών επιλογών, της εγχώριας τρόικας, ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία, ΛΑΟΣ.

Ενώ η Αγροτική Τράπεζα θα μπορούσε να αποτελέσει αναπτυξιακό εργαλείο για την αγροτική παραγωγή, η Κυβέρνηση στην πράξη προωθεί την ιδιωτικοποίησή της. Αντί για τη στήριξη, λοιπόν, του αγρότη, σκοπεύει να παραχωρήσει σε ιδιώτες τη μισή αγροτική γη της χώρας. Η ιδιωτικοποίηση της Αγροτικής Τράπεζας σημαίνει την έναρξη μαζικών πλειστηριασμών χωραφιών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κλείνοντας, θα ήθελα να απευθυνθώ στον ελληνικό λαό που μας παρακολουθεί. Ο προϋπολογισμός που θα ψηφιστεί αυτές τις ημέρες από το ΠΑΣΟΚ, τη Νέα Δημοκρατία, το ΛΑΟΣ και τη Δημοκρατική Συμμαχία συνεχίζει την ανελέητη αντιλαϊκή πολιτική που μας οδήγησε στα σημερινά αδιέξοδα.

Υπάρχουν δυο δρόμοι πια: ή η υποταγή στις μνημονιακές πολιτικές ή η ανατροπή της σημερινής κατάστασης, χωρίς μνημόνια, χωρίς μεσοπρόθεσμα προγράμματα, εφαρμοστικούς νόμους και δανειακές συμβάσεις, που είναι μοχλοί εκβιασμού για ακόμη σκληρότερα μέτρα φτωχοποίησης και εξαθλίωσης του ελληνικού λαού και βεβαίως, η ανατροπή των κομμάτων που τη συντηρούν στις επικείμενες εκλογές. Τα ψέματα έχουν τελειώσει για όλους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει τώρα ο Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Παναγιώτης Καμμένος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζεται το απόλυτο θέατρο του παραλόγου. Εντός της Αιθούσης βρισκόμαστε είκοσι τέσσερις Βουλευτές, εκ των οποίων η πλειοψηφία είναι Βουλευτές που δεν έδωσαν ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτήν την Κυβέρνηση. Οι δε παρόντες Βουλευτές που έδωσαν ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, από ό,τι άκουσα χθες και σήμερα, κάνουν αντιπολίτευση συμπολιτευόμενοι ή μάλλον κάνουν συμπολίτευση αντιπολιτευόμενοι. Είναι η πλήρης παύση.

Άκουσα προηγουμένως τον κ. Παυλόπουλο, ο οποίος ουσιαστικά κατακεραύνωσε την Κυβέρνηση. Μίλησε για άκυρο προϋπολογισμό, για προϋπολογισμό που δεν μπορεί να εκτελεστεί, για προϋπολογισμό που δεν πρέπει ουσιαστικά να ψηφιστεί, αλλά τον ψηφίζει. Και το ίδιο ακριβώς συμβαίνει με τους περισσότερους εκ των ομιλητών. Ο κ. Αϊβαλιώτης κατέθεσε πλήθος στοιχείων που ουσιαστικά ελέγχουν την Κυβέρνηση αυτή, μια Κυβέρνηση έκτρωμα, μία Κυβέρνηση η οποία έχει ένα μοναδικό σκοπό, να παραδώσει τη χώρα στους δανειστές της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελείωσαν τα ψέματα. Ψηφίζοντας τον προϋπολογισμό πρέπει να αποφασίσουμε ποιοι είμαστε με αυτήν την πολιτική και ποιοι είμαστε κατά αυτής της πολιτικής. Το παραμύθι στον ελληνικό λαό ότι ναι μεν στηρίζουμε αυτήν την Κυβέρνηση, αλλά παράλληλα ψηφίζουμε τον προϋπολογισμό της, παράλληλα ψηφίζουμε τις δανειακές συμβάσεις έχει τελειώσει.

Εδώ έχουμε τις ευθύνες μας. Ο ελληνικός λαός μας έστειλε στη Βουλή για να τον εκπροσωπούμε. Έχουμε ευθύνη λόγου και ψήφου. Όποιοι ψηφίζουν υπέρ αυτής της Κυβέρνησης, έχουν και την ευθύνη της στήριξης της Κυβέρνησης αυτής. Όποιοι ψηφίζουν υπέρ της δανειακής σύμβασης, έχουν και την ευθύνη της στήριξης της δανειακής σύμβασης, που παραδίδει τη χώρα στους δανειστές της και, μάλιστα, βάσει του αγγλικού δικαίου, που παραδίδει την κρατική και την ιδιωτική περιουσία παράνομα, αντισυνταγματικά και άκυρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε στη Βουλή των Ελλήνων και είτε προηγουμένως ο κ. Παυλόπουλος ότι θα δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης ουσιαστικά. Δίνουμε ψήφο ουσιαστικά σε μία Κυβέρνηση, η οποία δέχεται να ορίζει η Γερμανίδα καγκελάριος –εχθές- ειδικό υφυπουργό επί της Ελλάδος, δηλαδή, ουσιαστικά στρατιωτικό διοικητή, τον κ. Φούχτελ. Ο κ. Φούχτελ θα είναι ο κολλητός της κ. Μέρκελ, που θα ελέγχει την πατρίδα μου, που θα ελέγχει τη χώρα μας, που θα ελέγχει τη Δημοκρατία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ήρμα, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Μη φωνάζετε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Το ξέρω, κύριε. Εσείς έχετε υποταγή. Έχετε προσκυνήσει. Θέλετε να σώσετε ό,τι μπορείτε από τις κομπίνες και τις απάτες που κάνετε. Αλλά, δεν έχετε δικαίωμα να μην υπάρχει ελληνική σημαία. Αυτή η χώρα έχει Βουλή και Δημοκρατία. Δεν μπορεί να δεχτεί έναν Υφυπουργό. Να πάτε στο Δίστωμο και να πείτε στους κατοίκους του Διστόμου και στους απογόνους των εκτελεσθέντων, εσείς που τους παραμυθιάζετε από τη ΓΣΕΕ, σαν ψευδοσυνδικαλιστής, και να τους πείτε ότι «εμείς βάλαμε τον κ. Φούχτελ σαν Υφυπουργό Γερμανό». Να τους πείτε ότι «ο κ. Ράιχενμπάχ θα κάνει κουμάντο στη πατρίδα μας».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παραμύθι συνεχίζεται με δήθεν την προσπάθεια αυτής της Κυβέρνησης να εξαλείψει τα σκάνδαλα. Ποια σκάνδαλα; Ψάχνετε –λέει- στην Ελβετία να βρείτε λεφτά και να πείσει ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής τον κ. Ζησιάδη, το συνάδελφο τον Ελβετό, για να του πει ποιοι Βουλευτές έχουν λεφτά στην Ελβετία.

Γιατί δεν ανοίγει ο κ. Πετσάλνικος να βρει το πόρισμα της εξεταστικής της «SIEMENS», όπου ομόφωνα βρήκαμε 1 εκατομμύριο ευρώ, όπου ο ίδιος ο Χριστοφορόακος λέει ότι «το έδωσα για λογαριασμό του ΠΑΣΟΚ». Και, μάλιστα, λέει στον εισαγγελέα το Γερμανό «τα έδωσα στον κ. Τσουκάτο, απ' ό,τι θυμάμαι, που ήταν διαχειριστής του ταμείου». Τα λεφτά αυτά υπάρχουν. Και πού υπάρχουν; Τα κατασχέσαμε. Στην ελβετική τράπεζα είναι τα λεφτά. Και, μάλιστα, ο Χριστοφορόακος έρχεται και υπογράφει σύμβαση με τη «SIEMENS», προκειμένου αυτά τα λεφτά να πάνε

πίσω στη «SIEMENS». Και ενώ ο κ. Παμπούκης μας έλεγε εδώ πριν από λίγους μήνες ότι «θα στραφούμε κατά της «SIEMENS», να ζητήσουμε τα 2 δισεκατομμύρια, που ζήτησε η εξεταστική επιτροπή», τα βρήκαμε στα 200 εκατομμυριάκια, να τους τα δώσουμε να τελειώνουμε.

Πιστεύετε ότι υπάρχει Έλληνας πολίτης -δεξιός, αριστερός, κεντρώος- που θα πιστέψει αυτό το παραμύθι; Καταθέτω στα Πρακτικά ακόμη μία φορά το 1 εκατομμύριο του κ. Τσουκάτου, που είναι δεσμευμένο στην Ελβετία και το ζητάει η «SIEMENS». Αλλά, η Ελλάδα δεν το ζητά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ψάχνουν να βρουν εταιρείες στην Ελβετία; Να τις ψάξουμε όλες, να τις ανοίξουμε. Γιατί δεν ψάχνετε επί ένα χρόνο τον αδερφό του τέως Πρωθυπουργού -που σας κατέθεσα- και την εταιρεία στην Ελβετία μαζί με τη γυναίκα του, τη «MORGES», που έκανε «πράσινη» ανάπτυξη; Πήρα το register πλέον του επιμελητηρίου του καντονιού του Vaud για την εταιρεία του κ. Ανδρικού Παπαδρέου. Πιάστε τον! Μην περιμένετε τον κ. Ζησιάδη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ψάξτε, επίσης, να δείτε πόσοι έστειλαν λεφτά από την Αγγλία με συνεταίρους παλιούς οργανωτές συνεδρίων της Νέας Δημοκρατίας -για να πούμε «τα σύκα σύκα και τη σκάφη σκάφη»- μέσω της «H&C INTERNATIONAL» για ογκολογικά συνέδρια, για παιδιατρικά συνέδρια στην ίδια πολυκατοικία που είναι η εταιρεία του αδελφού του Πρωθυπουργού. Προχωράμε, παράλληλα, με αυτήν την Κυβέρνηση στη συνέχεια της «πράσινης» ανάπτυξης.

Προχωράμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο να εκτελούμε το σχέδιο, που έκανε η «GOLDMAN SACHS» στην πατρίδα μας.

Στο «SPIEGEL» στις 8-2-2002 και στο «NEW YORK TIMES» στις 14.2.2002 αναφέρεται ότι πληρώθηκαν 300 εκατομμύρια από την ελληνική κυβέρνηση τότε με συντελεστή τον κ. Πρωθυπουργό, το σημερινό, τον Πρόεδρο της Τράπεζας της Ελλάδος, για να καλυφθεί ψευδώς το χρέος.

Τι έγινε τότε; Βγάλαμε το swar. Ξέρετε πού είναι το swar αυτό; Το swar αυτό έγινε τίτλος, ιδιωτική εταιρεία στην Αγγλία και το χρέος πέρασε στην Εθνική Τράπεζα. Και βάλαμε τον κ. Παπαδήμο να λύσει τώρα το πρόβλημα της Ελλάδος.

Η ίδια η «GOLDMAN SACHS» είχε τότε Αντιπρόεδρο στην Ευρώπη τον κ. Ντράγκι! Τον κ. Ντράγκι είχε Αντιπρόεδρο!

Καταθέτω στα Πρακτικά και αυτό για λόγους ιστορικούς πλέον, γιατί δεν υπάρχει άλλος τρόπος.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και λέμε στον Έλληνα συνταξιούχο «κοιτάξε κάτι, θα κάνουμε αυτήν την Κυβέρνηση, γιατί πρέπει να πληρωθούν μισθοί και συντάξεις». Τους παραμυθιάζετε το Σεπτέμβριο ότι αν δεν παίρναμε την έκτη δόση, δεν θα είχαν μισθούς και συντάξεις! Και τι έγινε; Τα βρήκαμε τα λεφτά! Λεφτά υπήρχαν! Τον Οκτώβριο, πάλι για τους μισθούς και τις συντάξεις! Τα ξαναβρήκαμε τα λεφτά! Το Νοέμβριο, πάλι οι μισθοί και οι συντάξεις! Τα ξαναβρήκαμε τα λεφτά! Έχουμε φθάσει στο Δεκέμβριο, έχουμε βρει τα λεφτά για τέσσερις μήνες, αλλά παράλληλα απειλούμε το συνταξιούχο ότι αν δεν στηρίξει αυτήν την Κυβέρνηση-έκτρωμα, θα χάσει τα λεφτά του!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνω λέγοντας ακόμα μία φορά ότι η υπογραφή της δανειακής σύμβασης που ψευδώς είπε προχθές ο Πρωθυπουργός στον κ. Τσίπρα ότι δεν μας πάει προς το αγγλικό δίκαιο, δηλαδή ουσιαστικά τη δυνατότητα κατάσχεσης της ιδιωτικής και δημόσιας περιουσίας, βάσει των άρθρων 15 και 16 του ΕFSF που δημοσιεύτηκε πλέον, μας πίνει στο αγγλικό δίκαιο, καταργεί την εθνική κυριαρχία και οδηγεί μετά τη

χρεοκοπία που την ανακοίνωσε μάλιστα σήμερα η Τράπεζα της Αγγλίας, στην κατάσχεση της δημόσιας και της ιδιωτικής περιουσίας! Εδώ δεν πρόκειται για πολιτική απόφαση, συνάδελφοι! Εδώ πρόκειται περί παράδοσης της χώρας!

Εγώ στέλνω μία τελευταία απάντηση! Βεβαίως και θα ψηφίσω «ΟΧΙ» στον προϋπολογισμό, αλλά στέλνω μία απάντηση προς τους κομματικούς βασιμάνηδες! Δεν με ενδιαφέρουν ούτε οι κομματικές ταυτότητες, δεν με ενδιαφέρουν ούτε οι λίστες, δεν με ενδιαφέρουν ούτε τα officia! Είναι η πατρίδα που πρέπει να μας ενδιαφέρει όλους! Ας αφήσουμε τους νεοφιλελευθέρους και τους προσκυνημένους και εκείνους που έχουν γονατίσει στις αγορές, να πάνε μαζί και ας ενωθούμε οι υπόλοιποι, απ' όπου και αν ανήκουμε, από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, από το ΣΥΡΙΖΑ, από τη Νέα Δημοκρατία, από το ΠΑΣΟΚ! Ας διασφαλίσουμε το αύριο της πατρίδας και των παιδιών μας! Δεν υπάρχουν περιθώρια!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε δώσει όρκο! Θυμηθείτε το!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Έξαρχος Βασιλείος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2012 γίνεται σε μία πολύ κρίσιμη περίοδο για τη χώρα μας, αλλά και για την Ευρώπη. Είναι φανερό πλέον σε όλους ότι η ηγεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθυστέρησε να διαγνώσει τον πραγματικό χαρακτήρα της κρίσης. Κάποιοι, μάλιστα, προσπάθησαν να δημιουργήσουν την ψευδή εικόνα ότι δήθεν το πρόβλημα ήταν μόνο η Ελλάδα, στις πλάτες της οποίας επιχειρήθηκε να φορτωθούν οι αδυναμίες του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος και των αγορών που είναι γνωστό ότι λειτουργούν χωρίς κανόνες, αλλά και οι αδυναμίες του θεσμικού οικοδομήματος της Ευρώπης.

Όμως, η κρίση χτυπά πλέον την καρδιά της Ευρώπης. Είναι μία κρίση συστημική και αυτή η κρίση μόνο με ισχυρή πολιτική βούληση, μόνο με αλληλεγγύη και αποφασιστικές δράσεις μπορεί να αντιμετωπιστεί. Η μείωση του χρέους και των ελλειμμάτων, η εμπάθυνση και διεύρυνση της Δημοκρατίας, η προώθηση της ανάπτυξης, η καταπολέμηση της ανεργίας, της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, η εμπέδωση στους πολίτες αισθήματος ασφάλειας, η κατοχύρωση ενός ελάχιστου επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης, η προστασία του περιβάλλοντος και η διασφάλιση προοπτικών για μόρφωση και εργασία στις νέες και στους νέους, πρέπει να είναι οι σύγχρονες απαντήσεις μίας ευρωπαϊκής ηγεσίας που θέλει να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και να αναλάβει τις ευθύνες της απέναντι στους λαούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση με Πρωθυπουργό τον κ. Λουκά Παπαδήμο που είναι κυβέρνηση εθνικής ευθύνης, αλλά όχι περιορισμένης ευθύνης, έχει ως βασικό έργο το κλείδωμα των αποφάσεων της Συνόδου Κορυφής της 26ης Οκτωβρίου. Αυτές οι αποφάσεις που δικαιώνουν τις επώδυνες θυσίες των Ελλήνων και τη μεγάλη προσπάθεια των δύο χρόνων που έκανε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, είναι σημαντικές και επωφελείς για τη χώρα και διευκολύνουν και την επίτευξη των στόχων του προϋπολογισμού. Γιατί η μείωση του βάρους του χρέους, η εξασφάλιση ρευστότητας στην αγορά, η διασφάλιση των καταθέσεων και της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος και η μείωση του ετήσιου κόστους εξυπηρέτησης των δανείων δίνουν μεγαλύτερες δυνατότητες για δημόσιες επενδύσεις, για τόνωση της ανάπτυξης, για ενίσχυση της απασχόλησης και της κοινωνικής συνοχής.

Όμως, γνωρίζουμε πλέον όλοι, ότι για την έξοδο της χώρας από την κρίση χρειάζεται ένα εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης με συγκεκριμένους στόχους και προτεραιότητες.

Η πρώτη προτεραιότητα είναι το νοικοκύρεμα των δημόσιων οικονομικών, η πάταξη της διαφθοράς και της σπατάλης όπου κι αν παρουσιάζεται. Βεβαίως, θέλω να θυμίσω για την ιστορία - επειδή άκουσα πριν λίγο τον κ. Παυλόπουλο να λέει ότι χρειάζεται μία κυβέρνηση που να περιορίσει τις δαπάνες- ότι το 2004 οι πρωτογενείς δαπάνες ήταν 36 δισεκατομμύρια και το 2009 η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας παρέδωσε τις πρωτογενείς δαπάνες στα 58 δισεκατομμύρια. Αυτό απλώς για την ιστορία.

Βεβαίως, κύριε Υπουργέ, δεν είναι σπατάλη οι δαπάνες για την ιατρική και τη φαρμακευτική περιθαλψη και τα επιδόματα των ατόμων με ειδικές ανάγκες όσων πάσχουν από μεσογειακή αναιμία, για τους νεφροπαθείς, γι' αυτό, ορθά η Κυβέρνηση άκουσε τους Βουλευτές και δεν θα προχωρήσει σ' αυτές τις περικοπές.

Η δεύτερη προτεραιότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης της χώρας και την έξοδο από την κρίση είναι η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και η δίκαιη κατανομή των φορολογικών βαρών. Είναι ζήτημα υψίστης προτεραιότητας. Αυτό προϋποθέτει ότι θα αναδιοργανωθούν οι φοροεισπρακτικοί και ελεγκτικοί μηχανισμοί. Για να είναι αποτελεσματικές οι διαδικασίες ελέγχου όσων διαπιστωμένα φοροδιαφύγουν, όσων μετέφεραν χρήματα που δεν δικαιολογούνται στις τράπεζες του εξωτερικού, όσων έχουν καταθέσεις στην Ελβετία και πρέπει επιτέλους κι αυτοί να πληρώσουν. Φως σε όλα και για όλους είναι η βασική και κεντρική μας επιλογή.

Η τρίτη προτεραιότητα είναι οι αλλαγές στο κράτος και τη Δημόσια Διοίκηση που πρέπει να λειτουργεί χωρίς γραφειοκρατία και να υποστηρίξει το σχέδιο εξόδου της χώρας μας από την κρίση.

Η τέταρτη προτεραιότητα είναι οι αλλαγές στο πολιτικό σύστημα που οφείλει να λειτουργεί με πλήρη διαφάνεια και με σεβασμό στους πολίτες και στο δημόσιο χρήμα.

Η πέμπτη και επίσης μεγάλη προτεραιότητα είναι η ριζική αλλαγή του παραγωγικού συστήματος με την προώθηση αναπτυξιακών πρωτοβουλιών για τη στήριξη των επιχειρήσεων, τη στήριξη του αγροτικού τομέα, τη στήριξη του τουρισμού. Δεν μπορεί και δεν πρέπει η χώρα μας που έχει τεράστιες δυνατότητες στον αγροτικό τομέα να συνεχίσει να έχει μεγάλο έλλειμμα στο εμπορικό ισοζύγιο των αγροτικών προϊόντων. Μπορούμε πράγματι να υποκαταστήσουμε τις εισαγωγές αγροτικών προϊόντων με επανασχεδιασμό της αγροτικής παραγωγής, με έργα και δράσεις για τη μείωση του κόστους παραγωγής, με έμφαση στην τυποποίηση προϊόντων για να πατάξουμε και τις παράνομες ελληνοποιήσεις που υπάρχουν και στη φυτική και στη ζωική παραγωγή και με ένα πρόγραμμα προώθησης των προϊόντων στις διεθνείς αγορές, ασφαλώς βεβαίως δίνοντας κίνητρα στους νέους αγρότες που είναι η ελπίδα για το μέλλον και την προοπτική της υπαίθρου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτήν την κρίσιμη περίοδο για τη χώρα μας χρειάζεται συνεννόηση και κοινή προσπάθεια. Πολιτικές δυνάμεις, παραγωγικοί και κοινωνικοί φορείς, πνευματική ηγεσία, δικαιοσύνη, μέσα ενημέρωσης, πρέπει να αναμετρηθούμε με τις ευθύνες μας απέναντι στη χώρα και το λαό. Ιδιαίτερα εμείς οι πολιτικοί πρέπει να έχουμε στραμμένα τα μάτια και το μυαλό μας στη χώρα και στις επόμενες γενιές και όχι στις επόμενες εκλογές. Πριν απ' όλα και πάνω απ' όλα οφείλουμε να θυμόμαστε ότι είναι η σωτηρία της χώρας και όχι οι όποιες μικροκομματικές σκοπιμότητες.

Εμείς, με πλήρη επίγνωση των δυσκολιών που αντιμετωπίζουν οι ελληνικές οικογένειες, ιδιαίτερα οι οικογένειες στις οποίες έχει γίνει μεγάλη περικοπή των μισθών και των συντάξεων και έχουν υποχρεώσεις με στεγαστικά δάνεια και για τις οποίες κύριε Υπουργέ, πρέπει να αναληφθεί πρωτοβουλία από την Κυβέρνηση προκειμένου να ανακουφιστούν, αλλά και με συναίσθηση της ευθύνης μας απέναντι στη χώρα, θα υπερψηφίσουμε αυτόν τον προϋπολογισμό, γιατί θέλουμε να κοιτάζουμε στα μάτια τους Έλληνες πολίτες, θέλουμε όμως να είμαστε σοβαροί και υπεύθυνοι απέναντι στη χώρα και γιατί γνωρίζουμε ότι δεν υπάρχουν πολλές επιλογές.

Η οδός της αλήθειας, η οδός της ειλικρίνειας και η οδός της προοπτικής είναι αυτή την οποία πρέπει να υπηρετήσουμε και εμείς θα την υπηρετήσουμε με υπευθυνότητα και σοβαρότητα.

Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ. Συνεχίζουμε με το Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, κ. Αθανάσιο Δαβάκη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπό συνθήκες κρίσιμες για την κοινωνία, την πατρίδα μας και τους Έλληνες πολίτες συζητούμε για τον προϋπολογισμό μιας Κυβέρ-

νησης η οποία οδηγήθηκε στη σύνθεσή της εξαιτίας μιας κεφαλαιώδους και ουσιαστικής αναγκαιότητας.

Η Κυβέρνηση Παπαδήμου, για να θυμηθούμε και τον Κώστα Βάρναλη, είναι τέκνο της ανάγκης, μιας ανάγκης που επεβλήθη από τη διετή διακυβέρνηση της χώρας μας από το ΠΑΣΟΚ και με τα αποτελέσματα τα οποία αυτή επέφερε στον τόπο, μιας ανάγκης που εάν είχαμε ακουστεί -εάν είχε ακουστεί η Νέα Δημοκρατία και ο Πρόεδρός της- σχετικά με τη σύμπτυξη συγκεκριμένου οικονομικού προγράμματος, δεν θα είχαμε φτάσει σ' αυτήν, μιας ανάγκης που -δυστυχώς, σήμερα όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα, πέρα από κραυγές και μεγαλόστομες διακηρύξεις και συναισθανόμενοι το καθήκον μας απέναντι στον τόπο και οδηγούμενοι σε ένα μέλλον το οποίο πάνω απ' όλα είναι η απόφαση του ελληνικού λαού- πρέπει να προκύψει μέσω αυτού του μεταβατικού σχήματος. Ερχόμαστε, λοιπόν, σήμερα για να διατυπώσουμε απόψεις και θέσεις γι' αυτήν τη μικρή διάρκεια Κυβέρνηση.

Η συζήτηση αυτού του προϋπολογισμού αποτελεί μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία ενός προαναγγελθέντος υπό μεταβολή προϋπολογισμού, προκειμένου να συζητήσουμε για το τι μέλλει γενέσθαι κατά το επόμενο χρονικό διάστημα, προκειμένου να απαντήσουμε σ' αυτό που ο ελληνικός λαός, οι Έλληνες πολίτες, οι συμπολίτες μας στις περιφέρειές μας μας λένε σχετικά με τη χρεοκοπία μας.

Πράγματι, ένα σοβαρό ερώτημα που πρέπει να τεθεί απ' όλες τις πολιτικές δυνάμεις όλων των πτερύγων της Βουλής είναι τότε χρεοκοπεί μια κοινωνία. Μια κοινωνία χρεοκοπεί όταν οι δεσμοί και οι θεσμοί που τη συνέχουν έχουν ατονήσει, όταν ο κεντρικός πόλος, ο πυρήνας της βρίσκεται σε πρόβλημα. Και αυτός ο πυρήνας -και μιλά για την πατρίδα μας- δυστυχώς, αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το κράτος.

Όταν, λοιπόν, το κράτος χρεοκοπεί, χρεοκοπεί και η κοινωνία; Φοβούμαι ότι στα μάτια των συμπολιτών μας, στα μάτια των Ελλήνων πολιτών οι οποίοι με αγωνία κοιτούν την επαύριον, πράγματι αυτή η κοινωνία οδηγείται σε χρεοκοπία.

Πρέπει, λοιπόν, να ξεκινήσουμε μια αλλαγή. Μια αλλαγή συνθηκών, μια αλλαγή προσανατολισμού, μια αλλαγή πορείας. Και νομίζω ότι η Κυβέρνηση Παπαδήμου, η οποία ως απεχθούμενη οποιοδήποτε κομματικού μανδύα και παρά τους σαράντα εννέα δεσμούς που έχει με το παρόν πολιτικό σύστημα -ενώ τους σαράντα εννέα Υπουργούς και Υφυπουργούς- μπορεί να καταφύγει δίνοντας κάποιες τέτοιες ευοίωνες προοπτικές, τουλάχιστον ως διακηρύξεις.

Θέλω να πιστεύω ότι αυτή τη στιγμή στο σοβαρό κίνδυνο που διακατέχει τη χώρα μας, οι πολίτες, η πατρίδα μας, όλες οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου πρέπει αιρόμενοι στο ύψος των περιστάσεων να δώσουμε τη λύση και ως προς τι θα κάνουμε στο μέλλον, ένα μέλλον το οποίο μπορούμε να το προδιαγράψουμε ευοίωνα και να φωτιστεί επιτέλους η ελπίδα. Αυτό θα γίνει, όπως είπα και ο εισηγητής του κυβερνώντος κόμματος, εάν είμαστε πρώτα-πρώτα αληθινοί με τους εαυτούς μας, εάν δείξουμε σε όλους και κυρίως στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα -της οποίας, όπως είπα και ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησεως κ. Βενιζέλος, έχουμε καταστεί το επίκεντρο της ευρωπαϊκής αμηχανίας κατά τη συζήτηση της ψήφου εμπιστοσύνης, αν θυμάμαι καλά- ότι πλέον έχουμε σοβαρευτεί, ότι πλέον πρέπει να πάψουν αυτές οι πολιτικές που έχουν γίνει τόσα χρόνια με την υπέρογκη φορολογία που απομυζά το μόχθο του ελληνικού λαού, το μέλλον του και το αίμα του.

Θα έλεγα ότι πρέπει να επιβάλουμε χαμηλότερους φορολογικούς συντελεστές, διότι διαφορετικά δεν επιτυγχάνεται το ποθούμενο αποτέλεσμα. Με μεγάλη φορολογία και με υψηλούς φορολογικούς συντελεστές δεν μπορεί να υπάρξει αυτό το οποίο προσδοκά σήμερα μια οικονομική πολιτική και αυτό φαίνεται. Όλοι σας οι δείκτες έχουν πέσει έξω. Το δημόσιο χρέος έχει αυξηθεί σ' αυτή τη διετία σε τεράστια μεγέθη και όλα εκείνα τα οποία συνθέτουν αυτήν την άσχημη προοπτική για την πατρίδα μας πρέπει επιτέλους να αλλάξουν.

Πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πρέπει να γυρίσουμε στις πρωτογενείς δυνάμεις που ακόμα διαθέτει αυτός ο τόπος μας. Πρόκειται για πρωτογενείς δυνάμεις που τις έχουμε

αφήσει στο περιθώριο μέσα σε ένα κρατικοδίαιτο πολιτικό σύστημα, το οποίο αυτή η κρίση πρέπει να το διαλύσει. Πρόκειται για ένα σύστημα το οποίο μπορεί την παιδεία, τον πολιτισμό και το περιβάλλον να τα αναδείξει ως πρωταρχικές παραγωγικές μονάδες της πατρίδας μας, ούτως ώστε να βγουν με επιτυχία μπροστά.

Ο πολιτισμός, το περιβάλλον και η παιδεία, όπως είπα, μπορούν να αποτελέσουν τη βαριά βιομηχανία της πατρίδας μας, την κινητήρια ωστική δύναμη προς τα εμπρός. Όμως ο αγροτικός τομέας παρουσιάζει χαμηλό ισοζύγιο. Θα μπορούσε η χώρα μας να είναι πρωτοπόρος στην κτηνοτροφική παραγωγή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Πώς, όμως, να είναι πρωτοπόρος, όταν ακόμα και για τους εξηλεκτρισμούς των ποιμνιοστασίων υπάρχουν γραφειοκρατικά προβλήματα; Εισάγουμε το 70% του βοείου κρέατος. Όλοι οι συνάδελφοι της ελληνικής περιφέρειας τα γνωρίζουμε αυτά. Παραβιάζω ανοιχτές πόρτες λέγοντάς τα αυτά. Το λάδι και τα εσπεριδοειδή πωλούνται σε εξευτελιστικές τιμές. Οι γείτονές μας Ιταλοί αγοράζουν το ελληνικό ελαιόλαδο χύμα για να βελτιώσουν το δικό τους λάδι. Όταν γίνονται όλα αυτά, πώς θα μπορέσουμε να κοιτάξουμε μπροστά στα μάτια την ελληνική περιφέρεια; Όταν, άλλωστε, ο χειμαζόμενος αστικός πληθυσμός προσπαθεί να γυρίσει πίσω στην ελληνική περιφέρεια, πίσω στις ρίζες του, με τι προοπτική θα γίνει αυτό; Πιστεύω, λοιπόν, ότι αυτή η συγκεκριμένη κρίση μπορεί να αναδείξει αυτές τις περιπτώσεις.

Ο Υπουργός Πολιτισμού μιλάει για ζητήματα τα οποία δυστυχώς μόνο ως διακηρύξεις ακόμα μένουν. Τι έχει να μας πει για τα κλειστά μουσεία; Τι έχει να μας πει για τους χορταριασμένους αρχαιολογικούς χώρους; Τι έχει να μας πει για τους αρχαιοφύλακες, των οποίων η πρόσληψη είχε προβλεφθεί στον προϋπολογισμό και ακόμα είναι απλήρωτοι; Οι άνθρωποι αυτοί, οι φύλακες των αρχαιοτήτων, θα κάνουν Χριστούγεννα απλήρωτοι. Εμβληματικοί αρχαιολογικοί χώροι της χώρας μας, όπως το Κάστρο του Γερακίου, κύριε Υπουργέ, δεν έχει φύλακα και είναι κλειστό όπως και άλλοι τόσοι αρχαιολογικοί χώροι σε όλη τη χώρα. Ζητήματα που άπτονται αυτής καθαυτή της βαριάς βιομηχανίας, που είναι ο πολιτισμός -το ασύγκριτο πλεονέκτημα της χώρας- άπτονται αυτών των πολιτικών. Και είναι τελικά ο φτωχός συγγενής. Όλα αυτά τα πράγματα πρέπει να τα δούμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτή η συζήτηση μπορεί να αποτελέσει μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία προκειμένου να προχωρήσουμε μπροστά.

Κλείνω με ένα σοβαρό ζήτημα, το ζήτημα των λαθρομεταναστών και της γενικότερης εγκληματικότητας, η οποία υπάρχει κυρίως στην ελληνική περιφέρεια. Με γνωρίζουν οι περισσότεροι εκ των συναδέλφων, δεν διέπομαι ούτε από τάση ακραίων τόνων, ούτε από τάση υπερβολών κατά τη ρητορική έκφραση σ' αυτό το Βήμα.

Μόνο το μήνα Οκτώβριο έχουν περάσει δέκα χιλιάδες λαθρομετανάστες από τον Έβρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κύριε Δαβάκη, αυτό είναι άλλο θέμα. Ολοκληρώστε, παρακαλώ, τώρα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Το έγγραφο που προμηθεύονται οι άνθρωποι αυτοί για τριάντα μέρες, αποτελεί ουσιαστικά έγγραφο παραμονής αυτών στη χώρα και προώθησής του στην Αθήνα. Αντιλαμβάνεστε ότι και η ελληνική περιφέρεια κυρίως αλλά και τα αστικά κέντρα βρίσκονται σε ειδικές συνθήκες που μεταβάλλονται μέρα με τη μέρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επαναληπτικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πρέπει να καταλάβουμε ότι και σε αυτόν τον τομέα, τον τομέα της εθνικής κυριαρχίας, γιατί περί εθνικής κυριαρχίας μιλάμε όταν δεν υπάρχει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κύριε Δαβάκη, είστε οκτώ λεπτά και κάτι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Δεν υπάρχει ανοχή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Περί εθνικής κυριαρχίας μιλάμε. Αντιλαμβάνεστε ότι από εκεί και μπρος, όταν τα σύνορά μας βρί-

σκονται σ' αυτήν την σχετικοποίηση εισροής των λαθρομεταναστών, ότι πρέπει με ειδικό τρόπο, με ειδική ματιά να το δει η παρούσα Κυβέρνηση.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, για να μην καταχρώμαι το χρόνο, παρ' ότι συνέβη και με άλλους συναδέλφους, αλλά δεν υπήρξε το ανάλογο κουδούνισμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Εγώ ανέλαβα τώρα και τελείωσε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Πιστεύω ότι η Κυβέρνηση Παπαδήμου έχει δυνατότητα να βάλει το δάχτυλο επί τον τύπον των ήλων. Να δημιουργήσει μια προοπτική ξεκαθαρίσματος όλων εκείνων των παραπετασμάτων, τα οποία τόσα χρόνια μας ενείχαν. Και νομίζω ότι κατά τούτο η στήριξη της ως τέκνο της ανάγκης, όπως είναι, είναι επιβεβλημένη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Δαβάκη από τη Νέα Δημοκρατία.

Ο αξιότιμος Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, κ. Δημήτριος Ρέππας, έχει το λόγο για δεκαοκτώ λεπτά.

Κύριε Υπουργέ, σας ακούω.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Βουλή συζητάει και θα ψηφίσει ένα προϋπολογισμό ιδιαίτερων συνθηκών. Σ' αυτόν τον προϋπολογισμό καθρεφτίζονται οι ραγδαίες και μεγάλης κλίμακας εξελίξεις, απρόβλεπτες ως ένα βαθμό, που συντελέστηκαν την τελευταία διετία.

Επιπλέον, διαγράφονται οι προοπτικές, οι διαδικασίες, τα μέσα και το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, που θα καταστήσουν, αν επιτευχθεί, τη χώρα σίγουρη για τον εαυτό της και αξιόπιστη στους άλλους. Κάθε ένας, βεβαίως, διατηρεί τη δική του πολιτική και κομματική οπτική για να εξηγήσει και να χαρακτηρίσει αυτές τις εξελίξεις.

Αναμφίβολα, όμως, θα έλεγα πως η προσπάθεια που έκανε η κυβέρνηση από το 2009 μέχρι πρόσφατα συμπυκνώνεται και καθρεφτίζεται στην απόφαση της Συνόδου Κορυφής του περασμένου Οκτωβρίου.

Θυμίζω πως αυτή η απόφαση στην αρχή κατακρίθηκε και από κάποιους ακραίους μάλιστα χαρακτηρίστηκε προδοτική και κατοχική. Να, λοιπόν, που σήμερα όλοι αναφέρονται σ' αυτήν τονίζοντας την ανάγκη να την περιφρουρήσουμε και να επιτύχουμε το συντομότερο δυνατόν με συνέπεια την εφαρμογή σε όλες τις πτυχές της.

Αυτή η απόφαση, αλλά όχι μόνο αυτή, ορίζει και το πλαίσιο της κυβερνητικής πολιτικής για τη νέα περίοδο. Η θέση της Ελλάδας στο ευρώ ασφαλώς αποτελεί ένα δόγμα της πολιτικής μας. Δεν αλλάζει. Η θέση αυτή, όμως, που συνιστά και μια επιτυχία για τη χώρα μας, δεν σημαίνει ότι είναι ένα βραβείο για μια κορνίζα στο πλαίσιο της πολιτικής μας. Αποτελεί μια διαρκή ανοικτή πρόκληση να επιβεβαιώνουμε με την επίτευξη συγκεκριμένων στόχων την ισότιμη θέση μας με τους άλλους στη ζώνη του ευρώ.

Είναι λογικό αυτός ο προϋπολογισμός να έχει στον πυρήνα του το περιεχόμενο και τις συνέπειες που θα προκύψουν από την εφαρμογή της απόφασης του περασμένου Οκτωβρίου.

Αυτή η απόφαση στα κεντρικά σημεία της θυμίζει ότι προβλέπει τη διαγραφή ενός σημαντικού μέρους του δημόσιου χρέους και τη συνακόλουθη μείωση του κόστους εξυπηρέτησης του χρέους. Έχουμε ευθύνη να διαχειριστούμε με ευθύνη και αποτελεσματικότητα το πρόβλημα στο μέτωπο του ετήσιου δημοσιονομικού ελλείμματος.

Είναι λογικό να ζητάς την αλληλεγγύη των εταίρων για να αντιμετωπίσεις ένα μεγάλο πρόβλημα, που είναι το συσσωρευμένο επί πολλά χρόνια δημόσιο χρέος της χώρας. Είναι εξίσου λογικό, όμως, να ανταποκρίνεσαι θετικά στη δική τους εύλογη θέση, ότι δηλαδή σε ετήσια βάση έχουμε υποχρέωση να πετύχουμε τον οριστικό τερματισμό της παραγωγής νέων, δηλαδή πρωτογενών ελλειμμάτων.

Ο νέος προϋπολογισμός είναι ένας προϋπολογισμός στροφής, είναι καμπή όχι μόνο για την οικονομία, αλλά για τη χώρα και θέτει ως κυρίαρχο στόχο αυτόν της επίτευξης πρωτογενούς πλεονάσματος. Πιστεύω ότι η απαιτούμενη εθνική συνέργεια είναι σήμερα περισσότερο εφικτή, άρα δικαιολογείται μια πιο αισιόδοξη εκτίμηση για το αποτέλεσμα της προσπάθειας και την επίτευξη του στόχου. Αυτό, βέβαια, δεν σχετίζεται μόνο με την επιτυχία της δημοσιονομικής πολιτικής, αλλά συνδέεται και με την ανάκτηση ενός κεφαλαίου αξιοπιστίας που τόσο έχει ανάγκη η χώρα, ώστε να παραμείνει ισότιμος συνομιλητής και να διαπραγματευτεί τα συμφέροντα της χώρας από πιο ισχυρή θέση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Δημόσια Διοίκηση χαρακτηρίζεται σαν μεγάλος ασθενής. Το κράτος απέχει πολύ από το να μπορεί να ανταποκριθεί στον αναπτυξιακό ρόλο του. Το πάλι ποτέ λάφυρο του νικητή των εκλογών έχει κλείσει οριστικά τον κύκλο του σαν πατερούλης. Για να παραμείνει όπως πρέπει όμως εγγυητής δικαίου στις αντιθέσεις και τις συγκρούσεις συμφερόντων, οφείλει να αλλάξει και να εμπνεύσει με την αξιοπιστία και την αποτελεσματικότητά του.

Η κατάκριση του αναποτελεσματικού ελληνικού κράτους σημαίνει μεταρρύθμιση με διαρκή αξιολόγηση δομών και ανθρωπών, με μετρήσιμο αποτέλεσμα βάσει δεικτών και ασφαλώς όχι κατάργηση της ορθής κρατικής λειτουργίας, που είναι και το αντίβαρο στην ασυδοσία όσων θα ήθελαν να επικρατήσει το δίκαιο του ισχυρού.

Η περιγραφή ενός αδιαφανούς και διεφθαρμένου κράτους σημαίνει απαραίτητως και την τήρηση των κανόνων από υπαλλήλους και συναλλασσόμενους με το κράτος πολίτες σαν στάση ζωής, στάση δικής τους επιλογής κυρίως και όχι μόνο μέσω της γραφειοκρατικοποίησης των μηχανισμών ελέγχου που συχνά μεταφέρουν σε άλλα πεδία τη συναλλαγή και τη διαφθορά.

Η απόρριψη του σπάταλου κράτους σημαίνει διαρκή εκσυγχρονισμό και βελτιώσεις για να ανταποκρίνεται στο ρόλο του και όχι βέβαια συρρίκνωση και τελικός απόσυρση του κράτους από κρίσιμους τομείς προς όφελος συμφερόντων τρίτων.

Το επιτελικό κράτος θα υπάρξει και θα αποδώσει με χειραφέτηση και απαλλαγή του από κομματικούς εναγκαλισμούς αλλά και από συντεχνιακές και επιχειρηματικοκρατικοδίαιτες λειτουργίες που απομυζούν τους πόρους του.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αναλαμβάνουμε πρωτοβουλία και θα παρουσιάσουμε σχετικό νομοσχέδιο για την αναμόρφωση του ελληνικού διοικητικού συστήματος, έτσι ώστε να συνδυάζει υψηλό επίπεδο επιτελικών και διαχειριστικών λειτουργιών και ταυτοχρόνως υψηλό βαθμό δημοκρατικής νομιμοποίησης αυτών των λειτουργιών.

Αυτό σημαίνει ένα νέο αποτελεσματικό διοικητικό σύστημα με ενίσχυση του κράτους δίκαιο, προώθηση της διαφάνειας και της λογοδοσίας και αναβάθμιση –θα έλεγα– του φρονήματος των υπαλλήλων και της Δημόσιας Διοίκησης.

Η αναβάθμιση της λειτουργίας του διοικητικού μηχανισμού αποτελεί πάγιο αίτημα στη χώρα μας εδώ και αρκετές δεκαετίες. Τα οφέλη που θα προκύψουν είναι πολλά τόσο για τον πολίτη σχετικά με την ποιότητα των παρεχόμενων σε αυτόν υπηρεσιών όσο και για τη μείωση του κόστους που θα προκύψει για το δημόσιο και τελικώς για τον φορολογούμενο από τη μείωση της γραφειοκρατίας που αντιστοιχεί σήμερα στο 7% του ΑΕΠ, όταν κατά μέσο όρο στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης φτάνει μόλις το 3,5%, την απλούστευση των διαδικασιών και την ενίσχυση της διαδικασίας της ανάπτυξης της οικονομίας.

Βασικοί άξονες αυτής της επικείμενης νομοθετικής πρωτοβουλίας μας είναι ο καταμερισμός του έργου του κράτους μεταξύ επιτελικού σχεδιασμού και εκτέλεσης, η προετοιμασία της αποτελεσματικής αποκέντρωσης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων, η αναβάθμιση του προσωπικού και η θέσπιση αντιγραφειοκρατικών δομών.

Κεντρικό ρόλο στο εγχείρημα αυτό ασφαλώς, όπως προείπα, θα παίξει η διάκριση ανάμεσα στις επιτελικές λειτουργίες και τις εκτελεστικές αρμοδιότητες και λειτουργίες του κράτους.

Οι επιτελικές λειτουργίες που θα παραμείνουν στην κεντρική διοίκηση είναι εκείνες που αφορούν τη διαμόρφωση, την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την αξιολόγηση των πολιτικών.

Η διαμόρφωση των πολιτικών –αυτό είναι ο επιτελικός σχεδιασμός- αφορά τον προσδιορισμό των στρατηγικών στόχων και την προτεραιότητα κάθε Υπουργείου με τη συνακόλουθη έκδοση μέσω και των νομοθετικών πρωτοβουλιών των αντίστοιχων και αναγκαίων κανονιστικών πράξεων.

Η παρακολούθηση και ο έλεγχος των πολιτικών αφορά στη διαρκή, βραχυπρόθεσμη -σε ετήσια βάση- μεσοπρόθεσμη -σε διετή βάση- και μεσομακροπρόθεσμη -σε τετραετή καταγραφή- επεξεργασία, αποτίμηση του βαθμού επίτευξης συγκεκριμένων ποσοτικών και ποιοτικών αποτελεσμάτων βάσει δεικτών.

Αντιστοίχως, οι εκτελεστικές λειτουργίες θα μεταφερθούν στην αποκεντρωμένη διοίκηση και στα καθ' ύλην αποκεντρωμένα νομικά πρόσωπα του δημοσίου ή και στην αυτοδιοίκηση. Είναι οι λειτουργίες αυτές που σχετίζονται με την εξατομίκευση των γενικών όρων και προϋποθέσεων των κανονιστικών πράξεων και με την ανάληψη των αναγκαίων υλικών ενεργειών που κρίνονται χρήσιμες για την εφαρμογή των πολιτικών που έχει σχεδιάσει το επιτελικό κράτος.

Στο ίδιο πλαίσιο, κρατικές δραστηριότητες που δεν εμπίπτουν στον πυρήνα του κράτους δικαίου και του κοινωνικού κράτους, μπορεί, αναλόγως αν εκτιμηθεί, να αναληφθούν εξολοκλήρου από τον ιδιωτικό τομέα.

Η επιχειρούμενη αναμόρφωση του ελληνικού διοικητικού συστήματος εδράζεται επιπρόσθετα και σε δομικές μεταρρυθμίσεις. Αναφέρω χαρακτηριστικά:

Πρώτον, τον εξορθολογισμό της διαχείρισης του ανθρώπινου δυναμικού στον δημόσιο τομέα με τη σύσταση και διύπουργικών κλάδων.

Δεύτερον, το καθηκοντολόγιο των υπαλλήλων του επιτελικού κράτους με τη σύνταξη κλαδολογίου.

Τρίτον, την ενδυνάμωση της κινητικότητας του προσωπικού, προκειμένου οι υπάλληλοι να αξιοποιούνται εκεί, όπου το κράτος τους έχει ανάγκη.

Τέταρτον, τη βαθμιαία κατάργηση του προληπτικού συστήματος ελέγχων ως προς την παροχή διοικητικών αδειών και την αντικατάσταση του συστήματος αυτού με αυστηρούς κατασταλτικούς ελέγχους, προκειμένου να απεμπλακεί το διοικητικό σύστημα από γραφειοκρατικές καθυστερήσεις, αλλά και από σημαντικές εστίες συναλλαγής και διαφθοράς.

Πέμπτον, την επικαιροποίηση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας μέσα από στοχευμένες παρεμβάσεις, όπως είναι η σύντηξη των προβλεπόμενων προθεσμιών προς τη διοίκηση για δράση, η αυτεπάγγελτη αναζήτηση όλων των δικαιολογητικών από το δημόσιο και όχι από τον ενδιαφερόμενο πολίτη και η κατάργηση του πλήθους των προσυπογραφών, που αποτελούν πάγια διοικητική πρακτική.

Έκτον, τη μεταφορά αρμοδιοτήτων για την εξυπηρέτηση των πολιτών στα ΚΕΠ με γνώμονα τη μετεξέλιξή τους σε κέντρα ολοκληρωμένης εξυπηρέτησης των πολιτών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η κυβέρνηση ενός μεγάλου Αρκά πολιτικού, του Αλέξανδρου Παπαναστασίου το Μάιο του 1924, αποφάσισε τη συγκρότηση μιας εθνικής επιτροπής με προσωπικότητες από διάφορους πολιτικούς και κοινωνικούς χώρους για τη Δημόσια Διοίκηση. Της παραχωρήθηκε το δικαίωμα με ψήφο της τότε Εθνοσυνέλευσης να καταρχει θέσεις στο δημόσιο, να προτείνει και να αποφασίζει σύμπτυξη υπηρεσιών και να προωθεί μεταρρυθμίσεις. Αν μάλιστα η επιτροπή αυτή έκρινε ότι υπάρχει πλεονάζον προσωπικό, είχε τη δυνατότητα να αποφασίζει την απόλυση του προσωπικού αυτού μέσα σε ένα μήνα. Σε περίπτωση δε, που πρότεινε κατάργηση ολόκληρης υπηρεσίας ή και Υπουργείου, οι υπάλληλοι θα θεωρούνταν αυτοδικαίως απολυθέντες.

Στόχος το 1924 ήταν η ισοσκέλιση του προϋπολογισμού και η παροχή εγγυήσεων στους πιστωτές του ελληνικού κράτους για σύναψη νέων δανείων. Οι ιστορικές αναλογίες είναι διδακτικές.

Η μεταρρύθμιση του κράτους, μεταξύ των άλλων, συνεπάγεται αναδιάρθρωση δομών και εξορθολογισμό της συμμετοχής του προσωπικού. Αυτή η αλλαγή θα έπρεπε να έχει ξεκινήσει εδώ και πάρα πολύ καιρό, ώστε να εξελίσσεται με τις κρίσιμες σταδιακές προσαρμογές και να μπορεί να αφομοιωθεί χωρίς διοικητικές δυσλειτουργίες και κοινωνικές εντάσεις.

Δυστυχώς, μία σημαντική αλλαγή που αφορά το προσωπικό συνδέθηκε με τρόπο μονοσήμαντο με το λεγόμενο μνημόνιο και απέκτησε μάλιστα χαρακτήρα επείγοντος. Υπήρξε μία από τις προϋποθέσεις για την εκταμίευση της έκτης δόσης και την εκπόνηση ενός νέου προγράμματος.

Οι πιεστικές ανάγκες για την εφαρμογή της εργασιακής εφεδρείας επέβαλλαν τη θέσπιση ενός αντικειμενικού κριτηρίου, αφού ήταν λόγω χρόνου και δομών ανέφικτη, όπως θα ήταν προτιμότερο, μία απολύτως αξιοκρατική διαδικασία. Εάν προχωρούσαμε σε μία αξιολόγηση αμφίβολης αξιοπιστίας, θα αφήναμε περιθώριο να κατηγορηθεί η Κυβέρνηση, η οποιαδήποτε κυβέρνηση, ότι επιχειρεί με κομματικό πρίσμα να διαχειριστεί το ανθρώπινο δυναμικό στη Δημόσια Διοίκηση, να προστατεύσει δηλαδή «ημέτερους» και να αδικήσει τους θεωρούμενους πολιτικούς αντιπάλους της.

Έγινε η επιλογή επί της ουσίας για μία ήπια εκδοχή στον εξορθολογισμό του προσωπικού με την εφαρμογή ενός αντικειμενικού κριτηρίου. Ήταν σωστή επιλογή. Το συγκεκριμένο κριτήριο συνδυάζει το ηλικιακό όριο και την εγγύτητα προς τη σύνταξη. Αυτό και μόνον αυτό προσδιόρισε τη δεξαμενή των δημοσίων υπαλλήλων που εντάσσονται σε καθεστώς εργασιακής εφεδρείας.

Πρέπει να αναγνωρίσουμε, ασφαλώς, ότι τέτοιες οριζόντιες πολιτικές εξ αντικειμένου περιέχουν το στοιχείο της αδικίας και του ανορθολογισμού. Αξιόλογο και χρήσιμο δυναμικό φεύγει, θα έλεγε κανείς, από τη Δημόσια Διοίκηση, ενώ της είναι χρήσιμο. Γι' αυτό ακριβώς και στις επικείμενες νομοθετικές πρωτοβουλίες προβλέπουμε διαδικασίες αξιολόγησης τόσο των δομών όσο και των προσώπων, ώστε σε διαρκή βάση να γνωρίζουμε το ποιοτικό επίπεδο αναφοράς της Δημόσιας Διοίκησης του ελληνικού κράτους.

Θυμίζω ότι στο προσφάτως ψηφισθέν βαθμολόγιο μια σημαντική διαρθρωτική αλλαγή, που θα βελτιώσει το δημόσιο, ήταν ότι θεσπίσαμε διαδικασίες αξιολόγησης για την εξέλιξη των υπαλλήλων. Συνδέσαμε, μάλιστα, την αξιοκρατική βαθμολογική εξέλιξή τους με τις αποδοχές τους.

Η εμπειρία που αποκτά η Δημόσια Διοίκηση από την εφαρμογή της εργασιακής εφεδρείας είναι χρήσιμη για το τι πρέπει να κάνει και τι πρέπει να αποφεύγει ενόψει της μεταρρυθμίσεως για το επιτελικό κράτος, στην οποία προαναφέρθηκε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η πολιτική για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση περιλαμβάνει συνέργειες για το σχεδιασμό και την προώθηση οριζόντιων έργων ηλεκτρονικής διακυβέρνησης σε όλα τα Υπουργεία, σε όλη τη Δημόσια Διοίκηση. Πρόκειται για έργα, δηλαδή, που αποβλέπουν στην πλήρη και ενοποιημένη διαχείριση της παροχής υπηρεσιών προς τους πολίτες και τις επιχειρήσεις μέσα από τρεις βασικές επιλογές. Με τη φυσική παρουσία του πολίτη στο ΚΕΠ, μέσω τηλεφώνου ή μέσω διαδικτύου.

Μάλιστα, για τη βελτίωση της θέσης της χώρας μας στον τομέα της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης μεταξύ των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης όταν η χώρα μας εμφανίζει μεγάλη υστέρηση, έχουμε είκοσι βασικές δημόσιες υπηρεσίες, από τις οποίες δώδεκα αφορούν τη συναλλαγή των πολιτών με τη διοίκηση και οκτώ τη σχέση των επιχειρήσεων και των επιχειρηματιών με τη διοίκηση. Δέκα από αυτές θα έχουν πλήρως αναπτυχθεί ηλεκτρονικά σε άμεσο χρόνο και θα είναι διαθέσιμες στους ενδιαφερόμενους.

Στο ίδιο πλαίσιο περιλαμβάνονται επιμέρους δράσεις για την προώθηση της ηλεκτρονικής ταυτοποίησης πολιτών και επιχειρήσεων. Μιλούμε για την ηλεκτρονική υπογραφή. Σε πρώτη φάση επιδιώκουμε στην ηλεκτρονική ταυτοποίηση μεγάλων επαγγελματικών ομάδων, μηχανικών, γιατρών, δικηγόρων, συμβολαιογράφων, που έχουν μία σχετική εξοικείωση με την ψηφιακή τεχνολογία.

Αξίζει εδώ να σημειώσω και πάλι ότι τον περασμένο Σεπτέμβριο υπογράφηκε μνημόνιο συνεργασίας με την Κυβέρνηση της Εσθονίας που έχει κάνει σπουδαία άλματα στον τομέα της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης.

Σε αυτό το μνημόνιο περιλαμβάνονται, επίσης, δράσεις για την ηλεκτρονική λειτουργία του Υπουργικού Συμβουλίου και δράσεις

για την ενίσχυση της συμμετοχής των πολιτών στις αποφάσεις της διοίκησης.

Καθιερώνουμε, ακόμη, κεντρικό σύστημα για την ενιαία διαχείριση των επιχειρησιακών πόρων σε επίπεδο προϋπολογισμού, δαπανών, περιουσιακών στοιχείων, ελέγχων και αναφορών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καθιερώνονται κεντρικές υποδομές, τράπεζες δεδομένων δηλαδή για τη μείωση του κόστους λειτουργίας των πληροφοριακών συστημάτων. Σε αυτή την κατεύθυνση σημαντικός είναι ο στόχος της ενοποίησης των τεσσάρων μεγάλων μητρώων που υπάρχουν στη χώρα μας, του ληξιαρχείου, του δημοτολογίου, του φορολογικού και ασφαλιστικού μητρώου. Μέσω όλων αυτών επιτυγχάνουμε συγκέντρωση του συνόλου των κρατικών διοικητικών διαδικασιών κάτω από μία ενιαία τεχνολογική ομπρέλα, ώστε να αυξήσουμε το δημοσιονομικό έλεγχο, να βελτιώσουμε τις διαδικασίες σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα και να βελτιώσουμε τις υπηρεσίες προς τους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καταθέσαμε προχθές νομοσχέδιο για τη ρυθμιστική διακυβέρνηση. Περιλαμβάνει τις αρχές, τις διαδικασίες και τα μέσα καλής νομοθέτησης, προκειμένου έτσι να καταρτίσουμε νόμους υψηλής ποιότητας και που θα διευκολύνει και την εφαρμογή τους. Ακολουθεί στις αρχές της επόμενης εβδομάδας κατάθεση νομοσχεδίου για το Πειθαρχικό Δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων, με στόχο τη δημιουργία ενός αποτελεσματικού και αντικειμενικού μηχανισμού που θα συμβάλλει στον τερματισμό φαινομένων αસυδοσίας και ατιμωρησίας στη Δημόσια Διοίκηση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε μία περίοδο μεγάλων ανακατατάξεων και αλλαγών στην Ευρώπη οφείλουμε να δώσουμε τη μάχη όλοι μαζί στα εθνικά σύνορα και όχι στα κομματικά χαρακώματα. Μια κυβέρνηση συνεννόησης και συνευθύνης είναι κυβέρνηση που στηρίζεται από τα πολιτικά κόμματα που πήραν την αντίστοιχη απόφαση και δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιείται από αυτά με συμπεριφορές αντισυμπολίτευσης. Η συμπολίτευση είναι συμπολίτευση και η αντιπολίτευση είναι αντιπολίτευση. Το σχήμα της αντισυμπολίτευσης δεν έχει ανακαλυφθεί και κάποιοι καλό είναι να μην το χρησιμοποιούν στο μικροκομματικό σχεδιασμό τους. Το απαιτούν οι πολίτες, ιδίως οι πιο αδύναμοι, οι πολίτες δηλαδή που έχασαν κάτι από την καθημερινή ζωή τους και σε αντιστάθμισμα ζητούν από την Κυβέρνηση την εγγύηση πως έτσι, με τη θυσία τους, κερδίζουμε το μέλλον της χώρας, το μέλλον το δικό τους και των παιδιών τους.

Αυτή είναι η προοπτική που οφείλει να εγγυηθεί η Κυβέρνηση Παπαδήμου και είμαι βέβαιος ότι θα το πετύχουμε απέναντι στους πολίτες, ιδίως σε αυτούς που κλήθηκαν να σηκώσουν δυσανάλογα μεγάλο βάρος σε σχέση με την αμελητέα ευθύνη τους για την κρίση ή τη δυνατότητα που έχουν να σηκώσουν το βάρος που τους αποδίδεται. Οφείλουμε ευθύνη, σοβαρότητα και αλήθεια. Πρέπει να έχουμε, δηλαδή, συναίσθηση πως οι συζητήσεις και οι αποφάσεις μας για τους αριθμούς του προϋπολογισμού είναι αποφάσεις που καθορίζουν τη ζωή πολλών ανθρώπων που απογοητεύονται, φθάνοντας στο σημείο να πιστεύουν ότι ουδείς ασχολείται πλέον με το δικό τους πρόβλημα.

Πολλοί λένε πως, παρά τις θυσίες, είμαστε στο ίδιο σημείο. Θα έλεγα παραστατικά ότι όταν βρίσκεσαι σε ένα σημείο σε κάποια απόσταση από τον γκρεμό, έχει σημασία να βρίσκεσαι στο σημείο αυτό προσεγγίζοντας το γκρεμό ή απομακρυνόμενος από το γκρεμό. Η απόσταση είναι ίδια, η τάση όμως είναι αντίστροφη. Έχουμε αντιστρέψει την καταστροφική πορεία της χώρας. Οφείλουμε να συνεχίσουμε με την ίδια συνέπεια στην κατεύθυνση των διαρθρωτικών αλλαγών και της περαιτέρω προσαρμογής. Οι αλλαγές είναι απαραίτητες και όπως λέει ο Μπρεχτ: «Έχουν αλλάξει οι καιροί, καιρός να αλλάξουν και τα πράγματα».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε Ρέππα.

Επιστρέφουμε τώρα στον κατάλογο των αγορητών επί της αρχής.

Η Βουλευτής κ. Μαρία Θεοχάρη του ΠΑΣΟΚ από το Νομό Καρδίτσας έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση και η ψήφιση του προϋπολογισμού του 2012 συντελείται κάτω από τελειώς διαφορετικές συνθήκες. Η Κυβέρνηση απαρτίζεται από τα δύο μεγάλα κόμματα και το ΛΑΟΣ, τα οποία αποφάσισαν ότι πρέπει επιτέλους να καθίσουν στο ίδιο τραπέζι για να αντιμετωπίσουν τα μείζονα προβλήματα της χώρας, η οποία έφθασε στο χείλος του γκρεμού.

Αυτή τη συνεννόηση επιζητούσε απεγνωσμένα εδώ και ενάμιση χρόνο ο Γιώργος Παπανδρέου. Όμως, εισέπραττε τη σταθερή άρνηση, ιδιαίτερα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η οποία, βλέποντας κοντόφθαλμα μόνο δημοσκοπικά οφέλη που μπορούσε να αποκομίσει, αντιστέκονταν σθεναρά. Καθόταν στην κερκίδα και απολάμβανε το θέαμα στην арένα, όταν η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ πάλευε με τα θηρία. Σήκωνε ένα βάρος που δεν της αναλογούσε. Προπηλακίστηκε, λοιδορήθηκε. Ψήφισε σκληρά, οριζόντια, βάρβαρα και επαχθή μέτρα, όχι από σαδισμό, αλλά για τη σωτηρία της χώρας, μέτρα που δεν συνάδουν με τη φυσιογνωμία και την ιδεολογία της παράταξης, μέτρα που έπληξαν περισσότερο τα μεσαία και χαμηλά στρώματα.

Αυτά τα στρώματα έχουμε υποχρέωση με την πρώτη ευκαιρία να αποκαταστήσουμε, να άρουμε όποιες αδικίες, διότι μέσα στον ορμαγδό της κατάρρευσης έχουν γίνει λάθη, αδικίες, παραλήψεις και αστοχίες. Η συγκρότηση αυτής της Κυβέρνησης προέκυψε όταν ο Γιώργος Παπανδρέου παρόλο που είχε μπροστά του δυο χρόνια κυβερνητικής θητείας έδειξε μεγαλείο ψυχής και απέδειξε ότι δεν είναι γαντζωμένος σε καρέκλες και αξιώματα. Παραμέρισε μπροστά στο χρέος της σωτηρίας της χώρας. Ήταν εκείνος που πέτυχε τη συμφωνία της 2θης Οκτωβρίου, που είναι το κατ' εσοχήν έργο της παρούσας Κυβέρνησης. Μια συμφωνία που διασφαλίζει τη χώρα και που όμως όλοι ήμασαν μάρτυρες της σφοδρότατης επίθεσης που δέχθηκε από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, αλλά ιδιαίτερα από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, που χαρακτήριζε τη συμφωνία εθνικής μειοδοσίας και προδοσίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, αυτή τη συμφωνία πλέον υπηρετείτε και εσείς με τη συμμετοχή σας στην παρούσα Κυβέρνηση. Ο λαός μας λέει: «Μεγάλη μπουκιά φάε, μεγάλη κουβέντα μη λες». Αυτή, λοιπόν, η Κυβέρνηση συνευθύνης έρχεται να υλοποιήσει τον παρόντα προϋπολογισμό, ο οποίος συντάχθηκε από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και που για πρώτη φορά μετά από δέκα χρόνια παράγει πρωτογενή πλεονάσματα. Άρα, λοιπόν, νομιμοποιούνται οι επιλογές της με την ψήφισή του, γεγονός που θα μας δώσει τη δυνατότητα να εξυμνητήσουμε το δημόσιο χρέος.

Περιορίζεται κατά πολύ το έλλειμμα. Ήδη μέσα σε δυο χρόνια μειώθηκε κατά έξι ποσοστιαίες μονάδες, ποσοστό ρεκόρ. Μπορεί τα έσοδά μας να μειώθηκαν λόγω της ύφεσης, όμως, καταφέραμε να μειώσουμε τις δαπάνες. Κύριε Παυλόπουλε, μη μιλάτε, λοιπόν, για μειώσεις των δαπανών. Από τα 36 δισεκατομμύρια της φτάσατε στα 58 δισεκατομμύρια. Σίγουρα αυτό είναι μια μικρή ανάσα αισιοδοξίας, όμως, έχουμε μακρύ δρόμο μπροστά μας.

Βασικός στόχος του προϋπολογισμού πρέπει να είναι η αντιμετώπιση του ελλείμματος της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας μας. Και εδώ είναι το στοίχημα που πρέπει να κερδίσουμε, διότι είναι το μείζον πρόβλημα της εθνικής μας οικονομίας. Προς αυτή την κατεύθυνση κινούνται πολλές από τις πρωτοβουλίες που έχουν ληφθεί ήδη και έχουν να κάνουν με την αλλαγή του παραγωγικού μας μοντέλου και την ανασυγκρότηση του κράτους και της διοίκησης.

Στο πλαίσιο αυτής της εθνικής προσπάθειας έχουμε στα χέρια μας εργαλεία που μπορούν να δώσουν ώθηση στην οικονομία μας. Το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων σε συνάρτηση με το ΕΣΠΑ θα μας επιτρέψουν να πραγματοποιήσουμε μεγάλα έργα που είχαν μείνει στάσιμα, να εφαρμόσουμε μέτρα για την ενίσχυση της πραγματικής οικονομίας, να αξιοποιήσουμε το νέο αναπτυξιακό νόμο και το fast track. Αυτό στην πράξη σημαίνει ότι θα μπορέσουμε να επανακινητοποιήσουμε μεγάλες συμβάσεις, όπως αυτές που αφορούν τους υπό κατασκευή πέντε οδικούς άξονες.

Για την Καρδίτσα και τη γενικότερη περιοχή της Θεσσαλίας η

ολοκλήρωση του Ε65 θα είναι σημαντική και επωφελής. Επίσης, επιτακτική είναι η ανάγκη οι τράπεζες να ανοίξουν τις στρόφιγγες χρηματοδότησης στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της εθνικής μας οικονομίας και που απειλούνται καθημερινά με λουκέτο λόγω της ύφεσης. Αρκετές εγγυήσεις πήραν.

Στο πλαίσιο της προσπάθειας για προώθηση της ανάπτυξης και ιδιαίτερα της περιφερειακής, μεγάλο βάρος θα πρέπει να δοθεί στην αγροτική ανάπτυξη. Στην περιφέρειά μου, μια κατ'εξοχήν αγροτική περιοχή που στηρίζεται στον αγροτικό τομέα, όλοι γνωρίζουμε ότι ο πρωτογενής τομέας μπορεί να συμβάλει τα μέγιστα στην οικονομία μας. Και το απέδειξε αυτό άλλωστε στην πράξη με την αύξηση που σημείωσαν οι εξαγωγές των ελληνικών προϊόντων το 2011 περιορίζοντας το έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών.

Οφείλουμε, λοιπόν, να στηρίξουμε τον Έλληνα γεωργό και κτηνοτρόφο διασφαλίζοντας στον προϋπολογισμό του 2012 πιστώσεις για το Πρόγραμμα «ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ», τα σχέδια βελτίωσης, τα προγράμματα προστασίας της αγροτικής παραγωγής μέσω του ΕΛΓΑ και των ΠΣΕΑ, τα προγράμματα ντρορύπανσης, εξισωτικής αποζημίωσης και πρόωρης συνταξιοδότησης.

Μέσα από το νέο προϋπολογισμό περιμένουμε να συνεχιστεί η χρηματοδότηση του κλειστού γυμναστηρίου στον τόπο μου, μια σημαντική αθλητική υποδομή που χρειάζεται. Και βεβαίως δυο εξίσου σημαντικά έργα του ΥΠΕΚΑ η ύδρευση της ανατολικής πλευράς του νομού από τη Λίμνη Σμοκόβου και ο βιολογικός καθαρισμός της Λίμνης Πλαστήρα, των οποίων ήδη ανακοινώθηκε ήδη η υλοποίησή τους. Είναι έργα που θα δώσουν ώθηση και πνοή στην τοπική ανάπτυξη.

Ευελπιστούμε ότι επιτέλους θα συνεχιστούν τα Προγράμματα «ΠΙΝΔΟΣ» και «ΕΑΠΝΑ» μέσα στα οποία είναι ενταγμένα έργα οδοποιίας, άρδευσης και σημαντικά έργα του νομού μας.

Σ' αυτό το σημείο, αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να κάνω ένα σχόλιο που απασχολεί την επικαιρότητα. Με θλίβει βαθύτατα αυτό που επιχειρείται αυτές τις μέρες για συλλήβδην απαξίωση εκπροσώπων του πολιτικού κόσμου και ιδιαίτερα των Βουλευτών.

Θεωρώ ότι αυτές οι βολές δεν είναι άδολες. Έχουν σκοπό να ευτελίσουν εντελώς το πολιτικό προσωπικό, προκειμένου να είναι ευάλωτο σε εξαρτήσεις και υποταγές. Σκοπίμως αποσιωπούν ότι με τις θυσίες του ελληνικού λαού και οι Βουλευτές συμβάλλουν κατά πολύ. Αντ' αυτού, βάλλεται ο πολιτικός κόσμος για ύπαρξη καταθέσεων Βουλευτών στην Ελβετία και τα τοιαύτα.

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, έχετε υποχρέωση εκ νέου -ξέρω ότι το έχετε κάνει- να ενημερώσετε για τη μεγάλη συμμετοχή των Βουλευτών στην κρίση, όπως επίσης έχετε την υποχρέωση να προβείτε σε εκείνες τις ενέργειες ώστε να πέσει άπλετο φως σε αυτήν την υπόθεση της Ελβετίας. Δεν επιτρέπω σε κανέναν να μας στοχοποιεί. Άλλωστε το «πόθεν έσχες» είναι στο διαδίκτυο. Καλό, όμως, θα ήταν να είναι στο διαδίκτυο το «πόθεν έσχες» και των κηρύκων του δικαίου, του νομίμου και του ηθικού, όπως των δημοσιογράφων, των μεγαλοεκδοτών και όλων των κρατικών λειτουργιών. Έτσι για να γνωριστούμε όλοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε στην κρίσιμότερη συγκυρία για την πορεία της χώρας. Εν μέσω μιας βαθιάς ευρωπαϊκής κρίσης η νέα Κυβέρνηση συνευθύνει, την οποία όλοι στηρίζουμε, έχει ένα πολύ δύσκολο έργο μπροστά της. Θα κληθεί να διαχειριστεί για όσο διάστημα θα είναι, το μεγαλύτερο πακέτο βοήθειας που είχε ποτέ η Ελλάδα. Θα πρέπει να διαχειριστεί αποκρατικοποιήσεις, το νέο φορολογικό, τις αλλαγές στις τράπεζες μέσω του PSI με κοινές και όχι προνομιούχες μετοχές. Πρέπει να πετύχει. Η επιτυχία της θα είναι όλων των Ελλήνων που με υπομονή και στωικότητα συμμετέχουν στην υλοποίηση των μεγάλων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που χρειάζεται ο τόπος. Προς αυτήν την κατεύθυνση κινείται και ο προϋπολογισμός του 2012, τον οποίον και υπερψηφίζω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε την κ. Μαρία Θεοχάρη.

Το λόγο έχει ο κ. Μιχαήλ Μπεκίρης, Βουλευτής Αχαΐας από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι είναι ο προϋπολογισμός; Είναι η αποτύπωση της ελληνικής πραγματικότητας, της καθημερινότητάς μας, των δυσκολιών που αντιμετωπίζει ο ιδιωτικός και ο δημόσιος τομέας, οι σχέσεις με τις άλλες χώρες και κυρίως η σχέση του κράτους μας με τους πολίτες του. Είναι ένα πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό συμβόλαιο του ίδιου μας του πολιτικού συστήματος με την ελληνική κοινωνία. Πρέπει, όμως, να είναι και ένα όραμα, να είναι η ελπίδα, να είναι ο στρατηγικός προσανατολισμός της ως κοινωνίας, ως χώρας, ως έθνους για το μέλλον. Σε κάθε περίπτωση δεν είναι οι άψυχοι αριθμοί, όπως συνήθως αντιλαμβανόμαστε αυτή τη συζήτηση, αλλά ανθρώπινες ζωές που έχουν παρελθόν, που έχουν παρόν και που κυρίως δικαιούνται να έχουν μέλλον.

Με την οκτάχρονη παρουσία μου σε αυτήν την Αίθουσα, αλλά και με εντατική μελέτη προϋπολογισμών των μεταπολιτευτικών χρόνων καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η μη εφαρμογή τους διαχρονικά από πρόσωπα και από κόμματα οφείλεται στο γεγονός ότι το ίδιο μας το πολιτικό σύστημα που καλείται να τους υλοποιήσει, που καλείται να τους εφαρμόσει, που καλείται να τους προβλέψει, έχει σοβαρές παθογένειες και δυσπίλυτα δομικά προβλήματα που του επιτρέπουν να τους καταστρατηγεί είτε για να γίνεται βραχυπρόθεσμα αρεστό είτε λόγω απλής ανικανότητας. Παράλληλα κάνοντας τα στραβά μάτια με τις δικές του πλάτες, το ίδιο το πολιτικό σύστημα επιτρέπει στους υποδοχείς του προϋπολογισμού, δηλαδή και στην κοινωνία και στον εαυτό του, την υπονόμηση των προϋπολογισμών με προφανή στόχο τη διατήρηση ενός φαύλου, αδιέξοδου ξεπερασμένου παρωχημένου πελατειακού συστήματος.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν από δυο χρόνια, όταν με υπευθυνότητα και απόλυτη συνείδηση του καθήκοντός του ο πρώην Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής οδήγησε τη χώρα σε εκλογές, γνωρίζοντας το δυσμενές παγκόσμιο οικονομικό περιβάλλον και διαβλέποντας την ανάγκη υιοθέτησης άλλων μέτρων για να μην χρεοκοπήσει η χώρα, κάτι που τότε πραγματικά δεν παραδεχόταν η τότε αντιπολίτευση και μετέπειτα τραγικά για τον τόπο κυβέρνηση, προχώρησε σε τρεις βασικές παραδοχές: Πρώτον, ότι τα ψέματα τελείωσαν και ότι η αλήθεια δεν είναι απλώς απαραίτητη, αλλά επιβεβλημένη. Δεύτερον, ότι η κρίση μπορεί να πρέπει να αποδειχθεί ευκαιρία για την ποιοτική και οικονομική ανάταξη της χώρας.

Τρίτον, ζήτησε συνεννόηση, ζήτησε σύνθεση, ζήτησε συμπίεση, γιατί το τότε μέλλον διαγραφόταν ζοφερό. Δυστυχώς και για το πολιτικό σύστημα, αλλά και για την κοινωνία δεν τον άκουσαν. Και όλοι θυμόμαστε όσα τραγικά επακολούθησαν.

Δυστυχώς για όλους μας θέσουμε και φέτος στόχους οικονομικούς και κυρίως κοινωνικούς, χωρίς να έχουμε εξηγήσει στην κοινωνία και ιδιαίτερω χωρίς να έχουμε συμφωνήσει με την κοινωνία, γιατί πρέπει να τους πετύχουμε. Δεν μπορεί να αποτελεί ένα όραμα ενός σύγχρονου κράτους, όπως με μεγάλη αυταρέσκια θέλουμε να αυτοαποκαλούμαστε, η μη χρεοκοπία. Δεν μπορεί να αποτελεί ελπίδα για την κοινωνία η μη στάση πληρωμών. Δεν μπορεί να αποτελεί βραχυπρόθεσμη και μεσομακροπρόθεσμη στόχευση μιας υποτιθέεται ευνομούμενης πολιτείας η όλο και μεγαλύτερη συμπίεση, η εξαθλίωση και εν τέλει η ασφυξία των συμπολιτών μας. Δεν μπορεί να αποτελεί προοπτική η εχθρική συμπεριφορά της πολιτείας στο επιχειρείν, σε όσους θέλουν να επενδύσουν στον κατά τα άλλα ευλογημένο τόπο μας. Δεν μπορεί να αποτελεί μέλλον η επιμονή και η εμμονή του εκπαιδευτικού μας συστήματος στην αποστήθιση και τελικά στην πλήρη αποδόμηση κάθε κριτικής σκέψης. Αντίθετα, είναι εθνική κατάντια και ντροπή μας οι ουρές στα αεροδρόμια που σχηματίζουν νέα παιδιά -η καλύτερη γενιά που είχε ποτέ το σύγχρονο ελληνικό κράτος- που αναζητούν ό,τι δικαιούνται αλλού, αφού εμείς με τις πράξεις, με τις παραλείψεις μας, με την ανικανότητά μας, δεν μπορούμε να τους το παρέχουμε στην ίδια μας τη χώρα.

Υπάρχει, λοιπόν, περίπτωση να έχουμε συμφωνήσει με την κοινωνία στην αλλαγή νοοτροπίας και συμπεριφορών που μας οδήγησαν στη σημερινή κατάντια και απαξίωση και να πετύχουμε εθνικούς, οικονομικούς, κοινωνικούς στόχους; Ασφαλώς και όχι. Μην απαιτάστε. Ο τόπος μας χρειάζεται αλήθειες, όσο σκληρές και αν είναι αυτές. Ο τόπος μας χρειάζεται καθαρή και αυ-

τοκάθαρση, όσο επώδυνο και αν είναι αυτό. Ο τόπος μας χρειάζεται επειγόντως ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο, έντιμο, ειλικρινές που θα προάγει τη σύνθεση και τη συνεννόηση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αντέχουμε άλλους φόρους; Η απάντηση είναι απλή: Όχι. Χρειάζεται μείωση φορολογικών συντελεστών και ΦΠΑ; Η απάντηση είναι απλή και εδώ: Ναι. Πώς αντιμετωπίζεται η ύφεση; Απλά: Με ανάπτυξη. Τι χρειάζεται για να κινηθεί η αγορά; Κίνητρα και χρήμα. Και αυτό απλό είναι. Ε, λοιπόν, με αυτά τα απλά δεν έχουμε ανακαλύψει την πυρίτιδα. Αρκούν όλες οι παραπάνω παραδοχές για να ξεφύγουμε από την κρίση; Σας διαβεβαιώ πως όχι, διότι αυτά είναι απλώς οικονομικά μέτρα ή καλύτερα οικονομικοί στόχοι. Πού είναι η αυτοκριτική του παλιού πολιτικού συστήματος με σαφή εξορθολογισμό των παραδοσιακών παρεκκλίσεων στις αλόγιστες δαπάνες που μας οδήγησαν στο σημερινό τέλμα; Πού είναι οι διαφθαρμένοι, οι ένοχοι του πολιτικού συστήματος και των παρακλαδιών του; Η ενοχή μας, όπως πολύ σωστά τονίζει ο Στέλιος Ράμφος, είναι στο ότι δεν βρίσκουμε τους ενόχους. Εκεί ακριβώς βρίσκεται η ενοχή μας. Πού είναι η επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό, στην καινοτομία, στην έρευνα, στην τεχνολογία; Πού είναι η απελευθέρωση των υγιών δυνάμεων, της ευφυΐας του Έλληνα που αναδεικνύεται παντού αλλού, εκτός από την ίδια του τη χώρα, την Ελλάδα; Πρέπει όλοι να κατανοήσουμε επιτέλους πού βρισκόμαστε, να συνειδητοποιήσουμε πού είμαστε, ότι είμαστε στο σημείο μηδέν.

Ασφαλώς και δεν ήρθε το τέλος του κόσμου. Ασφαλώς και η ζωή δεν τελειώνει εδώ. Το θέμα όμως είναι πώς συνεχίζεται αυτή η ζωή, πώς έχουμε σκοπό να τη συνεχίσουμε. Χρειάζεται αλήθεια, χρειάζεται σοβαρότητα, χρειάζεται υπευθυνότητα. Χρειάζονται αυστηρές κυρώσεις στο ίδιο το πολιτικό σύστημα με κατάργηση επιτέλους του άρθρου 86 του Συντάγματος για το νόμο περί ευθύνης Υπουργών και με διαχρονική δημοσιοποίηση των «πόθεν έσχες» όλων των πολιτικών προσώπων και όχι με στιγμιαία όπως γίνεται. Και σίγουρα όχι άλλος λαϊκισμός και όχι άλλη δημαγωγία. Γιατί εμείς δεν δίνουμε απλώς το παράδειγμα, εμείς οφείλουμε να είμαστε το παράδειγμα. Χωρίς σοβαρή, υπεύθυνη και αυστηρή ενδοσκόπηση τόσο του πολιτικού συστήματος όσο και της κοινωνίας μας δεν γίνεται να προχωρήσουμε. Μην αυταπατώμαστε. Το πρόβλημά μας δεν είναι οι ξένοι, οι κακοί, οι κουτόφραγκοι, οι αυστηροί Γερμανοί, οι κερδοσκόποι, οι αυστηροί Αμερικάνοι, οι αγορές. Το πρόβλημα το έχουμε εμείς στις συμπεριφορές μας και στη νοοτροπία μας, στους εαυτούς μας. Το πρόβλημα είμαστε εμείς.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ψηφίζω τον προϋπολογισμό του έτους 2012 με δύο κατ' εμέ σοβαρές παραδοχές. Πρώτον, ότι είναι ένας αναγκαστικός και κατ' ουσίαν επιβεβλημένος προϋπολογισμός για τη μη βραχυπρόθεσμη χρεοκοπία της χώρας και το τονίζω.

Δεύτερον, ότι θα είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός ενός πολιτικού συστήματος που έχει ήδη καταρρεύσει, μιας κοινωνίας που έχει αλλοτριωθεί και έχει χάσει τον προσανατολισμό της, με την ελπίδα πάντοτε ότι ο προϋπολογισμός για το 2013, εφόσον σοβαρευτούμε, εφόσον δουλέψουμε, εφόσον συνετιστούμε, εφόσον τελικά αλλάξουμε, θα είναι η αρχή για μία νέα κοινωνία, για μια νέα πολιτική, θα είναι η αρχή για μια νέα Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε, κύριε Μπεκίρη.

Το λόγο έχει ο κ. Μοσχόπουλος Σπυρίδων, Βουλευτής Κεφαλονίας του ΠΑΣΟΚ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι αυτονόητο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως ο συζητούμενος προϋπολογισμός είναι ο κρισιμότερος της μεταπολεμικής Ελλάδας. Ο σχεδιασμός, η ψήφιση και η υλοποίησή του θα καθορίσουν στην πράξη και όχι στα λόγια τη «μοίρα» της χώρας μας για τις επόμενες δεκαετίες.

Στο χρόνο που μου διαθέτει το Σώμα θα προσπαθήσω να εκθέσω τις απόψεις μου όσο πιο καθαρά γίνεται και όπως το απαιτούν οι περιστάσεις. Υπάρχουν πέντε κεφαλαίωδη ζητήματα στα οποία πρέπει να σταθούμε.

Πρώτον, το διεθνές περιβάλλον δεν είναι απλώς αβέβαιο και εμετάβλητο, αλλά είναι υπό έκρηξη. Διεθνή status που θεωρού-

σαμε δεδομένα ανατρέπονται. Συμμαχίες αλλάζουν. Γεωπολιτικά και γεωστρατηγικά συμφέροντα χάνουν ή αποκτούν σημασία εν μια νυκτί.

Δεν είναι λίγοι αυτοί που υποστηρίζουν πως βρισκόμαστε μέσα στη δίνη ενός ακήρυκτου παγκοσμίου πολέμου. Η διεθνής οικονομική κρίση τροφοδοτεί και τροφοδοτείται από αυτόν τον πόλεμο. Ούτως ή άλλως, αυτή η ασυνήθης διεθνής κρίση έχει χαρακτηριστικά παγκόσμιου πολέμου και όταν αυτή περάσει, θα αφήσει πίσω της τα αποτελέσματα ενός τέτοιου πολέμου.

Δεύτερον, σ' αυτό το μεγάλο σταυροδρόμι οφείλουμε να απαντήσουμε αποφασιστικά στα μεγάλα διλήμματα. Η θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του «γερμανογαλλικού άξονα», είναι ξεκάθαρη και ωμή: «Κύριοι, διορθώστε τα του οίκου σας και θα είμαστε αρωγοί στην προοπτική μιας ανταγωνιστικής Ευρώπης, ειδάλλως, γεια σας».

Εκ των πραγμάτων σήμερα, τώρα πρέπει να αποφασίσουμε. Θέλουμε την Ευρώπη και το ευρώ της ή όχι; Θέλουμε δημοσιονομική πειθαρχία ή όχι; Θέλουμε πειθαρχημένο κράτος ή όχι; Όταν οι επιθετικές αγορές διαλύουν εθνικές οικονομίες και αποσταθεροποιούν παντοδύναμες οικονομικές ενώσεις, η Ελλάδα πώς θα σταθεί; Μόνη της ή μέσα στην Ένωση;

Η άποψή μου είναι πως το μέλλον μας πρέπει να ταυτιστεί με το μέλλον της Ευρώπης, οικονομικά και πολιτικά. Διαλέγω την Ευρώπη, όχι μόνο για τον παράδεισό της, αλλά και για την κόλασή της, η οποία θα μου επιτρέψει, όμως, να επιβιώσω.

Το αδύναμο και άρρωστο κράτος μας οφείλει να αναρρώσει, να αναλάβει και να πορευτεί με την Ένωση. Ως λαός έχουμε κάνει πολλές θυσίες. Ο ευρωπαϊκός χαρακτήρας μας, όμως, δεν πρέπει να κινδυνεύσει.

Τρίτον, οι πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις, που πιστεύουν στην Ευρώπη, έχουν την ευθύνη να οδηγήσουν τη χώρα στην ευρωπαϊκή προσαρμογή της. Το βάρος του εγχειρήματος είναι τεράστιο. Γι' αυτό είναι αναγκαία η εθνική συνεννόηση, χωρίς την οποία φοβάμαι πως ματαιοπονούμε.

Σήμερα έχουμε κάνει κάποια σταθερά βήματα, με κορωνίδα την Κυβέρνηση Παπαδήμου, την αποδοχή της δανειακής σύμβασης και του σχεδίου εξόδου από την κρίση. Αυτά όμως δεν αρκούν και κυρίως δεν πείθουν, τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό.

Ο ελληνικός λαός έχει υποστεί βαριές στερήσεις και το χειρότερο δεν ξέρει, αν αυτές θα πιάσουν τόπο. Οφείλουμε εκτός των άλλων την ελπίδα στο λαό μας, την ελπίδα πως έχουμε σχέδιο που κάποια μέρα θα μας βγάλει από τη σημερινή δύσκολη κατάσταση.

Τέταρτον, τα στοιχεία του προϋπολογισμού προκύπτουν τόσο μέσα από την τελευταία συμφωνία με την Ένωση όσο και από τη δική μας θέληση για διαρθρωτικές και δημοσιονομικές αλλαγές. Το βασανιστικό ερώτημα του λαού, αν οι θυσίες του έπιασαν τόπο, έχει πολλές απαντήσεις.

Κατ' αρχάς, πετύχαμε τη δραστική μείωση του ελλείμματος από 15,7% το 2009 στο 9% το 2011 και προσδοκώμενο είναι το 5,4% το 2012. Το πρωτογενές έλλειμμα το 2009 ήταν 24 δισεκατομμύρια ενώ το 2012 προβλέπουμε πρωτογενές πλεόνασμα 1,1% του Α.Ε.Π. ή 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ.

Πετύχαμε αποτελέσματα, αλλά όχι όλα όσα έπρεπε ή θα θέλαμε. Η επιτευχθείσα συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου, η νέα Κυβέρνηση και το επιτευχθέν μίνιμουμ εθνικής συνεννόησης είναι γερά βάρη πάνω στα οποία μπορούμε να κτίσουμε αξιοπίστατη μεγάλη ελπίδα, στην οποία βάσιμα μπορεί να στηριχθεί ο λαός μας. Αν τα πράγματα λειτουργήσουν σωστά, άμεσα μπορούμε να πετύχουμε δραστική μείωση του χρέους κατά 100 δισεκατομμύρια, άρα βιωσιμότητα του χρέους, ανασυγκρότηση του τραπεζικού συστήματος, μείωση της ύφεσης το 2012.

Παράλληλα, έχουμε φτωεινά σημάδια από τις εξαγωγές, τον τουρισμό, την εκκίνηση του ΕΣΠΑ, το Ευρωπαϊκό Σχέδιο Ανασυγκρότησης και άλλα.

Το επόμενο τρίμηνο θα είναι ιδιαίτερα θερμό. Οι ενέργειες στις οποίες θα προβεί η Κυβέρνηση, με τη δική μας κοινή στήριξη, στο τέλος του τριμήνου θα έχουν δημιουργήσει νέες συνθήκες στη χώρα μας. Για την κοινή επιτυχία, όμως, χρειάζεται συνεννόηση κι όχι αλληλοϋπονόμηση, χρειάζεται κοινή προσπάθεια

και όχι άκαιρες έριδες.

Πέμπτον, κεφαλαιώδες ζήτημα είναι η δικαιοσύνη. Ό,τι κι αν πετύχουμε στα οικονομικά, αν ο λαός φαρμακώνεται από την αίσθηση της αδικίας, θα είναι χωρίς ουσιαστικό αποτέλεσμα. Χρόνιες παθήσεις της κοινωνίας και του κράτους πρέπει να γιατρευτούν. Ο λαός μας είναι τσακισμένος όχι μόνο οικονομικά, αλλά και ηθικά. Βλέπει τη διαφθορά γύρω του να γιγαντώνεται, τη γραφειοκρατία να βασιλεύει και την αδικία να κυριαρχεί. Η κοινωνία, απελπισμένη, χωρίς πειστικό αξιακό σύστημα, είναι εύληπτη σε κάθε είδους ψεύδος, συκοφαντία και λαϊκισμό. Όσο σημαντικό είναι το να επιβιώσουμε δημοσιονομικά άλλο τόσο - και σημαντικότερο - είναι το να επιβιώσουμε ηθικά. Το χάος δεν προέρχεται από την ανέχεια μόνο. Το χάος γεννιέται κυρίως όταν οι αξίες υπονομεύονται και διαβρώνονται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική μας πρέπει να ανατάξει την αίσθηση της αδικίας, πρέπει να πείσει τους πολίτες πως η δικαιοσύνη υπάρχει ακόμη και υπηρετείται από συγκεκριμένα τολμηρά μέτρα που παίρνουμε όλοι εμείς, αλλά και τα υλοποιούμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον συνάδελφο από το ΠΑΣΟΚ κ. Μοσχόπουλο.

Η Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας στην Α' Πειραιά, κ. Διαμάντω Μανωλάκου, έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ένας ακόμη προϋπολογισμός συζητείται, σε συνθήκες βαθιάς, παρατεταμένης κρίσης, σε ρευστή κατάσταση! Επιβράδυνση προβλέπεται για Ευρωπαϊκή Ένωση και ΗΠΑ. Παίρνονται μέτρα αδιέξοδα και δεν πρόκειται ούτε αυτός ο αντιδραστικός προϋπολογισμός να υλοποιηθεί.

Όσotόσο τα σκληρότερα μέτρα «για τη σωτηρία της χώρας», όπως λέτε ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία και ΛΑΟΣ, έναν σκοπό εξυπηρετούν: το μνημόνιο, για τη σωτηρία της κερδοφορίας του κεφαλαίου μέσα από τη χρεοκοπία των λαϊκών νοικοκυριών. Δισεκατομμύρια από δάνεια, μισθούς και συντάξεις που πετοκόβετε, χαράτσια και αυξήσεις εισφορών που βάζετε: όλα αυτά για να ταΐζετε τους τραπεζίτες και τους επιχειρηματικούς ομίλους, μειώνοντάς τους μάλιστα τους άμεσους φόρους.

Στους εφοπλιστές όμως -ιδιαιτέρη κατηγορία!- δίνετε νέα προνόμια, με πλήρη απελευθέρωση του καμποτάζ, καταδικάζοντας σε ανεργία και φτώχεια τους ναυτεργάτες, πετσοκόβοντας ακόμη και τις συντάξεις τους και διαλύοντας το ΝΑΤ. Τέλος δεν έχει η αγριότητα στα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά. Πουλήσατε πλούτο της χώρας και «βάζετε πλάτη» στον ιδιώτη, για δύο μέρες δουλειά εκ περιτροπής τη βδομάδα για τους εργαζόμενους. Μεσαίωνα! Και από πάνω αύξηση της φορολογίας στη φτωχολογία και κόψιμο σε ό,τι δημόσιες υπηρεσίες είχαν μείνει, μέσα και από την εφεδρεία, κύριε Ρέππα, που αντιστοιχεί με ανεργία. Δεν εξαιρείτε ούτε και την πλειοψηφία της αγροτιάς που έχει εισόδημα κάτω από το όριο φτώχειας και αν θέλετε φαίνεται και σε δείκτες. Παραδείγματος χάριν, πάνω από το 25% δεν έχει, γιατί δεν μπορεί να πληρώσει τις εισφορές στον ΟΓΑ και είναι ανασφάλιστοι χωρίς ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Τι κάνετε; Έχετε αυξήσει μέσα στο 2011 δύο φορές τις ασφαλιστικές εισφορές, προβλέπετε και νέα, τρίτη και ταυτόχρονα, μειώνετε τις πενιχρές συντάξεις για το 2012 κατά 5%.

Το κράτος χρωστάει εισφορές στο ΟΓΑ εδώ και χρόνια. Και από πάνω; Στον φετινό προϋπολογισμό μειώνει ακόμη μια πολύ τη χρηματοδότηση του ΟΓΑ κατά 23,5%. Έτσι κόβονται μια σειρά εξετάσεις και φάρμακα, όταν το αγροτικό εισόδημα μειώνεται δραστικά. Βαρβαρότητα.

Τα ίδια και με τον αγροτικό φορέα της αγροτικής παραγωγής τον ΕΛΓΑ. Αυξήσαμε υπέρογκα τις ασφαλιστικές εισφορές χωρίς να εγγυάστε τις αποζημιώσεις σε περιπτώσεις καταστροφής. Χαράτσια δίχως τέλος. Μαζί με τα μονοπώλια των αγροτικών εφοδίων, απομυζάτε την αγροτιά μέχρι να καταστραφούν για να μείνουν οι μεγάλες καπιταλιστικές εκμεταλλεύσεις. Αυτή είναι η αγροτική πολιτική εξόντωσης, Ευρωπαϊκής Ένωσης και δική σας και των τριών κομμάτων.

Και μετά έρχεται όψιμος ο εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ με αντικα-

πιταλιστικές κορώνες και μαύρο δάκρυ για τον πρωτογενή τομέα, να υποκριθεί ότι ενδιαφέρεται για την αγροτιά και τον τόπο. Τους στόχους και τις θέσεις του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνταγερμού θέλει να συγκαλύψει, γιατί το μνημόνιο ψήφισε και αυτή την άγρια πολιτική υλοποιεί ως συγκυβέρνηση με ρόλο συγκεκριμένο, εχθρικό για τα λαϊκά δικαιώματα και αυτό το ρόλο έχει του αντικομμουνισμού.

Αλήθεια, για την εγκληματική αυτή πολιτική μείωσης της αγροτικής παραγωγής, κατάρρευσης της κτηνοτροφίας, συρρίκνωση της αλιείας, καταστροφής του περιβάλλοντος ποιος είναι η αιτία, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, που ο συγκεκριμένος ομιλητής συμμετείχε ως Υφυπουργός Γεωργίας στο παρελθόν; Δεν πιάνουν οι κοροϊδίες. Συγκυβέρνηση του μαύρου μετώπου είσαστε.

Ούτε μπορεί να αναπτυχθεί ο αγροτικός τομέας στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με αυτή την πολιτική και το ξέρετε. Μόνο να καταστρέφει παραγωγικές δυνάμεις μπορεί, όπως παραγωγικά και χρήσιμα εργοστάσια ζάχαρης σε Λάρισα και Ξάνθη αποξηλώνονται ή ακόμα καταστροφή με επιδότηση αλιευτικών σκαφών για ενίσχυση των ιχθυοκαλλιεργειών και της κερδοφορίας τριών, τεσσάρων ομίλων, καταστρέφοντας ακτές και παραλίες, εξοντώνοντας ολόκληρες περιοχές και δραστηριότητες.

Μάλιστα, η απόφαση της 4ης Νοέμβρη για το χωροταξικό σχεδιασμό των υδατοκαλλιεργειών έχει προκαλέσει την οργή, την αγανάκτηση και τεράστιες αντιδράσεις εκατοντάδων τοπικών κοινωνιών για το περιεχόμενο της, αλλά και πολλά ερωτηματικά για μη νομότυπες διαδικασίες που ακολουθήθηκαν για την υπογραφή της.

Λύση υπέρ του λαού δεν έχετε. Ούτε αποτελεί λύση η ενοικίαση δημόσιων μικροαγοροτεμαχίων που προπαγανδίζετε. Ούτε λύση είναι τα φωτοβολταϊκά, γιατί δεσμεύουν χρήσιμη γη για τρόφιμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Αλλά ακόμη και με το Πρόγραμμα «ΗΛΙΟΣ» συσκοτίζετε τις συνθέσεις που θα έχει στην λαϊκή κατανάλωση, αφού αύξηση του μεριδίου των φωτοβολταϊκών στην απελευθερωμένη αγορά, οδηγεί σε υψηλότερο κόστος της ηλεκτροπαραγωγής και επιβάρυνση της λαϊκής οικογένειας. Οι εγγυημένες τιμές για τις «πράσινες» κιλοβατώρας είναι σήμερα υψηλότερες στην ηλιόλουστη Ελλάδα από ότι στη Γερμανία. Ταυτόχρονα, δεν απαντάτε τι θα γίνει μελλοντικά αν η Γερμανία και οι σύμμαχοί της στραφούν στην πυρηνική ενέργεια. Σε κάθε περίπτωση ωφελήματα είναι τα μονοπώλια.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι μπορούμε ως χώρα να παράγουμε ποιοτικά και φθηνά προϊόντα και να μην υπάρχουν φαινόμενα πείνας, αξιοποιώντας ενέργεια και ορυκτό πλούτο για τις λαϊκές ανάγκες, εξασφαλίζοντας δωρεάν δημόσια υγεία, παιδεία, πρόνοια, αθλητισμό, δουλειά για όλους.

Όμως, αυτό απαιτεί καταδίκη της συγκυβέρνησης και των κομμάτων του ευρωμονόδρομου, ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας από το λαό, αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, μονομερή διαγραφή του χρέους και κεντρικό σχεδιασμό με λαϊκή εξουσία και οικονομία. Έτσι σπάνε οι αλυσίδες και φτιάχνονται προϋπολογισμοί που συμφέρουν το λαό. Αυτό για εμάς είναι πατριωτισμός, όπως και ο ηρωικός αγώνας των χαλυβουργών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Διαμάντω Μανωλάκου από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Η κ. Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ευβοίας, έχει το λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ-ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη συγκυρία της πιο μεγάλης ρευστότητας και αστάθειας για την Ευρωπαϊκή Ένωση η ελληνική Βουλή καλείται να ψηφίσει τον προϋπολογισμό του 2012 με τη φιλοδοξία της αναστροφής της κρίσης και των συνεπειών της, μόνο που φέτος είναι εμφανές σε όλους ότι η κρίση δεν έχει ως βασικό παρανομαστή τη χώρα μας, αλλά σχεδόν όλα τα κράτη

της Ευρωζώνης και της Ευρώπης. Είναι βεβαίως κρίση χρέους, αλλά και συστημική κρίση και αποτελεί αλληλένδετο κομμάτι της παγκόσμιας κρίσης.

Αυτή η παραδοχή έχει μια διπλή σημασία. Κάθε κράτος της Ευρώπης οφείλει να αναλάβει το μερίδιο ευθύνης που πραγματικά του αναλογεί, για να βγει ο κόσμος από την ύφεση. Δεν μπορεί να μεταφέρονται όλες οι αμαρτίες του καπιταλισμού μονοδιάστατα στις πλάτες ενός και μόνο λαού και στη συγκεκριμένη περίπτωση του ελληνικού λαού.

Σήμερα, λοιπόν, η Εθνική μας Αντιπροσωπεία αποφασίζει για τον καμβά, πάνω στον οποίο θα κυλήσει η επόμενη χρονιά, μια χρονιά που μπορεί να αποδειχθεί η κρισιμότερη των πρόσφατων δεκαετιών για την Ελλάδα και η πιο αποφασιστική για τα χρόνια που θα ακολουθήσουν. Αυτή η κρισιμότητα έγινε τελικά η αφορμή, ώστε με εθνική συνεννόηση και με την Κυβέρνηση έκτακτης ανάγκης και σωτηρίας που συγκροτήθηκε να αναλάβουν ευθύνες περισσότερα κόμματα απέναντι στις πιεστικές επιταγές της συγκυρίας.

Η νέα Κυβέρνηση στους συγκεκριμένους στόχους που καλείται να ανταποκριθεί έχει μόνο μια επιλογή: την επιτυχία. Η άλλη εκδοχή δεν θα είναι η αποτυχία, αλλά η τραγωδία. Ο πρώτος, λοιπόν, στόχος που δεν είναι στοίχημα, αλλά απαίτηση και επιταγή είναι ο προϋπολογισμός του 2012 και η εκτέλεσή του.

Επιτυχία θα είναι, κατά πρώτον, η επίτευξη του πρωτογενούς πλεονάσματος έτσι όπως έχει οριστεί. Επιτυχία θα είναι η σωστή εκτέλεση του προϋπολογισμού στα έσοδα μέσα από τις εισπράξεις των φόρων από τη μεγαλύτερη δυνατή φορολογική βάση. Αναμένουμε το νέο φορολογικό νόμο, ώστε και η διεύρυνση στο σώμα των φορολογούμενων να επιτευχθεί και η φορολογική δικαιοσύνη να ενισχυθεί και οι αδικίες σε αυτόν τον τομέα να αποκατασταθούν.

Επιτυχία θα είναι το κοινωνικό κράτος εξορθολογιζόμενο να αντέξει, για να αντέξουν όσοι έχουν ανάγκη από περιθάλψη, όσοι είναι ανάπηροι, όσοι είναι στο οικονομικό περιθώριο και στην ανεργία, όσοι ανήκουν στις πιο αδύναμες ομάδες του πληθυσμού της χώρας.

Το προηγούμενο διάστημα έγινε υπερπροσπάθεια να μην χαθούν τα οικονομικά στηρίγματα σε ευάλωτες κοινωνικές ομάδες και σήμερα μπαίνουν πάλι μπροστά τα προγράμματα για την αντιμετώπιση της ανεργίας. Επίσης, υπήρξαν καίριες νομοθετικές πρωτοβουλίες για να βελτιωθεί η παιδεία μας. Ακόμη, υπήρξαν παρεμβάσεις για να μειωθεί η σπατάλη και η αδιαφάνεια για τα φάρμακα και για τα υγειονομικά υλικά, ώστε να διασωθεί το Εθνικό Σύστημα Υγείας από την κατάρρευση.

Όλα αυτά αποτυπώνονται σε αυτόν τον προϋπολογισμό και σε όσες δαπάνες έχουν εγγραφεί. Για το κοινωνικό κράτος το κάθε ευρώ θα πρέπει να αποδίδει κοινωνικό όφελος στο 100% της αξίας του.

Επίσης, επιτυχία που θα καθορίσει το μέλλον της ελληνικής οικονομίας είναι η λειτουργία του ΕΣΠΑ και των δυνατοτήτων του στον ύψιστο βαθμό. Ό,τι δεν έγινε τα προηγούμενα χρόνια για τη μεγαλύτερη απορροφητικότητα του, οφείλουμε να το πετύχουμε τώρα μέσα στο 2012. Δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια. Το fast track πρέπει να ισχύσει, εκτός από τις μεγάλες επενδύσεις και για τις μικρές επιχειρηματικές δραστηριότητες, χωρίς γραφειοκρατία και καθυστερήσεις.

Η ενίσχυση της ρευστότητας στην αγορά είναι το ζητούμενο, για να πάρει μπρος πάλι η οικονομία στη βάση της με την αυτενέργεια του κάθε πολίτη που τολμά να επιχειρεί. Για όλα αυτά είναι πολύ ενθαρρυντικό στοιχείο η αύξηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων στα 7,7 δισεκατομμύρια ευρώ ή 11,76% περισσότερο σε σχέση με τον προϋπολογισμό του 2011.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτός ο προϋπολογισμός δεν αποτελεί μία απλή προσαρμογή των οικονομικών μεγεθών στην σημερινή πραγματικότητα και στις επιταγές του μνημονίου. Στην ουσία οι κατευθυντήριες συνιστώσες του έχουν αναφορές σε ποιοτικά ζητήματα στη λειτουργία της οικονομίας. Ο στόχος για δημιουργία πρωτογενούς πλεονάσματος υποδηλώνει το τέλος μιας εποχής όπου υπήρχε πλήρης αναντιστοιχία μεταξύ παραγωγής και κατανάλωσης.

Έχει γίνει πολύς λόγος για αυτήν την αντίφαση. Θα ήθελα,

όμως, να κάνω εδώ και μία επισήμανση. Στην νέα ισορροπία που προσδοκούμε, αυτοί που πραγματικά παράγουν, πρέπει να είναι και αυτοί που θα καταναλώνουν το αποτέλεσμα του κόπου τους και της εργασίας τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το φάντασμα που πλανιόταν τα δύο τελευταία χρόνια πάνω από τη χώρα μας τώρα βρίσκεται πάνω από όλη την Ευρώπη. Όλοι πλέον κατάλαβαν εντός, αλλά και εκτός Ελλάδος ότι ούτε τα αναθέματα, ούτε τα μαγικά ραβδιά, ούτε όμως και η θυματοποίηση κάποιων κρατών και των οικονομικών τους μπορούν να διώξουν τη σκιά πάνω από τη γηραιά ήπειρο.

Απαιτείται συνεργασία και συντονισμένες προσπάθειες από πολλές πολιτικές δυνάμεις, μικρές και μεγάλες, στον κάθε τόπο. Απαιτείται η συνεργασία των ίδιων των κρατών μεταξύ τους και συνολικά της Ένωσης και της Ευρωζώνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι ακόμα και οι άνεργοι έχουν πληρώσει βαρύ κόστος για αυτό που βιώνει η χώρα μας. Δεν έχουν άλλες δυνατότητες. Άλλα περιθώρια για περισσότερα βάρη δεν υπάρχουν, ούτε άλλες ανοχές και ανοχές. Όσοι κατέχουν τον πλούτο είναι αυτοί που οφείλουν να καταβάλουν το μεγαλύτερο τίμημα για την υπέρβαση αυτής της κρίσης.

Αυτός ο προϋπολογισμός, ας είναι μια αφετηρία ενός νέου συμβολαίου του κράτους με τους πολίτες και τις παραγωγικές δυνάμεις της οικονομίας της χώρας μας στη βάση της κοινωνικής δικαιοσύνης για την εξασφάλιση ενός στέρεου μέλλοντος στην Ελλάδα, χωρίς εξαναγκασμούς και βίαιες προσαρμογές στην οικονομία και στις ζωές των ανθρώπων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσας Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Περλεπέ-Σηφουνάκη.

Το λόγο έχει η Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών, κ. Μαριλίτσα Ξενογιαννακοπούλου, για δέκα λεπτά.

ΜΑΡΙΛΙΤΣΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μία ιδιαίτερα κρίσιμη συγκυρία για τη χώρα μας αλλά και συνολικά για την Ευρώπη γίνεται η συζήτηση του προϋπολογισμού για το 2012, ο οποίος σηματοδοτεί ένα σημείο καμπής στη συλλογική, επώδυνη και μεγάλη προσπάθεια του ελληνικού λαού να μπορέσει να αντιμετωπίσει με μεγάλες θυσίες αυτή την πρωτόγνωρη κρίση.

Αυτός ακριβώς ο προϋπολογισμός αποτυπώνει όλη αυτήν τη δημοσιονομική προσπάθεια τη, όλη αυτήν την προσπάθεια να ανασυγκροτήσουμε την παραγωγική βάση της χώρας, να προχωρήσουμε παρά τα προβλήματα, τις αδυναμίες και τις καθυστερήσεις, τις αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές. Αποτυπώνει επίσης τις θυσίες του ελληνικού λαού, οι οποίες είναι πολλές φορές άδικες στην οριζόντια διάσταση των μέτρων.

Αυτήν τη φορά ο προϋπολογισμός έχει δύο καινούργια και σημαντικά ελπιδοφόρα χαρακτηριστικά. Πρώτα απ' όλα φέρνει στοιχεία προοπτικής και ελπίδας, στοιχεία βιωσιμότητας μέσα από την αποτύπωση στον προϋπολογισμό της απόφασης της 26ης Οκτωβρίου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Μιας απόφασης που έρχεται να μειώσει το χρέος της χώρας μας, έρχεται να μειώσει το κόστος της ετήσιας εξυπηρέτησής του και να δώσει την ελπίδα, την ανάσα και, φυσικά σε συνεργασία με ένα σύνολο αναγκαίων πολιτικών γύρω από την ανασυγκρότηση της οικονομίας και την ανάκαμψη, την ελπίδα και την προοπτική.

Ταυτόχρονα, είναι ένας προϋπολογισμός ο οποίος αποτυπώνει μία ευρύτατη πολιτική συναίνεση, η οποία εκφράζεται και σε μία ευρύτατη κοινοβουλευτική στήριξη, ακριβώς ως στάση ευθύνης σε αυτήν την πρωτόγνωρη και κρίσιμη συγκυρία που περνάμε.

Επιτρέψτε μου να εστιάσω κυρίως στη διάσταση του προϋπολογισμού αυτού σε σχέση με τη συνολική προσπάθεια και μάχη που δίνει η χώρα μας όλον αυτό τον καιρό, και που τους επόμενους μήνες θα συνεχίσει να δίνει σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η προσπάθεια αυτή είναι διπλή. Είναι μάχη για τη χώρα μας, για τη θέση της χώρας μας και τα συμφέροντά της σε μια Ευρωζώνη που δοκιμάζεται, αλλά και μάχη όσον αφορά στρατηγικά τη θέση και τα συμφέροντα της χώρας μας στην προοπτική της νέας Ευ-

ρωζώνης που διαμορφώνεται.

Κατ' αρχάς, ο νέος προϋπολογισμός του 2012 είναι αναπόσπαστο μέρος της ίδιας της απόφασης της 26ης Οκτωβρίου. Μιας απόφασης που αισθάνομαι την ανάγκη να επισημάνω στην Εθνική Αντιπροσωπεία ότι στην αρχή αντιμετωπίστηκε με ιδιαίτερη επιφύλαξη από πολλές πλευρές της Βουλής. Στη συνέχεια, όμως, μέσα από τη συνειδητοποίηση πραγματικά της προοπτικής που ανοίγει για τον τόπο μας, είναι σημαντικό ότι αναδείχθηκε σε σημείο πραγματικής σύγκλισης, καθώς δημιουργεί αυτήν την προοπτική που τόσο έχει ανάγκη η χώρα μας, μέσα σε μια ευρύτερη, φυσικά, στρατηγική για την ανάκαμψη και την αντιμετώπιση της κρίσης.

Κατ' αρχάς ο προϋπολογισμός που συζητάτε, είναι αναπόσπαστο κομμάτι αυτής της απόφασης. Πρώτα απ' όλα, το ότι ο προϋπολογισμός του 2012 βάζει ως στόχο τα πρωτογενή πλεονάσματα είναι ακριβώς ένα από εκείνα τα μεγάλα διαπραγματευτικά όπλα που είχε η χώρα μας, που είχε η ελληνική Κυβέρνηση, προκειμένου να μπορέσει να πετύχει τη Συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου και να καταστεί δυνατή με τις «πλάτες» και την εγγύηση της Ευρωζώνης η συμφωνία για τη μείωση του χρέους, με τη θετική συνέπεια που έχει για τη βιωσιμότητα της προσπάθειας που καταβάλλουμε.

Είναι απόλυτα συνδεδεμένη η ψήφιση του προϋπολογισμού του 2012, με την εφαρμογή όλων των αποφάσεων της 26ης Οκτωβρίου, καθώς με την ψήφισή του δρομολογείται η τυπική διαπραγμάτευση για το νέο πρόγραμμα της χώρας, για την εφαρμογή του PSI και τη μείωση του χρέους. Επιπλέον, σε αυτήν την εβδομάδα, που θα καταλήξει με άλλη μια κρίσιμη Ευρωπαϊκή Σύνοδο, της 9ης Δεκεμβρίου, η επίσπευση της ψήφισής του έρχεται να διασφαλίσει την απόφαση της 26ης Οκτωβρίου.

Διότι όλοι γνωρίζουμε πολύ καλά, έχοντας και την εμπειρία της 21ης Ιουλίου, πόσο τα δεδομένα αλλάζουν γρήγορα και πόσοι κίνδυνοι υπάρχουν μέσα από τις ευρύτερες αλλαγές, καθώς και την σημασία που έχει να φανεί ότι από την πλευρά μας ότι υπάρχει η αποφασιστικότητα και η χρονική επίσπευση της υλοποίησης των αποφάσεων που μας συμφέρουν και αφορούν τη χώρα μας. Πολύ περισσότερο, βέβαια, σε μια περίοδο που ανοίγει ένα ευρύ πεδίο διαπραγμάτευσης και συζητήσεων, κατά την οποία κλείνει στην πραγματικότητα, αγαπητοί συνάδελφοι, ο κύκλος του Μάαστριχτ και ανοίγει ένας νέος κύκλος. Μένει να δούμε ακριβώς, τι προσανατολισμό και τι εχέγγυα θα έχει για τις χώρες-μέλη της Ευρωζώνης και την προοπτική τους. Έχει σημασία η ψήφιση του προϋπολογισμού για τη διαπραγματευτική δύναμη της χώρας μας και του Πρωθυπουργού, του κ. Λουκά Παπαδήμου, στο κρίσιμο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 9ης Δεκεμβρίου.

Οι αποφάσεις, λοιπόν, που έχουμε μπροστά μας είναι πολλές και δύσκολες και οι συσχετισμοί οι θεσμικοί, οι πολιτικοί, οι οικονομικοί σήμερα στην Ευρώπη είναι εξίσου δύσκολοι. Ξέρουμε όλοι πολύ καλά -εμείς το ζήσαμε ως Ελλάδα περισσότερο από κάθε άλλη χώρα αλλά τώρα πλέον το ζουν όλο και περισσότεροι λαοί στην Ευρώπη- ότι, δυστυχώς, οι ευρωπαϊκές ηγεσίες ήταν ανακόλουθες. Είδαμε μεγάλη καθυστέρηση στη λήψη των αποφάσεων τα τελευταία δυο χρόνια. Είδαμε διστακτικότητα. Είδαμε αναποφασιστικότητα. Είδαμε μια διαφορά φάσης κάθε φορά. Ξέρουμε ότι πια ο χρόνος έχει τελειώσει. Είναι η ώρα των αποφάσεων και δεν υπάρχει πλέον χρόνος.

Είδαμε να καταρρίπτονται τρία μεγάλα ταμπού όλους αυτούς τους μήνες και με ιδιαίτερη έμφαση τις τελευταίες εβδομάδες. Είναι πράγματα, που εμείς τα λέγαμε. Τα λέγαμε ως χώρα, τα λέγαμε ως Κυβέρνηση, αλλά, βέβαια, τότε τα αυτιά ήταν κλειστά στην Ευρώπη.

Πρώτο θέμα: Προσπαθούσαν να πουν ότι το θέμα είναι καθαρά ελληνικό, με μονόπλευρη ευθύνη της Ελλάδας, και ότι δεν αφορούσε την υπόλοιπη Ε.Ε.. Προσπαθούσαν να βάσουν σε εφαρμογή, την περίφημη θεωρία της «στεγανοποίησης» της Ελλάδας και του Νότου, και φυσικά αποδείχθηκε ότι δεν μπορούσε να είναι έτσι. Αποδείχθηκε ότι η κρίση, πέραν των δικών μας ευθυνών, είχε ευρωπαϊκά χαρακτηριστικά. Τώρα, ο Επίτροπος Όλι Ρεν, παραδέχθηκε ότι η κρίση πια με τα χαρακτηριστικά της έχει αγγίξει την καρδιά της Ευρωζώνης.

Δεύτερον: Προσπάθησαν να μην αγγίξουν το ζήτημα του συ-

στημικού ελλείμματος που έχει το Μάαστριχτ, με τη μονόπλευρη υλοποίηση του, μόνο με τη νομισματική πολιτική, χωρίς οικονομική πολιτική, χωρίς πολιτική ενοποίηση, χωρίς αλληλεγγύη και πολιτικές συνοχής. Όμως και αυτό πλέον δεν μπορούσε άλλο να προχωρήσει. Έτσι, βλέπουμε ότι ακόμα και η Γερμανία -με τη δική της, βέβαια, οπτική γωνία- παραδέχεται ότι υπάρχει συστημικό δομικό θέμα στη λειτουργία της Ευρωζώνης και ανοίγει πια το κεφάλαιο για μία ευρωπαϊκή αρχιτεκτονική και μία νέα λειτουργία της Ευρωζώνης.

Τρίτο θέμα. Η θεωρία που καταρρίφθηκε ότι αρκεί από μόνη της η δημοσιονομική πειθαρχία, προκειμένου να λυθούν τα προβλήματα. Η δημοσιονομική πειθαρχία σε μία οικονομική και νομισματική ένωση, είναι βασική παράμετρος, προκειμένου να υπάρχουν κοινοί κανόνες. Αλλά, βέβαια, δεν είναι ικανή συνθήκη. Απαιτείται οικονομική πολιτική, απαιτείται αντιμετώπιση της ύφεσης. Μέχρι και ο πρόεδρος Βαν Ρομπόνι παραδέχεται ότι πλέον η ύφεση απλώνεται σε όλη την Ευρώπη κι όχι απλώς στο Νότο. Απαιτείται ευρωπαϊκή στρατηγική ανάκαμψης, η οποία να απαντά στα θέματα αυτά, για να τονώσει την ανάπτυξη, την απασχόληση με αίσθηση αλληλεγγύης και κοινωνικής συνοχής.

Αρα, αγαπητοί συνάδελφοι, σ' αυτήν την κρίσιμη διαπραγμάτευση, η χώρα μας πηγαίνει με καθαρές αρχές και καθαρές θέσεις. Πρώτα απ' όλα, ότι σ' αυτή τη σύνοδο, δεν μπορούν να υπάρχουν μονόπλευρες αποφάσεις. Χρειάζεται να υπάρξουν ταυτόχρονα μέτρα -τώρα- για την αντιμετώπιση της κρίσης. Βλέπετε ότι ακόμα και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έρχεται και προτείνει πράγματα, που εμείς λέγαμε εδώ και μήνες, όπως το ομόλογο σταθερότητας, γιατί η κρίση είναι εδώ. Η πυρκαγιά είναι μέσα στην Ευρωζώνη. Ταυτόχρονα, βέβαια, πρέπει να ανοίξουν το δρόμο για τις αναγκαίες εκείνες θεσμικές αλλαγές αλλά όχι μονόπλευρα, ταυτόχρονα με τα μέτρα.

Δεύτερο σημείο της δικής μας στρατηγικής, είναι ότι αυτή η αλλαγή που στις συνθήκες, στο θεσμικό πλαίσιο της Ευρωζώνης- θα πρέπει να κατοχυρώνει τη συνοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης, να σέβεται τη διαθεσμική ισορροπία και να κατοχυρώνει τη θεσμική ισοτιμία όλων των κρατών-μελών της Ευρωζώνης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Αναπληρωτού Υπουργού)

Σημείο τρίτο, είναι ότι θα πρέπει αυτές οι αλλαγές, να ακολουθούν τις ευρωπαϊκές αρχές, τις αρχές της αλληλεγγύης, τις αρχές της συνοχής, τις αρχές της δημοκρατικής νομιμοποίησης. Δεν εννοείται να επικρατήσει διακυβερνητισμός, ο οποίος να ξεφεύγει από το δημοκρατικό έλεγχο των εθνικών κοινοβουλίων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Πολύ περισσότερο πρέπει να αντιμετωπισθεί το νέο μεγάλο δημοκρατικό έλλειμμα της τελευταίας δεκαετίας, που είναι το έλλειμμα της πολιτικής της Ευρώπης απέναντι στις αγορές και στη δική τους παρέμβαση στις εξελίξεις.

Σημείο τέταρτο είναι ότι θα πρέπει αυτές οι αλλαγές και αυτές οι αποφάσεις, να διασφαλίζουν τη θέση της Ελλάδας στην Ευρωζώνη σήμερα, αλλά και στην προοπτική τους μέσα στο νέο πλαίσιο, και να διασφαλίζουν την παραμονή της χώρας μας στο σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε μία νέα ευρωπαϊκή αρχιτεκτονική πολλών πλέον ταχυτήτων, όπως διαμορφώνονται στην πράξη. Και αυτό ξέρουμε όλοι πολύ καλά ότι δεν είναι θέμα μόνο οικονομικό αλλά είναι και θέμα εθνικό και πολιτικό για την Ελλάδα, με τα πολλαπλά μέτωπα που έχει, εθνικά, πολιτικά, οικονομικά.

Επίσης -και τελειώνω με αυτό- θα πρέπει οι αποφάσεις που θα ληφθούν να διασφαλίζουν απόλυτα αφ' ενός την ομαλή εφαρμογή της απόφασης της 26^{ης} Οκτωβρίου και αφ' ετέρου τη δυνατότητα η χώρα μας να συνδιαμορφώνει και να αξιοποιεί ένα πλέγμα πολιτικών, που θα τη στηρίξουν στη μάχη για την αντιμετώπιση της ύφεσης την παραγωγική της ανασυγκρότηση, την ανάκαμψη και την ανάπτυξη.

Θέλω να επισημάνω -γιατί έχει μεγάλη σημασία- ότι μιλάμε όλοι για την απόφαση της 26ης Οκτωβρίου, αλλά προηγήθηκε και η 23η Οκτωβρίου, όπου εκεί πέτυχε η χώρα μας κάτι που φαινόταν αρχή πολύ δύσκολο. Δηλαδή, η Ευρωπαϊκή Ένωση αποδέχθηκε -και αυτό υπάρχει πλέον και στις προτάσεις για το

νέο κοινοτικό προϋπολογισμό- για τις χώρες που έχουν προβλήματα και είναι σε πρόγραμμα, όπως η Ελλάδα να ενισχυθεί η κοινοτική συμμετοχή και να φθάσει μέχρι 95%, προκειμένου να μπορέσει να απελευθερωθεί το ΕΣΠΑ και να τονωθεί η ανάπτυξη, λόγω της μείωσης του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Άρα, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, η ψήφιση του προϋπολογισμού, στέλνει ένα τριπλό μήνυμα: μήνυμα στην Ευρώπη, ενισχύοντας τη διαπραγματευτική μας δύναμη, μήνυμα πολιτικής ευθύνης, και πάνω από όλα μήνυμα στον ελληνικό λαό που μας ακούει ότι μέσα από αυτήν την προσπάθεια, μπορούμε πλέον αυτήν τη χρονιά να βάλουμε τις βάσεις για μια προοπτική ελπίδας για τη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε και εμείς, κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου.

Ο συνάδελφος Βουλευτής Φθιώτιδας της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Χρήστος Σταϊκούρας, έχει το λόγο.

Έχετε επτά λεπτά, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, πράγματι της 26ης Οκτωβρίου προηγήθηκε η 23η Οκτωβρίου. Προηγήθηκε, όμως και η 21η Ιουλίου, όταν η προηγούμενη κυβέρνηση, θριαμβολογούσε δήθεν ότι εξασφαλίστηκε η βιωσιμότητα του χρέους και μπήκε πάτος στο βαρέλι. Κατέρρευσαν κάποια ταμπού.

Μιλήσατε, πράγματι, για το ότι κατέρρευσαν και άλλα ταμπού στην Ευρώπη, μεταξύ των οποίων και η θεωρία, όπως σωστά είπατε, της στεγανοποίησης, ότι το πρόβλημα δηλαδή δεν είναι ελληνικό, αλλά είναι ευρωπαϊκό. Αυτό, το εκλαμβάνω ως ένα στοιχείο αυτοκριτικής από την πλευρά σας, διότι αν δεν με απατά η μνήμη μου, αυτός ήταν ο πυρήνας του αντιπολιτευτικού μου λόγου στην κυβέρνηση Καραμανλή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε τον προϋπολογισμό του 2012, έναν, πράγματι, εξαιρετικά κρίσιμο προϋπολογισμό, αφού εισάγεται στη Βουλή από μεταβατική Κυβέρνηση και σε συνθήκες παρατεταμένης αβεβαιότητας και κρίσης τόσο στο εσωτερικό της χώρας όσο και στο ευρωπαϊκό περιβάλλον.

Τον προϋπολογισμό που θα ψηφίσουμε, θα κληθεί να υλοποιήσει η παρούσα Κυβέρνηση και κυρίως η κυβέρνηση, που θα προκύψει από τις προσεχείς εκλογές. Τα στοιχεία του αναδεικνύουν τις ευθύνες της κυβέρνησης Παπανδρέου. Στα δημόσια οικονομικά, αυτές εντοπίζονται τόσο στις πολιτικές όσο και στην εφαρμογή τους.

Το αποτέλεσμα είναι το 2012, να μην προχωρήσει η αναγκαία δημοσιονομική προσαρμογή, παρά τις τεράστιες θυσιές των Ελλήνων πολιτών.

Ενδεικτικά -και για να κάνω μια ορθολογική αποτίμηση της πορείας εκτέλεσης του προϋπολογισμού του 2011- αναφέρω πρώτον ότι η ύφεση εκτιμάται πλέον περίπου στο 6% από πρόβλεψη πριν από πέντε μήνες για 3,5% στο μεσοπρόθεσμο πλαίσιο. Δεύτερον, η ανεργία εκτιμάται στο 15,5% από πρόβλεψη πριν από έξι μήνες για 14,5%, όταν ήδη έχει σκαρφαλώσει στο 18,5% τον Αύγουστο. Τρίτον, τα έσοδα εκτιμάται ότι θα αυξηθούν μόλις περίπου κατά 1% από πρόβλεψη για αύξηση κατά 8,5% στον περυσινό προϋπολογισμό και 5,6% στο μεσοπρόθεσμο πλαίσιο. Τέταρτον, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί περίπου στα 7 δισεκατομμύρια ευρώ από πρόβλεψη για 8,5 δισεκατομμύρια ευρώ στον περυσινό προϋπολογισμό. Πέμπτον, το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης, αναμένεται να διαμορφωθεί τουλάχιστον στα 20 δισεκατομμύρια ευρώ, από πρόβλεψη πριν από έξι μήνες για 14,5 δισεκατομμύρια ευρώ στο μεσοπρόθεσμο πλαίσιο.

Κυρία Υπουργέ, παρακαλώ την προσοχή σας εδώ. Το έλλειμμα του τακτικού προϋπολογισμού, δηλαδή του κρατικού προϋπολογισμού, χωρίς το μαξιλαράκι ασφάλειας, που είναι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το 2011 είναι 9%, όταν ήταν 7% το 2010. Έχουμε διόγκωση του ελλείμματος του κρατικού προϋπολογισμού, αν αφήσουμε έξω το μαξιλαράκι ασφάλειας του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Όλες αυτές οι αποκλίσεις, οδήγησαν την προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, στη λήψη νέων μέτρων συνολικού ύψους 10%

του ΑΕΠ, ίδιου μεγέθους και έντασης με το 2010, όπως αναφέρει ο ίδιος ο προϋπολογισμός. Και αυτό, γιατί σύμφωνα με τον ίδιο τον προϋπολογισμό, η επιδείνωση της ύφεσης, εμποδίζει την πλήρη αποτελεσματικότητα των ληφθέντων μέτρων. Το αποτέλεσμα είναι το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης, να εκτιμάται ότι θα μειωθεί το πολύ κατά μιάμιση ποσοστιαία μονάδα του ΑΕΠ, αν και ο στόχος -και, μάλιστα, χωρίς τα πρόσθετα δημοσιονομικά πακέτα του Ιουλίου και του Οκτωβρίου- ήταν για μείωση κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ. Και απ' αυτό, προκύπτει σαφώς ένα έλλειμμα αποτελεσματικότητας της ασκούμενης οικονομικής πολιτικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά ισχύουν για το 2011. Αυτές, όμως, οι αποκλίσεις από τους δημοσιονομικούς στόχους, για τη φετινή χρονιά καθιστούν εξαιρετικά επισφαλείς και τις προβλέψεις για τον προϋπολογισμό του 2012, ο οποίος πράγματι -για να είμαστε ειλικρινείς- ούτως ή άλλως κινείται σε ένα περιβάλλον με πολλές αβεβαιότητες, αφού η κρίση χρέους, μείνεται και επεκτείνεται απειλώντας όλα τα μεγέθη με ανατροπή.

Παράλληλα, πρόκειται και για έναν προϋπολογισμό, του οποίου οι προβλέψεις βασίζονται και στην εφαρμογή του PSI, οι λεπτομέρειες του οποίου, θα καθοριστούν στις αρχές του επόμενου έτους. Απ' αυτές τις λεπτομέρειες, θα εξαρτηθούν οι τελικές προβλέψεις για τις δαπάνες για τόκους, για το ύψος του δημοσίου χρέους, για το ποσό που θα χρειαστεί για την επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και τις επιχορηγήσεις των ασφαλιστικών ταμείων και για το ύψος των χρηματοδοτικών αναγκών της χώρας τα επόμενα έτη.

Πάντως, σε κάθε περίπτωση και παρά τις αντικειμενικές δυσκολίες και αβεβαιότητες που υπάρχουν, μπορούμε να κάνουμε ορισμένες παρατηρήσεις για βασικά μεγέθη του 2012. Η πρώτη παρατήρηση είναι η εξής: Η ύφεση θα παραμείνει βαθιά και εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί περίπου στο 2,8%. Να θυμίσουμε ότι η προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, πέρυσι τέτοια εποχή, προέβλεπε ίδια ύφεση 3% για φέτος και, τελικά, αυτή είναι διπλάσια. Να σημειώσουμε ότι η χώρα μ' αυτήν την ύφεση, θα είναι η μοναδική χώρα ποτέ που θα βρίσκεται σε ύφεση για πέντε συνεχόμενα χρόνια. Να γνωρίζουμε, μάλιστα, ότι για κάθε 1% επιπλέον μείωση της οικονομικής δραστηριότητας, το έλλειμμα επιβαρύνεται κατά 0,5%.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η δεύτερη παρατήρηση είναι η εξής: Η ανεργία διογκώνεται δραματικά. Αυτό θα έχει σοβαρές, μεγαλύτερες και πιο διευρυμένες επιπτώσεις στην κοινωνική συνοχή, ενώ συνεπάγεται και απαξίωση του ανθρώπινου κεφαλαίου και του αποθέματος τεχνολογίας.

Η τρίτη παρατήρηση είναι η εξής: Οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων -φιλική προς την ανάπτυξη επένδυση- θα παραμείνουν σε εξαιρετικά χαμηλά επίπεδα.

Η τέταρτη παρατήρηση είναι η εξής: Οι στόχοι του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων, αναθεωρούνται επί του δυσμενέστερου. Η δε επίτευξή τους εξαρτάται από το εάν θα έχουμε αγορά, εάν θα έχουμε επενδυτικό ενδιαφέρον.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΙΚΟΣ)

Να υπενθυμίσουμε, μάλιστα, ότι για το 2011, ο στόχος θα είναι για έσοδα 5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Μεταβλήθηκε στα 4 δισεκατομμύρια ευρώ και τελικά δεν θα προκύψουν ούτε τα μισά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η πέμπτη και τελευταία παρατήρηση είναι η εξής: Οι δημοσιονομικοί στόχοι είναι φιλόδοξοι. Οι μέχρι σήμερα αποκλίσεις σ' αυτούς με την άσκηση της ίδιας πολιτικής, τα δεδομένα της πραγματικής οικονομίας και η συσσώρευση των επιβαρύνσεων σε νοικοκυριά και επιχειρήσεις, καθιστούν εξαιρετικά αμφίβολα τα προσδοκώμενα αποτελέσματα.

Αυτοί οι στόχοι, πρέπει και θα μπορέσουν να επιτευχθούν, μόνο αν υπάρξει ανάκαμψη της οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία, με ευθύνη, στο πλαίσιο της ειλικρινούς στήριξης της μεταβατικής Κυβέρνησης Παπαδήμου, στην οποία έχει ανατεθεί ειδική αποστολή, δεν

αμφισβητεί τον προϋπολογισμό. Στηρίζει όλες τις αναγκαίες ενέργειες για την υλοποίηση των αποφάσεων της 26ης Οκτωβρίου. Όμως, υποστηρίζει σταθερά τη θέση ότι απαιτείται τροποποίηση των πολιτικών που έχουν αποδειχθεί λανθασμένες και, βεβαίως, τη συμπλήρωσή τους με πολιτικές, που θα πυροδοτήσουν την επανεκκίνηση της οικονομίας και την αναπτυξιακή διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε Σταϊκούρα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Μιλάμε, δηλαδή, για πολιτικές που θα ενισχύσουν...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μην εξηγήτε τώρα και τις πολιτικές! Ξεπεράσαμε το όγδοο λεπτό! Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Υπήρχαν και συνάδελφοι που ξεπέρασαν και το ένατο λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κακώς το ξεπέρασαν! Σας παρακαλώ πολύ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε. Νομίζω ότι είμαι πάντα συνεπής στο χρόνο μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Μιλάμε για πολιτικές, δηλαδή, που θα ενισχύσουν την αυτοπεποίθηση των Ελληνίδων και των Ελλήνων και την πίστη τους, σε μία εθνικά αξιοπρεπή πορεία της πατρίδας μας στη μετεξελισσόμενη Ευρωζώνη και την παγκόσμια σκηνή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κατάλογος έχει εκατόν εβδομήντα πέντε συναδέλφους. Είναι ένας μεγάλος αριθμός. Θα πρέπει να δώσουμε τη δυνατότητα σε όλους να τοποθετηθούν, να μιλήσουν. Γι' αυτό, μετά από τους υπολογισμούς που κάναμε, γιατί θα μιλήσουν και Υπουργοί, Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, υπάρχουν και δευτερογενείς, αλλά και οι Αρχηγοί βέβαια την τελευταία μέρα, είναι αναγκαίο αύριο να ξεκινήσουμε στις 3 η ώρα το απόγευμα και να συνεχίσουμε μέχρι αργά το βράδυ. Αύριο είναι Κυριακή, σας θυμίζω. Θα προσθέσουμε επίσης πρωινές συνεδριάσεις και τη Δευτέρα και την Τρίτη.

Σε ό,τι αφορά την αποψινή συνεδρίαση, εγώ θα πρότεινα να τελειώσουμε στη 1.00 η ώρα.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως.

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας πω ότι υπάρχουν πάρα πολλοί οικονομολόγοι, που ισχυρίζονται ότι η κρίση αυτή που κατατρύχει την παγκόσμια κοινωνία, είναι παρόμοια με αυτήν της κρίσης του '29. Δεν θέλω να το πιστεύω, αλλά το ισχυρίζονται κάποιοι.

Η προηγούμενη κυβέρνηση, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, δύο χρόνια, σε συνθήκες οικονομικού τυφώνα, σε συνθήκες πάρα πολύ μεγάλης οικονομικής κρίσης, κατάφερε με πόνο, με θυσιές του ελληνικού λαού, να κρατήσει όρθια τη χώρα. Κατάφερε να αποφύγει η χώρα τα χειρότερα, που ήταν κατά τη γνώμη μου, η ανοιχτή χρεοκοπία, η ανεξέλεγκτη χρεοκοπία –και ισχύει ακόμα σαν κίνδυνος- και η πτώχευση.

Σήμερα βρισκόμαστε σε μία άλλη περίοδο. Σήμερα έχουμε άλλα δεδομένα στο πολιτικό σκηνικό. Έχουμε μία πολιτική συμφωνία πολλών κομμάτων για το μέλλον της χώρας, για τη διαχείριση της μοίρας του τόπου. Έχουμε, κατά τη γνώμη μου, το πιο σημαντικό εργαλείο, αυτό το εργαλείο της απόφασης της 26ης Οκτωβρίου για την απάλειψη ή την ελάφρυνση του μεγάλου δημοσιονομικού χρέους της χώρας μας.

Όμως, πρέπει να πούμε ότι παρ'όλο που υπάρχουν καλύτερες προοπτικές, οι κίνδυνοι για τη χώρα μας είναι πάρα πολύ μεγάλοι. Εγώ θα ήθελα να εστιάσω σε τρεις κινδύνους που έχει η

χώρα μας. Ο ένας, είναι το βάθεμα της κρίσης και η απόκλιση από τους στόχους που παίρνει υπ' όψιν ο προϋπολογισμός και με βάση αυτούς, κτίζει τα αποτελέσματα του επόμενου χρόνου.

Δεν θέλω να προσχωρήσω στην άποψη ενός πολύ μεγάλου γκρουπ, που υπολόγισε και έβγαλε χθες ότι η ύφεση του χρόνου δεν θα είναι αυτή που υπολογίζουμε, αλλά θα είναι 4,5% και το '13 μας λέει ότι θα είναι 2,8%. Όμως, δυστυχώς, οι πιο απαισιόδοξες προβλέψεις τα τελευταία χρόνια έχουν δικαιωθεί.

Θέλω να θυμίσω ότι από το 2008 μέχρι τώρα, η χώρα μας πλησιάζει σε απώλεια πλούτου, μείωση του ΑΕΠ, το 15%. Δεν υπήρχε τέτοια μείωση και ύφεση το '29 σας θυμίζω σε τέτοια έκταση που βιώνει η χώρα μας. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι αυτός είναι ο μεγάλος κίνδυνος.

Άρα, τι προέχει αυτήν τη στιγμή; Προέχει να κινηθούμε γρήγορα όλα τα αναπτυξιακά εργαλεία, να ανασύρουμε όλες τις δυνάμεις, να κινητοποιήσουμε όλες τις εθνικές δυνάμεις, ούτως ώστε η χώρα να περάσει στον ενάρετο κύκλο. Αυτή είναι η προτεραιότητα. Μιλώ για εργαλεία, όπως η επίλυση της ρευστότητας με το PSI -θα το πω στη συνέχεια- που είναι το κομβικό σημείο.

Σήμερα δεν επενδύει κανένας στην Ελλάδα. Και γιατί δεν υπάρχει ρευστότητα από τις τράπεζες, γιατί δεν δίνουν δάνεια; Πάνε στις τράπεζες τρομαχτικά επενδυτικά σχέδια και απορρίπτονται.

Πρέπει να κινητοποιήσουμε το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Δεν μπορώ να διανοηθώ, κύριε Υπουργέ, πώς σε τέτοιες συνθήκες κρίσης –ο Κείνος μας το δίδαξε αυτό- μειώνεται το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Το μόνο που μπορεί να σε βγάλει από την κρίση, δεν είναι η κείσισιανή λογική γενικά. Είναι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και το πήγαν από το 8,5 στο 7. Το πήγαμε εμείς σαν εθνική Κυβέρνηση; Όχι το πήγε η λογική της τρόικας. Θεωρώ ότι αυτά τα περιοριστικά μέτρα, θα βαθύνουν την ύφεση τα επόμενα χρόνια.

Είναι μονομερή και οδηγούν τη χώρα σε βαθύτερη ύφεση και καταστροφή της κοινωνίας και της οικονομίας. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε, λοιπόν, ότι πρέπει να βρούμε τρόπους. Ένας από αυτούς, είναι η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Ωραία, δεν έχουμε πόρους στην Ελλάδα, δεν έχουμε ρευστότητα; Να καταφύγουμε στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων ή να μας βοηθήσει η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Δεν μπορεί, λοιπόν, να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση. Θα πρέπει να αποφύγουμε το βάθεμα και την έκταση της ύφεσης. Το ένα είναι αυτό.

Το δεύτερο, αφορά τη δημοσιονομική πτυχή, αφορά το PSI, αφορά πιο συγκεκριμένα το πακέτο της ρευστότητας. Έχουν δίκιο οι τράπεζες ως προς το γεγονός ότι γίνεται ένα βαθύ PSI. Κατά τη γνώμη μου, το PSI πρέπει να ολοκληρωθεί γρήγορα, πρέπει να επιταχυνθεί, πρέπει να πετύχει. Όμως, ακούστε με, σας παρακαλώ. Είναι λογική αυτή κάποιων χωρών, όπως της Γερμανίας, που λέει ότι μόνο ο ιδιωτικός τομέας θα συμμετέχει στην ελάφρυνση του ελληνικού χρέους; Και λέμε, για παράδειγμα – και δεν είναι εδώ ο κύριος Πρωθυπουργός που διετέλεσε και Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της ECB- γιατί η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, κατέχει αυτήν τη στιγμή, ονομαστικής αξίας ομόλογα του ελληνικού δημοσίου; Τα βρήκε στη δευτερογενή αγορά 62 δισεκατομμύρια και τα αγόρασε 42 δισεκατομμύρια. Γιατί δεν διαγράφει τα 20 δισεκατομμύρια, αν θέλει να ελαφρύνει το χρέος; Δεν το αγγίζει κανένας αυτό.

Έχουν δίκιο, λοιπόν, οι τράπεζες ως προς το εξής. Λένε ότι εμείς θα υποστούμε μια καταστροφή. Γιατί δεν συμμετέχουν κι άλλοι σ' αυτό το εγχείρημα της ελάφρυνσης του χρέους;

Πρέπει κάποια στιγμή να απαντήσουμε σ' αυτό. Δεν μπορεί να συνεχίζουν κάποιοι να θεωρούν ότι αν πειραχτούν οι τράπεζες από το PSI –αυτές που κατέχουν ομόλογα και όχι μόνο οι ελληνικές- θα χτυπηθούν αυτοί που κατέχουν ομόλογα. Και δεν είναι οι Γερμανοί ή κάποιοι άλλοι, γιατί αυτό φαντάζομαι ότι γίνεται. Δεν μπορεί να κατανοήσω διαφορετικά, ότι μια τράπεζα, όπως είναι η ECB, δεν διαγράφει 20 δισεκατομμύρια. Ωραία, να κρατήσει και ένα «Φ», όπως λένε στην οικονομία. Όμως, μπορεί να διαγράψει τα μισά τουλάχιστον. Στην Ελλάδα δεν συζητείται καν αυτό. Δεν συζητείται καν στα φόρα, δεν συζητείται, κυρία Αναπληρώτρια Υπουργέ, στα φόρα της Ευρώπης.

Τρίτον, θεωρώ ότι θα πρέπει σ' αυτό το κομμάτι, να ολοκληρωθεί γρήγορα η Ευρωπαϊκή Ένωση. Το ευρωομόλογο δεν θα λύσει και πάλι το πρόβλημα. Ωραία, υπολογίζουν οι Γερμανοί ότι θα έχουν μεγαλύτερο δημοσιονομικό κόστος. Δανείζονται με 1,9 και θα πάνε στο 4,5, αντί για το 6 με το οποίο δανείζονται όλοι οι άλλοι.

Εάν η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δεν γίνει «τράπεζα καταφυγής», δεν γίνει καταφύγιο, σας πληροφορώ ότι οι κερδοσκόποι δεν θα αφήσουν τίποτα όρθιο στην Ευρώπη.

Κυρία Κατσέλη, βλέπω ότι συμφωνείτε.

Διότι ακούστε τι λένε. Έχω συζητήσει με μερικούς από αυτούς που κατέχουν και έχουν κάνει ασφάλιστρα, CDS. «Εγώ, λέει, ασφάλισα τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου και έρχεστε και μου τα κόβετε». Οι κερδοσκόποι, θα βρουν άλλους τρόπους να τσακίσουν την Ευρώπη. Η Ευρωζώνη, πρέπει να ολοκληρωθεί και θα ολοκληρωθεί όχι με το ευρωομόλογο, αλλά και με τη χρήση της ECB σαν ευρωπαϊκής τράπεζας.

Και επανέρχομαι λίγο στην ανάπτυξη. Δεν μπορώ να μη διανοηθώ ότι δεν θα επιταχυνθούν οι διαδικασίες στα ενεργειακά ή στον αγροτικό τομέα, όπου λιμνάζουν πόροι ή στον τουρισμό. Το θεωρώ αδιανόητο να τα συζητάμε μετά από τόσα χρόνια αυτά και να μη γίνεται τίποτα.

Έρχομαι στο τρίτο. Στον προϋπολογισμό, κύριοι Υπουργοί, λέτε ότι θα εισπράξουμε 9,3 δισεκατομμύρια από αποκρατικοποιήσεις. Φυσικά, πρέπει να πω ότι αυτό δεν επηρεάζει τον προϋπολογισμό αλλά πάει στο χρέος. Ό,τι πουλάς, πάει στο χρέος.

Είναι δυνατόν να πιστεύουμε ότι του χρόνου θα πάρουμε από αποκρατικοποιήσεις 9,3 δισεκατομμύρια; Γιατί; Γιατί οι Ευρωπαίοι επιμένουν; Το ρώτησα και μου είπαν ότι επιμένουν αυτοί. Μα κοροϊδεύουν τον κόσμο! Βγάξουν καθημερινά οι μεγάλες τράπεζες και leasing ακίνητα τρομακτικής αξίας και δεν τα αγοράζει κανένας.

Εκτός αν θέλουμε, κύριε Υπουργέ –και εδώ εγώ μιλάω και ως Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ- να συζητάμε για την αποκρατικοποίηση της ΕΥΔΑΠ, τη στιγμή που υπάρχουν πολίτες, που δεν μπορούν να πληρώσουν το νερό. Και διακαβούνται τα δημόσια αγαθά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Να συζητάμε μετ' επιτάσεως! Θα γίνουμε καρικατούρα στην κοινωνία, διότι θεωρώ ότι δεν μπορεί να μιλάς για τη ΔΕΗ, όταν οι πολίτες δεν έχουν να πληρώσουν αυτό το δημόσιο αγαθό, το ηλεκτρικό. Πρέπει σ' αυτήν τη χώρα, να δούμε τι θα κάνουμε με τα ακίνητα.

Και έρχομαι και στο τελευταίο, κύριε Πρόεδρε. Νομίζω ότι το κρισιμότερο όλων είναι η ψυχολογία στην οικονομία. Πρέπει να μιλήσουμε στο λαό με λόγια αλήθειας και ειλικρίνειας. Ίσως δεν το έκανε η προηγούμενη κυβέρνηση με όρους ειλικρίνειας. Θα πρέπει να πούμε ότι η χώρα είχε χρεωκοπήσει και την κρατήσαμε όρθια. Όμως, οι κίνδυνοι είναι υπαρκτοί.

Επίσης, θα πρέπει να πούμε στον ελληνικό λαό ότι όλοι με εγρήγορση θα αλλάξουμε το κλίμα, διότι η οικονομία είναι κλίμα, κλίμα, κλίμα!

Δεν υπάρχει άλλη διέξοδος. Αυτή η κατήφεια, αυτός ο φόβος, αυτή η αστάθεια είναι καταστροφική για την οικονομία.

Να αρχίσουμε να ανοίγουμε το δρόμο σε μια προοπτική για τη χώρα και το λαό. Διότι μ' αυτήν την ύφεση καταστρέφεται η οικονομία και η κοινωνία και θα ζήσουμε πιο επώδυνες καταστάσεις.

Εγώ ψηφίζω τον προϋπολογισμό αλλά οφείλουμε όλοι να επισημάσουμε τους κινδύνους, γιατί και η Κυβέρνηση βαδίζει σε ένα δρόμο ασαφή και οι υπολογισμοί της μπορούν να ανατραπούν ανά πάσα στιγμή.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Βλάχος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2012, έχει ουσιαστικά ψηφιστεί με το μεσοπρόθεσμο και το πολυνομοσχέδιο. Εμείς διαφωνήσαμε σε πολλά από τα μέτρα που περιέχει. Τώρα είναι διαδικαστικό θέμα η επαναψηφισή του.

Έχουμε πει αρκετές φορές ως τώρα ότι γι' αυτά που η χώρα έχει ήδη δεσμευθεί δεν τα αμφισβητούμε. Όσα πρέπει, θα προσταθίσουμε να τα αλλάξουμε, όταν μας δοθεί η ευκαιρία.

Η στήριξη στην Κυβέρνηση Παπαδήμου γίνεται για συγκεκριμένο λόγο και αφορά στην ομαλή ροή χρηματοδότησης της χώρας από τους δανειστές μας καθώς και στην ψήφιση της δανειακής σύμβασης, όπως προκύπτει και από τις αποφάσεις της 26ης Οκτωβρίου και για συγκεκριμένο χρόνο, που εκτιμήθηκε από την αρχή ότι θα είναι ο Φεβρουάριος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Όσοι προσπαθούν με πλάγιους τρόπους, με μισόλογα και με διλήμματα να επιμηκύνουν κατά πολύ τη ζωή αυτής της Κυβέρνησης, το κάνουν για τους δικούς τους μικροκομματικούς λόγους. Ας γνωρίζουν, λοιπόν, όσοι έχουν στο μυαλό τους τέτοιες σκέψεις ότι η στήριξη της Νέας Δημοκρατίας δεν είναι δεδομένη για πάντα. Με εκβιαστικά συνεχή διλήμματα, δεν θα σύρουν τη Νέα Δημοκρατία σε συγκυβέρνηση και συνυπευθυνότητα, απαξιώνοντας τη λύση ελπίδας που εκφράζει η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Η σημερινή Κυβέρνηση, δεν μπορεί να ασχοληθεί και δεν θα λύσει όλα τα προβλήματα της χώρας. Αυτό είναι έργο κυβέρνησης, που θα έχει τη λαϊκή εντολή και μάλιστα πολύ νωπή. Αυτό που ήταν αυτονόητο στην Ισπανία χθες, στην Πορτογαλία και στην Ιρλανδία προχθές, δεν μπορεί να υπαγορευτεί από κανέναν στην Ελλάδα και μάλιστα δήθεν για το καλό μας.

Χθες ο κ. Παπανδρέου, δεν άντεξε να ακούσει την ομιλία του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας. Αποχώρησε ανεπίτρεπτα στα μισά από την Αίθουσα. Δυστυχώς γι' αυτόν, πέρασαν οι εποχές που με αλαζονεία μας έλεγε πού κρύβουν τον Καραμανλή. Ο Καραμανλής δεν κρύφτηκε ποτέ. Ήταν πάντα εδώ. Προτίμησε να μην μπει σε ανώφελη για τη χώρα αντιπαράθεση, ακόμα και σε στιγμές που ένιωθε ότι αδικείται κατάφορα. Και σε κάθε περίπτωση, δεν αποχώρησε ποτέ από το μέσο μιας συζήτησης, γιατί είχε και έχει τη συνείδησή του καθαρή. Ήξερε, πως η αλήθεια δεν κρύβεται για πάντα και ότι η ίδια η ζωή και τα γεγονότα θα τον δικαιώσουν, ως τον άνθρωπο που είπε την αλήθεια.

Αυτή είναι η μεγάλη δικαίωση της Νέας Δημοκρατίας, που μαζί με τη συναίνεση του Προέδρου μας του Αντώνη Σαμαρά, που εκ του αποτελέσματος δικαιώθηκαν, τώρα πια καθιστούν τη σημερινή Αξιωματική Αντιπολίτευση ως κόμμα ελπίδας, για να βγάλει την πατρίδα μας από τη δύσκολη θέση που βρίσκεται σήμερα.

Πώς προσδιορίζεται αυτή η δύσκολη θέση της Ελλάδας; Από την αρνητική πορεία των οικονομικών μας μεγεθών; Μα και άλλες χώρες λιγότερο ή περισσότερο, έχουν τα ίδια προβλήματα με την Ελλάδα. Σήμερα που κλονίζεται η Ευρωζώνη, δεν υπάρχει κανένας που να ισχυρίζεται ότι το μοναδικό πρόβλημα είναι η Ελλάδα.

Ποιο, λοιπόν, είναι το πρόβλημα της πατρίδας μας; Ασφαλώς η διαπόμευση και μόνο η διαπόμευση. Γίναμε το μαύρο πρόβατο, οι δακτυλοδεικτούμενοι όλου του κόσμου. Είμαστε χώρα διεφθαρμένη, με τεμπέληδες πολίτες που κάνουν μόνιμα διακοπές; Πώς βρεθήκαμε σ' αυτήν τη θέση; Από τις ομολογίες του κ. Παπανδρέου και των συνεργατών του.

Καταστρέψατε τη χώρα, κύριοι. Παραδώσατε τους Έλληνες στη λιοδωρία όλου του κόσμου. Δώσατε το δικαίωμα, σε εκείνους που απέρριψαν το Βασικό Μέτοχο στο παρελθόν να μιλούν για διαφθορά στην Ελλάδα. Λες και αυτοί που συκοφαντούν σήμερα την Ελλάδα, δεν είναι οι ίδιοι που μας πίεζαν να παραλάβουμε τα υποβρύχια που έγερναν, να αγοράσουμε τα αεροπλάνα που δεν είχαμε να πληρώσουμε και ασφαλώς να συνεχίσουμε να εισάγουμε προϊόντα από γνωστές ευρωπαϊκές εταιρείες, που παρ' ότι γνώριζαν τη δεινή οικονομική κατάσταση της χώρας, όπως αποκάλυψε σε στιγμή ειλικρίνειας ο κ. Γιούνκερ, ήθελαν πάση θυσία να εξάγουν, δηλαδή, να αυξήσουν το χρέος της Ελλάδας.

Κατηγορούμε την κυβέρνηση Παπανδρέου, γιατί δεν υπερασπίστηκε ούτε στιγμή την πατρίδα μας. Κατηγορούμε την κυβέρνηση Παπανδρέου, γιατί πρωτοστάτησε στη συκοφαντία και διαπόμευση της Ελλάδας.

Κατηγορούμε την κυβέρνηση Παπανδρέου, γιατί δεν διαπραγματεύτηκε τίποτα με τους Ευρωπαίους και με το Διεθνές Νομι-

σματικό Ταμείο, προκειμένου να εκφράσει τις θέσεις και τα συμπεράσματα της χώρας. Αντίθετα, διόγκωσε σκοπίμως το έλλειμμα προκειμένου να δικαιολογήσει τα βαριά μέτρα.

Εσείς κατηγορούσατε τον κ. Αλογοσκούφη για την περίφημη απογραφή, η οποία ακόμα και σήμερα, δεν ξέρω κατά πόσο ζητήθηκε από τους Ευρωπαίους. Εκείνο, όμως, που ξέρω, είναι ότι κάνατε τον ίδιο απολογισμό, γράφοντας το 2009 όλα τα χρέη των δημοσίων οργανισμών, αυξάνοντας το έλλειμμα από 12% περίπου σε 15% και αυτό, χωρίς να ζητηθεί από τους δανειστές μας, όπως αποκάλυψε η κ. Γεωργαντά, τα στοιχεία της οποίας έφεραν τον κ. Γεωργίου, τον Πρόεδρο της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής, ενώπιον του εισαγγελέα.

Στήσατε, λοιπόν, το παιχνίδι, για να συκοφαντήσετε την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αγνοώντας -από αφέλεια άραγε;- ότι έτσι βάζατε τη χώρα σε περιπέτειες. Θα μου πείτε για τι περιπέτειες λέω, αφού εσείς είχατε αποφασίσει να θέσετε τη χώρα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, από τον καιρό που ήσασταν ακόμα στην αντιπολίτευση, όπως απεκάλυψε ο κ. Στρος Καν.

Καταλαβαίνετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως καταλαβαίνει και ολόκληρος ο ελληνικός λαός, γιατί δεν είμαστε ίδιοι, γιατί δεν μπορούμε να συγκυβερνήσουμε. Μας χωρίζει και η ουσία της πολιτικής και ο τρόπος που πολιτευόμαστε.

Η δραπετεύση του κ. Παπανδρέου -και είναι δραπετεύση, γιατί παρέδωσε τη δεδηλωμένη, την πλειοψηφία για να μας καταλαβαίνει και ο κόσμος, όχι γιατί το απαίτησαν οι πολίτες μέσα από εκλογές αλλά γιατί μόνος του μπροστά στα αδιέξοδα που δημιουργήσε, το έβαλε στα πόδια μήπως και σωθεί- δεν μπορεί να δώσει συγχωροχάρτι. Δεν μπορεί κανείς να πει ότι έγινε-έγινε. Γιατί αυτό που έγινε, είναι η καταστροφή της χώρας και η απελπισία του λαού μας.

Με όσα λέω, γίνεται κατανοητό ότι εμείς παιχνιδάκια δεν παίζουμε. Αξιολογούμε κάθε στιγμή τι είναι χρήσιμο για τη χώρα και για το λαό μας. Κάνουμε την επιλογή, αναλαμβάνοντας την πολιτική ευθύνη. Γι' αυτόν το λόγο άλλωστε, στηρίζουμε και τις αποφάσεις του Αντώνη Σαμαρά.

Το λέω αυτό, γιατί τις τελευταίες μέρες ζήσαμε μια προσπάθεια συκοφάντησης της Νέας Δημοκρατίας, για τη δικαιολογημένη απουσία Υπουργών από την κυβερνητική επιτροπή. Ανακίνησαν το θέμα, οι Υπουργοί εκείνοι, που πριν πάνε στο Ανακλιματικό Συμβούλιο, συνεδριάζουν σαν ομάδα ΠΑΣΟΚ υπό την προεδρία του κ. Παπανδρέου.

Αλήθεια, οι Υπουργοί που προέρχονται από το ΠΑΣΟΚ λειτουργούν σαν άτομα ή σαν ομάδα στην κυβέρνηση του κ. Παπαδήμου; Αν λειτουργούν σαν άτομα, τι νόημα έχουν οι προσυνεδριάσεις με τον κ. Παπανδρέου; Αν λειτουργούν σαν ομάδα «φράξια», κατά την αριστερή φρασεολογία, πιστεύουν ότι αυτή η Κυβέρνηση θα μπορέσει να φτάσει ακόμα και μέχρι το Φεβρουάριο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, προσπάθησε να μας πείσει ότι όλα έγιναν καλά και σώθηκε η χώρα. Ο ισχυρισμός αυτός οφείλεται σε άγνοια ή σε κομματικές παρωπίδες; Δηλαδή, ο κ. Παπανδρέου έφυγε ως επιτυχημένος για να συνεχίσει την καριέρα του σε διεθνή οργανισμό, όπως μας λέγατε παλαιότερα; Η Κυβέρνηση Παπαδήμου και οι εκλογές που θα ακολουθήσουν, δεν είναι αποτέλεσμα του αδιεξόδου που μας φτάσατε;

Είπε, επίσης, ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ: «Πάνε οι εποχές που τάζαμε στους πάντες τα πάντα». Αλήθεια, αν αυτό είναι αυτοκριτική, είναι αρκετή για την κατάσταση που μας φτάσατε; Μίλησε ακόμη -και μιλούν και άλλοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ- για αύξηση των δαπανών από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Γιατί αυτή η κριτική γίνεται τώρα; Τότε που μας λέγατε ότι οι αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις δεν φτάνουν ούτε για ένα κουλούρι δεν ήταν δικές σας κριτικές; Πότε είχατε δίκιο;

Επιτέλους, ξεκαθαρίστε τις θέσεις σας. Αποφασίστε με ποιους είστε και τι θέλετε, γιατί μόνο έτσι θα μπορέσουμε να συνεννοηθούμε. Όσο παραμένετε σε μια πολιτική σύγχυση που κατά καιρούς ομολογείτε -με το ότι υπηρετείτε μια πολιτική έξω από τη δική σας ιδεολογία- το πρόβλημα της χώρας θα επιτείνεται, αφού συνεχίζουν κατά ομολογία δικιά σας να βρίσκονται λάθος άνθρωποι σε λάθος θέσεις.

Εμείς, ο Αντώνης Σαμαράς, η Νέα Δημοκρατία, όλοι μας κάναμε το χρέος μας προς την πατρίδα. Οι θέσεις μας ήταν και παραμένουν ξεκάθαρες, γι' αυτό και θα επιμένουμε και στην αυστηρή τήρηση των συμφωνηθέντων. Η Κυβέρνηση Παπαδήμου, έχει χρέος να τρέξει για να υλοποιήσει τις δεσμεύσεις της και να οδηγήσει τη χώρα σε εκλογές για να μιλήσουν οι πολίτες, να στείλουν το δικό τους μήνυμα προς όλους και για όλα.

Εμείς, δεσμευόμαστε να αναγνώσουμε σωστά το όποιο μήνυμα στείλει ο ελληνικός λαός, κάνοντας πράξη τη δική του εντολή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Γεώργιο Βλάχο, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Καλείται να λάβει το λόγο η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Λούκα Κατσέλη.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Βλάχο, λυπάμαι για όσα άκουσα. Είναι δυστυχώς η προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που έφερε τη χώρα δυο φορές σε επιτήρηση.

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Είναι δυστυχώς η προηγούμενη κυβέρνηση, που έφερε τη χώρα στο χείλος της χρεοκοπίας. Και είναι ντροπή, αυτήν τη στιγμή μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο να λέτε....

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ: Εσείς μιλάτε;

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Ναι, ακριβώς. Εγώ μιλάω και έχω πλήρη επίγνωση αυτών που λέω. Καλό είναι κάποια στιγμή, να γίνει μια ουσιαστική συζήτηση για τη μεγάλη υποχρέωση που έχει η Νέα Δημοκρατία να πει ακριβώς τι έγινε.

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Ακούσαμε τον κ. Βλάχο με προσοχή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ: Μα, προκαλεί, κυρία Πρόεδρε.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Δεν προκαλώ, κύριε συνάδελφε. Αυτή η συζήτηση πρέπει να γίνει επιτέλους στο Κοινοβούλιο, για να καταλάβει και ο ελληνικός λαός τι έγινε, τι είχαμε να αντιμετωπίσουμε, τι αντιμετωπίσαμε, πώς σταθήκαμε όρθιοι και πώς έχουμε φτάσει εδώ, με όλα τα λάθη και τις παραλείψεις μας αλλά και με όλες τις μεγάλες επιτυχίες μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2012, τον οποίο συζητούμε σήμερα, θα χαρακτηριστεί κατά πάσα πιθανότητα από τους ιστορικούς του μέλλοντος ως ο πρώτος προϋπολογισμός μιας νέας περιόδου: της νέας μεταπολίτευσης. Ο προϋπολογισμός του 2012, είναι ένας προϋπολογισμός που θα ψηφιστεί εν μέσω εντεινόμενης αστάθειας και γενικευμένης αβεβαιότητας.

Το ευρωπαϊκό χρηματοπιστωτικό σύστημα κλυδωνίζεται και το μέλλον του ευρώ παραμένει αβέβαιο. Συντηρητικές ηγεσίες της Ευρωζώνης, προσκολλημένες είτε σε ιδεοληψίες είτε σε βραχυπρόθεσμα πολιτικά οφέλη, συνεχίζουν να αναβάλλουν τις αναγκαίες παρεμβάσεις για τη ρύθμιση των αγορών, για συντονισμό πολιτικών, για ανάκαμψη της οικονομικής δραστηριότητας.

Οι θετικές αποφάσεις της 26ης Οκτωβρίου για μείωση του χρέους και εξυπηρέτησής του, παραμένουν ακόμη στα χαρτιά. Η ρευστότητα στην ελληνική οικονομία έχει περιορισθεί δραματικά και η πιστωτική επέκταση είναι αρνητική. Τέλος, τα περισσότερα ελληνικά νοικοκυριά τα βγάζουν με δυσκολία πέρα, καθώς οι περικοπές μισθών και συντάξεων, η αύξηση των φόρων και η σκληρή πραγματικότητα της ανεργίας, τους έχει στερήσει τους απαραίτητους πόρους για την κάλυψη τρεχουσών αναγκών και οφειλών προς τράπεζες, δημόσιο ή ασφαλιστικά ταμεία.

Για το λόγο αυτό και δεν ακούστηκαν σε αυτήν την Αίθουσα - με λίγες εξαιρέσεις- οι συνηθισμένες λέξεις και διαβεβαιώσεις που είχαμε συνηθίσει να ακούμε, ότι δηλαδή, ο προϋπολογισμός είναι ειλικρινής, αξιόπιστος, αναπτυξιακός. Στην καλύτερη περίπτωση, όπως αναφέρει ο Υπουργός Οικονομικών στην εισηγη-

τική έκθεση, ο προϋπολογισμός του 2012, μπορεί να είναι ένας προϋπολογισμός μετάβασης από την κατάσταση της απαισιοδοξίας σε μια νέα εθνική αφηρησία, ένα όργανο δουλειάς για την έξοδο από την κρίση. Για να γίνει, όμως, αυτό χρειάζεται αποτελεσματικότητα σχεδιασμού και δράσης, πολλή δουλειά και αναδιάταξη δυνάμεων.

Ποιοι είναι κατά τη γνώμη μου οι τρεις κυριότεροι κίνδυνοι; Πρώτον, η παράταση και διεύρυνση της ευρωπαϊκής κρίσης. Όταν σήμερα η Ιταλία αλλά και η Ισπανία και ίσως και η Γαλλία δουν το ύψος, το κόστος του δανεισμού τους να ανεβαίνει, τότε η δανειοδότηση της Ελλάδας με επιτόκιο της τάξης του 4% με 5%, μπορεί να καταστεί αργά ή γρήγορα ανέφικτη. Για το λόγο αυτό, επιβάλλεται να πάμε όσο το δυνατόν πιο γρήγορα και να ολοκληρωθεί η νέα δανειακή σύμβαση.

Δεύτερος κίνδυνος, είναι η βαθύτερη από την προβλεπόμενη ύφεση. Όπως είχα την ευκαιρία να αναλύσω στην Επιτροπή Οικονομικών, μόνο τα περιοριστικά δημοσιονομικά μέτρα που έχουν ενσωματωθεί στον προϋπολογισμό, ανέρχονται περίπου στα 10 δισεκατομμύρια ευρώ. Με συντηρητικές εκτιμήσεις, αυτά τα μέτρα θα οδηγήσουν σε συρρίκνωση της οικονομικής δραστηριότητας, πάνω από 3,5% και όχι 2,8% που εκτιμά ο προϋπολογισμός. Σε αυτό, πρέπει να προστεθεί η περαιτέρω επιβράδυνση της οικονομίας, λόγω της μείωσης των μισθών στον ιδιωτικό τομέα. Άρα, οι στόχοι του προϋπολογισμού, θα πρέπει να επανεκτιμηθούν έστω και ως σενάριο ασφάλειας, με βάση την υπόθεση ότι η ύφεση το 2012 μπορεί να ξεπεράσει το 5%.

Το δυσμενές αυτό σενάριο, πρέπει να συζητηθεί τις επόμενες βδομάδες με την τρόικα, ώστε να μην αναγκαστούμε να πάρουμε νέα οριζόντια μέτρα, λόγω μη επίτευξης των δημοσιονομικών στόχων.

Τρίτος κίνδυνος, είναι η πολιτική αμφιθυμία και η διοικητική παραλυσία. Παρά τις καλές προθέσεις του Πρωθυπουργού και τη στήριξη των κομμάτων, η μεταβατική φύση της Κυβέρνησης, σε συνδυασμό με παραλυτικές επιπτώσεις που εμφανίζονται στον κυβερνητικό και στο δημόσιο τομέα, μπορούν να εντείνουν τα φαινόμενα αναβλητικότητας, παλινδρομήσεων, διαφωνιών και αποσυντονισμού που θα οδηγήσουν μαθηματικά σε σημαντικές καθυστερήσεις και εμπλοκές στην υλοποίηση μέτρων και πολιτικών.

Τι μπορεί και τι πρέπει, επομένως, να γίνει; Πρώτη προτεραιότητα –και συμφωνώ με το συνάδελφο Θανάση Παπαγεωργίου– είναι η επανεκκίνηση της οικονομικής δραστηριότητας και η παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Αυτή, θα γίνει μόνο εάν διοχετευθεί με στοχευμένο τρόπο επαρκής ρευστότητα στην αγορά και εάν εφοπλισθεί η απορρόφηση των πόρων του ΕΣΠΑ.

Έργα που δεν έχουν ωριμάσει, πρέπει να ματαιωθούν και να κατευθυνθούν οι πόροι σε έργα και δράσεις, που παράγουν πολλαπλασιαστικά αναπτυξιακά οφέλη. Πρέπει, επιτέλους, να ενεργοποιηθούν αποτελεσματικά τα ταμεία ανακυκλούμενων κεφαλαίων, όπως το ΕΤΕΑΝ και η δημιουργία νέων που έχουν ξεκινήσει, αλλά δεν έχουν υλοποιηθεί, όπως το Ταμείο Κοινωνικής Οικονομίας.

Πρέπει να παραχθούν εγγυήσεις απευθείας προς επιχειρήσεις και όχι μέσω τραπεζών, κάτι που θα βοηθήσει στη διαχέτευση ρευστότητας κατευθείαν στην πραγματική οικονομία.

Θα πρέπει, επιτέλους, να αρθούν τα καθημερινά γραφειοκρατικά εμπόδια στη λειτουργία επιχειρήσεων, από την έκδοση αδειών λειτουργίας και περιβαλλοντικών αδειών μέχρι το χωροταξικό, τις δικαστικές εμπλοκές, την επιθεώρηση εργασίας, τις υποχρεώσεις απέναντι στις εφορίες.

Τέλος, θα πρέπει να εμπνεσθεί ένα σταθερό, απλό φορολογικό πλαίσιο. Το νέο ενιαίο φορολογικό σχέδιο που θα κατατεθεί τις επόμενες ημέρες είναι η τελευταία μας ευκαιρία, με κατάργηση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, αντικειμενοποίηση προστίμων και φορολογικών παραβάσεων, με αντικειμενοποίηση συντελεστών για τους ελεύθερους επαγγελματίες.

Η έξοδος από την ύφεση θα είναι γρηγορότερη και η δημοσιονομική προσαρμογή πιο αποτελεσματική, εάν ενισχυθεί με κάθε διαθέσιμο τρόπο η αγοραστική δύναμη των νοικοκυριών. Πρέπει να μειωθεί το φορολογικό βάρος καθώς προχωράμε στην πάταξη της φοροδιαφυγής, να μειωθεί ο υψηλός συντελεστής –και

μπορεί να μειωθεί– του 23% που δεν έχει αποδώσει και να γίνει πιθανή ενοποίηση των συντελεστών σε ένα λογικό επίπεδο χαμηλότερο του 20%.

Δεύτερη μεγάλη προτεραιότητα, είναι η αποτελεσματική υλοποίηση μέτρων και αλλαγών που έχουν δρομολογηθεί. Όλοι θα κριθούμε βάσει αποτελέσματος. Δεν αρκούν, επομένως, οι νομοθετικές πρωτοβουλίες. Απαιτείται –και θα ήθελα να το προτείνω, κυρία Πρόεδρε– συγκρότηση ειδικών ομάδων έργου ανά δέσμη μέτρων, που θα παρακολουθεί και θα αξιολογεί την πορεία υλοποίησης της κάθε πολιτικής και θα προτείνει διορθωτικές παρεμβάσεις προς όφελος του πολίτη, από τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», την εργασιακή εφεδρεία και την απαραίτητη αναδιοργάνωση του δημόσιου τομέα μέχρι την πάταξη της φοροδιαφυγής, το fast track, την ίδρυση υπηρεσιών μίας στάσης και όλα τα άλλα που έχουν δρομολογηθεί.

Οι αρμόδιες επιτροπές της Βουλής, μπορούν να συμβάλλουν αποφασιστικά προς αυτήν την κατεύθυνση, με συμμετοχή Βουλευτών στις ομάδες παρακολούθησης και αξιολόγησης έργου, με υποβολή μηνιαίων εκθέσεων και προτάσεων, για αλλαγή των θεσμοθετημένων κινήτρων, για άρση αντικινήτρων, για αναβάθμιση ελεγκτικών μηχανισμών, για απλούστευση διαδικασιών και αναδιοργάνωση υπηρεσιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ευθύνη όλων μας, οι κόποι και οι μεγάλες θυσίες του ελληνικού λαού να πιάσουν τόπο. Και μπορούν να πιάσουν τόπο, εάν οι αλλαγές που δρομολογήθηκαν, αλλαγές που έπρεπε να είχαν γίνει εδώ και χρόνια, παράξουν απτά αποτελέσματα προς όφελος του πολίτη. Είναι η στιγμή κινητοποίησης όλων, για να υπάρξουν θετικά αποτελέσματα, για να υλοποιηθούν οι μεταρρυθμίσεις που μπορούν να μας βγάλουν από την κρίση, για να έχει πιθανότητα επιτυχίας ο προϋπολογισμός του 2012, τον οποίο σας καλώ να υπερψηφίσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Λούκα Κατσέλη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλίας Πολατιδής.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ο παρών προϋπολογισμός που καλείται να ψηφίσει η Βουλή έχει ορισμένες ιδιαιτερότητες έως και μοναδικότητες, γιατί είναι ένας προϋπολογισμός, που στην ουσία είναι προϋπολογισμός ΠΑΣΟΚ, αλλά θα εγκριθεί με μεγάλη ψηφοφορία αφού κατ' ουσίαν είναι από τα τρία κόμματα που ψηφίζουν την Κυβέρνηση Παπαδήμου μία δεύτερη ψήφος εμπιστοσύνης προς αυτήν. Έχει εγκριθεί στην ουσία από το ΠΑΣΟΚ, έχει γραφεί από το ΠΑΣΟΚ, στηρίζεται πάνω στις οικονομικές παραδοχές και στην πολιτική που είχαμε μέχρι τώρα αλλά το πιο εντυπωσιακό γεγονός, είναι ότι προβλέπει πρωτογενές πλεόνασμα. Πολλές δεκαετίες είχε ένας προϋπολογισμός να προβλέψει κάτι τέτοιο.

Εύχομαι να επιτύχει τους στόχους, ειλικρινώς εύχομαι να επιτύχει τους στόχους για το καλό της πατρίδος αλλά κρίνω ότι αυτό λογικά βλέποντάς το είναι αδύνατον. Η συζήτηση, βέβαια, του προϋπολογισμού, πολλές φορές γίνεται για την τιμή των όπλων, των κομματικών όπλων, χωρίς να είναι ουσιαστική και δεν μπορεί να είναι άλλωστε από τη διαδικασία που προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής. Πολλές φορές, όμως, προτείνονται εδώ πέρα σε αυτήν την Αίθουσα ορισμένα σωστά μέτρα, τα οποία πέφτουν εις ώτα μη ακουόντων. Εγώ προσωπικώς, σε παλαιότερους προϋπολογισμούς είχα προτείνει μέτρα, τα οποία εάν τα ελάμβαναν οι τότε κυβερνώντες υπ όψιν τους, σίγουρα θα ήταν πολύ καλύτερη η κατάσταση σήμερα.

Για τον προϋπολογισμό του 2008 είχα αναφέρει ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα –κάτι που δεν το έλεγε κανείς, δεν το θεωρούσαν τότε πρόβλημα το μέγεθος του δημόσιου χρέους ή θεωρούσαν ότι είναι μία παρωνυχίδα– ήταν τα 10,5 δισεκατομμύρια ευρώ που δίνονταν τότε για τόκους. Τα χαρακτηριστικά ότι είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας και πρότεινα τότε να ληφθούν μέτρα προς αξιοποίηση των ορυκτών πόρων της Ελλάδος και δη των υδρογονανθράκων, ούτως ώστε να μειωθεί αυτή η μεγάλη γάγγραινα του δημοσίου χρέους. Εκεί εισπράξαμε και ειρωνικά σχόλια από τους τότε κυβερνώντες.

Για το 2009, όταν είχε αρχίσει η κρίση, είχα πει ότι η λύση για

την Ελλάδα πρέπει να αναζητηθεί σε καθαρά εθνικό πλαίσιο και όχι στην επεκτατική πολιτική δανεισμού, η οποία ακολουθήθηκε από τον τότε προϋπολογισμό και φυσικά αυξήθηκε και πάρα πολύ κατά την εκτέλεσή του.

Για το 2010 είχα πει ότι πρέπει να δοθεί βάρος στις παραγωγικές επιχειρήσεις, διότι το πρόβλημα δεν είναι λογιστικό και είχα κάνει τις σχετικές προτάσεις και αυτές φυσικά εις ώτα μη ακουόντων και είχαμε το 2010 την προσφυγή στο μνημόνιο, την προσφυγή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που όπως δείχνουν όλα τα στοιχεία, είχε προαποφασιστεί.

Για να μπορέσουμε να λύσουμε το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας και να κάνουμε λογικούς προϋπολογισμούς, αυτό που χρειάζεται είναι να αναλύσουμε τα προβλήματά της. Αυτό δεν αναλύεται ποτέ. Αναφέρθηκε και πριν ο Υπουργός Υποδομών εδώ ότι το δόγμα της Ελλάδος είναι η συμμετοχή στο ευρώ. Το δόγμα της Ελλάδος είναι αυτό που λέει το Σύνταγμα, ότι πρέπει να ασκείται η οικονομία υπέρ του λαού, υπέρ του έθνους. Αυτά μπορούμε να πούμε ότι είναι δόγμα, όλα τα άλλα είναι μέσα, δεν μπορεί να είναι σκοποί. Εδώ, δυστυχώς, τη συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο ευρώ την έχουμε μετατρέψει σε αυτοσκοπό. Λάθος. Είναι ένα μέσο. Εάν θα πρέπει να επιχειρηματολογήσουν όσοι είναι αναφανδόν υπέρ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και υπέρ του ευρώ έναντι οποιουδήποτε κόστους, οποιουδήποτε κόστους εθνικού, οποιουδήποτε κόστους για το λαό, να μας δικαιολογήσουν, γιατί πρέπει να αναληφθεί όλο αυτό το κόστος.

Από εκεί και πέρα, πάμε σε ορισμένα ιστορικά θέματα τού πώς φθάσαμε εδώ. Φθάσαμε εδώ από την περίοδο του εκσυγχρονισμού του Σημίτη, η οποία περίοδος αυτή συνεχίστηκε επί Νέας Δημοκρατίας και συνεχίζεται μέχρι τώρα, όπου στην ουσία καταστράφηκε ο παραγωγικός ιστός της οικονομίας. Όχι ότι πριν ήταν επαρκής ο παραγωγικός ιστός, φυσικά και υπήρχαν προβλήματα και πριν, αλλά ήρθαμε σε κάποια φάση, που ο οποιοσδήποτε μιλούσε για ελληνική παραγωγή αντιμετώπιζόταν ως ένας καθυστερημένος, ο οποίος δεν μπορεί να καταλάβει το πού πάει η ελληνική οικονομία και ευτυχώς φθάσαμε σε αυτό το χάλι για να δούμε διαφημίσεις στην τηλεόραση ή αλλού, να λένε οι εταιρείες ότι είναι ελληνικά τα προϊόντα, για να τα προτιμήσουν οι καταναλωτές. Σ' αυτό το έσχατο σημείο φθάσαμε.

Κάνω, λοιπόν, μία πρόταση την οποία θα την εξειδικεύσω για το πώς μπορούμε να επιτύχουμε την ανάπτυξη, γιατί όλοι μιλάμε για ανάπτυξη, αλλά δεν λέμε πως θα επιτευχθεί. Γενικώς και αορίστως θα επιτευχθεί ανάπτυξη. Αν δηλαδή υιοθετήσουμε τα νεοφιλελεύθερα δόγματα της τρύοκας, όπως έγινε παραδείγματος χάριν στη Ρωσία επί Γέλτσιν και αν ξεπουλήσουμε τα πάντα «έναντι πινακίου φακής», αυτομάτως θα συμβεί ανάπτυξη.

Όταν εφαρμόστηκαν αυτά τη δεκαετία του '90 στη Ρωσία του Γέλτσιν, το αποτέλεσμα ήταν η χρεοκοπία, δεν ήταν η ανάπτυξη. Γιατί στην Ελλάδα να έχουμε ένα διαφορετικό αποτέλεσμα;

Έρχομαι, λοιπόν, στην πρόταση, η οποία είναι φορολογικού αντικειμένου. Δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε και να βάζουμε στο ίδιο καζάνι όλες τις εταιρείες είτε είναι το «LIDL» και το «CARREFOUR» είτε είναι μία ελληνική παραγωγική επιχείρηση, η οποία αγωνίζεται «με νύχια και με δόντια» να κρατήσει την παραγωγή της και τις θέσεις εργασίας στην Ελλάδα.

Προτείνω, λοιπόν, να είναι 10%, ο μισός περίπου φορολογικός συντελεστής, για τις παραγωγικές εταιρείες και 5% ο συντελεστής για τις εταιρείες, που είναι παραγωγικές υψηλής τεχνολογίας. Τι θα κάνει αυτό; Αντί να μεταφέρονται στο εξωτερικό οι Έλληνες επιστήμονες για να δουλέψουν, θα δημιουργηθεί εδώ ζήτηση, θα έρθουν να επενδύσουν ξένες επιχειρήσεις στην υψηλή τεχνολογία ή στην παραγωγή και δεν θα έχουν κίνητρο οι παραγωγικές επιχειρήσεις να φύγουν και να πάνε σε όμορες χώρες στη Βουλγαρία, στην Αλβανία και αλλού. Αυτό θα οδηγήσει σε μία παραγωγική ανασυγκρότηση, χωρίς να θίξει τα δημόσια έσοδα, γιατί ο τριτογενής τομέας, η παροχή υπηρεσιών θα συνεχίσει να φορολογείται με τον ίδιο ή και μεγαλύτερο παραγωγικό συντελεστή.

Νομίζω ότι πρέπει να υπάρξει μία στόχευση, η οποία λείπει από τον προϋπολογισμό, προσπαθεί να αντιμετωπίσει καθαρά λογιστικά τα ζητήματα, αλλά η εθνική οικονομία πρέπει πάνω απ' όλα

να επιζήσει και είναι ο τρόπος με τον οποίο θα βγούμε από την κρίση.

Υπάρχουν ορισμένοι διεθμιστές κοσμοπολίτες ελληνόφωνοι Ευρωπαίοι, οι οποίοι λένε ότι δεν πειράζει και εάν καταστραφεί η Ελλάδα, γιατί το ζήτημα είναι μεγαλύτερο. Το ευρώ και η Ευρώπη είναι μεγαλύτερα από την Ελλάδα. Εγώ θα πω ότι επειδή προσωπικώς, αλλά και νομίζω όλοι έχουμε δώσει όρκο να ενδιαφερόμαστε πρώτα για την Ελλάδα, ως καταστραφεί η Ευρώπη, προκειμένου να επιζήσει η Ελλάδα, χωρίς αυτό να είναι απαραίτητο. Από την κρίση θα μας βγάλουν οι αστείρευτες δυνάμεις του ελληνισμού. Δεν θα μας βγάλει καμμία Ευρωπαϊκή Ένωση, κανένα ευρώ, καμμία δουλειά προς οποιονδήποτε ξένο οργανισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Πολιτίδη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Βούρος Ιωάννης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα χρησιμοποιήσω αριθμούς, προκειμένου να αναλύσω τον προϋπολογισμό, για να τον στηρίξω ή να τον καταψηφίσω. Νομίζω πως ο κόσμος έχει κουραστεί πια να ακούει νούμερα, δεκαδικούς, εξισώσεις και κλάσματα, που αφορούν οικονομικά μεγέθη ικανά να καταγράφουν τη δυστυχία του ή την ευμάριά του. Θα προσπαθήσω να προσγγίσω με άλλη ματιά αυτή την οικονομικό περιεχομένου συζήτηση και θα χρησιμοποιήσω μία φράση του Στέλιου Ράμφου σαν εφελήριο προβληματισμού. «Με τα μυαλά που φτάσαμε ως εδώ αποκλείεται να βγούμε από την κρίση».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η υπερβολική ταχύτητα με την οποία πορευόταν μέχρι σήμερα η κοινωνία, δημιούργησε μία πλαστή πραγματικότητα, μία τεράστια πολύχρωμη φούσκα. Επί της ουσίας, δεν βιώνουμε μία οικονομική κρίση, αλλά μία κρίση σχέσης κοινωνίας – κράτους. Επί σειρά ετών χρεωθήκαμε δανειζόμενοι, γελασμένοι από τις Σειρήνες των φηνηνών επιτοκίων και ξεοδέψαμε τα δανεικά σε κατανάλωση υλική, αντί να τα μετατρέψουμε σε ανάπτυξη, παιδεία, πολιτισμό, επιστήμη, έρευνα, καινοτομία και σύγχρονη τεχνολογία.

Για πρώτη φορά σήμερα στην ιστορία μας, μας δίνεται η δυνατότητα να κατανοήσουμε τι μας φταίει. Θα πω κάτι, που ίσως σκανδαλίζει πολλούς. Το ζητούμενο δεν είναι πια η παραμονή μιας Κυβέρνησης στα πράγματα ούτε η συγκυβέρνηση ούτε η συναίνεση, αλλά η συνειδητοποίηση απ' όλους ότι της οικονομικής, αλλά της κοινωνικής κατάστασης της χώρας. Η μεσαία τάξη είναι το θεμέλιο πάνω στο οποίο στηρίζεται ο κοινωνικός και οικονομικός ιστός ενός κράτους. Η μεσαία τάξη προσφέρει σε μεγάλο βαθμό τους εργαζόμενους και η μεσαία τάξη είναι που συντηρεί με την αγοραστική της δύναμη την οικονομία. Οι πολίτες της μεσαίας τάξης κατά κανόνα έχουν οικονομική ασφάλεια, κάνουν οικογένειες, έχουν καλή περιθαλψή, έχουν ένα αξιόλογο βιοτικό επίπεδο και προσδοκούν σε μία καλή σύνταξη.

Στις τελευταίες μετρήσεις που μοιάζουν λίγο με αιματολογικές εξετάσεις ως προς το τι οι ειδικοί μπορούν από τα νούμερα να συμπεράνουν, δηλαδή αν ο ασθενής κινδυνεύει ή αν είναι υγιής, το συμπέρασμα είναι πως η μεσαία τάξη στην Ευρώπη, άρα και στην Ελλάδα, άμεσα εξαρτημένη από τις Βρυξέλλες, είναι στην εντατική.

Περισσότερες από τις μισές οικογένειες δεν έχουν κανένα οικονομικό περισσευμα. Ένα πολύ μικρό ποσοστό έχει κάποια έσοδα, προκειμένου να καλύψει κάποιες από τις δαπάνες διαβίωσης για εννέα μήνες, σε περίπτωση που χάσει τη δουλειά του. Τέσσερις στις πέντε οικογένειες σε περίπτωση, που χάσουν τη δουλειά τους, δεν μπορούν να καλύψουν τη στοιχειώδη διαβίωσή τους ούτε για τρεις μήνες. Οι περισσότεροι ζουν περιμένοντας τον επόμενο μισθό. Και το χειρότερο: η μεσαία τάξη της Ευρώπης ζει με την ελπίδα πως θα ζήσει το αμερικάνικο όνειρο της αμερικάνικης μεσαίας τάξης, η οποία είναι σε κόμα και αυτή.

Πρέπει, λοιπόν, να σπάσουμε αυτό τον φαύλο κύκλο, ανοίγοντας τον κύκλο της ανάπτυξης, χρηματοδοτώντας κυρίως την εργασία και όχι τους τοκογλύφους -η εργασία είναι η μοναδική πηγή πλούτου στον κόσμο- και φυσικά να αντιστρέψουμε τη λο-

γική που λέει ότι τα ελλείμματα του Νότου μπορούν να γίνουν πλεονάσματα για τις χώρες του Βορρά.

Παράλληλα, έξω στην κοινωνία οι εργασίες που συντελούνται επιβάλλουν αυτό που ακούγεται τελευταία όλο και περισσότερο σαν τέλος εποχής, τέλος εποχής για τα κόμματα της Μεταπολίτευσης, τέλος εποχής και για ένα κύκλο ανθρώπων που λειτούργησαν μέσα σε αυτά. Ο κόσμος στέκεται δύσπιστος πια απέναντι και στην εξουσία, αλλά και απέναντι σε αυτούς που την διεκδικούν στο όνομα μιας θολής πολιτικής προσέγγισης και ενός ανούσιου ξύλινου πολιτικού λόγου. Εξοργισμένες κοινωνικές ομάδες από την εφαρμογή πολιτικών που τους αφαιρούν δικαιώματα και κατακτήσεις ετών εναντιώνονται στο κράτος και την εγγενή ανεπάρκειά του. Δεν είναι καθόλου τυχαία η αντιπαλότητα που εκφράζεται μέσα από το σαράκι της φοροδιαφυγής.

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την αίσθηση πως ήρθε η ώρα να ανακαλέσουμε στην μνήμη μας τον Τσόρτσιλ, που βάζοντας την Αγγλία στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο υποσχέθηκε πόνο, αίμα και δάκρυα και να φωνάξουμε και εμείς στην αλήθεια στην κοινωνία: Πως πρέπει να μάθει να ζει προς το παρόν χάνοντας κεκτημένα για να μη τα χάσει όλα, πως αυτό το πολιτικό σύστημα που ευτυχώς πνέει τα λείσθια έσπρωχνε τους πολίτες να επιλέγουν σε πολλές περιπτώσεις πολιτικούς που ικανοποιούσαν και υπεράσπιζαν βαθιά συντεχνιακά και ιδιωτικά συμφέροντα και να παραδεχθούμε, κοιτάζοντας με θάρρος τον καθρέπτη μας, πως ένα πολιτικό σύστημα φορέας παροχών αδυνατεί πλέον να εκπληρώσει εκείνες τις υποχρεώσεις που ανέλαβε απέναντι στους πολίτες πελάτες και πρέπει να επαναπροσδιορίσει τη σχέση του με την κοινωνία, μια κοινωνία που πρέπει να πάψει να παριστάνει πως είναι κάποια άλλη και ένα πολιτικό σύστημα που πρέπει να πάψει να παριστάνει πως είναι κάποιο άλλο. Άλλως, κοινωνία και πολιτική δεν θα συναντηθούν ποτέ ξανά και θα εξακολουθήσουν να ζουν σαν λαθραίοι επιβάτες σε λάθος τρένο.

Οι καιροί επιβάλλουν θυσίες και πόνο, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να αφευθούμε στο ποτάμι της μοιρολατρίας. Θα το παλέψουμε. Αλλά δεν μπορούμε να αλλάξουμε μόνοι κάποιοι στον κόσμο αυτή την λογική που εκτοξεύει την ανεργία, συσσωρεύει κοινωνικό πόνο, ισοπεδώνει άδικα και οριζόντια μισθούς και συντάξεις, αυξάνει παράλογα φόρους. Η αντίσταση στη μανιακή προσπάθεια των αγορών να επιβάλουν ως μη αναστρέψιμες τις τωρινές οικονομικές επιλογές, πρέπει να θεωρείται δεδομένη από όλες τις πλευρές του Κοινοβουλίου. Δεν είναι τυχαίο πως οι αγορές μεθοδεύουν επιστημονικά την ένδεια και τον τρόπο της ανεργίας, αναγκάζοντας τον απλό άνθρωπο να μοχθεί τουλάχιστον για τα απαραίτητα -φιλόπονα πρόβια για τον Τοκβίλο- οπότε υπονομεύεται η οποιαδήποτε προσπάθεια για διεκδίκηση μιας άλλης, διαφορετικής καλύτερης ζωής.

Ερώτηση: Το σημερινό πολιτικό σύστημα προσφέρει μέσα σ' αυτό το πνιγρό τοπίο τη δυνατότητα να ξεφύγει κάποιος και να διεκδικήσει μια άλλη κουλτούρα, μια άλλη παιδεία, έναν άλλο πολιτισμό, μια άλλη ψυχολογία; Όχι. Γιατί χρειαζόμαστε ένα νέο κατάλογο επιθυμιών και στόχων, προκειμένου να διεκδικήσουμε ήρεμη και ευτυχισμένη ζωή. Για να προκύψει, όμως, αυτό, απαιτείται μια σειρά από διαδικασίες που ίσως οδηγήσουν σε αναγέννηση της συμμετοχής των πολιτών στα κοινά, σε ένα νέο τόπο που η πολιτική δεν θα βουλιάζει στην κινούμενη άμμο της καχυποψίας, της διαφθοράς, της αδιαφάνειας και της εξαπάτησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η καινούρια θεωρία του σπιθαρού σοσιαλισμού για τους πλούσιους και του ανελέητου καπιταλισμού για όλους τους φτωχούς επιβάλλεται να κυρωθεί τώρα.

Αυτά τα δισεκατομμύρια για όλους τους άλλους που στηρίζει το σύστημα, αλλά ούτε πεντάρα τσακιστή για τους πνήντες της ζωής, πρέπει μέσω των επόμενων προϋπολογισμών να αλλάξουν κατεύθυνση και να κατατεθούν στους μηδενικούς λογαριασμούς των άνεργων και των φτωχών.

Τομές χρειαζόμαστε. Και θυμίζω πως στις μεγάλες στιγμές της ανθρωπότητας οι πολιτικές αποφάσεις που πάρθηκαν δεν έγιναν αμέσως δεκτές με ενθουσιασμό. Χρειάστηκε να γκρεμιστούν προκαταλήψεις, ανασφάλειες, εθνικοί ναρκισσοί και φοβικά σύνδρομα που εμπόδιζαν την πρόοδο. Η δύναμη αυτών των απο-

φάσεων ήταν ότι στηρίχθηκαν μεν στο παρελθόν και στη μνήμη, αλλά δέθηκαν άρρηκτα με το παρόν και το μέλλον. Και να, λοιπόν, η πρόκληση, ίσως η μεγαλύτερη για το έθνος τους τελευταίους αιώνες. Σε αυτές τις δύσκολες ώρες που περνάει η χώρα, έχουμε χρέος να χαράξουμε μια πολιτική τέτοια που να μας επιτρέψει να επιβιώσουμε όχι λάθρα, αλλά προκοβόντας και μεγαλουργώντας. Είναι στο δικό μας χέρι και σε κανενός άλλου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Βούρο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, ξεκινάμε σήμερα να συζητάμε τον προϋπολογισμό του 2012 σε μια κοινοβουλευτική διαδικασία, η οποία από πλευράς πάθους, αλλά και ύφους των αγορητών δεν έχει το γνώριμο, το συνηθισμένο ύφος. Πράγματι, κάτι κυοφορείται μέσα στην πολιτική, μέσα στην κοινωνία, μέσα στην οικονομία. Ζούμε στιγμές ανεπανόληπτες και σε αυτές τις ανεπανόληπτες στιγμές ο καθένας μας πρέπει να έχει το μέτρο της ευθύνης, αλλά και το βαθμό της πίστης που πρέπει να διαθέτει, ανάλογα με το φορτίο των ιδεών που κουβαλάει σε αυτόν τον κόσμο της πολιτικής και της δημοκρατίας, κυρίως όμως θα πρέπει πάντα να έχουμε υπ' όψιν μας ότι μπορεί καμιά φορά να λέμε λόγια, τα οποία είναι απλά, αλλά ταυτόχρονα μπορεί να είναι και δύσκολα, γιατί υπερβαίνουν τα κατεστημένα σχήματα, γιατί ξεφεύγουν από τα όρια των στερεοτύπων που συνήθως χρησιμοποιούνται στην πολιτική από τους ειδικούς, τους αναλυτές, τους δημοσκόπους, προκειμένου να ιχνηλατήσουν δήθεν τις αληθείς τάσεις του λαού, της κοινωνίας και της οικονομίας.

Εμείς, λοιπόν, ως Νέα Δημοκρατία σήμερα εδώ λέμε ότι ψηφίζουμε αυτόν τον προϋπολογισμό, πλην όμως το κάνουμε με τη συνείδηση ότι είναι μία αναγκαία διάσταση, είναι μία αναγκαία διαδικασία, μέσα από την οποία θα περάσει ο ιστορικός χρόνος που θα μας φέρει πιο κοντά στις εκλογές, που θα μας φέρει πιο κοντά στην ευμηνγορία του κυρίαρχου λαού, που θα μας φέρει πιο κοντά στην καθαρτήρια έξοδο από αυτό το δράμα που ζει ο ελληνικός λαός σήμερα και αυτό το δράμα βέβαια έχει και υπευθύνους, έχει και αιτίες που είναι γνωστές.

Θεωρούμε, λοιπόν, ότι η θέση μας είναι σαφής, είναι υπεύθυνη και είναι δημοκρατική. Και βέβαια, όσοι προσπαθούν, δήθεν, να δημιουργήσουν μία αχλή σχετικά με την καθαρότητα αυτής της στάσης μας δεν προσφέρουν τίποτα άλλο παρά νερό στο μύλο εκείνων οι οποίοι στο όνομα δήθεν της σωτηρίας αυτού του τόπου απεργάστηκαν τα τελευταία δυο χρόνια σενάρια ή εξελίξεις οι οποίες οδήγησαν, τουλάχιστον με βάση την έκθεση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, σε αυτήν την αναπόφευκτη κατάσταση, εξαιτίας της οποίας αναγκαστήκαμε ως Νέα Δημοκρατία να πούμε ότι στηρίζουμε την Κυβέρνηση του σημερινού Πρωθυπουργού. Και το κάνουμε, βέβαια, χωρίς να έχουμε τη διάθεση, αυτόν τον Πρωθυπουργό να μην τον τιμήσουμε ως φορέα πολιτειακό, ως αρχηγό της εκτελεστικής εξουσίας, αλλά θέλουμε απέναντί του να έχουμε ξεκάθαρες προθέσεις.

Και βέβαια, γνωρίζουμε πολύ καλύτερα από τον καθένα ότι η ίδια λέξη στα χείλη διαφορετικών ανθρώπων, που προέρχονται από διαφορετικές παρατάξεις ή από διαφορετικούς αξιακούς κώδικες, παίρνουν διαφορετικό νόημα. Παράδειγμα, εμείς ακολουθήσαμε την υπακοή στην αναγκαιότητα, για να δείξουμε πράγματι στην κρίσιμη ώρα του τόπου ότι έχουμε το σθένος, πέρα από τις ευκολίες του δρόμου που μπορούσαμε να ακολουθήσουμε -και όλοι ενδεχομένως ή κάποιοι μας έλεγαν να τον ακολουθήσουμε- και την υπευθυνότητα να πούμε «ναι, θα περάσουμε από αυτή τη δυσκολία».

Ανάλογα θα μπορούσε να πει κάποιος και να επαναλάβει αυτή τη βασική αρχή, που αποτελεί τη θεμελίωση του δικαίου της ανάγκης, δηλαδή «η σωτηρία του λαού να είναι ο υπέρτατος νόμος». Αύτη τη φράση την είπε για πρώτη φορά ως γνωστός ο Ιούλιος Καίσαρας, εκεί κάπου στην πρώτη εκατονταετία προ Χριστού και εννοούσε ότι μέσα από αυτό ακριβώς το αξίωμα έδινε

διέξοδο σε όλες τις δυνάμεις που αγωνίζονταν για το στερέωμα της δημοκρατίας, ώστε να αποκτήσουν περισσότερα προνόμια, σε σχέση με τα αριστοκρατικά ερείσματα της Συγκλήτου.

Την ίδια ακριβώς έκφραση επανέλαβε στο Μεσοπόλεμο και ο Μουσολίνι, ο οποίος βέβαια αυτή την ίδια έκφραση –το *salus populi suprema lex esto*- την έβαλε έμβλημα στο φασιστικό του κόμμα και μέσα από αυτή τη λαϊκιστική του ιδεολογική τοποθέτηση, προσπάθησε και να γελοιοποιήσει εκείνη την ανάγκη που είχε επισημάνει για πρώτη φορά ο Ιούλιος Καίσαρ, αλλά και σήμερα μας δίνει το δικαίωμα, ακούγοντας διάφορα να πλανώνται ή να θρυλούνται στο πολιτικό τοπίο, να λέμε ότι εμείς θα αντισταθούμε στο λαϊκισμό.

Θα αντισταθούμε κυρίως σ' εκείνη τη μορφή του λαϊκισμού που εμφανίζει και μία ανεπανάληπτη επιπολαιότητα, σαν κι αυτή που διάβασα σήμερα από την πλευρά του Γραμματέα του Εθνικού Συμβουλίου του ΠΑΣΟΚ, όπου απευθυνόμενος στο λαό με συνέντευξη του λέει ότι όλοι οι Βουλευτές πρέπει να ανοίξουν τους λογαριασμούς που έχουν.

Όχι, κύριε Καρχιμάκη. Οι Βουλευτές δεν έχουν καμμία τέτοια υποχρέωση. Αυτό που έχει υποχρέωση το κράτος να κάνει είναι να συλλάβει όλους εκείνους που έχουν πλουτίσει παράνομα, χρησιμοποιώντας το αξίωμα που τους εμπιστεύτηκε ο λαός.

Αυτοί, βεβαίως, είναι γνωστόις πάσι ότι δεν είναι όσοι διαθέτουν *offshore* εταιρείες, στις οποίες έχουν εμπιστευτεί το κρύψιμο το πλοίων τους, το κρύψιμο των μεγάλων αγροκτημάτων τους και των επιχειρήσεών τους. Είναι εκείνες οι *offshore* εταιρείες, που εδρεύουν στις νήσους Κέμαν ή στις Παρθένες Νήσους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτούς, λοιπόν, ο κ. Παπαδήμος έχει πεδίο δόξης λαμπρόν μπροστά του και να τους εντοπίσει και να τους αποκαλύψει και θα το κάνει, γιατί, όπως είπε, δεν είναι πολιτικός και σ' αυτή τη φάση αυτό που έχει ανάγκη ο λαός είναι να καθαρθεί ο πολιτικός κόσμος από όλους εκείνους οι οποίοι, αφού τον εβρώμισαν με τη συμπεριφορά τους, έχουν σήμερα την ξεδιαντροπία να εμφανίζονται σ' αυτή την Αίθουσα και να προσπαθούν δήθεν με το άρωμα της μπόχας τους να δώσουν μία καινούργια μορφή και μία αναγεννητική πνοή στο πολιτικό τοπίο.

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Ακούστηκε και από την πλευρά της Δημοκρατικής Συμμαχίας ότι δήθεν η Νέα Δημοκρατία είναι ένα υπερχρεωμένο κόμμα. Ερωτώ τον συνάδελφο που το είπε, γιατί προέρχεται από τη Νέα Δημοκρατία όπως και η Πρόεδρος του: πότε το ανακάλυψε αυτό; Και αν βεβαίως –γιατί είναι βέβαιο– δεν το ανακάλυψε τώρα, αλλά το είχε ανακαλύψει και αυτός και η Πρόεδρος του από τότε που ως κορυφαία στελέχη αυτής της παράταξης, όχι μόνο αυτοί, αλλά και οι γεννήτορές της, έδιναν τη μάχη για τις ιδέες του φιλελευθερισμού, θα πρέπει τουλάχιστον να μας εξηγήσουν κατά ποίο μαγικό τρόπο αυτό το κόμμα άρχισε να υπερχρεώνεται, ώστε να φτάσει σήμερα, επί Προεδρίας του Αντώνη Σαμαρά, να δέχεται αναίτια αυτές τις αιχμές και αυτά τα μαχαίρωμα. Θεωρώ, λοιπόν, ότι τέτοιου είδους αναφορές δεν αξίζουν ούτε στο ήθος ούτε και στην ευπρέπεια του Κοινοβούλου-λευτισμού.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Τζαβάρα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Γεώργιος Ντόλιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω από μία επισήμανση που έκανε ο συνάδελφος κ. Τζαβάρας, ότι δεν υπάρχει ένταση σ' αυτή τη συζήτηση. Θεωρώ πολύ θετικό γεγονός το ότι δεν υπάρχει ένταση. Να γίνει επιτέλους και κάποια συζήτηση, θα έλεγα, πιο περιεκτική.

Συζητάμε σήμερα έναν προϋπολογισμό, ο οποίος μας περνάει από μία εποχή σε μια άλλη εποχή, από μια εποχή στην οποία υπήρχε μια συγκεκριμένη πολιτική λειτουργία και συγκεκριμένες πολιτικές προσεγγίσεις, σε μια άλλη εποχή, όπου φαίνεται ότι οι πολιτικές προσεγγίσεις θα αλλάξουν. Είναι ένας προϋπολογισμός που θα τον θυμόμαστε. Εγώ τουλάχιστον θα τον θυμάμαι,

γιατί ακριβώς έχει αυτή τη μεταβατική ιδιότητα. Έχει συγκεκριμένα πολιτικά χαρακτηριστικά, που δεν είχαν άλλοι προϋπολογισμοί. Παραδείγματος χάριν, γίνεται αποδεκτός ή υποστηρίζεται από τη συντριπτική πλειοψηφία της ελληνικής Βουλής, από τρία κόμματα, και είναι βέβαιο ότι όσο κι αν αλλάξουν οι συσχετισμοί –εάν αλλάξουν– αυτά τα κόμματα θα διατηρήσουν τη συντριπτική πλειοψηφία και στην επόμενη Βουλή.

Είναι ένας προϋπολογισμός που έχει κι άλλα πολιτικά χαρακτηριστικά. Αποτελεί προϋπόθεση για την ολοκλήρωση της Συμφωνίας της 27ης Οκτωβρίου. Εδώ θα πρέπει να σκεφθούμε όλοι τι λέγαμε εκείνη την ημέρα, την επομένη της 27ης Οκτωβρίου, για εκείνη τη Συμφωνία.

Είναι ένας προϋπολογισμός που τον αποδέχονται, τόσο όσον αφορά τους στόχους του, αλλά εν πολλοίς και όσον αφορά τα μέσα, τα οποία χρησιμοποιεί, οι εταίροι και οι δανειστές μας. Είναι δηλαδή σε κάποιο μέτρο αναγκαστικός προϋπολογισμός. Και είναι αναγκαστικός για όλες τις πτέρυγες αυτής της Βουλής που τον στηρίζουν. Ίσως καταφέρω να επανέλθω σ' αυτό το ζήτημα.

Έχει όμως και άλλα χαρακτηριστικά, πάλι πολιτικά, άλλου είδους. Συγχρόνως είναι ένας προϋπολογισμός αποκάλυψης. Έχει μια άλλη λογική, η οποία τον διέπει, μέσω της οποίας αποκαλύπτεται η μεταπολιτευτική αμεριμνησία του πολιτικού συστήματος της χώρας. Και δεν αναφέρομαι μόνον στα κόμματα που κυβέρνησαν τη χώρα. Αναφέρομαι σε όλο το πολιτικό σύστημα κι όχι μόνο στο πολιτικό σύστημα. Είναι μια λογική μέσω της οποίας αποκαλύπτεται σε πολύ μεγάλο βαθμό η ανευθυνότητα και η υποκρισία ενός μεγάλου μέρους του πολιτικού προσωπικού της χώρας της τελευταίας τριακονταετίας.

Είναι συγχρόνως ένας προϋπολογισμός παραδοχών, πολύ σημαντικών παραδοχών, που θα μας βοηθήσουν να αποσαφηνίσουμε τα επόμενα πολιτικά μας βήματα. Παραδείγματος χάριν, βελτιώσαμε το βιοτικό μας επίπεδο πολύ πέρα από τις οικονομικές και παραγωγικές μας δυνατότητες.

Μια άλλη παραδοχή είναι ότι αποδιανομήσαμε την παραγωγή, τον παραγωγικό ιστό. Παραδείγματος χάριν, εκχωρήσαμε τη διατροφή της χώρας στο εξωτερικό, ενώ έχουμε ένα μεγάλο μέρος του παραγωγικού δυναμικού της χώρας που απασχολείται στον πρωτογενή τομέα.

Είναι κι ένας προϋπολογισμός κοινής λογικής, βεβαίως. Συμφωνούμε όλοι ότι θα πρέπει να μειώσουμε το έλλειμμα. Συμφωνούμε όλοι ότι θα πρέπει να αποκτήσουμε επιτέλους πρωτογενή πλεονάσματα και για να μειώσουμε το χρέος, αλλά και για να βελτιώσουμε τη διαπραγματευτική μας θέση.

Είναι ένας προϋπολογισμός, επίσης, που επιδιώκει την εκκίνηση της ανάπτυξης μέσω συγκεκριμένων επιλογών: με το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, με το ΕΣΠΑ. Επιτρέψτε μου εδώ μία παρέμβαση. Στο ΕΣΠΑ έχει αλλάξει η εθνική συμμετοχή. Είναι ενενήντα πέντε προς πέντε. Πανηγυρίζουμε πάρα πολύ. Το ίδιο έγινε και με την προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Θέλω όμως να πω ότι η μείωση της εθνικής συμμετοχής κατά 25% μειώνει το μέγεθος του προγράμματος κατ' αυτό το ποσοστό. Δηλαδή το αναπτυξιακό αποτέλεσμα θα υστερεί. Ανακουφίζεται ο εθνικός Προϋπολογισμός, -αναγκαίο αυτή την εποχή- χωρίς αμφιβολία όμως ο προγραμματισμός, τον οποίο είχαμε αποδεχθεί, θα υστερεί με το τελικό αποτέλεσμα. Πιθανόν βέβαια, εάν εξ αυτής της αλλαγής προκύψει η δυνατότητα μεγαλύτερης απορρόφησης το 2012 ή την επόμενη χρονιά, να έχουμε κάποια θετικά αποτελέσματα στους προϋπολογισμούς αυτών των ετών.

Το περιβάλλον μέσα στο οποίο διεξάγεται αυτή η συζήτηση σημαδεύεται, θα έλεγα, απ' αυτά που συμβαίνουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ευρωζώνη.

Υπάρχει κρίση χρέους, την οποία πλέον όλοι αντιλαμβάνονται, όλοι πλέον ομολογούν ότι δεν είναι ελληνικό το πρόβλημα, όλοι αντιλαμβάνονται ότι υπάρχει μια μεγάλη θεσμική υστέρηση, ένα μεγάλο θεσμικό έλλειμμα, όλοι αντιλαμβάνονται και ομολογούν –κάθε μέρα ακούγονται περισσότερες φωνές– ότι τα πολιτικά αντανακλαστικά της σημερινής ηγεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι και καθυστερημένα και αδύναμα.

Το περιβάλλον, μέσα στο οποίο γίνεται αυτή η συζήτηση, ση-

μαδεύεται, βεβαίως, και από την κατάσταση στη χώρα μας, στην Ελλάδα. Εδώ θέλω να πω ότι οι εκδοχές που υπάρχουν για το τι θα συμβεί στην πατρίδα μας είναι οι εξής δύο. Θα χρησιμοποιήσω κακές λέξεις, για να τονίσω το ποιες είναι αυτές οι εκδοχές.

Η πρώτη είναι η κακή εκδοχή, που λέει ότι θα πάμε το βιοτικό μας επίπεδο αρκετά χρόνια πίσω, ίσως φθάσουμε και τις δυο δεκαετίες. Η άλλη εκδοχή είναι η χειρίστη εκδοχή, που λέει ότι θα πάμε τη χώρα μας πολλές δεκαετίες πίσω, ίσως και στον Μεσοπόλεμο. Τι οφείλουμε να κάνουμε; «Είναι τρομοκρατικό το δίλημμα» θα πουν κάποιοι συνάδελφοι από την Αντιπολίτευση, εκείνο όμως το οποίο έχω να πω είναι ότι είναι ένα υπαρκτό δίλημμα, το οποίο θα ήταν εγκληματικό να το αποκρύψουμε.

Γιατί φθάσαμε σε αυτή την κατάσταση; Θα πω μόνο δυο κουβέντες, χωρίς να θέλω να ξύσω παλιές πληγές. Η προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ παρέλαβε την οικονομία της χώρας με ένα τεράστιο, με ένα κολοσσιαίο έλλειμμα της τάξης των 36 δισεκατομμυρίων, παρέλαβε τη χώρα σε ύφεση –δεύτερη χρονιά ύφεσης το 2009- παρέλαβε τη χώρα σε πλήρη αναξιοπιστία.

Εκείνη η κυβέρνηση ανέλαβε την υποχρέωση να κάνει μια μεγάλη δημοσιονομική προσαρμογή, στην οποία τα πήγε καλά. Με αδυναμίες και ελλείψεις, αλλά καλά. Ανέλαβε την υποχρέωση να κάνει μεγάλες μεταρρυθμίσεις, με ένα πολιτικό προσωπικό στη χώρα –και όχι μόνο στην κυβέρνηση και στο κόμμα που κυβέρνησε εκείνη την περίοδο- το οποίο άργησε να συνειδητοποιήσει τη νέα πραγματικότητα, ένα πολιτικό προσωπικό που κλήθηκε να κάνει μια δουλειά που δεν ήξερε, ένα πολιτικό προσωπικό που ήταν μαθημένο να μοιράζει μπόνους, ευημερία και χαρά και το οποίο κλήθηκε ξαφνικά να μοιράζει δυσανεμία, να μοιράζει περικοπές και να λείει δυσάρεστα πράγματα.

Αυτό δημιούργησε μια υστέρηση και σε αυτή την περίοδο, όπου περνάμε πιστεύω από μια πολιτική εποχή σε μια άλλη πολιτική εποχή, θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε όλοι μας ότι, όχι απλώς θα πρέπει να εγκαταλείψουμε τις πολιτικές εκείνες που διατρέχουν το πελατειακό σύστημα, τον παλαιοκομματικό λόγο και το λαϊκισμό, αλλά θα πρέπει να αποκαλύψουμε και τα πρόσωπα αυτών των πολιτικών, που πρωταγωνίστησαν την επόμενη περίοδο, για να μην τους δώσουμε τη δυνατότητα να αποκριθούν για μια ακόμη φορά τους κήνσορες των μεταρρυθμίσεων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Γεώργιο Ντόλιο.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Έβρου κ. Όλγα Ρενταρή-Τέντε.

ΟΛΓΑ ΡΕΝΤΑΡΗ-ΤΕΝΤΕ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόταγμα του προϋπολογισμού του 2012 είναι η επίτευξη πρωτογενών πλεονασμάτων. Αυτό βέβαια, απαιτεί μια πρόσθετη, ιδιαίτερα επώδυνη προσπάθεια σε καιρό εσωτερικής ύφεσης, η οποία αφενός θα διασφαλίσει τις θυσίες που έχουν υποστεί όλοι οι Έλληνες πολίτες και αφετέρου θα εκφράσει την αποφασιστικότητα της χώρας να πραγματοποιήσει όλες τις δεσμεύσεις απέναντι στους εταίρους πιστωτές μας και την εθνική στρατηγική να αντιπαλέψουμε μαζί τους, τους κινδύνους που απειλούν την Ευρώπη, λόγω της διεθνούς χρηματοοικονομικής κρίσης και της ανεξλέγκτης λειτουργίας των παγκόσμιων αγορών.

Ναι, κύριοι συνάδελφοι. Πρέπει να παραμείνουμε σε αυτή τη μάχη ως ισάξιοι παίκτες και θα το κάνουμε, όχι μόνο γιατί εξαρτάμαστε άμεσα από την αλληλεγγύη και την οικονομική βοήθεια τους, αλλά γιατί θα πρέπει να προχωρήσουμε σε μεταρρυθμιστικές αλλαγές, που θα δίνουν μια προοπτική στο μέλλον μας και θα μας απαγκιστρώσουν απ' όσα στο παρελθόν μας κράτησαν στάσιμους και μας οδήγησαν στα δημοσιονομικά και οικονομικά αδιέξοδα που βιώνουμε σήμερα.

Μπορεί η Ευρώπη, να μην είναι εκείνη η Ευρώπη που ζήσαμε σε προηγούμενες εποχές, η Ευρώπη της αλληλεγγύης των λαών, των ανοιχτών ευκαιριών, των αξιών, των επαρκών λειτουργικών θεσμών προς όφελος των πολιτών της, αλλά να είναι μια Ευρώπη που χάνεται μέσα στη θεσμική και πολιτική της ανεπάρκεια, την αναποφασιστικότητα της, τις εμμονές της σε δημοσιονομικές πειθαρχίες, σε κανόνες ανταγωνισμού και μείωσης του πληθω-

ρισμού, την ατομία της σε θεσμικές αλλαγές και πολιτικές ελέγχου της αγοράς, είναι όμως η Ευρώπη που πρέπει να αλλάξει χέρι με χέρι με όλα τα κράτη-μέλη της, για να μην διαλυθεί, παραδιδόμενη στην απληστία της παγκόσμιας οικονομικής διακυβέρνησης. Και εμείς, θα πρέπει με κάθε τρόπο να έχουμε και λόγο και άποψη σε αυτές τις αλλαγές.

Μέσα, λοιπόν, σε αυτόν τον οικονομικό, παγκόσμιο κυκεώνα η Ελλάδα με το δημόσιο χρέος της, με τις διαρθρωτικές πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές αδυναμίες της, με την ατομία της να εφαρμόσει συμφωνίες και μνημόνια, πρέπει γρήγορα μέσα από ένα συνεκτικό, εθνικό σχέδιο να απαγκιστρωθεί από τη βοήθεια των εταίρων πιστωτών της, να θέσει τα θεμέλια για ένα άλλο μελλοντικό, παραγωγικό μοντέλο που θα προσφέρει ελπίδα, προοπτική, εξωστρέφεια και ανταγωνιστικότητα στην ελληνική κοινωνία. Και αυτό είναι ακριβώς το σημείο που θα πρέπει να αντανακλάται σε κάθε προϋπολογισμό, κάτι που δυστυχώς δεν αναφέρεται σαφώς και σε αυτόν τον προϋπολογισμό.

Η φιλοσοφία αυτού του προϋπολογισμού κινείται πάνω-κάτω στο ίδιο πνεύμα με τους δύο προηγούμενους. Όμως, ας δούμε αν αυτή η φιλοσοφία βοηθάει τη ελληνική κοινωνία και την ελληνική οικονομία. Τα δύο αυτά χρόνια, πήραμε πολλά χρήματα - γύρω στα εξήντα τέσσερα δισεκατομμύρια ευρώ- αλλά η αγορά ακόμη και σήμερα στενάζει, ασφυκτικά και απειλείται με συνεχή λουκέτα. Ψηφίσαμε φορολογικά και οικονομικά πολυνομοσχέδια, αλλά ο λαός στενάζει κάτω από τα άδικα και για πολλούς δυσβάσταχτα φορομπηχτικά μέτρα. Προχώρησαμε σε μέτρα δημοσιονομικής πειθαρχίας, τα οποία εξαντλήθηκαν σε οριζόντιες περικοπές μισθών και συντάξεων, χωρίς επί της ουσίας να ακουμπούν το σκληρό πυρήνα των δαπανών του κράτους. Τολμήσαμε σημαντικές μεταρρυθμίσεις, που εν πολλοίς έμειναν στα χαρτιά, με αποτέλεσμα η ανεργία να εκτοξευτεί στα ύψη, να πλήττονται όλες οι ελληνικές οικογένειες στο σύνολο τους, η ανεργία σήμερα να απειλεί να τινάξει στον αέρα τα ασφαλιστικά ταμεία, το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων, τη συνοχή της κοινωνίας. Η ψυχολογία των πολιτών έχει φτάει στο ναδίρ, στο κατώτατο σημείο, με άμεσο αντίκτυπο να μην υπάρχει καμμία αναπτυξιακή δράση και κανένα επενδυτικό ενδιαφέρον.

Σαφώς, και τα δύο χρόνια που προηγήθηκαν έγιναν πολλά και σημαντικά, όσα θα έλεγα δεν έγιναν τις προηγούμενες δεκαετίες, έγιναν όμως αποσπασματικά και ασυντόνιστα και δυστυχώς τα αποτελέσματα δεν αποτυπώθηκαν ούτε στη συνείδηση του ελληνικού λαού ούτε στη συνείδηση των Ευρωπαίων. Άρα, αυτό που λείπει είναι ο συντονισμός, ο ρυθμός, η αποφασιστικότητα να ξεκινήσουμε από τα δύσκολα και όχι από τις εύκολες περικοπές, που δυστυχώς δεν μας έβγαλαν από τα αδιέξοδα, αλλά «έβγαλαν το λαό από τα ρούχα του». Μπορεί η δικαιολογία να είναι ότι οι δανειστές μας απαιτούν, εδώ και τώρα, τα οφειλόμενα προς αυτούς ποσά, αλλά θα πρέπει να συνειδητοποιήσουν και οι ίδιοι ότι αυτή η στρατηγική έχει αποτύχει καταγωδώς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Επομένως, αν θέλουμε να εφαρμοστεί ο προϋπολογισμός, προσωπική μου άποψη είναι ότι πρέπει να αναθεωρήσουμε πολλές από τις πρακτικές του παρελθόντος.

Εάν, λοιπόν, η εθνική μας προτεραιότητα είναι να πατάξουμε τη φοροδιαφυγή, για να μην υφίστανται κάθε τόσο δυσβάσταχτα μέτρα οι συμπολίτες μας, το πρώτο μέλημα μας είναι να φτιάξουμε μια ανεξάρτητη φορολογική δικαιοσύνη με αποκλειστική απασχόληση των δικαστικών, μόνο σε οικονομικά θέματα.

Πρέπει να στήσουμε μηχανισμούς διασταύρωσης στοιχείων και να μετατρέψουμε τις ΔΟΥ σε επί εικοσιτετραώρου βάσεως λειτουργούντες μηχανισμούς είσπραξης φόρων, αντί να περιμένουμε όποτε αυτές θα φιλοτιμηθούν να εισπράξουν τις ανείπρακτες οφειλές, κάτω βέβαια και από την απειλή της διάλυσής τους.

Πρέπει να κάνουμε ένα απλό και διευρυμένο και προπαντός δίκαιο φορολογικό κώδικα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δύο λεπτά, κυρία Πρόεδρε.

Εάν η εθνική μας προτεραιότητα είναι να μειώσουμε τις δαπά-

νες του κράτους, πρέπει πρώτα να προσδιορίσουμε ποιες είναι οι πιο κοστοβόρες λειτουργίες του. Εάν κρίνουμε ότι το ΕΣΥ καταναλώνει δυσανάλογα πολλούς πόρους από τις υπηρεσίες που παρέχει, τότε ο άμεσος επανασχεδιασμός λειτουργίας του, με την ηλεκτρονική συναγοράφηση σε όλες τις υγειονομικές υπηρεσίες, με ηλεκτρονικές προμήθειες, με απλούστευση των διοικητικών δομών και δημιουργία αυστηρού ελεγκτικού συστήματος, είναι επιβεβλημένος. Δεν λέω ότι έχουν γίνει λίγα στο χώρο αυτό, αλλά δυστυχώς δεν έγιναν συστηματικά και δεν απέφεραν τα προσδοκώμενα αποτελέσματα.

Εάν θέλουμε να εκμεταλλευτούμε στο μέγιστο τα ευρωπαϊκά κονδύλια, δεν πρέπει να περιμένουμε τον Ραϊχενμπάχ να μας πει ότι είμαστε πάρα πολύ γραφειοκράτες ούτε να αισιοδοξούμε ότι με μία αύξηση του 1,5 του προαγόμενου δημοσίων επενδύσεων θα έχουμε ανάπτυξη σε θεαματικό βαθμό.

Ανάπτυξη θα έχουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, αν έχουμε ένα σταθερό πολιτικό και οικονομικό περιβάλλον, λιγότερο γραφειοκρατικό και πιο φιλικό προς τον επιχειρηματία και κυρίως τίμιο προς τους οφειλέτες του.

Εάν θέλουμε πραγματικά να μειώσουμε το δημόσιο τομέα, γιατί σίγουρα είναι μεγάλος και ανασταλτικός ως προς την ανάπτυξη, θα πρέπει να επαναξιολογήσουμε τις μεθόδους, με τις οποίες πετάξαμε στο περιθώριο τριάντα χιλιάδες δημόσιους υπαλλήλους, στερώντας από το δημόσιο και πολλούς άξιους κρατικούς λειτουργούς, ενώ αφήσαμε και πολλά κενά στη διοίκηση.

Με εργαλεία την καταγραφή των δημοσίων υπαλλήλων, των πραγματικών αναγκών του κράτους, των προτεραιοτήτων που η κρίση επιβάλλει, μπορούμε να προχωρήσουμε για τους επόμενους σε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο με την κατάργηση των όποιων εμποδίων μετακίνησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΟΛΓΑ ΡΕΝΤΑΡΗ-ΤΕΝΤΕ: Τελειώνω.

Να φτιάξουμε ένα μικρό ευέλικτο και επιτελικό κράτος χωρίς διαφθορά, διαπλοκή, πελατειακές σχέσεις.

Το περιθώριο της εύκολης λύσης των περικοπών σε μισθούς και συντάξεις δεν υπάρχει. Η επιβολή νέων φορολογικών μέτρων δεν θα αποδώσει, γιατί απλούστατα δεν υπάρχει απόθεμα στις ελληνικές οικογένειες. Δεν θα ήθελα να ακυρώσω ή να εκμηδενίσω τις μεγάλες προσπάθειες, που έγιναν, τόσο σε δημοσιονομικό επίπεδο, όσο και στο επίπεδο των μεταρρυθμίσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Τελειώστε, κυρία Ρενταρή.

ΟΛΓΑ ΡΕΝΤΑΡΗ-ΤΕΝΤΕ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Δυστυχώς, όμως, έγιναν με τέτοιο βηματισμό προ κρίσης και δεν κατάφεραν να κερδίσουν την εμπιστοσύνη κανενός.

Σήμερα υπάρχει μία Κυβέρνηση εθνικής ενότητας, υπάρχει η Συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου, η σημαντική μείωση των τοκοχρεολυσίων, μια χρηματοδοτική ανάσα αρκετών δισεκατομμυρίων, αρκετός χρόνος αποπληρωμής. Θα πρέπει να συντονιστούν όλες οι πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις της χώρας για την αξιοποίηση των κονδυλίων ΕΣΠΑ και της δημόσιας περιουσίας, ώστε να περάσουμε το σκόπελο της εσωτερικής ύφεσης, της παραγωγικής υστέρησης, της υπολειτουργίας του κρατικού μηχανισμού.

Ο προϋπολογισμός του 2012 για να μην καταγραφεί και αυτός ως εικονικός ή ως αναποτελεσματικός, απαιτεί εντατική, συστηματική δουλειά και συνειδητοποίηση από όλους μας και απευθύνομαι κυρίως στη Νέα Δημοκρατία. Εάν δεν πετύχουμε το στόχο της μείωσης των ελλειμμάτων, εάν πάση θυσία δεν κλείσει ως πλεονασματικός, αύριο θα είμαστε εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, την κ. Ρενταρή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα παρακαλούσα πάρα πολύ να κάνετε μια προσπάθεια να τηρείτε το χρόνο. Δεν θέλω να είμαι άδικη με κάποιους συναδέλφους. Σας παρακαλώ πάρα πολύ να

σέβεται ο καθένας και τον άλλο συνάδελφο. Είναι πολλοί ομιλητές και θα παρακαλέσω να συνοψίσουμε αυτά που έχουμε να πούμε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαος Παπακωνσταντίνου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Οι κυβερνητικές σημαίες των σχεδόν πέντε πολιτικών κομμάτων που στηρίζουν τον κρατικό προϋπολογισμό του 2012 είναι μογατισμένες με τη χρυσόσκονη του πρωτογενούς πλεονάσματος, του εξορθολογισμού των δαπανών, της δημοσιονομικής προσαρμογής, της νοικοκυροσύνης των κριτηρίων της Ευρωζώνης και είναι, βέβαια, αυτές οι κυβερνητικές σημαίες κουρελιασμένες από την εξόντωση της ζωής της λαϊκής οικογένειας, από τη βάρβαρα αντιλαϊκή πολιτική πρακτική των πολιτικών κομμάτων που στηρίζουν τον προϋπολογισμό και την εκφοβιστική εξαπάτηση του λαού.

Πρέπει να παραμεριστούν, όμως, αυτές οι σημαίες, για να δούμε ολοκληρωμένα το βούρδουλα της ανταγωνιστικότητας, όπου ανταγωνιστικότητα ίσον κόπος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος, διευκρινίζει ο κύριος Πρωθυπουργός και χαίρεται τα γενναία βήματα βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας που έγιναν το πρόσφατο δίχρονο από το βάρβαρο αντεργατικό έργο της κυβέρνησης Παπανδρέου, το βούρδουλα της επιχειρηματικότητας, δηλαδή, της σωτηρίας, της διάσωσης των βαθύπλουτων και των μεγαλομετόχων των επιχειρηματικών ομίλων.

Ακριβώς γι' αυτό έγιναν και γίνονται όλα αυτά, για να διασωθούν οι βαθύπλουτοι, οι μεγιστάνες του κεφαλαίου και να θεθούν εκ νέου σε τροχιά εκτίναξης της κερδοφορίας τους. Είναι ζωτική ανάγκη και έχουν ζωτική ανάγκη να φτωχύνει ο εργαζόμενος και βιοπαλαίστης λαός, να τεθεί σε τροχιά επιταχυνόμενης χρεοκοπίας.

Ο Σύνδεσμος Βιομηχάνων, με απόφαση της συνέλευσής του στις 24 Μαΐου 2011, διατάζει ως αδήριτη εθνική ανάγκη να πωχέψει ο λαός, για να διασωθούν τα χρηματοκιβώτια τους. Η Ευρωζώνη, εξάλλου, υπαγορεύει και εκβιάζει. Τα κράτη των κυρίαρχων τάξεων συντονίζονται για τη δραστική μείωση του μισθολογικού και μη μισθολογικού κόστους εργασίας, όπου αναφέρονται στις δαπάνες για την υγεία, την πρόνοια, την παιδεία, την κοινωνική ασφάλιση και τις συντάξεις. Ακριβώς τέτοια κομψή κτηνωδία και ξεφωνημένη ταξική ιδιοτέλεια! Θέλουν, έχουν ανάγκη οι μεγιστάνες του κεφαλαίου από φθηνό, πάμφθινο εργατικό προσωπικό να περπατά στα τέσσερα, χωρίς δικαιώματα, με αιχμάλωση και χειραγωγημένη σκέψη, με κομματιασμένο το συλλογισμό, παρέα με τη μοιρολατρία, την απόγνωση, χωρίς αυτοπεποίθηση.

Εμείς, όμως, θα επιμένουμε να συλλογίζομαστε και να προτείνουμε να συλλογιστούμε, να βγάλουμε συμπεράσματα, γιατί μπροστά μας η Οικονομική Νομισματική Ενοποίηση, αντί για मोχλός ευημερίας, μας προκύπτει, μας αποκαλύπτεται ως μηχανισμός διάχυσης της φτώχειας και της εξαθλίωσης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, αντί για μία υπέροχη κοινότητα κρατών, αποδεικνύεται φυλακή εκτέλεσης των κοινωνικών εργασιακών δικαιωμάτων, επιτελείο εκμετάλλευσης των ευρωπαϊκών λαών -συμπεριλαμβανομένου και του ελληνικού λαού- και μάλιστα, διακρατικό επιτελείο, νέα «Ιερά Συμμαχία» ενάντια στους ευρωπαϊκούς λαούς. Το ευρώ, αντί για ασπίδα οικονομικής ευημερίας και προστασίας από τους τοκογλύφους, όπως το παρουσίαζαν, αποδεικνύεται μαχαίρι των μεγαλομετόχων των επιχειρηματικών ομίλων και εργαλείο ληστείας της εργασίας και του εισοδήματος του ελληνικού λαού.

Η αποδέσμευση, ως εκ τούτου, από τα κριτήρια, τους θεσμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτής της φυλακής των λαών είναι ζωτική αναγκαιότητα. Ας είμαστε βέβαιοι, μαζί μας είναι και προσβλέπουν σε εμάς οι Γερμανοί, οι Ιταλοί, οι Γάλλοι, οι Ισπανοί και οι Πορτογάλοι εργάτες. Η Ελλάδα, η πραγματική Ελλάδα των εργατών, των αυτοαπασχολούμενων, των βιοπαλαιστών και ξωμάχων του κάμπου, με τη νεολαία μπορεί να μπει σε τροχιά λαϊκής ευημερίας και αναγέννησης, γιατί έχουμε ενεργειακές πηγές, ορυκτό πλούτο, αγροτική επιδεξιότητα και εμπειρία, τεχνονομία και παραγωγική πείρα του εργατικού και τεχνικού προσωπικού.

Και δεν τα αναπτύσσω.

Τι μας εμποδίζει, λοιπόν; Μας εμποδίζουν οι μεγαλοϊδιοκτίτες και μεγαλομέτοχοι των ανωνύμων εταιρειών, οι «πρίγκιπες» των κρατικών επιδοτήσεων, οι «πασάδες» των φοροαπαλλαγών και της φοροδιαφυγής, οι «μαχαραγιάδες» εφοπλιστές, που είναι σε ασυλία και τους τάζει νομοθετικά το ελληνικό κράτος, οι χρηματιστές και οι ιππότες της τύχης του τραπεζτικού κεφαλαίου, που κρατούν τα κλειδιά της ελληνικής οικονομίας, την ιδιοκτησία των συγκεντρωμένων μέσων κοινωνικής παραγωγής. Ναι, είναι όλοι αυτοί, που τα χρόνια 1995-2010 συγκέντρωσαν απίστευτα κεφάλαια, που ούτε στα πιο τρελά τους όνειρα είχαν φανταστεί, βεβαίως μέσα από ένα κρατικά νομοθετημένο πλέγμα επιδοτήσεων, επιχορηγήσεων, φοροαπαλλαγών, εγγυοδοσίας δανείων, ώσπου έσκασαν από τα κέρδη, ξέσπασε η οικονομική κρίση ως μια σύσπαση της κοινωνικής παραγωγής.

Γι' αυτό εμείς προτείνουμε να «βάλουμε πλώρη», να κοινωνικοποιηθούν τα ήδη συγκεντρωμένα μέσα κοινωνικής παραγωγής, να στηριχθεί, να προσανατολιστεί η κοινωνικά συνδυασμένη εργασία του ελληνικού λαού με κεντρικό πανεθνικό σχεδιασμό για την ικανοποίηση των σύγχρονων κοινωνικών αναγκών και των δικαιωμάτων της πραγματικής Ελλάδας, με πρωταγωνιστικό οργανωμένο βηματισμό του λαού, με την τάξη των εργατών μπροστά, μέσα από λαϊκούς εργατικούς θεσμούς, ελέγχους στους μεγάλους εργοταξιακούς χώρους και παραγωγικούς κλάδους, να ανυψωθεί η εργατική τάξη σε συμμαχία με όλο το βιοπαλαιστή λαό σε ηγετική δύναμη του έθνους, στην εξουσία για να «κόψουμε το Γόρδιο δεσμό», «με το λουρί στον τράχηλο και το σουγιά στο σβέρκο» της ρωμιοσύνης, γιατί ο Γόρδιος δεσμός δεν λύνεται, αλλά κόβεται.

Μας λένε οι αξιωματούχοι του ΠΑΣΟΚ, σε συγκυβέρνηση με τους άλλους χρησίμους, ότι το κράτος πρέπει να γίνει φιλικό προς τους μεγαλοεπιχειρηματίες. Λες και δεν είναι! Ακριβώς αυτό είναι που το κάνει εχθρικό και «παχυδερμικό» προς το λαό και τις λαϊκές ανάγκες.

Οι εργατές, οι υπάλληλοι, οι βιοπαλαιστές, οι ξωμάχοι του κάμπου και των βουνών δεν έχουμε ανάγκες από ένα κράτος -το δοσμένο κράτος- επιτελήρχη της κερδοφορίας των βαθύπλουτων, επιτηρητή των ταξικών προνομίων και της απληστίας των μεγαλομετόχων των ανωνύμων εταιρειών, βιγλάτορα του Μάσαστριχ και του ΝΑΤΟ. Αυτό το κράτος που έχουμε μπροστά μας δεν είναι το κράτος των εργατών κι εργαζομένων, δεν συμπάσχει με το αγκομαχητό των αυτοαπασχολούμενων, δεν συμπαρίσταται με τους φτωχούς και μικρούς αγρότες. Χρειαζόμαστε ένα κράτος, το κράτος της πραγματικής Ελλάδας, της λαϊκής εξουσίας, με πανεθνικό κεντρικό σχεδιασμό της ανάπτυξης για τη λαϊκή ευημερία, με εργατικό, λαϊκό έλεγχο παντού, με κοινωνική ιδιοκτησία στα συγκεντρωμένα μέσα κοινωνικής παραγωγής και παραγωγικών συνεταιρισμών, βεβαίως, σε συμπάρταξη με το ΚΚΕ, αυτόν τον «πλάτανο» και το «Νέστορα» των εργατικών και λαϊκών συμφερόντων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Παπακωνσταντίνου. Θα ήθελα, επίσης, να ευχαριστήσω τον κ. Παπακωνσταντίνου γιατί ήταν στο χρόνο ακριβής. Αυτό παρακαλώ να το τηρήσουν όλοι οι συνάδελφοι Βουλευτές.

Παρακαλείται να λάβει το λόγο ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Άγγελος Μανωλάκης.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα συζητάμε το πιο σημαντικό νομοσχέδιο, όχι μόνο αυτής της χρονιάς, όχι μόνο της τετραετίας, αλλά της Μεταπολίτευσης. Μιλάμε για ένα προϋπολογισμό εν μέσω εθνικής και ευρωπαϊκής κρίσης και, μάλιστα, ενώπιον της έγκρισης της νέας δανειακής σύμβασης, που απορρέει από τη συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου. Πρόκειται για μια συμφωνία που εκείνες τις ημέρες εθεωρείτο από πολλούς προδοτική. Ευτυχώς, σήμερα αυτή τη συμφωνία τη στηρίζει η συντριπτική πλειοψηφία της Βουλής.

Εμείς οι Έλληνες πρέπει με αυτόν τον προϋπολογισμό να κάνουμε δύο βασικά πράγματα: Πρώτον, πρέπει να νοικοκυρέψουμε τα του οίκου μας, δηλαδή, να περιορίσουμε τα ελλείμματά μας, έτσι ώστε να ξοδεύουμε ίσα ή λιγότερα απ' όσα εισπράτουμε και να φτάσουμε το 2012, για πρώτη φορά μετά από πολλά

χρόνια, σε πρωτογενές πλεόνασμα. Δεύτερον, να κάνουμε όλες τις διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται η χώρα μας και να μπούμε, επιτέλους, στην πολυπόθητη ανάπτυξη, γιατί η παρατεταμένη ύφεση είναι καταστροφή.

Η Ευρώπη πρέπει από την άλλη μεριά κι εκείνη να κάνει κυρίως ένα πράγμα, να μας βοηθήσει στην εξυπηρέτηση του τεράστιου χρέους μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μόνο η Κυβέρνηση Παπαδήμου μεταβατική. Μεταβατική είναι γενικότερα η εποχή μας. Η Μεταπολίτευση κλείνει τον ιστορικό της κύκλο. Η επόμενη ιστορική σελίδα για τη χώρα θα γραφτεί με εθνική συνεννόηση και συνέργεια, αν θέλουμε να επιβιώσουμε ως έθνος και να διασφαλίσουμε τα έως τώρα επιτεύγματα της μεταπολεμικής περιόδου. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να λύσουμε το Γόρδιο δεσμό της κρίσης που βιώνουμε, δυστυχώς, σήμερα.

Η κρίση δεν είναι μία. Δεν είναι μόνο δημοσιονομική, δεν είναι μόνο ελληνική. Η κρίση είναι πολλαπλή και πολυεπίπεδη. Είναι οικονομική, είναι θεσμική, είναι κοινωνική, είναι πολιτική και είναι κυρίως αξιακή. Είναι κρίση ελληνική, αλλά και ευρωπαϊκή. Είναι κρίση συστημική. Είναι κρίση του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού καπιταλιστικού συστήματος, που έχει ως συνέπεια τη δικτατορία των αγορών έναντι όχι μόνο των πολιτών, αλλά και των πολιτικών παγκόσμια.

Είναι μία κρίση σε εξέλιξη με πρωτόγνωρα χαρακτηριστικά και απρόβλεπτες συνέπειες. Ξεκινώντας από δημοσιονομική και κρίση χρέους, καταλήγει εν τέλει σε μία πολιτισμική κρίση, σε μία κρίση ταυτότητας για την ίδια την Ευρώπη. Θα μπορούσαμε να πούμε «quo vadis Ευρώπη;», «quo vadis Ελλάδα;».

Δεν είναι, βέβαια, η Ελλάδα από μόνη της που πυροδότησε το φωτίλι αυτού του χορού, της φωτιάς, στους ρυθμούς των οποίων μπαίνουν μία-μία οι ευρωπαϊκές χώρες, όσο και αν αυτή η επιπώλαιη ανάλυση βολεύει κάποιους συνέταιρους μας. Δεν είμαστε, όμως και εμείς άμοιροι ευθυνών. Η χώρα έχει, δυστυχώς, την τύχη πειραματόζωου.

Ο χρόνος πιέζει ασφυκτικά πλέον τους πάντες και όχι μόνο την Ελλάδα. Το ερώτημα πλέον δεν είναι τι γίνεται με την Ελλάδα και αν θα γυρίσει στη δραχμή, αλλά τι γίνεται με την Ευρώπη και το ευρώ. Θα πάμε σε μία Ευρώπη των ομόκεντρων κύκλων και των τριών ταχυτήτων; Θα προεγκρίνονται οι εθνικοί προϋπολογισμοί από τις Βρυξέλλες; Θα πάμε σε αλλαγή των ευρωπαϊκών συνθηκών και θεσμοθέτηση του «φρένου χρέους»; Θα εκδοθεί ευρωμόλογο και με ποια μορφή ακριβώς;

Εν μέσω, λοιπόν, προγνώσεων ενός επικείμενου Αρμαγεδδώνα καλούμαστε να στηρίξουμε με μεγάλη πλειοψηφία ένα δύσκολο προϋπολογισμό. Με την υπερψήφιση του προϋπολογισμού δίνουμε ένα μήνυμα ενότητας και αποφασιστικότητας για την παραμονή μας στο ευρώ. Αν οι Γερμανοί επιζητούν να είναι η καρδιά και το μυαλό της Ευρώπης, εμείς οι Έλληνες είμαστε η ψυχή της Ευρώπης. Δεν νοείται Ευρώπη χωρίς Ελλάδα. Δεν είναι καιρός για νέους εθνικισμούς στην Ευρώπη. Δεν είναι καιρός για λαϊκισμούς και εύκολους αφορισμούς στην Ελλάδα. Δεν υπάρχει χρόνος για άλλες αναβολές και καθυστερήσεις τόσο στην επίλυση των συστημικών προβλημάτων και ελλειμμάτων της Ευρώπης όσο και στην επανάσταση του αυτονόητου που έχει ανάγκη η Ελλάδα.

Μια Ευρώπη που επί χρόνια παρέμενε μόνο νομισματική ένωση, χωρίς κατ' ουσία να προωθεί την πολιτική και οικονομική ένωση -πράγμα που είναι αναγκαίο- δεν έχει μέλλον και μια Ελλάδα με χρόνιες αγκυλώσεις και κακοδαιμονίες στη Δημόσια Διοίκηση και όχι μόνο -και για τον εντοπισμό αυτών δεν χρειάζονταν η έκθεση του κ. Ράιχενμπαχ- δεν έχει επίσης μέλλον, ακόμη και αν πάρουμε και την έβδομη και την όγδοη και την ένατη δόση των δανείων.

Ας κάνουμε, λοιπόν, μία νέα αρχή και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αλλά πρωτίστως μία νέα αρχή για τη χώρα μας. Είναι αδικαιολόγητη πολυτέλεια πλέον να λιμνάζουν ευρωπαϊκά κονδύλια του ΕΣΠΑ στη χώρα μας.

Θα πρέπει, επίσης, να δοθεί έμφαση με κάθε μέσο στην τόνωση της παραγωγής και της παραγωγικότητας, αλλά και στην αξιοποίηση των συγκριτικών μας πλεονεκτημάτων, τα οποία θα μας βγάλουν από την κρίση, όπως οι εξαγωγές, τα αγροτικά ποι-

οτικά προϊόντα, ο ποιοτικός τουρισμός, η ναυτιλία, οι καινοτομίες των ελληνικών επιχειρήσεων.

Πρέπει να προχωρήσει, επιτέλους, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων με γρήγορα βήματα. Πρέπει να προχωρήσουν για παράδειγμα οι μεγάλοι αυτοκινητόδρομοι της χώρας, ειδικά αυτός της Κορίνθου-Πατρών, που δυστυχώς παραμένει η μεγαλύτερη εθνική καρμανιόλα. Πρέπει να προχωρήσουν έργα αγροτικής ανάπτυξης, όπως είναι το Φράγμα του Ασωπού, με το οποίο θα ξεδιψάσει όλη η Κορινθία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Πρέπει να ενισχυθούν οι εξαγωγές αγροτικών προϊόντων, όπως το λάδι, το κρασί, η σταφίδα, που είναι παραδοσιακά προϊόντα της Κορινθίας, αλλά και της χώρας.

Πρέπει σήμερα να τίσουμε τη νέα σύγχρονη Ελλάδα, πατάσσοντας τη φοροδιαφυγή, τη διαφθορά, τη διαπλοκή, να αλλάξουμε το πολιτικό σύστημα, να αλλάξουμε το διοικητικό και αναπτυξιακό μοντέλο, να αλλάξουμε τα κόμματά μας. Εμείς ιδιαίτερα οι παλαιότεροι πρέπει να ζητήσουμε και μία συγγνώμη για όλα τα αρνητικά μας από τον ελληνικό λαό.

Ψηφίζοντας αυτόν τον προϋπολογισμό, βοηθάμε το νέο, το ελπιδοφόρο που γεννιέται για τη χώρα μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδόυλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Άγγελο Μανωλάκη, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ.

Καλείται να λάβει το λόγο η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελισάβετ Βόζεμπεργκ.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η πρώτη φορά που όσοι καλούμεθα να ψηφίσουμε τον προϋπολογισμό της Κυβέρνησης εμφορούμαστε από αντιφατικά συναισθήματα, γιατί αυτή η Κυβέρνηση έχει ειδική αποστολή και ημερομηνία λήξεως, όπως όλοι γνωρίζουμε. Αυτό το λέω γιατί πάντα ιστορικά είναι δεδομένο ότι ο προϋπολογισμός συνήθως είναι θνησιγενής. Καλείται να αποτύχει, γιατί κατά κανόνα τα έξοδα και τα έσοδα δεν βγαίνουν, κατά το κοινώς λεγόμενο.

Όμως, εν προκειμένω, αυτός ο προϋπολογισμός εξαρτάται απόλυτα και συγκεκριμένα από την επιτυχία ή μη του PSI. Το PSI μπήκε στη ζωή μας –για όσους δεν κατέχουμε οικονομικά– μαζί με τα spreads που αισίως έχουν φθάσει τις 2.800 μονάδες, μαζί με τα CDS, τα ασφαλιστρα κινδύνου που έχουν φθάσει τις 8.000 μονάδες, κάτι που ισοδυναμεί περίπου με το 94% της πτώχευσης της χώρας και αυτό είναι μία «επιτυχία» –εντός εισαγωγικών– μίας εσφαλμένης και καταστροφικής οικονομικής πολιτικής που άσκησε η κυβέρνηση Παπανδρέου εδώ και δύο χρόνια.

Το λέω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι θα θυμίσω ότι με βάση αυτούς τους οικονομικούς όρους, την οικονομική ορολογία που μπήκε στα νοικοκυριά καθενός και καθεμιάς από εμάς, η κυβέρνηση Παπανδρέου σε τακτά χρονικά διαστήματα μας σώζει, δηλαδή έχει ρεκόρ σωτηρίας της χώρας. Να θυμίσω το πρώτο μνημόνιο; Να θυμίσω την ένταξη μας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο; Να θυμίσω τον εφαρμοστικό νόμο, το πολυνομοσχέδιο, τις αποφάσεις της 21ης Ιουλίου, της 26ης Οκτωβρίου;

Όλες αυτές οι πρωτοβουλίες αποτελούν τμήματα της σωτηρίας της χώρας. Σώθηκε, όμως, η χώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Μήπως επειδή η οικονομική πολιτική εξαντλήθηκε στην αφάιμαξη των ορίων των εσόδων των νοικοκυριών της μεσαίας τάξης, των συνήθων υποζυγίων και των χαμηλοσυνταξιούχων; Θέλετε να θυμίσουμε ότι έχουμε το χαράτσι μέσω της ΔΕΗ, την ειδική εισφορά αλληλεγγύης –διαβάζω ενδεικτικά– την έκτακτη εισφορά των επιχειρήσεων, την περαιώση των εκκρεμών υποθέσεων, το φόρο ακίνητης περιουσίας, το ενιαίο τέλος ακινήτων, το φόρο νέας φορολογικής κλίμακας; Για να φθάσουμε πού; Για να φθάσουμε το χρέος το 2020 στο 120% του ΑΕΠ, δηλαδή στα επίπεδα που ήταν το 2009, όταν μέχρι τότε θα έχει εκπονηθεί και περιουσία του ελληνικού δημοσίου σε ευτελείς τιμές; Αυτό λέγεται «οικονομική πολιτική κάτω από σκέψη, σχεδιασμό και πρόγραμμα»;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σαν αποτέλεσμα έχουμε την

ανεργία να ανέρχεται στο 17,5% και περίπου να αγγίζει το ένα εκατομμύριο άνεργους, με προοπτική δυσσώηνη στα μέσα του 2012, δηλαδή να πλησιάζει το ενάμισι εκατομμύριο! Το τραγικό είναι ότι στις ηλικίες μέχρι είκοσι πέντε ετών, η ανεργία αγγίζει, δυστυχώς, το 45% και έχει σαν άμεση συνέπεια οι νέοι μας να μεταναστεύουν, να αναζητούν την τύχη τους αλλού και χιλιάδες άνθρωποι της παραγωγικής ηλικίας να αναζητούν επιβίωση σε ξένες χώρες.

Αυτή είναι η κατάσταση της χώρας ύστερα από μία εσφαλμένη οικονομική πολιτική. Όμως, ακόμα και σήμερα φαίνεται ότι η Κυβέρνηση δεν έχει αντιληφθεί ούτε το βάθεμα της ύφεσης ούτε το μέγεθος της κρίσης, γιατί θα σας θυμίσω ότι σ' αυτά τα δύο χρόνια προσέλαβε τριάντα χιλιάδες εκτός ΑΣΕΠ, διόγκωσε το δημόσιο τομέα με ίδρυση εβδομήντα επτά Οργανισμών...

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Μα, τι είναι αυτά που λέτε;

ΕΛΙΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Δεν σας αρέσει να το ακούτε, αλλά είναι αληθές.

Αυτήν τη στιγμή καταθέτω για τα Πρακτικά ερωτήσεις ακριβώς σχετικού περιεχομένου, για τις οποίες άσκησα αντιπολίτευση αμέσως μετά τη στήριξη της Κυβέρνησης!

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ελισάβετ Βόζεμπεργκ καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες ερωτήσεις, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Κύριοι, μπορεί να αγανακτείτε, αλλά δεν έχουν διαψευστεί αυτοί οι αριθμοί! Και λυπούμαι να πω ότι αυτό δείχνει την αντίληψη ενός κομματικού κράτους, την οποία συνεχίζετε και το δείχνει η αγανάκτησή σας!

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Τη στηρίζετε την Κυβέρνηση, ναι ή όχι;

ΕΛΙΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Θα σας απαντήσω τι στηρίζω ακριβώς!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδόυλα Ζήση): Μη διακόπτετε την αγορά! Μην κάνετε το ίδιο που έκαναν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας! Σας παρακαλώ!

ΕΛΙΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Δεν πειράζει, κυρία Πρόεδρε. Υγεία είναι η διακοπή. Εγώ δέχομαι τις διακοπές των συνάδελφών.

Να πω, λοιπόν, ότι απάντησε σε αυτήν την οικονομική πολιτική –εδώ και δύο χρόνια, όχι τώρα– ο Αντώνης Σαμαράς και η Νέα Δημοκρατία. Έχει προτείνει ένα κοστολογημένο πρόγραμμα, το οποίο δείχνει τις οδούς της ανάπτυξης, τις οποίες ποτέ δεν είδατε μέχρι τώρα, την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και κυρίως την μέσση των επενδύσεων, αλλά με υγιείς κανόνες αγοράς, ίδρυση νέων θέσεων εργασίας για τους πολίτες.

Με ρωτήσατε αν στηρίζω την Κυβέρνηση. Τη στηρίξαμε αυτήν την Κυβέρνηση. Μην ξεχνάτε, όμως, κύριοι, διότι ακούγονται φωνές στον Τύπο και χθες και σήμερα και αύριο δημοσιεύονται, δύο κατευθύνσεων. Κάποιοι μιλούν για τη δυνατότητα αυτής της Κυβέρνησης να νομοθετήσει είτε με εγκυκλίους είτε με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου. Αυτά θα πρέπει να τα ξεχάσετε. Οποιαδήποτε νομοθεσία πρέπει να περνάει από το Κοινοβούλιο. Η άλλη φωνή μιλάει για Κυβέρνηση μηνών και για παράταση της προεκλογικής περιόδου, κάτι το οποίο όλες οι πλευρές γνωρίζετε ότι είναι καταστροφικό για τον τόπο μας.

Στηρίζουμε αυτήν την Κυβέρνηση, τονίζοντας, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –διότι οπωσδήποτε η στήριξη του προϋπολογισμού είναι ισοτιμη με την ψήφο εμπιστοσύνης της Κυβέρνησης– ότι είναι ειδικού σκοπού, ειδικής αποστολής, έχει να κάνει με την υλοποίηση των αποφάσεων της 26ης Οκτωβρίου και να δρομολογηθεί η χώρα για τις εκλογές.

Ο κυριάρχος λαός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κληθεί στις κάλπες να επιλέξει εκείνη την κυβέρνηση στην οποία θα εμπιστευθεί τις τύχες του τόπου. Διότι, τόσο η ανεργία, τόσο τα λουκέτα, τόσο το βάθεμα της κρίσης, τόσο το μέγεθος της ύφεσης, είναι δικό σας κατόρθωμα, ανεξάρτητα από την πολιτική που ασκήσατε και ανεξάρτητα από το μέγεθος του ήθους της Νέας Δημοκρατίας που προέταξε το συμφέρον της χώρας έναντι του κομματικού συμφέροντος. Διότι θα μπορούσαμε σήμερα να

έχουμε εκλογές -το γνωρίζετε πολύ καλά- και να διεκδικούσαμε, βάσει όλων των δημοσκοπήσεων να διακυβερνήσουμε τη χώρα. Θα περιμένουμε να γίνει αυτό μετά την υλοποίηση της εντολής, την οποία έχει λάβει αυτή η Κυβέρνηση. Είμαστε συνεπείς στο λόγο μας, αλλά δεν θα δεχτούμε παρεκκλίσεις απ' αυτό το έργο. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Βόζεμπεργκ. Να σας ευχαριστήσω και για την τήρηση του χρόνου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Ιωάννης Βλατής.

Παρακαλώ, κύριε Βλατή, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπό άλλες συνθήκες θα απαντούσα στην μόλις κατελθούσα αγαπητή συνάδελφο, επειδή είπε διάφορες ανακρίβειες, περί τριάντα χιλιάδων προσλήψεων κ.λπ., αλλά είναι η διαφορά ίσως η φετινή του προϋπολογισμού, ότι ο κομματικός πατριωτισμός φαίνεται ότι έχει πάει σε δεύτερη μοίρα. Η ζωή τον έχει πάει σε δεύτερη μοίρα, η ίδια η ζωή. Μερικοί συνάδελφοι δεν το καταλαβαίνουν ακόμα αυτό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Πραγματικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο φετινός προϋπολογισμός διαφέρει σε πολλά από όλους τους προηγούμενους που έχουμε ψηφίσει, ακόμα και ως προς το χρόνο. Γίνεται πολύ πριν τις γιορτές των Χριστουγέννων αυτή τη φορά. Όμως, όπως είναι γνωστό σε όλους, δεν έχουμε καιρό για χάσιμο.

Οι προθέσεις μας, οι πολιτικές μας, οι ενέργειές μας, κρίνονται καθημερινά εντός και εκτός συνόρων και πρώτα πρώτα κρίνονται από τον ίδιο το χρόνο. Έχουν διαρκείς επιπτώσεις. Αυτό που αποφασίζουμε σήμερα, μπορεί αύριο να καταστεί ανεπίκαιρο και μη εφαρμόσιμο. Ο χρόνος λοιπόν είναι πολύτιμος.

Έπειτα, μία άλλη διαφορά είναι η Κυβέρνηση που τον καταθέτει, μία Κυβέρνηση ευρείας συναίνεσης για πρώτη φορά. Για πρώτη φορά καλούμαστε να ψηφίσουμε έναν προϋπολογισμό, που -όπως πολύ ορθά το έθεσε και ο εισηγητής μας- συντάχθηκε από άλλη κυβέρνηση, εγκρίθηκε και κατατέθηκε στην Ολομέλεια από άλλη και θα εφαρμοστεί από μία τρίτη.

Αυτόν τον προϋπολογισμό δηλαδή -και αυτή είναι η μεγάλη διαφορά- καλούμαστε να τον στηρίξουμε, όσο το δυνατόν περισσότερο συνάδελφοι, γιατί θα αποτελέσει την αφετηρία μίας νέας σελίδας στην ιστορία της χώρας. Εάν το πιστεύουμε αυτό, τον στηρίζουμε. Ούτε με μισόλογα, ούτε επειδή ισχύει το «σπρώξε με να πέσω».

Τέλος, είναι το χρονικό και οικονομικό πλαίσιο μέσα στο οποίο ψηφίζεται ο φετινός προϋπολογισμός. Η χώρα μας, αλλά και ολόκληρη η Ευρωπαϊκή Ένωση διανύει μια εξαιρετικά δυσμενή οικονομική συγκυρία. Οι πολιτικές και κυρίως οι οικονομικές πολιτικές που ασκεί το κάθε κράτος-μέλος της Ευρωζώνης έχουν τεράστιες επιπτώσεις στο κοινό μας νόμισμα και στο μέλλον της κοινής μας συνύπαρξης υπό τη σκέπη της Ευρωπαϊκής Ένωσης -και εδώ θα πρέπει ο καθένας να ξεκαθαρίσει τη θέση του, αν θέλουμε αυτή τη σκέπη- και στο μέλλον της κάθε χώρας ξεχωριστά, που και εδώ ο καθένας θα πρέπει να πει καθαρά τι θέλει για το μέλλον αυτής της χώρας. Και αναφερόμαστε και σ' αυτούς που λένε να φύγουμε από το ευρώ και σ' αυτούς που λένε να πάμε στη δραχμή και σ' αυτούς που λένε οτιδήποτε άλλο.

Είναι ίσως η πρώτη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που η ψήφιση του προϋπολογισμού συνοδεύεται όχι μόνο από οικονομικά, αλλά και από βαθιά πολιτικά και ηθικά, αν θέλετε, διλήμματα. Ο φετινός προϋπολογισμός και η ορθή, συνετή και σταθερή υλοποίησή του μπορεί να μας οδηγήσει στην έξοδο από την οικονομικοκοινωνική κρίση που σήμερα αντιμετωπίζουμε.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ από την εκλογή της μέχρι και τη διαδοχή της από τη σημερινή Κυβέρνηση παρά τις όποιες αστοχίες -και πώς μπορούσαν να μην υπάρχουν αστοχίες- έκανε κάθε δυνατή προσπάθεια να αποφύγει τη χρεοκοπία της χώρας. Εκείνος, όμως, που έκανε πραγματικά μια συγκλονιστική προσπάθεια για να αποφύγουμε τη χρεοκοπία της χώρας ήταν ο ελληνικός λαός. Ο ελληνικός λαός που επί δύο συναπτά έτη με μεγάλες θυσίες στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων και συνέβαλε με κάθε δυ-

νατό τρόπο στην προσπάθεια σωτηρίας της χώρας.

Δυστυχώς, κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι οι δύσκολες μέρες αποτελούν πλέον παρελθόν. Έχουμε ακόμα δρόμο μπροστά μας και δεν θα είναι εύκολος αυτός ο δρόμος. Ωστόσο, οι προσπάθειές μας δεν είναι χωρίς αντίκρισμα. Νομίζω ότι η δημοσιονομική πολιτική της χώρας μας και η προσαρμογή τα δύο τελευταία χρόνια είχαν ένα αποτέλεσμα. Είναι εντυπωσιακό το αποτέλεσμα.

Και για να μην ξεχνάμε, δηλαδή, από πού ξεκινήσαμε, θα ήθελα να θυμίσω ότι το 2009 είχαμε πρωτογενές έλλειμμα 24 δισεκατομμύρια και το 2012 πιστεύουμε ότι θα είναι χρονιά με πρωτογενές πλεόνασμα. Και θα το πετύχουμε αυτό. Το αξίζουμε αυτό. Ο ελληνικός λαός αξίζει να δει τους κόπους του να πιάνουν τόπο. Μπορεί το πρωτογενές πλεόνασμα να μην λείει πολλά από μόνο του στους πολίτες. Ωστόσο, όσα αυτό συνεπάγεται μπορεί να έχουν ουσιαστικές θετικές επιπτώσεις στη ζωή του. Διότι είναι αλήθεια ότι ένας προϋπολογισμός πρωτογενούς πλεονάσματος -όσο μικρό και αν είναι αυτό- συνεπάγεται προοπτική για ανάπτυξη.

Ταυτόχρονα, προσδοκούμε ότι ο προϋπολογισμός του 2012 θα είναι ένας προϋπολογισμός πραγματικής μείωσης του δημόσιου χρέους. Αυτό θα επιτευχθεί μέσω του προγράμματος που σήμερα εφαρμόζεται. Η σημαντική μείωση των τόκων που καταβάλλει κάθε έτος η χώρα με την πλήρη εφαρμογή του PSI δεν θα περιορίσει απλώς το δημόσιο χρέος, αλλά σε βάθος χρόνου θα εξοικονομήσει πραγματικούς πόρους για την ελληνική οικονομία.

Αυτή τη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός δεν συνοδεύεται από δέσμες φορολογικών μέτρων. Και αυτό δεν είναι και τόσο παράδοξο και παράξενο, αν λάβει κάποιος υπ' όψιν του τα τόσα φορολογικά μέτρα έχουν ήδη επιβληθεί στους Έλληνες μέχρι σήμερα.

Είναι γεγονός ότι τα εισπρακτικά μέτρα των δύο τελευταίων ετών επιδείνωσαν σε σημαντικό βαθμό την ποιότητα ζωής των Ελλήνων. Φόροι, έκτακτες και πάγιες εισφορές οδήγησαν τη χώρα σε μια βαθιά ύφεση και συχνά τον πολίτη σε απόγνωση, εξαιτίας της σημαντικής μείωσης του εισοδήματός του. Η ανεργία έχει αυξηθεί και η ύφεση που επικρατεί στην αγορά δεν μας αφήνει πολλά περιθώρια να ελπίζουμε ότι κάτι θα αλλάξει σύντομα και χωρίς προσπάθεια. Ας μην ξεχνούμε ότι περίοδο ύφεσης διανύει ολόκληρη η Ευρώπη και αυτό καθιστά την προσπάθειά μας για ανάκαμψη ακόμα δυσκολότερη. Όμως, αυτό είναι μονόδρομος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, τελειώνω σε μισό λεπτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο φετινός προϋπολογισμός είναι ταυτισμένος για μένα με τη συνειδητή επιλογή της πλειοψηφίας των εκπροσώπων του ελληνικού λαού να αφήσουν πίσω τον κακό τους εαυτό, να βάλουμε μπροστά το εθνικό μας συμφέρον έναντι κάθε κομματικού, μικροπολιτικού και προσωπικού, προκειμένου να εδραιώσουμε την παραμονή μας στο κοινό νόμισμα και την Ευρωπαϊκή Ένωση και να θέσουμε ισχυρά θεμέλια για μια Ελλάδα με προοπτική και εθνική υπερηφάνεια και να δημιουργήσουμε τις κατάλληλες προϋποθέσεις για την αναπτυξιακή πορεία της χώρας.

Τα λάθη του παρελθόντος, που έγιναν από όλες τις κυβερνήσεις μέχρι σήμερα που μεταπολιτευτικά είχαν τα ηνία της χώρας, έθεσαν σε σοβαρό κίνδυνο το μέλλον της χώρας μας.

Το 2012 μπορεί να αποτελέσει την απαρχή μιας μεγάλης κινητοποίησης όλων των πολιτικών δυνάμεων με στόχο την επανδραστηριοποίηση της ελληνικής οικονομίας. Έχουμε μάθει να καταναλώνουμε και όχι να παράγουμε. Αυτό πρέπει να αλλάξει. Αλλάζει ήδη. Η χώρα μας έχει όλα τα συγκριτικά πλεονεκτήματα. Είναι μια χώρα που μπορεί να επιβιώσει χωρίς δανεισμό, που μπορεί να είναι ανεξάρτητη δυνατή και να συμμετέχει ισότιμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δε θα είναι εύκολο το νέο έτος. Θα είναι όμως καλύτερο απ' αυτό που διανύουμε. Γιατί πλέον πήραμε το μάθημά μας και έχουμε συνειδητοποιήσει όλοι, πολιτικοί και πολίτες, ότι η προσωπική ευδοκίμηση είναι απολύτως συνυφασμένη με την ευδο-

κίμηση του συνόλου. Το νέο έτος είναι μια πρόκληση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και στις προκλήσεις απαντούμε καθαρά, είτε θετικά, είτε αρνητικά, χωρίς μεσοβέζικα λόγια.

Γι' αυτό σας καλώ να ψηφίσουμε τον προϋπολογισμό αλλά και να στηρίξουμε την προσπάθεια αυτής της κυβέρνησης για όσο χρόνο θα βρίσκεται εδώ για να ολοκληρώσει με επιτυχία αυτά τα θέματα που έχει αναλάβει να φέρει σε πέρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε το Βουλευτή Κοζάνης του ΠΑΣΟΚ, κ. Ιωάννη Βλατή.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Παπαθανασίου, Βουλευτής Β' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παροχή ευρείας κοινοβουλευτικής στήριξης στη σημερινή Κυβέρνηση κατέστη επιβεβλημένη προκειμένου να αντιμετωπιστεί ο εθνικός κίνδυνος που δημιούργησε κυρίως η ανεύθυνη πρωτοβουλία του τέως Πρωθυπουργού για το δημοψήφισμα. Είναι σίγουρα χρήσιμη και ωφέλιμη, στο βαθμό που υπηρετεί την εθνική προσπάθεια για την αντιμετώπιση της κρίσης.

Μπορεί ωστόσο να αποβεί επικίνδυνη αν λειτουργήσει ως άλλοθι για να μην επισημαίνονται λάθη και παραλείψεις. Και αυτό θα πρέπει ν' αποφύγουμε στη συζήτηση του προϋπολογισμού του 2012. Είναι ένας προϋπολογισμός που δεν έχει ακόμα πείσει για την αξιοπιστία και την αποτελεσματικότητά του. Είναι ένας προϋπολογισμός με σημαντικές αδυναμίες τις οποίες δεν μπορούμε ούτε να αγνοήσουμε, ούτε πρέπει να δικαιολογήσουμε.

Κατ' αρχάς στηρίζεται σε δυο βασικές υποθέσεις οι οποίες είναι αμφίβολο αν θα επαληθευθούν. Η πρώτη αφορά την εφαρμογή του προγράμματος εθελοντικής ανταλλαγής των ομολόγων του γνωστού ως PSI. Η Κυβέρνηση και ο προϋπολογισμός εξαρτά την επίτευξη των στόχων του από την υπόθεση ότι όλοι οι ιδιώτες πιστωτές θα συμμετέχουν στο πρόγραμμα και θα δεχθούν την απομείωση της ονομαστικής αξίας των ομολόγων τους κατά 50%. Το θέμα αυτό ωστόσο αποτελεί αντικείμενο μιας δύσκολης και αβέβαιης διαπραγματεύσεως η οποία μόλις ξεκίνησε.

Και το ερώτημα είναι ποιος μας εγγυάται ότι στην πορεία δεν θα υπάρξουν προβλήματα και αποκλίσεις από τους αρχικούς όρους, ειδικά μάλιστα σε μια περίοδο που η κρίση χρέους από την Ευρωζώνη επιδεινώνεται και οι προβλέψεις για το μέλλον της ελληνικής οικονομίας παραμένουν αρνητικές.

Κάθε μέρα η αβεβαιότητα για το μέλλον του ευρώ εντείνεται και οι αντιδράσεις των αγορών γίνονται όλο και πιο απρόβλεπτες. Πώς είναι δυνατόν λοιπόν, να προεξοφλούμε από τώρα ότι το αποτέλεσμα με την αφορμή του PSI θα είναι 100% θετικό, ώστε να μειωθεί το χρέος και να αποκλιμακωθούν οι τόκοι σύμφωνα με τους υπολογισμούς της Κυβέρνησης;

Το δεύτερο μεγάλο ερώτημα αφορά την έκταση της ύφεσης η οποία προβλέπεται ότι το 2012 δεν θα ξεπεράσει το 2,8%. Ήδη όμως όλα δείχνουν ότι και αυτή η εκτίμηση, όπως και όλες οι προηγούμενες, θα πρέπει να αναθεωρηθούν επί τα χείρω. Ακόμα δεν έχει προλάβει να ψηφιστεί ο προϋπολογισμός και έχει πέσει έξω η πρόβλεψη για 5,5% ύφεση το 2011. Ο κ. Προβόπουλος είπε εδώ στη Βουλή πριν από μερικές μέρες ότι θα πλησιάσει το 6%. Η φθινοπωρινή έκθεση του ΟΑΣΑ κάνει λόγο για 6,1% ύφεση φέτος και 3% ύφεση το 2012.

Σε κάθε περίπτωση πόσο ρεαλιστικό είναι να περιμένουμε ότι η ύφεση θα μειωθεί κατά τρεις και πλέον ποσοστιαίες μονάδες από τη μια χρονιά στην άλλη χωρίς να αλλάξει τίποτα στο εφαρμοζόμενο μείγμα πολιτικής;

Και εδώ βρίσκεται η σημαντικότερη ίσως αδυναμία του προϋπολογισμού. Πως είναι δυνατόν να περιμένουμε καλύτερα αποτελέσματα χρησιμοποιώντας μεγαλύτερη δόση από μια συνταγή που απέτυχε;

Και τα ερωτήματα είναι τα εξής: Γιατί σε μια οικονομία, που βρίσκεται σε ύφεση, εξακολουθούμε να δίνουμε προτεραιότητα στην αύξηση των φόρων αντί στον περιορισμό των κρατικών δαπανών και μάλιστα, αφού φάνηκε ξεκάθαρα ότι παρά τη φορολογική καταίγδα των τελευταίων ετών τα έσοδα μειώνονται αντί να αυξάνονται; Γιατί εξακολουθεί να υπάρχει απελπιστική στασιμότητα όσον αφορά τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης στις

διαρθρωτικές αλλαγές, στις αποκρατικοποιήσεις και την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας; Γιατί συνεχίζεται η λογική των οριζόντιων περικοπών και των μισθών ανέχειας στο δημόσιο την ώρα που το ζητούμενο είναι η ανασυγκρότηση της διοικητικής μηχανής; Γιατί το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι στο χαμηλότερο σημείο των τελευταίων δέκα ετών και συνεχίζεται η πρωτοφανής αδυναμία για την απορρόφηση των 15 δισεκατομμυρίων ευρώ από το ΕΣΠΑ; Ποιο είναι τέλος το εναλλακτικό σχέδιο της Κυβέρνησης σε περίπτωση μεγαλύτερης ύφεσης ή απόκλισης σε σχέση με τους στόχους του PSI; Υπάρχει εναλλακτικό σχέδιο ή θα βρούμε πάλι φορολογικές αυξήσεις και πρόχειρα μέτρα της τελευταίας στιγμής, απλώς για να κλείσουν οι τρύπες;

Κυρίες και κύριοι, παρά το γεγονός ότι ασφαλώς ψηφίζουμε τον προϋπολογισμό, όλα αυτά τα ερωτήματα παραμένουν για εμένα μετέωρα και αναπάντητα, αφήνοντας σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη δυνατότητα της εκτέλεσής τους σύμφωνα με όσα προβλέπει. Αυτό είμαι υποχρεωμένος να το επισημάνω.

Πήραμε υπεύθυνα την απόφαση να στηρίξουμε αυτήν την Κυβέρνηση, προκειμένου να αποτραπεί ένας άμεσος και σοβαρός κίνδυνος για τη χώρα και για να αποκατασθεί ταυτόχρονα ένας στοιχειώδης βαθμός αξιοπιστίας της Ελλάδας μετά το πρωτοφανές φιάσκο του δημοψηφίσματος και την ιστορία των κανόνων. Η ίδια αίσθηση ευθύνης μας επιβάλλει να ελέγχουμε τις πράξεις και τις παραλείψεις της Κυβέρνησης, ειδικά σε κρίσιμες σημασίας θέματα, όπως είναι ο προϋπολογισμός.

Αυτό που περιμένουμε από το σημερινό Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση είναι να διορθώσει κατά τη διάρκεια της θητείας του όσα περισσότερα λάθη μπορεί από αυτά που έγιναν τα προηγούμενα δύο χρόνια. Δυστυχώς, στην προκειμένη περίπτωση βλέπουμε τα λάθη να συνεχίζονται. Δεν υπάρχουν, όμως, πια άλλα περιθώρια για αστοχίες και για φιλοδοξίες προβλέψεις που συνεχώς πέφτουν έξω.

Η πολιτική της προηγούμενης κυβέρνησης κατάφερε να εξαντλήσει την ανοχή των εταίρων μας στην Ευρωζώνη, αλλά κυρίως την ανοχή των Ελλήνων πολιτών. Αν θέλουμε να έχουμε την παραμικρή ελπίδα εξόδου από την κρίση χρειαζόμαστε άμεσα ένα νέο μίγμα πολιτικής και όχι τη διαιώνιση μιας αποτυχημένης συνταγής που καθιστά την Ελλάδα όλο και φτωχότερη, όλο και πιο αδύναμη να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της.

Η χώρα μας χρειάζεται άμεσα αλλαγή πολιτικής και σ' αυτήν την κατεύθυνση οφείλει να συμβάλει ο νέος προϋπολογισμός, σ' αυτήν την κατεύθυνση οφείλει να συμβάλει και η παρούσα Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε το Βουλευτή Β' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας, κ. Γιάννη Παπαθανασίου.

Καλούμε στο Βήμα το Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ, από το Νομό Σάμου, τον κ. Βαρδίκιο Πυθαγόρα.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Συνήθως όταν συζητάμε προϋπολογισμούς προς το τέλος της ομιλίας μας βάζουμε και ένα-δύο τοπικά θέματα. Δεν θα ακολουθήσω αυτήν τη συνήθεια. Θα εξαντλήσω όλο το χρόνο μου με ένα μόνο θέμα, που για εμάς τους Φουρνιώτες, τους Ικαριώτες και τους Σαμιώτες είναι θέμα ζωής ή θανάτου και αφορά τη σύνδεσή μας με το κέντρο.

Τα τελευταία ετήνια χρόνια κάθε μέρα σχεδόν είχαμε ένα και πολλές φορές δύο πλοία να συνδέουν τα νησιά μας με τον Πειραιά, πλοία που ανήκαν σε δύο ή και σε τρεις εταιρείες. Αφού περάσαμε στις δεκαετίες του '80 και του '90 από τις τραυματικές εμπειρίες των ακτοπλοϊκών εταιρειών λαϊκής βάσης και της κρατικής το 2001 απελευθερώσαμε το χώρο. Στόχος ήταν να λειτουργήσει ο ανταγωνισμός και έτσι να αναβαθμιστούν οι υπηρεσίες που προσφέρονται σ' αυτούς που ταξιδεύουν.

Εμείς, όμως, από τον Αύγουστο του 2009, μείναμε με ένα πλοίο, φυσικά μιας εταιρείας. Με ακριβότερα κατά 30% και 40% τα εισιτήρια από άλλους προφανώς περισσότερο αποδοτικούς προορισμούς ακόμα και με έξι δρομολόγια την εβδομάδα την περίοδο της τουριστικής αιχμής το ένα και μοναδικό πλοίο δεν μπορούσε να εξυπηρετήσει όλες μας τις ανάγκες. Για να προσεγγίζει

στα λιμάνια του Αγίου Κυρήκου και των Φούρνων το πλοίο της μοναδικής εταιρείας από τις αρχές του 2010, επιδοτήθηκε για τρία ταξίδια την εβδομάδα με πάνω από τρία εκατομμύρια ευρώ το χρόνο.

Αν και οι περισσότεροι από αυτούς που είναι σε θέση να γνωρίζουν έχουν αντίθετη άποψη, η εταιρεία επικαλούμενη το μεγάλο κόστος περιορίσε τα επιδοτούμενα δρομολόγια σε τρία την εβδομάδα και πρόσφατα ανακοίνωσε ότι από τις 9 Δεκεμβρίου θα αποσύρει το πλοίο της που είναι σύγχρονο και γρήγορο των είκοσι πέντε μιλίων την ώρα και θα το αντικαταστήσει με πλοίο της δεκαετίας του '70 με ταχύτητα δεκαπέντε μιλίων. Πήγαμε σαράντα χρόνια πίσω.

Για εμάς αυτό είναι χειρότερο και από την κρίση που μαστίζει τη χώρα. Έχω ενημερώσει την Κυβέρνηση, έχω υποβάλει ερώτηση σε τρεις Υπουργούς και έχω ζητήσει –και την περιμένω– συνάντηση στο Υπουργείο με όλους τους Βουλευτές του Αιγαίου. Το θέμα πρέπει να εξεταστεί με τη σοβαρότητα που του αρμόζει.

Οι ναυτιλιακές εταιρείες δηλώνουν ζημιές. Οι τράπεζες αδυνατούν να στηρίξουν. Οι τοπικές κοινωνίες απαιτούν γρήγορα, σύγχρονα, ασφαλή και φθηνά πλοία. Γύρω-γύρω όλοι και στη μέση η Κυβέρνηση και όσοι έχουν την ατυχία και την ευθύνη να τη στηρίζουν.

Πρέπει να επιστρατευθούν οι Επιτροπές Ανταγωνισμού, η ελληνική και η ευρωπαϊκή. Πρέπει επιτέλους να δούμε σοβαρά την κοινοτική νομοθεσία για τις νησιώτικες περιοχές και σίγουρα να ξαναδούμε τη σχετική ελληνική νομοθεσία. Πρέπει να επανακαθορίσουμε τους ρόλους των ακτοπλόων του κράτους της ΠΝΟ. Τα νησιά θα αντέξουν –όπως και η υπόλοιπη Ελλάδα– την οικονομική κρίση. Δεν θα αντέξουν, όμως, την απομόνωση και τη δραματική υποβάθμιση της ακτοπλοϊκής τους σύνδεσης με το κέντρο.

Η Κυβέρνηση οφείλει να θέσει το θέμα στις υψηλότερες των προτεραιοτήτων της. Η δραματική υποβάθμιση δεν ήρθε μόνο στην ακτοπλοϊκή σύνδεση, ήρθε και στην αεροπορική. Είχαμε την ημέρα τρία αεροπλάνα της Ολυμπιακής της εβδομάδα θέσεων και ένα της «AEGEAN» μέχρι και εκατόν ογδόντα θέσεων μέχρι πριν λίγες εβδομάδες. Από τη δεκαετία του '60 που λειτούργησε το αεροδρόμιο της Σάμου είχαμε επάρκεια στην αεροπορική μας σύνδεση και πληρότητα πάνω από 70%. Η «AEGEAN» αντιδρώντας στην άρνηση για συγχώνευση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ανταγωνισμού αποσύρθηκε και η Ολυμπιακή που αποσύρθηκε από αλλού συνεχίζει μόνη της με δυο μόνο αεροπλάνα την ημέρα και μάλιστα σε ακατάλληλες ώρες: Το ένα λίγο πριν το μεσημέρι και το άλλο νωρίς το απόγευμα. Στερηθήκαμε τη δυνατότητα να ερχόμαστε Αθήνα το πρωί, να διεκπεραιώνουμε υποθέσεις και να επιστρέφουμε το απόγευμα.

Ακόμη, τα αεροσκάφη που χρησιμοποιούνται στη γραμμή δεν μπορούν να μεταφέρουν φορτίο με άρρωστο. Το ΕΚΑΒ έρχεται μόνο για τα έκτακτα περιστατικά. Είναι μακάβριο –το έχω ξαναπεί– αλλά και αυτό στη ζωή είναι: φέρετρα δεν μεταφέρονται με αυτά τα αεροσκάφη. Αν οι μέρες δεν ταιριάζουν και ο καιρός βγάλει απαγορευτικό, πρέπει οι μεταφορές αυτές να γίνουν μέσω Θεσσαλονίκης γιατί έτσι υπάρχει κατάλληλο για τέτοιες μεταφορές αεροσκάφος.

Με πληρότητα 95% και 100% σήμερα στην εποχή με τη μικρότερη ζήτηση, πρώτον, υπάρχει δυσκολία να βρει εισιτήριο κυρίως σε έκτακτες περιπτώσεις που έχεις και τη μεγαλύτερη ανάγκη και δεύτερον, με το να εξαντλούνται όλα τα ακριβά εισιτήρια ο μέσος όρος του κόστους μετακίνησης ανά επιβάτη από και προς Σάμο έχει γίνει ο υψηλότερος στη χώρα. Και εδώ θα χρειαστούν αλλαγές ακόμη και νομοθετικές.

Δεν γίνεται να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση. Σε μονοπωλιακές καταστάσεις πρέπει να υπάρχει πλαφόν ή επιδότηση. Το χειρότερο, το εγκληματικό, το ανθεκτικό είναι ότι χωρίζεται η χώρα σε περιοχές διαφορετικού συγκοινωνιακού κόστους, διαχωρίζεται σε παιδιά και απόπαιδα.

Πολλοί ζουν από τον τουρισμό. Στην κρίση που περνάει η χώρα και η Ευρώπη με τα χρήματα όλων να λιγοστεύουν, γιατί να έρθει κάποιος στη Σάμο, στην Ικαρία και στους Φούρνους με μικρό αεροπλάνο όταν αλλού θα πάει με μεγάλο, με δυσκολία να βρει εισιτήριο και να το πληρώσει 140 ευρώ ή 160 ευρώ όταν

αλλού εύκολα θα το βρει με 80 ευρώ ή να έρθει με πλοίο άνω των σαράντα ετών με σχεδόν διπλάσιο εισιτήριο μετά από ταξίδι δεκαπέντε ωρών όταν αλλού μπορεί να πάει με σύγχρονο, φθινότερο και γρηγορότερο πλοίο σε λίγες ώρες;

Διαμορφώνεται μια κατάσταση εφιαλτική για εμάς. Καλώ την Κυβέρνηση που στηρίζω –τον προϋπολογισμό της οποίας θα ψηφίσω– να αντιμετωπίσει με τη σοβαρότητα που ταιριάζει στο θέμα και κυρίως να προχωρήσει σε αποφάσεις και λύσεις. Ο χειμώνας δεν θα βγει και το καλοκαίρι δεν γίνεται έτσι να έρθει. Το θέμα δεν μπορεί να το προχωρήσει ένας Βουλευτής και μια μικρή τοπική κοινωνία. Το θέμα πρέπει να το ενστερνιστεί η Κυβέρνηση. Στη συζήτηση του σοβαρότερου νομοσχεδίου της χρονιάς σας έθεσα το σοβαρότερο πρόβλημα των νησιών μου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Βαρδίκο Πυθαγόρα, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ στη Σάμο. Ακούσαμε την αγωνία του και πιστεύω ότι θα έχει και την προσοχή εκ μέρους της Κυβέρνησεως.

Καλούμε στο Βήμα το Βουλευτή Λακωνίας του ΠΑΣΟΚ, κ. Λεωνίδα Γρηγοράκο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, στο σημαντικότερο νομοσχέδιο της χρονιάς, που κάθε χρόνο η εκάστοτε κυβέρνηση είχε να πει κάτι και το νομοσχέδιο αυτό ήταν το ιστορικό γεγονός της χρονιάς, η απάντηση, κύριε Πρόεδρε, είναι η εικόνα της Αίθουσας. Τα πράγματα είναι πάρα πολύ δύσκολα. Τόσο δύσκολα που έχουν δυσκολέψει και εμάς.

Ο προϋπολογισμός είναι μια πάρα πολύ καλή δουλειά που έχουν κάνει οι τεχνοκράτες του Υπουργείου Οικονομικών. Όμως, δεν είναι τίποτα άλλο, κύριε Πρόεδρε, παρά μία άσκηση επί χάρτου, διότι κάθε χρόνο ακούμε τα ίδια και τα ίδια και σε σύντομο χρονικό διάστημα ερχόμαστε όλα αυτά να τα ανατρέψουμε.

Και όλα αυτά, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί υπάρχουν αστάθμητοι παράγοντες, διότι η ίδια η ζωή είναι αστάθμητη. Η οικονομία πια σε κανένα επίπεδο δεν είναι προβλέψιμη. Η παγκόσμια οικονομία ταλανίζεται. Ο κόσμος βρίσκεται σε αναστάτωση, σε ανασφάλεια. Εμείς στην Ελλάδα βιώνουμε το χειρότερο χειμώνα της Μεταπολίτευσης.

Τα σύννεφα είναι βαριά πάνω από την Ευρώπη. Δεν ξέρουμε τις επόμενες μέρες τι μας επιφυλάσσει αυτή η απραξία των ηγετών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπάρχει ένα έλλειμμα ηγεσίας στην Ευρώπη. Γι' αυτό κίολας δεν μπορούμε να πάρουμε γρήγορα αποφάσεις.

Εγώ θα ψηφίσω αυτόν τον προϋπολογισμό για έναν και μόνο λόγο. Γιατί κάθε προϋπολογισμός αποτελεί και ένα μπούσουλα, να ξέρουμε δηλαδή πού πάμε και τι κάνουμε, όχι ότι αυτός ο προϋπολογισμός θα επιτύχει.

Διάβασα με προσοχή τον προϋπολογισμό και είδα ότι η δημοσιονομική στρατηγική και πολιτική της Κυβέρνησης είναι μέσα από τινάνιες προσπάθειες που πρέπει να κάνει σε σύντομο χρονικό διάστημα, για να αντιμετωπίσει το έλλειμμα μέχρι το 2015.

Πρώτα απ' όλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να αντιμετωπίσει τη μεγάλη φοροδιαφυγή των Ελλήνων, που τα προηγούμενα χρόνια ήταν εθνικό σπορ και μας κατηγορούν όλοι στην Ευρώπη και στον κόσμο. Έχουμε γίνει πια ανέκδοτο με τα «Greek statistics». Έχουμε γίνει ανέκδοτο σε όλες τις χώρες του κόσμου για την αναξιοπιστία μας.

Θέλω να αυξηθεί το ΑΕΠ. Πώς θα αυξηθεί το ΑΕΠ, όταν οι εισαγωγές μας κάθε χρόνο είναι 45 δισεκατομμύρια και οι εξαγωγές μας, κύριε Υπουργέ, που έχετε κάνει και στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και τώρα είστε στο Εργασίας, είναι 30 δισεκατομμύρια; Πώς, κύριε Υπουργέ, να κάνουμε αύξηση του ΑΕΠ, όταν όλα τα προηγούμενα χρόνια όλες οι επιδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης πήγαιναν σε πίσω Δαναΐδων και δεν κάναμε αυτό που έπρεπε να κάνουμε; Σήμερα εισάγουμε πορτοκάλια, λεμόνια –φανταστείτε, εισάγουμε ακόμη και λεμόνια, όταν στη Λακωνία σαπίζουν!– σκόρδα, πατάτες. Ό,τι, δηλαδή, έχει στο καθημερινό του τραπέζι ο Έλληνας πολίτης το εισάγουμε. Αυτά τα λάθη κάναμε σαν πολιτικοί τα προηγούμενα χρόνια και τώρα τα πληρώνουμε.

Κύριε Υπουργέ, επειδή έτυχε αυτήν την ώρα να είστε εσείς εδώ, στο Υπουργείο Εργασίας που είστε βλέπουμε κάθε μέρα περικοπές συντάξεων. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα άλλο και προσπαθούμε μέσα από μια πολιτική περικοπής ακόμη και αυτών των συντάξεων πείνας που έπαιρναν κάποιοι ανάπηροι, ακόμη και αυτές να τις πάρουμε πίσω. Πρέπει να τα ξανασκεφτούμε όλα αυτά. Πρέπει και ως κόμμα πια να επανατοποθετηθούμε στην κοινωνία. Τελικά πού πάμε; Έχουμε κοινωνικό πρόσωπο; Έχουμε κάτι που να ενδιαφέρει την κοινωνία ή είμαστε τόσο αποκρουστικοί απέναντί της; Είδα ότι έγινε μια προσπάθεια σήμερα να συμμορφωθεί το θέμα με τους ανάπηρους.

Κύριε Υπουργέ, τα παιδιά μας φεύγουν. Χάνονται οι ελπίδες μας. Πάνε στο εξωτερικό. Δεν βρίσκουν δουλειά εδώ. Έκλεισαν τα μάτια τους και φεύγουν. Έχουμε ευθύνες για όλα αυτά. Το μέλλον της πατρίδας μας είναι ζοφερό. Θυμίζει μέρες του '50 και του '60. Εγώ δεν είμαι καταστροφολόγος. Είμαι ένας άνθρωπος, ο οποίος δουλεύω και είμαι και αισιόδοξος. Όμως, κύριε Υπουργέ, πού να βασιστώ, για να βγάλω και αυτήν την ελάχιστη αισιοδοξία που έχω μέσα μου; Σε τι; Τι πάει καλά τον τελευταίο καιρό; Και αυτή η Κυβέρνηση, που τόσο εμείς θέλαμε να γίνει και που κάποιοι επιδιώξαμε να γίνει, διότι πιστεύαμε ότι θα λήξει τα πάθη της ελληνικής κοινωνίας, φαίνεται ότι και αυτή η Κυβέρνηση τον τελευταίο καιρό δεν τραβάει όσο θα θέλαμε.

Τι να πω; Ότι είμαι σε ένα νομό που είναι αγροτικός. Επέμενα, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει να αλλάξει το μοντέλο των αγροτικών συνεταιρισμών, να πάμε σε ένα άλλο μοντέλο ανάπτυξης. Να πάμε σε εταιρείες αγροτών. Εκεί επιμένουμε ξανά στους αγροτικούς συνεταιρισμούς, όπου γνωρίζουμε τι διαφάνεια και τι αδιαφάνεια παρατηρήθηκε τα τελευταία χρόνια. Και να μην πω τώρα για τους αγροτικούς οργανισμούς, τον ΕΛΓΑ και τον ΟΠΕΚΕΠΕ, γιατί αν ψάξουμε, θα δούμε πράγματα και θάματα για το τι γινόταν τα τελευταία χρόνια. Δεν μπορείτε να φανταστείτε τι γινόταν στη Λακωνία τα τελευταία χρόνια με τις επιδοτήσεις των πορτοκαλιών. Ποιοι έπαιρναν τις επιδοτήσεις και πόσο πλούσιοι είναι, όταν αγρότες στη Λακωνία έπαιρναν 200.000 και 300.000 επιδοτήσεις. Κανείς, όμως, δεν τα έψαξε αυτά.

Θέλω τώρα να πω δυο λόγια, μιας και δεν έχω χρόνο για το θέμα της υγείας. Το τελευταίο χρονικό διάστημα παρατηρείται μεγάλη κίνηση στα κρατικά νοσοκομεία. Λογικό είναι, κύριε Υπουργέ, να παρατηρείται αυτή η κίνηση, όχι μόνο επειδή προσφέρουν υψηλού επιπέδου υπηρεσίες υγείας, αλλά πια δεν υπάρχει και βαλάντιο για τον ιδιωτικό τομέα της υγείας. Σας λέω, όμως, κύριε Υπουργέ, ότι χθες ένας συνάδελφος Βουλευτής με παρακάλεσε, λόγω της ιδιότητάς μου, για ένα κρεβάτι εντατικής θεραπείας. Έψαξα, λοιπόν, στο ΕΚΑΒ και βρήκα ότι υπήρχε θέση αναμονής τριάντα πέντε. Και το λέω αυτό, διότι κυκλοφορεί ευρέως ότι λήγουν οι συμβάσεις αυτών των νοσηλευτών, οι οποίοι στήριξαν τις μονάδες εντατικής θεραπείας και άνοιξαν τα κρεβάτια της μονάδας εντατικής θεραπείας τον τελευταίο χρόνο, στο πλαίσιο βέβαια του Η1Ν1 για τη γρίπη. Έμαθα ότι λήγουν οι συμβάσεις αυτών των νοσηλευτών οι οποίοι στήριξαν το σύστημα υγείας στην Ελλάδα τον τελευταίο καιρό και πραγματικά έδωσαν μεγάλη βοήθεια. Έσωσαν ζωές, κύριε Υπουργέ, τα κρατικά νοσοκομεία. Έμαθα, λοιπόν, ότι λήγουν οι συμβάσεις τους και ότι ετοιμάζονται να τους απολύσουν.

Από τη θέση, λοιπόν, που είστε σας δίνω ένα μήνυμα ότι δεν θα προλάβουμε να έρθουμε με ερωτήσεις την επόμενη εβδομάδα, διότι λήγουν οι συμβάσεις. Γι' αυτό θα πρέπει άμεσα το Υπουργείο Υγείας να ανανεώσει τις συμβάσεις αυτών των εργαζομένων.

Τελειώνοντας, θέλω να πω το εξής: τη δεκαετία του '60 και του '50 υπήρξε ένα σχέδιο για την ανασυγκρότηση της χώρας, η οποία ήρθε μετά από την καταστροφή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και του Εμφυλίου Πολέμου στην Ελλάδα. Θα πρέπει, λοιπόν, η Κυβέρνηση αυτήν τη στιγμή να βρει οποιονδήποτε τρόπο να δανειστεί ένα ποσό –εξάλλου συνηθισμένοι είμαστε να δανειζόμαστε- για να μπορέσουμε να ενισχύσουμε το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Θέλω να σας πω ότι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, όπως το είδα το 2010 ήταν 8,4, το 2011 ήταν 6,8 και το 2012 είναι 7,7. Θα θυμούνται πολλοί συνάδελφοι -και τους ευχαριστώ που

με παρακολουθούν- ότι αυτό το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων έσωσε την Ελλάδα τη δεκαετία του '50 και του '60, διότι έδωσε και ένα κομμάτι ψωμί και ένα κομμάτι εργασία σε κάποιους ανθρώπους της υπαίθρου, οι οποίοι έκαναν μεροκάματο και τίασαν τα παιδιά τους. Σήμερα αυτό το μεροκάματο, κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχει πια στην επαρχία, διότι έστω και αυτά τα κομμάτια των 50.000 και των 100.000 ευρώ τα παίρνουν οι μεγάλες τεχνικές εταιρείες της Αθήνας, δυστυχώς, και στην επαρχία.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ που με ακούσατε και πραγματικά, κύριε Υπουργέ, εκφράζω τη μεγάλη μου αγωνία για το μέλλον της πατρίδας μας.

Ευχαριστώ πολύ και ψηφίζω τον προϋπολογισμό, γιατί πιστεύω ότι είναι η μοναδική διέξοδος αυτή τη δύσκολη στιγμή που περνάει η Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Λεωνίδα Γρηγοράκο, Βουλευτή Λακωνίας του ΠΑΣΟΚ.

Καλούμε στο Βήμα τη Βουλευτή Ρεθύμνου της Νέας Δημοκρατίας, την κ. Όλγα Κεφαλογιάννη.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2012 διέπεται από τις τρεις ιδιότητες. Η πρώτη είναι ότι μας βρίσκει να στηρίζουμε μια μεταβατική Κυβέρνηση συγκεκριμένης αποστολής. Έχουμε πει ότι με αυτή την απόφαση δεν υπογράφουμε καμμία λευκή επιταγή. Δεν σημαίνει ότι γίναμε οπαδοί μιας αποτυχημένης πολιτικής συνταγής που συνοψίζεται στη λέξη μνημόνιο. Διαφωνήσαμε με αυτή τη συνταγή, διαφωνούμε ακόμα με το μείγμα της οικονομικής πολιτικής που επιβάλλει και ούτε σημαίνει ότι στηρίζουμε την παράλογη και εκτός ορίων φορολογική πολιτική που εφάρμοσε η διακυβέρνηση Παπανδρέου.

Έχουμε πει σε όλους τους τόνους ότι οι υπέρογοι φόροι είναι βέβαιος δρόμος προς την ύφεση. Ιδιαίτερη ιδιότητα στηρίζεται στην κρισιμότητα της συγκυρίας, όχι μόνο για την Ελλάδα, αλλά και για την Ευρώπη και για τον κόσμο συνολικά.

Τα πράγματα είναι εξαιρετικά ρευστά. Οι αγορές παίζουν με την ύπαρξη του ευρώ, ποντάρουν, αν θέλετε, στην κατάρρευσή του. Απειλούν άμεσα την Ιταλία και την Ισπανία. Προκαλούν τρόμο στις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις ακόμα και χωρών του σκληρού πυρήνα της Ευρωζώνης όπως η Γαλλία ή ακόμα και η Γερμανία. Το χρηματοπιστωτικό σύστημα κλυδωνίζεται. Οι παγκόσμιοι οικονομικοί συσχετισμοί κρέονται σε μία κλωστή. Όλοι αυτοί οι παράγοντες διαμορφώνουν μια μεγάλη ευθύνη για την κυβέρνηση της επόμενης ημέρας.

Ο προϋπολογισμός που σήμερα ψηφίζουμε, αίριο σε ένα τόσο ρευστό διεθνές οικονομικό περιβάλλον θα χρειαστεί αναθεωρήσεις στους στόχους και στα μέτρα του. Τότε, θα πρέπει να έχουμε και άλλες λύσεις να προτείνουμε πέρα από φόρους. Αυτό πρέπει να γίνει κατανοητό. Η χώρα δεν αντέχει άλλη ύφεση. Έχει ανάγκη από λύσεις ανάπτυξης. Εδώ και δύο χρόνια αμελήσατε αυτή την ανάγκη, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο τουρισμός. Είχατε στα χέρια σας το πιο ισχυρό και ανθεκτικό όπλο για την έξοδο από την κρίση. Δεν το αξιοποιήσατε αλλά αντιθέτως το αποδυναμώσατε. Εφαρμόσατε τη λογική μιας συγκυριακής ανάπτυξης, αφήσατε να χάνονται ευκαιρίες εισοδήματος και απασχόλησης. Αρνηθήκατε να χαράξετε μία υποτυπώδη στρατηγική όχι μόνο για τον ελληνικό τουρισμό, αλλά και για την τραυματισμένη εικόνα της Ελλάδας στο εξωτερικό.

Η τρίτη ιδιότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι τα μέτρα του προϋπολογισμού που συζητάμε έχουν ουσιαστικά ψηφιστεί με το μεσοπρόθεσμο και το πολυνομοσχέδιο. Εμείς έχουμε διαφωνήσει σε πολλά από αυτά. Είναι γνωστές οι θέσεις μας. Η χώρα όμως δεσμεύεται σε κάποια ζητήματα και κάποιους στόχους που δεν θα είναι τώρα ούτε σοβαρό, ούτε υπεύθυνο να το αμφισβητήσουμε. Θα ήταν εις βάρος άλλωστε της τιτάνιας προσπάθειας που γίνεται να ανακτήσουμε την εθνική αξιοπιστία μας, αυτή που η προηγούμενη κυβέρνηση φρόντισε με τις γνωστές παλινωδίες της να αποδυναμώσει πλήρως, με την ασυνέπεια της να ανταποκριθεί στους δημοσιονομικούς στόχους και

τις υποχρεώσεις που η ίδια αυτοβούλως αναλάμβανε, βάζοντας τη χώρα αβίαστα και χωρίς καμμία διαπραγματεύση στο μηχανισμό στήριξης, με την τραγική ολιγωρία της στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που θα επέτρεπαν τον εκσυγχρονισμό του κράτους και την καλύτερη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης. Με την πρακτική άλλα να υπόσχονται στο εξωτερικό και άλλα να κάνουν στο εσωτερικό, έκανε τους απεσταλμένους της τρόικας να αποχωρήσουν κακήν κακώς στα τέλη του καλοκαιριού και που εξαιτίας αυτής συζητάμε μέχρι και σήμερα για την έκτη δόση. Και τέλος, με την ψυχολογική, τυχολογική, απολύτως επιπόλαιη απόφαση για το δημοψήφισμα που νομίζω ότι θα μείνει στην ιστορία ως η απόφαση που λίγες ώρες αφ' ότου ανακοινώθηκε έσπειρε τον πανικό στις διεθνείς αγορές, εξαγρίωσε τους εταίρους μας και λίγο έλειψε να στοιχίσει στη χώρα την παραμονή της στην Ευρώπη.

Στο σημείο αυτό επιτρέψτε μου μια σύντομη αναφορά στον προϋπολογισμό του 2011. Στην περσινή αντίστοιχη συζήτηση η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μιλούσε για στόχους, όπως η αυξημένη αποτελεσματικότητα του φοροεισπρακτικού μηχανισμού, η συρρίκνωση της ύφεσης και η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής. Παράλληλα, δεσμευόταν ότι θα πιάσουν τόπο οι θυσίες των φορολογουμένων. Μέσα σε ένα χρόνο πέτυχε τα ακριβώς αντίθετα. Οι αρχικοί δημοσιονομικοί στόχοι του μνημονίου αναθεωρήθηκαν διπλά στο μεσοπρόθεσμο. Για να συμμαζευτούν δε οι αποκλίσεις και από τους αρχικούς και από τους αναθεωρημένους στόχους περικόπηκε κατά 37% το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, ενώ επιβάλλονταν κατά ριπές νέα όλο και πιο βαριά οριζόντια εισπρακτικά μέτρα.

Δυστυχώς, επιβεβαιώνεται και από τα μεγέθη αυτό για το οποίο προειδοποιούσαμε. Οι θυσίες των πολιτών δεν έπιασαν τόπο. Χάθηκε ακόμη μια χρονιά δημοσιονομικής και διαρθρωτικής προσαρμογής. Όπως δείχνουν οι εκτιμήσεις σε σχέση με πέρσι η ύφεση βάθυνε, η ανεργία αυξήθηκε, τα έσοδα μειώθηκαν, το χρέος της γενικής Κυβέρνησης θα είναι υψηλότερο. Το ίδιο και το έλλειμμα της.

Όλα αυτά οδηγούν σε ένα συμπέρασμα. Είναι τεράστια ανάγκη να κλείσει ο καταστροφικός κύκλος της ύφεσης. Οι στόχοι για δημιουργία πρωτογενούς πλεονάσματος, μείωσης του ελλείμματος και μείωσης του δημοσίου χρέους σαφώς μας βρίσκουν σύμφωνους. Όμως, δεν μας βρίσκει σύμφωνους ο τρόπος με τον οποίο μεθοδεύεται η επιτυχία τους. Δεν μπορούν να επιτευχθούν οι στόχοι αυτοί αν δεν υπάρξει ανάπτυξη. Πρέπει να αναθερμανθεί η ιδιωτική κατανάλωση, να τονωθεί η ρευστότητα στην αγορά, να προσελκυθούν άμεσες ξένες επενδύσεις, να γίνουν επενδύσεις στον τουρισμό, να προχωρήσουν άμεσα όσες είναι κολλημένες σε ατέρμονες γραφειοκρατίες και να γυρίσουν στην Ελλάδα οι επιχειρήσεις που λόγω της βαριάς φορολογίας μεταναστεύουν στο εξωτερικό. Σημειώνω ότι πάνω από δύο χιλιάδες ελληνικές επιχειρήσεις έχουν μεταναστεύσει στη Βουλγαρία, από τις οποίες το 40% έφυγε φέτος.

Όλα αυτά πρέπει να αποτελέσουν προτεραιότητες. Τα φωνάζαμε ήδη από πέρσι αλλά δυστυχώς, δεν μας άκουγε κανείς. Το λέμε και φέτος που η Ελλάδα είναι σε ύφεση για πέμπτη συνεχή χρονιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία με την απόφασή της να στηρίξει τη μεταβατική Κυβέρνηση Παπαδήμου, στηρίζει τη χώρα στην προσπάθειά της να παραμείνει στην Ευρωζώνη, να ανακτήσει τη χαμένη αξιοπρέπεια στο εξωτερικό και ύστερα πολύ σύντομα να οδηγηθούμε σε εκλογές. Η χώρα, το εθνικό συμφέρον ήταν και είναι για μας πρώτη προτεραιότητα.

Υπερψηφίζοντας τον προϋπολογισμό του 2012 θέλω να συμπληρώσω με έμφαση ότι δεν υπερβαίνουμε καμμία κόκκινη γραμμή στις θέσεις μας. Η συνταγή του μνημονίου πιο πολλά προβλήματα δημιούργησε παρά έλυσε. Το παραδέχονται άλλωστε και οι εμπνευστές της λέγοντας πρόσφατα «κάνουμε λάθος για την Ελλάδα». Αυτό το λάθος μπορεί και πρέπει να διορθωθεί. Μπορούν και πρέπει να αποκατασταθούν οι ζημιές που προκάλεσε. Μπορεί και πρέπει να αποφασίσουν οι πολίτες για το ποιος είναι οι πολιτικές που θα ακολουθηθούν για να βγει η Ελλάδα το συντομότερο δυνατό από το τούνελ της ύφεσης. Οι εκλογές σύντομα θα δώσουν την απάντηση. Είναι η μόνη ξεκάθαρη, αδια-

πραγμάτευτη, δημοκρατική λύση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τη Βουλή της Νέας Δημοκρατίας, κ. Όλγα Κεφαλογιάννη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ευβοίας του ΠΑΣΟΚ, κ. Συμεών Κεδίκογλου.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτός ο προϋπολογισμός μας βρίσκεται στη δίνη μιας κρίσης πανευρωπαϊκής. Πολλά απ' αυτά που λέγαμε, πλέον δεν ισχύουν και πολλά από αυτά που σήμερα πούμε, ίσως, δεν ισχύουν, όχι τους επόμενους μήνες, αλλά τις επόμενες εβδομάδες. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο των πραγματικά πρωτοφανών πολιτικών εξελίξεων δημιουργήθηκε και η Κυβέρνηση Παπαδήμου, στην οποία θέλω με την ευκαιρία αυτή να ευχηθώ καλή επιτυχία. Πιστεύω ότι το να πετύχει αυτή η Κυβέρνηση σημαίνει ότι όλοι μαζί σαν χώρα θα πετύχουμε. Γι' αυτό και θα έλεγα ότι το λιγότερο, δεν είναι σοβαρό αυτό που παρατηρώ από παρά πολλά στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, να κάνει αντιπολίτευση σε μια Κυβέρνηση που στηρίζει μάλιστα, με δύο Αντιπροέδρους. Λέει την ίδια στιγμή ότι δεν είναι κοινοβουλευτικά στελέχη ακριβώς, γιατί λίγες μέρες πριν, ο ένας κοινοβουλευτικός παραιτήθηκε. Θα έλεγα ότι πρέπει όλοι μαζί να στηρίξουμε για τη σωτηρία της χώρας, αυτήν εδώ την Κυβέρνηση.

Σήμερα, λοιπόν, ας πούμε αλήθειες στον ελληνικό λαό, ας μιλήσουμε για την ουσία του προϋπολογισμού. Ξέρω ότι το κλίμα είναι βαρύ. Είναι διαφορετικό το κλίμα από άλλους προϋπολογισμούς. Σήμερα, δύο χρόνια μετά το μνημόνιο, λείπει ίσως ο αρχικός ενθουσιασμός. Δεν μπορεί να είμαστε τόσο αισιόδοξοι. Δεν πρέπει όμως σήμερα, να σταματήσουμε την προσπάθεια. Είναι σήμερα, ακριβώς που πρέπει να συνεχίσουμε ακόμα πιο δυνατά.

Οι παρεμβάσεις και τα μέτρα των δύο τελευταίων ετών, δεν είναι αλήθεια ότι δεν έπιασαν τόπο. Το τεράστιο έλλειμμα του 2009, που ήταν στα 22 δισεκατομμύρια και έφτασε στα 5 δισεκατομμύρια αυτήν τη χρονιά και προβλέπεται –ελπίζουμε– για πρώτη φορά, να γίνει πλεόνασμα το 2012, δεν είναι μικρό επίτευγμα. Όμως, δεν ήταν εύκολο να συνειδητοποιήσουμε στην καθημερινότητά μας, τι πετύχαμε ή τι θα παθαίναμε αν δεν είχαμε φτάσει εδώ. Οι θυσίες όμως είναι εδώ, είναι χειροπιαστές και αυτό έχει αφήσει το αποτύπωμά τους.

Πώς, όμως, επιτεύχθηκε αυτή η τεράστια προσαρμογή; Εδώ πρέπει να πούμε ότι αυτό έγινε χάρη στις θυσίες των Ελλήνων πολιτών, στη μεσαία τάξη, στους χαμηλοσυνταξιούχους, στους μισθωτούς. Δυστυχώς –και εδώ είναι η αυτοκριτική που πρέπει να κάνουμε– δεν έγινε στο βαθμό που θα θέλαμε μέσα από αλλαγές διαρθρωτικές, από εξογίανση της οικονομίας, από αποκρατικοποιήσεις, από πάταξη της φοροδιαφυγής. Δεν υπάρχει κανένα περιθώριο δημοσιονομικής χαλάρωσης. Αυτό είναι σίγουρο. Και υπό τον κίνδυνο της επιδείνωσης των συνθηκών, της συγκυρίας, ακριβώς αυτό γίνεται πιο επιτακτικό.

Σε ένα διεθνές περιβάλλον που δεν είναι καθόλου ενθαρρυντικό, είναι ακόμα περισσότερο σημαντικό, η επίτευξη του πλεονάσματος. Λίγες μέρες πριν το διακύβευμα είναι αν θα παραμείνουμε μέσα στην Ευρωζώνη. Σήμερα υπό το βάρος αυτών των εξελίξεων, που δεν ξέρουμε αύριο πώς θα έχει διαμορφωθεί η Ευρωζώνη, πρέπει να πούμε ότι μπορεί η Ευρωζώνη να μείνει όπως είναι, όμως είναι απολύτως βέβαιο ότι μας συμφέρει να μας περιλάβει.

Ακούω πολλούς να μιλάνε για παραδείγματα άλλων χωρών και να λένε: «η κρίση δεν είναι μόνο σε μας. Δείτε για παράδειγμα την Ιταλία». Ναι, αλλά πέρα από το γεγονός για παράδειγμα, που είπαν και οι «FINANCIAL TIMES», ότι μια χώρα που είναι στο G7, ακόμα και αν φύγει από το ευρώ, αυτό δεν θεωρείται πιστωτικό γεγονός γι' αυτούς που έχουν πουλήσει τα CDS της, ώστε να αναγκαστούν να πληρώσουν τα ασφαλιστικά κινδύνου. Η Ιταλία είναι μια χώρα που παράγει τα πάντα. Εμείς αυτήν τη στιγμή τι παράγουμε; Άρα, λοιπόν, θεωρώ ότι το πρώτιστο είναι, να αλλάξουμε ακριβώς το παραγωγικό μας μοντέλο και γι' αυτό δεν είμαι καθόλου αισιόδοξος ότι αυτή η κρίση είναι ένα θέμα που θα ξεπεραστεί μέσα σε ένα ή δύο έτη.

Ας δούμε τώρα τη δημοσιονομική βελτίωση. Πώς γίνεται αυτή;

Όπως ξέρουμε είτε με τον εξορθολογισμό των δαπανών είτε με την αύξηση των εσόδων. Στα έσοδα, αν συγκρίνουμε τα δικά μας ποσοστά δαπανών και εσόδων επί του ΑΕΠ με τα αντίστοιχα της Ευρωζώνης, βλέπουμε ότι, ενώ το ποσοστό των δαπανών το πιάνουμε ακριβώς με τις θυσίες, όπως ανέφερα, του ελληνικού λαού, η απόσταση των εσόδων Ελλάδας-Ευρωζώνης είναι σημαντική, περίπου πέντε μονάδες. Και σε αυτόν τον τομέα, λοιπόν, πρέπει να γίνουν πολλά.

Κάθε πέρυσι και καλύτερα, όμως, αν δούμε τι έγινε στις εφορίες. Λέω χαρακτηριστικά ότι η χειρότερη χρονιά της τελευταίας πενταετίας ήταν το 2010, όπου για κάθε εκατό ευρώ βεβαιωμένα πρόστιμα, έμπαιναν στα ταμεία μόλις 2,3 ευρώ. Αν θέλετε, με μια άλλη ανάγνωση, αρκεί να μπούμε στο site της Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων, όπου λέει ότι για τα έσοδα που είναι βεβαιωμένα, γιατί έχουμε πια την Τράπεζα Πληροφοριών που πρέπει και στέλνεται προς τις εφορίες, αυτά τα έσοδα που θα έπρεπε να τα πιάσουμε στους επόμενους δύο μήνες, τελειώνοντας δηλαδή η χρονιά, θα πρέπει με το ρυθμό που πάμε, αν συνεχίσουμε έτσι, να έχουμε πεντακάσιες μέρες. Ερωτώ: Έχουμε, λοιπόν, αυτόν το χρόνο; Γι' αυτό, λοιπόν, σε αυτήν την πραγματικότητα είμαι επιφυλακτικός για το πώς θα μπορούσαμε να έχουμε την αύξηση των εσόδων, όπως προβλέπεται από τον προϋπολογισμό, κατά 4 δισεκατομμύρια, πώς δηλαδή αυτό θα γίνει από μια οικονομία που είναι κατά 5 δισεκατομμύρια μικρότερη από αυτήν που ήταν το 2011.

Σε αυτό ακριβώς το περιβάλλον θέλω να αναφερθώ και για την υπόθεση που, όπως ξέρετε, απασχόλησε την κοινή γνώμη με τα πρόστιμα από τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων και το ΣΔΟΕ, για το λαθρεμπόριο καυσίμων. Ήταν σημαντική απώλεια εσόδων για το δημόσιο. Και, όπως ξέρετε, αντί να επιταχυνθεί η είσπραξη, αναβλήθηκε επί αόριστον μέχρι να γίνει νέα νομοθετική ρύθμιση. Είναι η γνωστή υπόθεση για την οποία ο οικονομικός εισαγγελέας κάλεσε τον κ. Κατελή, τον γραμματέα, για να δώσει εξηγήσεις. Δεν μπαίνω στην ουσία της υπόθεσης - προφανώς αυτό θα κριθεί από τη δικαιοσύνη - αλλά θα ανέμενα το λιγότερο μια παραίτηση για λόγους ευθιξίας ή εν πάση περιπτώσει μια επίσημη τοποθέτηση από το Υπουργείο Οικονομικών για το θέμα. Το θεωρώ σημαντικό.

Πράγματι έχουν γίνει και βήματα στην πάταξη της φοροδιαφυγής. Δεν λέω ότι δεν γίνονται. Και ιδιώτες επιστρατεύθηκαν και άρση του τραπεζικού απορρήτου είχαμε με την απόκτηση από το Υπουργείο των ονομάτων αυτών που είχαν μεγάλες καταθέσεις στο εξωτερικό. Και εδώ θα έλεγα: Ας κάνουμε επιτέλους μία διασταύρωση του «πόθεν έσχες» ή αυτά που δηλώνουν και των ποσών που έφταναν έξω και οι παραβάτες να τιμωρηθούν. Και βεβαίως, δίνονται στη δημοσιότητα καταστάσεις οφειλετών, συλλαμβάνονται πάρα πολλοί και ας θυμίσουμε ότι ο οικονομικός εισαγγελέας είναι ένας θεομώχλος, κύριε Υπουργέ, που εμείς τον βάλουμε -εννοώ η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ- με το τελευταίο φορολογικό νομοσχέδιο που ψηφίσαμε. Αλλά όλα αυτά φαίνεται ότι δεν είναι αρκετά, γιατί πρέπει να πάμε ακόμα πιο γρήγορα.

Δεν μένω στον ισχυρισμό Βουλευτή της Ελβετίας που ακούσατε ότι από το 2005 έχει προταθεί στην κυβέρνηση να έρθει σε συμφωνία, για τη φορολόγηση των καταθέσεων, γιατί, όταν κλήθηκε είπε: «Εγώ δεν έρχομαι στο ελληνικό Κοινοβούλιο». Εν πάση περιπτώσει όμως, μένει η ρετινιά ή μένει το ερώτημα: «Γιατί οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Αγγλία, έκαναν γρήγορα αυτήν τη συμφωνία και εμείς ακόμα, δεν τα έχουμε καταφέρει;». Αλλά θα πω αυτό που είπα ο κ. Σόιμπλε, που νομίζω ότι την αξιοπιστία του δεν μπορούμε να την αμφισβητήσουμε, ότι έχει ζητήσει εδώ και δύο χρόνια, να συνδράμει στο στήσιμο ενός αξιόπιστου φοροεπισπρακτικού μηχανισμού και ακόμα αυτό δεν έχει συμβεί. Γιατί μας παίρνει, λοιπόν, καιρό ακόμα και για απλά θέματα;

Στα επιμέρους στοιχεία του προϋπολογισμού σημειώνω, εκτός από το θεμελιώδες, δηλαδή την επίτευξη του πλεονάσματος, ότι έχουμε δεσμευθεί για όχι άλλα νέα μέτρα, νέες περικοπές σε αποδοχές και συντάξεις και για την πολύ σημαντική απορρόφηση του ΕΣΠΑ, που προϋποθέτει όμως καλές στοχεύσεις, μεγάλη κινητοποίηση, κρίσιμες συμβάσεις, όπως για τους οδικούς άξονες. Και θα δώσω εγώ ένα παράδειγμα από το νομό μου για το Νοσοκομείο Χαλκίδας, όπου είναι όλα έτοιμα, μένει απλά η υπο-

γραφή από τον Υπουργό Μεταφορών και Δημοσίων Έργων, για να προχωρήσει αυτό το έργο, να απορροφηθούν τα κονδύλια και θέλω με την ευκαιρία αυτή να κάνω έκκληση πραγματικά, να προχωρήσει την υπογραφή, για να έχουμε αυτό το σημαντικό έργο που είναι απαραίτητο για το νομό μου.

Δεν μπορώ, επίσης, μιλώντας για τα ασφαλιστικά ταμεία, να μη σχολιάσω κάτι που ειπώθηκε, την ανισότητα στο σύστημα. Δηλαδή τα ταμεία της ΔΕΗ και του ΟΤΕ, θα πάρουν επιδότηση το 2012, όση ήταν και το 2011, 1,15 δισεκατομμύρια, ενώ για το ΕΚΑΣ, που ξέρουμε ότι πηγαίνει σε κάποιες πραγματικά ευπαθείς ομάδες, θα δοθούν 175 εκατομμύρια λιγότερο. Πολλά θα μπορούσα να πω στο θέμα, αλλά δυστυχώς ο χρόνος πιέζει.

Όμως, θα ήθελα να πω, επειδή ακούγεται από κάποιες πλευρές να καταγγέλλουν τα δάνεια που παίρνουμε, τις εξαρτήσεις, τη μείωση της εθνικής κυριαρχίας, όλα τα προηγούμενα χρόνια που παίρναμε αυτά τα δάνεια, που ήμασταν περισσότερο χρωμαμένοι, που αυτό ήταν ουσιαστικά που μας οδήγησε στη μειωμένη εθνική κυριαρχία, δεν τους άκουσα να λένε κουβέντα. Και αν θέλετε, οι φωνές αυτές που δεν θέλουν να αλλάξει τίποτα σε κανένα τομέα του δημοσίου, ακριβώς για να μην παταχθούν συνθήκες διαφθοράς, είναι αυτοί που μιλάνε για μείωση της εθνικής κυριαρχίας.

Επιτέλους, όμως, ο ελληνικός λαός μας ζητάει να τα αλλάξουμε όλα, να τα αλλάξουμε τώρα και ψηφίζω αυτόν τον προϋπολογισμό, ακριβώς με την ελπίδα ότι θα εγκαινιάσουμε μία νέα πορεία, με την ελπίδα ότι θα γίνει η αρχή για ένα πλεόνασμα στον κρατικό προϋπολογισμό και θα ξεκινήσουμε από νέες βάσεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Κεδίκογλου, Βουλευτή Ευβοίας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Ηλείας, κ. Γεώργιος Κοντογιάννης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένας από τους βασικούς κανόνες της πολιτικής λέει ότι, για να μπορέσει να εφαρμοστεί ένα μέτρο αποτελεσματικά, πρέπει να είναι λογικό και δίκαιο.

Εάν μέχρι σήμερα, τα μέτρα που έχουν ληφθεί, δεν έχουν αποδώσει τα αναμενόμενα, αυτό συμβαίνει γιατί τα περισσότερα εξ αυτών, δεν στηρίζονται ούτε στη λογική ούτε στη δικαιοσύνη. Στηρίζονται κυρίως, στον πανικό μιας πολιτικής νοστορπίας που επιδιώκει να εισπράξει ό,τι μπορεί, απ' όπου μπορεί, γιατί δεν μπορεί να εισπράξει με σύστημα και δικαιοσύνη.

Δυστυχώς, σ' αυτήν τη λογική στηρίζεται στο μεγαλύτερο μέρος του και ο προϋπολογισμός του 2012. Ρίχνει τα βάρη και πάλι στον ιδιωτικό τομέα ο οποίος υπερφορολογείται, αν και είναι ο μόνος που μπορεί να μας βγάλει από την κρίση. Δεν δίνει καμία αναπτυξιακή προοπτική και ένα είναι βέβαιο, επενδύσεις δεν θα γίνουν, ενώ η ανεργία θα αυξηθεί, με όσους κινδύνους ελλοχεύει μία τέτοια αρνητική προοπτική για τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής και της κοινωνικής γαλήνης, που και αυτός είναι βασικός παράγοντας για την προσέλκυση επενδύσεων.

Βέβαια προκαλεί εντύπωση πώς η Νέα Δημοκρατία, που συγκυβερνά, δεν έκανε καμία πρόταση για τη μείωση των κρατικών δαπανών που θα επέτρεπαν τη μείωση της φορολογίας και συνεπώς την εφαρμογή μιας πιο δίκαιης και πιο λογικής πολιτικής.

Μία απάντηση στην απορία που διατυπώνω, είναι ίσως, ότι η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας βλέπει τη συμμετοχή της στην Κυβέρνηση συνεργασίας ως αναγκαίο κακό, από το οποίο δεν μπορούσε να ξεφύγει και όχι ως εθνική ευκαιρία, ώστε να αξιοποιηθεί κάθε δυνατότητα που δίνει στη χώρα η συγκρότηση μιας κυβέρνησης ευρύτατης συνεργασίας.

Αν δεν συνέβαινε αυτό, για ποιο λόγο πρόταγμα της ηγεσίας της Νέας Δημοκρατίας είναι η εμμονή στον όρο για εκλογές στις 19 Φεβρουαρίου, αν και όλοι πλέον, γνωρίζουν ότι αυτό δεν πρόκειται να συμβεί, γιατί ο χρόνος για την εφαρμογή του προγράμματος της 26ης Οκτωβρίου δεν επαρκεί;

Πρέπει να καταλάβουμε κάτι που θεωρώ σημαντικό και χαίρομαι, γιατί τουλάχιστον ο ένας εκ των Αντιπροέδρων της Νέας Δημοκρατίας το αντελήφθη και τόλμησε να το διατυπώσει δημοσίως. Δεν υπάρχουν κυβερνήσεις ειδικού σκοπού. Υπάρχουν κυ-

βερνήσεις που έχουν λάβει ψήφους εμπιστοσύνης και έχουν όσα δικαιώματα απορρέουν από το Σύνταγμα.

Και όταν, όμως, υπάρχουν κυβερνήσεις συνεργασίας με συγκεκριμένο στόχο, όπως η σημερινή, δεν σημαίνει ότι κατά τη διάρκεια του βίου τους δεν πρέπει να ασχολούνται με τίποτα άλλο, πλην της εφαρμογής του συγκεκριμένου στόχου. Υπάρχουν και τρέχοντα ζητήματα, αλλά και πολιτικές που πρέπει να ασκηθούν παράλληλα, για να επιτευχθεί καλύτερα ο στόχος για τον οποίο έχουν συγκροτηθεί.

Επί παραδείγματι, ποιος εμποδίζει όλους εμάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να υπερψηφίσουμε μέτρα που γνωρίζουμε ότι έχει ανάγκη η χώρα και ότι μπορούν να δράσουν υποστηρικτικά των αποφάσεων της 26ης Οκτωβρίου και τα οποία θα έπρεπε να λάβουμε είτε υπήρχε η απόφαση αυτή είτε όχι;

Η Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμμαχίας Ντόρα Μπακογιάννη, στη συνάντησή της με τον Πρωθυπουργό, έθεσε ορισμένα εξ αυτών των μέτρων. Ποιος από εμάς είναι αρνητικός στο ότι πρέπει επιτέλους να εφαρμοστεί ο συμψηφισμός των οφειλών ΦΠΑ μεταξύ επιχειρήσεων και κράτους; Ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι πρέπει στο νέο φορολογικό να υπάρχουν διατάξεις απλοποίησης της φορολογικής νομοθεσίας με μέτρα, όπως η κατάργηση του κώδικα βιβλίων και στοιχείων;

Ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι το μέτρο της εφεδρείας, έτσι όπως εφαρμόζεται, είναι άδικο και ισοπεδωτικό και δεν μπορεί να έχει εφαρμογή, εάν δεν υπάρχει το κριτήριο της αξιολόγησης; Ποιος μπορεί να πει όχι σε μέτρα που αφορούν την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας, ειδικά στο ιστορικό κέντρο της Αθήνας που υποφέρει και αυτό είναι ένα γεγονός που πλήττει αρνητικά τον τουρισμό μας;

Επιπροσθέτως, εάν δεν είναι τώρα ευκαιρία να συζητήσουμε για πολιτικές που θα δίνουν κίνητρα για την προσέλκυση επενδύσεων, τότε θα είναι η ευκαιρία; Τουρισμός, ναυτιλία, αγροτικός και κτηνοτροφικός τομέας πρέπει να ενισχυθούν και αυτό τουλάχιστον, όσο ακόμα θα στηρίζουμε αυτήν την Κυβέρνηση, το αντιλαμβανόμαστε και συμφωνούμε.

Επίσης, πιστεύω ότι μπορούμε να συμφωνήσουμε πως τομείς, όπως η παιδεία και η υγεία μπορούν να εξελιχθούν σε τομείς ανάπτυξης για τη χώρα μας, αφού μπορούν να της δώσουν ένα κυρίαρχο ρόλο στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο και στα Βαλκάνια.

Χρειάζονται, όμως, πολιτικές αποφάσεις που θα δίνουν πρόσθετα κίνητρα προς αυτές τις κατευθύνσεις. Τα κίνητρα αυτά, όπως είναι τα φορολογικά, δεν κοστίζουν στο κράτος. Αντίθετα, θα προσθέσουν στην οικονομία και θα δημιουργήσουν θέσεις εργασίας.

Το παράδειγμα, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά τα κίνητρα στον τουρισμό, το έχουμε από τη γειτονική μας Τουρκία, η οποία δεν δίστασε να προχωρήσει ακόμη και στη μηδενική φορολόγηση των επενδύσεων.

Όμως και σε ό,τι αφορά στον πρωτογενή τομέα, την ώρα που η νεολαία μας μοστιάζεται από την ανεργία, δεν έχουμε χρέος να εφαρμόσουμε πολιτικές που θα δίνουν κίνητρα σε νέους αγρότες και σε νέους κτηνοτρόφους; Είναι δυνατόν να συνεχίσουμε να εισάγουμε φασόλια από την Κίνα ή το 70% της κατανάλωσης κρέατος να εισάγεται;

Υπάρχουν δυνατότητες και μάλιστα πολλές. Όμως, για να αξιοποιηθούν, για να πείσουμε για επενδύσεις, πρέπει να υπάρξουν κίνητρα. Και το μεγαλύτερο ίσως κίνητρο είναι η άρση των αντικινήτρων, όπως αυτό της γραφειοκρατίας, που εκτρέφει τη διαφθορά. Το αν θα συμφωνήσουμε να ληφθούν πέντε ή δέκα μέτρα, δεν έχει τόσο σημασία όση σημασία έχει να δείξουμε σε όσους θέλουν να επενδύσουν σ' αυτόν τον τόπο ότι πράγματι, κάτι αλλάζει, ότι εμείς, οι πολιτικοί που έχουμε την ευθύνη, γκρεμίζουμε, ανατρέπουμε λογικές και νοοτροπίες που μας έφθασαν μέχρι εδώ. Διαφορετικά, ο λαός θα συνεχίσει να μας καταδικάζει και να αντιδρά ισοπεδωτικά εναντίον όλων μας. Και ξέρετε καλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν είναι έτσι. Ξέρετε ότι δεν ισχύουν οι ισοπεδωτικές καταγγελίες, όπως αυτές του Προέδρου της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ για Βουλευτές - «υπαλλήλους» επιχειρηματιών ή για Βουλευτές που είναι εγγεγραμμένοι σε «payroll». Τουλάχιστον έτσι θέλω να πιστεύω. Γι' αυτό και απηύθυνα έκκληση στον Πρόεδρο της Βουλής, να ζητήσει από τον αρμόδιο εισαγγελέα

να ερευνησει τις καταγγελίες του κ. Φωτόπουλου, ο οποίος έχει χρέος να δώσει διευθύνσεις και ονόματα. Πρέπει να υπάρξει αντίδραση σ' αυτές τις κατηγορίες, γιατί η σιωπή σημαίνει συνεισφορά και αποδοχή των κατηγοριών και αυτό δεν πρέπει να το δεχθούμε.

Και κάτι ακόμη, κύριε Πρόεδρε. Μην ενδώσετε σε πιέσεις που, όπως μαθαίνω, υπάρχουν, για μη ανάρτηση στο διαδίκτυο τού «πόθεν έσχες» των Βουλευτών. Σωστά κάνετε και πρέπει να ισχύσει. Δημοκρατικοί θεσμοί, όπως αυτός του Κοινοβουλίου, απειλούνται από τη λάσπη και τη «μαύρη» προπαγάνδα που ανέξοδα φιλοξενούν ακόμα και αθλητικά blogs, όπου χωρίς ευθύνη κάποιιο υβρίζουν τους πάντες, μιλούν για εξαγορά ψήφων και ψηφοφόρων και για λεφτά που σεντουκιάζουμε σε τράπεζες του εξωτερικού.

Όλα αυτά μ' έναν τρόπο αντιμετώπιζονται: με την απόλυτη διαφάνεια. Δεν μπορούμε να μιλάμε για προσωπικά δεδομένα μπροστά στην ισοπεδωτική, φασιστική αντίληψη τού «όλοι τα παίρνουν», «όλοι ίδιοι είναι». Ε, όχι λοιπόν! Δεν είμαστε όλοι ίδιοι και δώστε μας την ευκαιρία να το αποδείξουμε, μέσα από κάθε μέτρο που ενισχύει τη διαφάνεια στη λειτουργία των δημοκρατικών μας θεσμών.

Τέλος, επειδή μιλάμε για διαφάνεια, θέλω να απευθύνω έκκληση και στον Υπουργό Οικονομικών. Εκλέγομαι στην Ηλεία και έζησα τις καταστροφικές πυρκαγιές του 2007, όπως και τη συγκινητική συμβολή όλων των Ελλήνων, οι οποίοι με τις προσφορές τους θέλησαν να συμβάλουν στην αποκατάσταση των ζημιών. Δεν είναι σωστό, κύριε Υπουργέ, τα χρήματα του ταμείου Μολυβιάτη, να μπαίνουν στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Καταργήσατε το ταμείο. Υπήρξε ένα θολό τοπίο στη διαχείριση των χρημάτων. Αναγκάστηκα να προχωρήσω σε μηνυτήρια αναφορά, όπως κι άλλοι συνάδελφοί μου. Δόθηκαν στη συνέχεια κάποιες εξηγήσεις, αλλά για να μην δημιουργηθούν και πάλι αμφιβολίες για το πού βρίσκονται τα χρήματα, έπρεπε να δημιουργήσετε ξεχωριστό κωδικό στον προϋπολογισμό. Αυτό επιβάλλει η λογική, αυτό επιβάλλει η διαφάνεια.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον Ανεξάρτητο Βουλευτή Ηλείας, κ. Κοντογιάννη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Πιερίας του ΠΑΣΟΚ, κ. Μαρία Μίχου.

ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι παρακολουθούν την πορεία της οικονομίας τις δύο τελευταίες δεκαετίες, γνωρίζουν καλά ότι η ελληνική κρίση δεν μοιάζει με αυτές των άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε ως χώρα οφείλονται, κατά την άποψή μου, σε δομικές αδυναμίες του κράτους και δευτερευόντως στην παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση, χωρίς να παραβλέπουμε ότι το ευρωπαϊκό χρηματοπιστωτικό σύστημα το τελευταίο διάστημα, κλυδωνίζεται συθέμελα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όμως, φαινόμενα όπως η διαφθορά, η γραφειοκρατία, το ασταθές φορολογικό σύστημα, η χαμηλή αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης αποθάρρυναν Έλληνες και ξένους επενδυτές να επενδύσουν στη χώρα μας. Παρ' όλα αυτά, αντί να διορθώσουμε τα προβλήματα για αρκετά χρόνια, τα κρύβαμε κάτω από το χαλί. Αντί, λοιπόν, να ενισχύσουμε την παραγωγική μας βάση, υιοθετήσαμε ένα μοντέλο ανάπτυξης που στηριζόταν στην υψηλή κατανάλωση και στον τραπεζικό δανεισμό. Έτσι σιγά-σιγά μετατοπίστηκαν οι παραγωγικές δραστηριότητες της χώρας, από κλάδους υψηλής εξωστρέφειας σε κλάδους υπηρεσιών εγχώριας κατανάλωσης. Το μοντέλο αυτό αν και μας πρόσφερε μία πρόσκαιρη ευημερία, τελικά απέτυχε, γιατί δεν στηριζόταν σε σταθερά θεμέλια. Με το που έκλεισαν οι στρόφιγγες του δανεισμού από τις τράπεζες, η κρίση έπληξε συνολικά την οικονομία. Η εικόνα αυτή αποτυπώνεται και στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών που την τελευταία δεκαετία, είναι σταθερά αρνητικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τα παραπάνω στοιχεία συμπεραίνουμε δύο πράγματα: Πρώτον, δεν μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη αν δεν έχει προηγηθεί δημοσιονομική προσαρμογή και δεύτερον, η ανάπτυξη συνδέεται άμεσα με την εξωστρέφεια της

ελληνικής οικονομίας.

Εάν, λοιπόν, δεν μειώσουμε τις δαπάνες του δημοσίου και δεν αυξήσουμε την παραγωγή στη χώρα μας, σε κρίσιμους τομείς, δεν μπορούμε σαφώς να βγούμε από την κρίση. Ας δούμε, λοιπόν, τι έχουμε κάνει μέχρι σήμερα. Πρώτα, κατά την άποψή μου, πρέπει να αποδεχθούμε πως η δημοσιονομική προσαρμογή σύντομα θα ολοκληρωθεί, αλλά θα πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν ότι ο μισθωτός και ο συνταξιούχος δεν αντέχουν να πληρώσουν άλλο. Αυτό που πρέπει να κάνουμε άμεσα, είναι να διευρύνουμε τη φορολογική βάση, να πληρώσουν όσοι φοροδιαφεύγουν συστηματικά μέχρι σήμερα.

Θα σας αναφέρω μόνο ένα σημείο και θα καταλάβετε πάρα πολύ εύκολα, όπως το γνωρίζουν όλοι εδώ μέσα, τι πραγματικά συμβαίνει. Το 2010 για τα εισοδήματα του 2009, οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι δήλωσαν το 70,1% του συνολικού εισοδήματος, με αποτέλεσμα να πληρώσουν το 55% των φόρων που αναλογούν στην ελληνική κοινωνία. Αυτή είναι η πραγματική εικόνα; Οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι κατέχουν το 70% του συνολικού εισοδήματος και του παραγόμενου πλούτου; Δεν νομίζω ότι χρειάζεται άλλο στοιχείο, για να καταλάβουμε όλοι ότι η φοροδιαφυγή, η παραοικονομία, καλά κρατεί.

Άμεσα, λοιπόν, πρέπει να αποκαταστήσουμε μέσα από τους φορολογικούς μηχανισμούς, μέσα από ένα απλό, δίκαιο και σταθερό φορολογικό σύστημα την κοινωνική δικαιοσύνη, να πληρώσουν όσοι εδώ και τόσα χρόνια ζουν εις βάρος των υπολοίπων. Αυτό πρέπει να γίνει όμως, άμεσα. Ήδη, κατά την άποψή μου, έπρεπε να έχει γίνει.

Θέλω να περάσω τώρα στο δεύτερο που πρέπει να αποδεχθούμε. Ταυτόχρονα με την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής πρέπει να δημιουργηθούν και οι συνθήκες ανάπτυξης, που επίσης ήδη, έπρεπε να έχουν δημιουργηθεί, να γίνει η παραγωγική ανασυγκρότηση. Εάν θέλουμε επενδυτές στη χώρα μας, οι οποίοι θα φέρουν κεφάλαια και θα δημιουργήσουν επιχειρήσεις και θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας, πρέπει να δημιουργήσουμε ένα σταθερό επιχειρηματικό περιβάλλον.

Τι κάναμε μέχρι σήμερα; Τα στοιχεία είναι και πάλι αποκαλυπτικά. Σύμφωνα με την έρευνα «Doing Business» για το 2012, της Παγκόσμιας Τράπεζας, η Ελλάδα βρίσκεται στην εκατοστή θέση σε σύνολο εκατόν ογδόντα τριών χωρών. Πώς να μην είναι άλλωστε σε αυτήν τη θέση, όταν οι επιχειρήσεις στην Ελλάδα καταβάλλουν 2 δισεκατομμύρια ετησίως, για να καλύψουν το κόστος έξι γραφειοκρατικών εμποδίων;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η άποψή μου είναι ότι απ' ενός, πρέπει να στηρίξουμε και να διοχετεύσουμε ρευστότητα, ώστε να μπορέσουν να διατηρηθούν οι υφιστάμενες επιχειρήσεις, που αντιμετώπιζουν τεράστια προβλήματα και απ' ετέρου να ενθαρρύνουμε κυρίως, νέους ανθρώπους να τολμήσουν κάθε μορφή υγιούς επιχειρηματικότητας.

Μία από αυτές είναι και η αγροτική ανάπτυξη. Αρκετοί νέοι μπορούν να γυρίσουν και να καλλιεργήσουν τη γη που παράγει εξαιρετικά ποιοτικά προϊόντα. Μία γη, η οποία μπορεί να δώσει λύση στην ανάπτυξη με τα προϊόντα όπως ανέφερα. Δεν είναι δυνατόν να εισάγουμε προϊόντα αγροτικά από χώρες που δεν παράγουν αγροτικά προϊόντα.

Η Πιερία από όπου κατάγομαι και την οποία εκπροσωπώ, συμμετέχει με πάνω από το 90% των προϊόντων στο «καλάθι» της κεντρικής Μακεδονίας.

Χρειαζόμαστε, όμως, κύριε Υπουργέ, έργα υποδομής. Ήδη έχουν κατατεθεί από τους δήμους, δεκατέσσερα έργα που αφορούν την αγροτική άρδευση και την οδοποιία άνω των 7 εκατομμυρίων ευρώ, για τη δημιουργία υποδομών. Θεωρώ ότι είναι το ελάχιστο που οφείλει να κάνει η πολιτεία, για να βοηθήσει και την περιοχή και τους νέους ανθρώπους.

Πρέπει, όμως, να τους στηρίξουμε και εμείς και κυρίως στα δύσκολα, στην αποτυχία. Αυτό φαίνεται να μην το έχουμε συνειδητοποιήσει ακόμη, αφού στην Ελλάδα απαγορεύεται να αποτύχεις επιχειρηματικά. Αντί για μία δεύτερη ευκαιρία, σε περιμένει ο «ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ», οι πιστωτές, η κοινωνική απαξία.

Όσο, όμως, θα αποθαρρύνουμε τις επενδύσεις, όσο θα αποθαρρύνουμε τους νέους να επιχειρήσουν, τόσο θα βουλιάζει η εθνική οικονομία, τόσο θα αυξάνεται η ανεργία. Μία ανεργία που

σε συνδυασμό με το δημογραφικό πρόβλημα, απειλεί να τινάξει το ασφαλιστικό μας σύστημα στον αέρα.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του Προϋπολογισμού του 2012, οι δαπάνες του κράτους για ασφάλιση, περίθαλψη και κοινωνική προστασία έχουν υπερδιπλασιαστεί από το 2001 ως ποσοστό από το 3% έφτασαν στο 7,9% και η ανεργία το 2012 θα φτάσει το 17,1%. Είναι το μεγαλύτερο κοινωνικό πρόβλημα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Λίγο την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Έτσι, λοιπόν, οι πολιτικές στήριξης θα πρέπει να είναι άμεσες. Πρέπει να προκηρυχθούν τα προγράμματα, όσα μένουν, όσο το δυνατόν γρηγορότερα και να εφαρμοσθούν.

Έχουμε θετικά νέα; Ναι, έχουμε. Το 2012 αναμένεται το πρώτο πρωτογενές πλεόνασμα ύψους 1,1%. Είναι ένα μεγάλο στοίχημα που το έβαλε η προηγούμενη κυβέρνηση με τον Γιώργο Παπανδρέου. Πιστεύω ότι θα επιτευχθεί μέσα στο 2012. Πλέον η ελληνική οικονομία πρέπει να παράγει πλεονάσματα.

Έτσι, λοιπόν, θεωρώ ότι αυτός ο προϋπολογισμός –τώρα που θεωρώ ότι όλοι καταλάβαμε το πρόβλημα– θα πρέπει να ψηφιστεί, θα πρέπει όλοι να δουλέψουμε, να τον στηρίξουμε, για να βγει η χώρα μας από την κρίση και από το τέλμα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τη Βουλευτή Πιερίας του ΠΑΣΟΚ, κ. Μαρία Μίχου.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Βοιωτίας του ΠΑΣΟΚ, κ. Αριάδνη Αγάστα.

ΑΡΙΑΔΝΗ ΑΓΑΤΣΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε να τοποθετηθούμε επί του προϋπολογισμού του έτους 2012, να ψηφίσουμε υπέρ ή κατά και ο καθένας σε αυτήν την Αίθουσα, σε αυτές τις ιστορικές στιγμές που ζούμε, να αναλάβει την ευθύνη που του αναλογεί.

Δεν πέρασαν παρά μόνο λίγες ημέρες από την ανάληψη των καθηκόντων της νέας Κυβέρνησης υπό τον κ. Λουκά Παπαδήμο και η Βουλή των Ελλήνων καλείται να κυρώσει τον προϋπολογισμό –τη μεγαλύτερη πολιτική πράξη κάθε κυβέρνησης– ο οποίος θα αποτελέσει εργαλείο, ώστε η χώρα να ξεπεράσει τα προβλήματα της και να αντέξει, να βγει από το οικονομικό αδιέξοδο, το οποίο όμως, δεν είναι μόνο ελληνικό φαινόμενο. Η οικονομική και πολιτική κρίση είναι ευρωπαϊκή, αλλά είναι και παγκόσμια.

Μακάρι να μπορούσαμε σήμερα, να μιλάμε μόνο για ευχάριστα πράγματα, για αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις, για μείωση της φορολογίας. Δυστυχώς τα λάθη του παρελθόντος, οι πολιτικές που ακολουθήθηκαν τα τελευταία χρόνια, μας στερούν σήμερα να μιλάμε για ευχάριστες καταστάσεις.

Δεν μπορούν, όμως, να μας στερήσουν και δεν πρέπει να μας στερήσουν το δικαίωμά στην ελπίδα. Η Ελλάδα πάντως, οφείλουμε να ομολογήσουμε, ότι βρέθηκε απροετοίμαστη σε αυτήν την κρίση. Έχει ευθύνες το πολιτικό σύστημα γι' αυτό. Δεν υπήρχε το προστατευτικό δίχτυ γι' αυτήν την κρίσιμη ώρα.

Ο υπό ψήφιση προϋπολογισμός στοχεύει πρώτιστα στη διατήρηση της ελπίδας. Πρέπει να εφαρμοσθούν και να τηρηθούν τα όσα εμπεριέχονται στη συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου. Έχει γίνει ως τώρα τιτάνια προσπάθεια, καθώς το 2010, το έλλειμμα έφτασε στο 10,6%. Το 2011 κατεβαίνει στο 9% και με αυτόν τον προϋπολογισμό, προβλέπεται να φτάσει στο 5,4% του ΑΕΠ. Έχουμε χρέος, λοιπόν, να συνεχίσουμε την προσπάθεια. Έχουμε χρέος να προχωρήσουμε.

Ο παρών προϋπολογισμός, λοιπόν, στοχεύει στην ανάπτυξη, στη μείωση του εθνικού χρέους, στη δημιουργία πρωτογενών πλεονασμάτων. Για πρώτη φορά, λαμβάνονται μέτρα πάταξης της φοροδιαφυγής, τα οποία και υλοποιούνται, αίρεται το τραπεζικό απόρρητο, δημιουργώντας στον πολίτη, στο μισθωτό, στο συνταξιούχο, μια αίσθηση δικαίου, ότι δεν είναι ο μόνος που θα πληρώνει. Θα πρέπει, ωστόσο, να γίνουν πολλά ακόμα.

Με τη σύμπραξη των πολιτικών δυνάμεων που στηρίζουν τη σημερινή Κυβέρνηση, έχουμε αποδείξει στους εταίρους μας ότι υπάρχει σύμπνοια των πολιτικών δυνάμεων προς ένα συγκεκριμένο

μένο στόχο, όσο και η πρόθεση τής εφαρμογής των δεσμεύσεών μας.

Δεν μπορώ να διανοηθώ ότι δεν θα υπερψηφισθεί ο προϋπολογισμός τη στιγμή που ξεπεράσαμε ως κόμματα και πολιτικές δυνάμεις, τους δαίμονες που μας κατατρέχουν εδώ και χρόνια και συμφωνήσαμε πανηγυρικά, δημιουργώντας ιστορία για τον τόπο, στο σχηματισμό της σημερινής Κυβέρνησης. Με όσα ζητήματα και αν ανακύπτουν κατά καιρούς, έχουμε όλοι πάντως, κάνει μία υπέρβαση.

Ο προϋπολογισμός είναι, βεβαίως, αριθμοί και νούμερα, αλλά πάνω απ' όλα είναι άσκηση πολιτικής. Το στοίχημα αυτής της Κυβέρνησης και όλων των πολιτικών δυνάμεων είναι να παραμείνει η Ελλάδα στην Ευρωζώνη. Δεν υπάρχει άλλη λύση που να δημιουργεί προοπτική για τη χώρα και τους πολίτες. Πρέπει πάση θυσία να αποφευχθεί η πτώχευση. Οφείλουμε, όμως, πάντοτε και μέσα σε αυτές τις συνθήκες, να έχουμε στραμμένη τη ματιά μας στις ασθενέστερες τάξεις.

Όσοι ανεύθυνα και για μικροκομματικούς λόγους προσπαθούν να πείσουν για το αντίθετο, ότι είναι δηλαδή καλύτερη, προτιμότερη η πτώχευση από τις θυσίες τις οποίες πρέπει να κάνουν ως χώρα και ως κοινωνία για την αποφυγή ενός τέτοιου ενδεχομένου, είναι αφελείς και πολιτικά ανιστόρητοι. Και στις δυο περιπτώσεις είναι πολιτικά επικίνδυνοι.

Καλώ, λοιπόν, τους συναδέλφους Βουλευτές να ψηφίσουν τον προϋπολογισμό. Είναι το μέσον για να πετύχουμε την παραμονή μας στην Ευρωζώνη και όχι μόνο αυτό. Είναι η αρχή να σταθούμε και πάλι στα πόδια μας και να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις όχι μόνο της παραμονής μας δίπλα στους εταίρους μας, αλλά και της ισότιμης συμμετοχής στην ευρωπαϊκή οικογένεια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τη Βουλευτή Βοιωτίας του ΠΑΣΟΚ, κ. Αριάδνη Αγάτσα.

Καλείται στο Βήμα ο Βουλευτής Ευβοίας της Νέας Δημοκρατίας και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορώ να αφήσω ασχολίαστη την αγαπητή, μόλις κατελθούσα συνάδελφο του ΠΑΣΟΚ, η οποία μίλησε για τα κόμματα που απελευθερώθηκαν από τους δαίμονες και πανηγυρικά έφτασαν σε αυτήν την Κυβέρνηση.

Θέλω ειλικρινά να σας πω ότι δεν ξέρω τι εννοείτε ως δαίμονες, αλλά πάντως, δεν απαλλαγίκαμε σε καμία περίπτωση ούτε από την ιδεολογία μας, ούτε από τον τρόπο με τον οποίον αντιμετωπίζουμε την πραγματικότητα, ούτε από τον τρόπο με τον οποίον, εμείς τουλάχιστον, ως Νέα Δημοκρατία, μπορούμε να φέρουμε την ελπίδα σε αυτόν τον τόπο. Καθόλου πανηγυρικά δεν μπήκαμε σε μια κυβέρνηση, αλλά αναγκαστήκαμε να μπορούμε σε μια κυβέρνηση, αυτήν την Κυβέρνηση, για να υλοποιήσουμε με αυτήν την Κυβέρνηση, αυτό που κατέστη αναπόφευκτο από την, με μεγάλο γδούπο, αποτυχία της απελθούσας πρωθυπουργίας του κ. Παπανδρέου, ο οποίος όχι μόνο απέτυχε στο να φέρει την πραγματική σωτηρία και την ελπίδα σε αυτόν τον τόπο, αλλά κατόρθωσε όχι μόνο να καταστήσει τη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση πτωχευμένη και πολιτικά και ουσιαστικά οικονομικά, αλλά να την κάνει και αναξιόπιστη.

Η αναξιόπιστία της χώρας, μεγάλο κομμάτι της οποίας οφείλονται ασφαλώς, στην οικονομική αποτυχία, κατέστη και πολιτική, διότι το κόμμα σας, αλλά και όλα τα μέλη του σημερινού Υπουργικού Συμβουλίου -τριάντα οκτώ τον αριθμό- που συμμετείχαν στο προηγούμενο Υπουργικό Συμβούλιο του κ. Παπανδρέου, υπενθυμίζω ότι ομόφωνα είχαν αποφασίσει από εκείνο το περιβόητο Υπουργικό Συμβούλιο, να οδηγηθεί η χώρα σε αυτό το δημοψήφισμα, το οποίο την κατέστησε από αναξιόπιστη έως αποσυνάγηση ουσιαστικά, της Ευρώπης, εάν δεν έμπαιναν τα κόμματα που μπήκαν, μέσα σε αυτήν την Κυβέρνηση -και τουλάχιστον για τη Νέα Δημοκρατία- για να μπορέσουμε να αναστηλώσουμε την εικόνα της χώρας.

Ακούω πολλούς συναδέλφους όλων των πτερύγων, να είναι περισσότερο αριθμομηχόνες, να είναι αριθμολάγνοι και να είναι, αν θέλετε, ιδιαίτερα εφεκτικοί στην αναφορά των αριθμών.

Οφείλω να υπενθυμίσω ότι εδώ, ήρθαμε να εκφράσουμε πρώτα απ' όλα, τους πολίτες που μας έστειλαν, να εκφράσουμε την κοινωνία, να εκφράσουμε την αγωνία, την οποία έχουν οι πολίτες, να σκεφτόμαστε ότι πίσω από τους αριθμούς υπάρχουν άνθρωποι και ότι, αν σήμερα, η πολιτική και η οικονομική στρατηγική εξόδου από την κρίση απέτυχε παταγωδώς, αυτό οφείλεται 100% στο ΠΑΣΟΚ, στον Γιώργο Παπανδρέου και στους τριάντα οκτώ συναδέλφους σας, κύριε Υπουργέ, που ανήκουν στο ΠΑΣΟΚ σ' αυτήν την Κυβέρνηση. Αυτό δεν μπορούμε να το ξεχνούμε σε καμία περίπτωση. Άλλη ιστορία είναι, γιατί μπήκαμε σ' αυτήν την Κυβέρνηση. Μπήκαμε για να υπηρετήσουμε το στόχο στον πολύ συγκεκριμένο χρόνο, τον οποίο θα έχει.

Προσέξτε, η Κυβέρνηση αυτή δεν είναι «πλυντήριο» ευθυνών και δεν είναι και αποχρωματισμός των κομμάτων. Είστε σοσιαλιστές, είστε κομμουνιστές, είμαστε φιλελεύθεροι. Έχουμε διαφορετική αντίληψη για την οικονομία, εξαιρετικά διαφορετική ερμηνεία για την κοινωνία, εξαιρετικά διαφορετική ερμηνεία για τα κοινωνικά προβλήματα και τους προβληματισμούς, τους οποίους έχουν οι πολίτες και, ασφαλώς, εξαιρετικά διαφορετική λύση, την οποία θα την αναλύσουμε στις επόμενες εκλογές και οι επόμενες εκλογές δεν πρέπει να αργήσουν.

Ακούω κάποιους συναδέλφους να λένε ότι είναι οξύμωρο να αντιπολιτευόμαστε -λέει- την Κυβέρνηση, την οποία στηρίζουμε. Οι ίδιοι, μάλιστα, ισχυρίζονται ότι το 2012 θα έχει σοβαρές κοινωνικές αναταράξεις και θέλει πολλούς μέσα σ' αυτήν την Κυβέρνηση. Αυτά τα λένε αυτοί που θέλουν να παρατείνουν το χρόνο της Κυβέρνησης.

Οφείλω να σας πω ότι η κοινωνία θα εξεγερθεί και δεν πρόκειται να εμποδιστεί από τα κόμματα, αν η αδικία πλημμυρίσει την καρδιά των ανθρώπων. Τα κόμματα δεν είναι «αναχώματα» της κοινωνίας, τα κόμματα είναι εκφραστές της κοινωνίας και πρέπει να το διατηρήσουν αυτό με την ιδεολογική τους ταυτότητα και το δικό τους σχέδιο. Γι' αυτό απαιτείται και ο έλεγχος αυτής της Κυβέρνησης και η Αντιπολίτευση, όταν αυτή χρειάζεται να διορθώσει την πορεία της Κυβέρνησης σ' αυτό το σύντομο χρονικό διάστημα και στη συγκεκριμένη αποστολή, αποστολή εξάλλου, η οποία περιγράφεται από την επιστολή του Προέδρου της Δημοκρατίας, με την υπογραφή του, η οποία δεν μπορεί ούτε να παραχαραχθεί ούτε να αλλοιωθεί ούτε να παραταθεί.

Πρέπει, λοιπόν, να ελέγχεται η Κυβέρνηση. Πρέπει να ελέγχεται πρώτα απ' όλα, γιατί αυτή η Κυβέρνηση ουσιαστικά, είναι αποϊδεολογικοποιημένη ακριβώς, για να ικανοποιήσει μόνο τους αριθμούς. Η ελπίδα, όμως, θέλει ιδεολογία.

Δεύτερον, πρέπει να ελέγχεται, γιατί έχει αναλάβει πολύ συγκεκριμένο έργο. Πέραν του έργου αυτού που έχει αναλάβει η Κυβέρνηση και στηρίζεται από τη Νέα Δημοκρατία, σε όλα τα άλλα ελέγχεται και ελέγχεται με βάση τις αρχές και την ιδεολογία της παράταξης της Νέας Δημοκρατίας.

Τρίτον, πρέπει να ελέγχεται, γιατί αυτή η Κυβέρνηση κατά 80% -έτσι επελέγη από τις ηγεσίες των κομμάτων- αποτελείται από Υπουργούς, που μέχρι τώρα -και δεν το αλλάζουμε αυτό- τους κατηγορούσαμε -πολιτικά, βεβαίως- ως αποτυχημένους και αυτό φαίνεται από τα αποτελέσματα της οικονομικής πολιτικής, τα τραγικά αποτελέσματα που φέρνουν ανά δόση τη χώρα, στο χείλος του γκρεμού.

Τέλος, η Κυβέρνηση αυτή πρέπει να οδηγήσει σε εκλογές για δύο λόγους: Πρώτα απ' όλα, γιατί δεν έχει λαϊκή εντολή, για να κάνει αυτό που θα κάνει και, δεύτερον, γιατί κάποτε σ' αυτήν τη χώρα και σ' αυτήν την οικονομική κρίση, πρέπει οι πολίτες να εκφραστούν με βάση τους όρους της κρίσης. Στις τελευταίες εκλογές, οι πολίτες εκφράστηκαν με το «λεφτά υπάρχουν». Αυτή τη φορά, τα κόμματα θα διαγωνιστούν με το «λεφτά δεν υπάρχουν», αλλά με την ελπίδα ότι μπορούμε να φέρουμε την ανάπτυξη και να παράγουμε το νέο πλούτο.

Όπως αντιλαμβάνεστε, ο χρόνος των εκλογών είναι πολύ κοντύτερα απ' ό,τι φαντάζεται κανείς και τις εκλογές αυτές τις εξορκίζουν μόνο όσοι δεν έχουν κάτι να λάβουν από αυτές, δηλαδή το ΠΑΣΟΚ, το παλαιό ΠΑΣΟΚ, το ΠΑΣΟΚ plus, το ΠΑΣΟΚ minus. Έτσι, λοιπόν, παρατηρείται ότι η στήριξη του κ. Παπαδήμου ως τεχνολόγος, για να ικανοποιήσει τον αυτονόητο στόχο αυτής της Κυβέρνησης, είναι άνετη, είναι άπλετη, είναι ειλικρινής και είναι

ουσιαστική.

Πέραν, όμως, τούτου του χρόνου, του στόχου και του σκοπού αυτής της Κυβέρνησης, ο έλεγχος θα γίνεται κατά τη θέση των κομμάτων σε αυτήν τη Βουλή.

Σε ό,τι αφορά τη Νέα Δημοκρατία, από τη θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο έλεγχος θα γίνεται, για να ικανοποιήσουμε το λόγο που μας έστειλαν οι πολίτες, την ιδεολογία μας και τη δική μας απόχρωση της ελπίδας γιατί η απόχρωση της ελπίδας του ΠΑΣΟΚ είναι εξαιρετικά γκριζα, για να είναι ελπίδα.

Σας ευχαριστώ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Μαρκόπουλο, Βουλευτή Νομού Ευβοίας της Νέας Δημοκρατίας.

Καλούμε στο Βήμα τη Βουλευτή Νομού Φωκίδας του ΠΑΣΟΚ, την κ. Αφροδίτη Παπαθανάση.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εδώ και μήνες, Έλληνες, Πορτογάλοι, Ιρλανδοί, Ισπανοί ζούμε στην καρδιά της οικονομικής κρίσης. Οι συνέπειες είναι όντως δραματικές τόσο για τον κοινωνικό ιστό όσο και για τις αντοχές των οικογενειών που καθημερινά δοκιμάζονται.

Σε αυτό το κλίμα και με αυτήν την πίεση, με τα συνεχή μέτρα και την ανάγκη για δημοσιονομική προσαρμογή, θεωρητικά και δυνητικά, θα τεθεί το ερώτημα αν υπήρχαν και άλλα σενάρια σε σχέση με την αντιμετώπιση της κρίσης. Θα τεθεί το ερώτημα ποιο θα ήταν το καλύτερο σενάριο, αλλά και ποιο θα ήταν το πολύ χειρότερο σενάριο σε σχέση με ό,τι σήμερα ζούμε.

Το καλύτερο και το ορθότερο, λοιπόν, σενάριο θα ήταν η Ευρώπη ή καλύτερα οι ισχυροί της Ένωσης να είχαν εγκαίρως, αντιληφθεί αυτό που σήμερα, όλοι ομολογούν. Ό,τι και αν έμοιαζε με περιφερειακή κρίση έχει προ πολλού καταστεί κρίση δομική, κρίση συστημική της Ευρωζώνης, αλλά και δυστυχώς, κρίση της δημοκρατικής λειτουργίας της, καθώς η απάντηση στα οικονομικά προβλήματα δεν αφορά μόνο τον κουμπάρα τού μηχανισμού στήριξης, αλλά αφορά και τη δύναμη των γραφειοκρατών και των ισχυρών, απέναντι σε εθνικές κυβερνήσεις και λαούς.

Άρα, λοιπόν, στο πρώτο σενάριο, η ίδια Ευρώπη θα έπρεπε να είχε λειτουργήσει διαφορετικά, με αποφασιστικότητα και ορθολογισμό πολλούς μήνες πριν και έτσι να έχει σωθεί από την περιδίνηση, στο χάος της οικονομικής αβεβαιότητας.

Το χειρότερο, όμως, σενάριο, το καταστροφικό σενάριο που πολλοί ξεχνούν, θα ήταν να μην έχει υπάρξει καν από το Μάιο του 2010, ο πρώτος μηχανισμός στήριξης. Τότε, αν ο Γιώργος Παπαδρέου και η δική μας Κοινοβουλευτική Ομάδα, του ΠΑΣΟΚ, δεν σήκωναν τη μεγάλη ευθύνη, τα φώτα θα είχαν ήδη σβήσει προ πολλού για τη χώρα. Και αυτό τι σημαίνει; Ότι σήμερα το ημερολόγιο της χώρας θα είχε γυρίσει στο 1960, γιατί η χώρα αυτή εισάγει φάρμακα, εισάγει καύσιμα και τρόφιμα, γιατί η χώρα αυτή δανείζεται επί δεκαετίες, για να πληρώνει μισθούς και συντάξεις.

Και εδώ υπάρχει ένας ακόμη μύθος: το μνημόνιο και η διαπραγμάτευση της Νέας Δημοκρατίας. Η Νέα Δημοκρατία, όμως, ποτέ δεν μας είπε γιατί στο ευρωπαϊκό λαϊκό κόμμα δεν διαπραγματεύτηκε τίποτα, γιατί στο πεδίο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορεί να διαπραγματευτεί απολύτως τίποτα, γιατί ποτέ δεν πήγε στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους να δοκιμάσει τα συστήματα Ζάππειο 1 και Ζάππειο 2.

Άρα, τα ερωτήματα για τη δύναμη και τη βούληση της Ευρώπης να ξεφύγει από την κρίση χρέους και την κρίση δανεισμού της, δυστυχώς, δεν απαντώνται ακόμη, ούτε έγκαιρα ούτε αποφασιστικά, με αποτέλεσμα η κρίση συνεχώς να επεκτείνεται και τελευταία, να βλέπουμε αυτά τα φαινόμενα πάρα πολύ έντονα.

Τίθεται, λοιπόν, το ερώτημα αν μπορεί να αντέξει το υπάρχον μοντέλο των πολλαπλών ταχυτήτων, των ασφικτικών μέτρων σε βάρος των λαών και πόσο θα αντέξει το όνειρο της Ευρώπης, της δυνατής και ενωμένης Ευρώπης, απέναντι στην αντίληψη για μέτρα και τιμωρία των λαών.

Η Ευρώπη έχει μπροστά της δύο ιστορικά διλήμματα. Πρώτον, να αντιμετωπίσει άμεσα και ουσιαστικά, την κρίση χρέους και την οικονομική κρίση. Δεύτερον, μετά από δεκαετίες, να δει ξανά,

ουσιαστικά θέματα δημοκρατίας. Διαφορετικά, θα κατακερματιστεί σε πολλαπλές ταχύτητες, όπου κεκτημένα πολιτικής ενοποίησης πενήντα ετών θα χαθούν.

Για τη χώρα μας, στο ρευστό αυτό περιβάλλον, υπάρχει ένα ακόμα πιο κρίσιμο ερώτημα. Θα εφαρμοστεί η απόφαση του Οκτωβρίου ή θα τροποποιηθεί, θα ανακληθεί, θα αμφισβητηθεί ξανά, όπως έγινε με την απόφαση του Ιουλίου; Ας μην ξεχνάμε ότι από τις 26 Οκτωβρίου μέχρι σήμερα, έχουν μεσολαβήσει σημαντικές αλλαγές, κυρίως η κρίση και τα υψηλά επιτόκια δανεισμού που πλέουν μέσα στην καρδιά του συστήματος.

Ο χρόνος, η ταχύτητα και ο βαθμός επιτυχίας υλοποίησης των αποφάσεων είναι ο καμβάς πάνω στον οποίο θα γραφτούν τα βήματα που θα καθορίσουν τη μοίρα μας για δεκαετίες. Για το λόγο αυτό, αυτός ο προϋπολογισμός, αυτή η Κυβέρνηση πρέπει να μείνουν πάνω από κομματικούς, προσωπικούς και εκλογικούς τακτικισμούς.

Θα ήθελα να κάνω μια δεύτερη παρένθεση. Η απόφαση της 26ης Οκτωβρίου, που κρίνεται σημαντική και καθοριστική για την πορεία της χώρας σήμερα, απαξιώθηκε μόλις το πρωί της 27ης Οκτωβρίου.

Και από ποιους απαξιώθηκε; Απαξιώθηκε κύρια από τη Νέα Δημοκρατία και από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης συνολικά της χώρας, από τα μεγάλα ιδιωτικά κανάλια της χώρας. Γιατί έγινε αυτό; Η πολιτική και οικονομική εξήγηση είναι ότι το κούρεμα στο χρέος, αφαιρεί δεκάδες δισεκατομμυρίων ευρώ από συγκεκριμένα συμφέροντα και, δεύτερον, το μοντέλο με τις κοινές μετοχές αλλάζει δραματικά τον τραπεζικό χάρτη στη χώρα. Όλα αυτά οδήγησαν σε αδιέξοδο το πολιτικό σκηνικό της χώρας. Οδήγησαν το πολιτικό σκηνικό σε ανατροπές και ζήσαμε στιγμές που θυμίζαν παλιές δεκαετίες.

Το θέμα της αναξιοπιστίας είναι μία δεύτερη παρένθεση που πρέπει να κάνουμε στην κουβέντα μας. Τι είναι αναξιοπιστία σήμερα, σε σχέση με την Αξιωματική Αντιπολίτευση και όχι μόνο με την προηγούμενη ή τη σημερινή Κυβέρνηση; Αναξιοπιστία είναι, να μην μπορείς να πεις και να μην μπορείς να πείσεις για βασικές πολιτικές αρχές σου τους εταίρους σου στο ευρωπαϊκό λαϊκό κόμμα. Αναξιοπιστία είναι οι συνεχείς, αναγκαίες –θα το πω κομπιά– και έντιμες αλλαγές θέσης εκατόν ογδόντα μοιρών, κύρια σε σχέση με το ανάθεμα για την 26η Οκτωβρίου.

Το δεύτερο είναι ότι τελικά, ήρθε στην Κυβέρνηση, η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Το τρίτο και χειρότερο, όμως, που συνεχίζεται μέχρι τώρα, είναι η στάση του «ναι μεν, αλλά». Αυτό δημιουργεί ένα μάξιμουμ αναξιοπιστίας και δημιουργεί φόβο για την περαιτέρω συνέχεια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Σήμερα, όλα μπορούν να γίνουν και όλα μπορούν να συζητηθούν. Όλα τα σενάρια μπορούν «να τρέξουν». Όλες οι φιλοδοξίες είναι θεμιτές, εάν όμως και εφόσον αυτή η Κυβέρνηση που είναι αποτέλεσμα συνεργασίας, καταφέρει να περάσει το σκόπελο και δημιουργήσει τη βιώσιμη προοπτική για τη χώρα. Διαφορετικά, δεν θα υπάρχει αύριο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ας μη γελιόμαστε. Αν δεν τα καταφέρουμε τώρα, δεν θα υπάρξει αύριο. Διαφορετικά, όσοι συνειδητά δυναμιτίζουν αυτήν την προσπάθεια, στο όνομα της όποιας αγωνίας για εξουσία, θα περάσουν στη μνήμη μας ως μικροί και μοιραίοι και θα αντιμετωπίσουν την πραγματική οργή λαού, γιατί ανάμεσα στη νέα Κεντροαριστερά, τη νέα Κεντροδεξιά, τα νέα σχήματα, υπάρχει και ο φόβος της νέας συντήρησης. Και αυτό είναι που πρέπει να φοβόμαστε περισσότερο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Όλα πρέπει να γίνουν γρήγορα. Οι τεχνικές και πολιτικές διαδικασίες για την υλοποίηση της 26 Οκτωβρίου, πρέπει να γίνουν πολύ γρήγορα στην Ευρώπη, γιατί το περιβάλλον δεν περιμένει εμάς. Το διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα τρέχει γρήγορα και κάθε μέρα που περνά και δεν εφαρμόζουμε αυτήν την απόφαση, ο κίνδυνος για τη χώρα γίνεται μεγαλύτερος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα διλήμματα δεν είναι πλέον

θεωρητικά. Τα διλήμματα είναι υπαρκτά. Δεν υπάρχουν ούτε εύκολοι δρόμοι, αλλά δεν υπάρχουν πλέον και γνώριμοι δρόμοι. Όσοι διαλέξουν την υποκρισία ως δρόμο, θα μας βρουν σίγουρα απέναντί τους, γιατί εμείς θα τιμήσουμε την ψήφο του ελληνικού λαού που έχουμε λάβει. Επί δύο χρόνια, σηκώνουμε το σταυρό του μαρτυρίου και τον σηκώνουμε άσκηνα, γιατί ξέρουμε ότι η κατάσταση στη χώρα είναι δύσκολη. Δεν θα αφήσουμε, όμως, ανθρώπους και συνθήκες, να μη μας επιτρέψουν να τιμήσουμε το θεσμικό μας ρόλο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Παπαθανάση.

Παρακαλείται τώρα η κ. Καλαντίδου Σοφία, Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας της Α' Θεσσαλονίκης, να προσέλθει στο Βήμα.

Ορίστε, κυρία Καλαντίδου, έχετε το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο κρατικός προϋπολογισμός που κατέθεσε η συγκυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ αποτελεί, κατά την άποψή μου, τρανταχτή απόδειξη επιβεβαίωσης του χαρακτηρισμού που απέδωσε το ΚΚΕ σ' αυτήν την Κυβέρνηση, ως «μαύρο μέτωπο» ενάντια στο λαό. Και αυτό, γιατί, όπως αναλύθηκαν από τους εισηγητές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας τα στοιχεία και τα μεγέθη του προϋπολογισμού, αλλά και από την κατανομή εξόδων και εσόδων, επιβεβαιώνεται ο ταξικός χαρακτήρας του.

Οι στόχοι που με βάρβαρα μέτρα έρχεται να υπηρετήσει ο προϋπολογισμός, είναι από τη μία, να φορτωθούν τα βάρη της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης οι εργατοϋπάλληλοι και τα φτωχά λαϊκά στρώματα που καθόλου δεν φταίνε και ούτε ωφελήθηκαν απ' αυτήν την κρίση ή από το χρέος και από την άλλη, να εξασφαλιστούν οι προϋποθέσεις για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τη λεηλασία του λαϊκού εισοδήματος μέσω της ανελέητης φορολόγησης, τη βιώνουν με πιο έντονο τρόπο οι γυναίκες της εργατικής τάξης, οι φτωχές αγρότισσες, οι αυτοαπασχολούμενες, οι μικρέμποροι, οι χαμηλοσυνταξιούχες, οι μονογονεϊκές οικογένειες, τα νέα ζευγάρια.

Χωρίς να αναφερθώ σε νούμερα, σε αριθμούς και πατώντας στην τοποθέτηση που έκαναν οι εισηγητές μας, θα προσπαθήσω να δώσω αυτήν τη διάσταση, ακριβώς γιατί μιλώντας μέσα στο θέμα, δηλαδή κριτικάροντας αυτόν καθ' αυτόν τον προϋπολογισμό, μπορείτε πραγματικά, με επιχειρήματα, να καταδείξετε και να αντιπαλέψετε την αντιλαϊκή πολιτική που εφαρμόζεται χρόνια, στη χώρα μας εναλλάξ, μία από τη Νέα Δημοκρατία και μία από το ΠΑΣΟΚ.

Η φοροληστεία, λοιπόν, χτυπάει τις άνεργες που ζουν με το επίδομα ΟΑΕΔ, τις εργαζόμενες που επιβιώνουν με το μισό μεροκάματο της ημιαπασχόλησης, τις εργαζόμενες που επιβιώνουν με συμβάσεις ορισμένου χρόνου και με εκ περιτροπής εργασία μία ή και δύο μέρες τη βδομάδα. Η φοροληστεία χτυπάει τις συνταξιούχους των 300 και 500 ευρώ, αφού πλέον, το αφορολόγητο όριο έχει κατέβει στα 5.000.

Επιπλέον, σ' αυτές τις γυναίκες, σ' αυτές τις λαϊκές οικογένειες, επιβάλλεται εισφορά αλληλεγγύης, το χαράτσι σε όσες τυχαίνει με ιδρώτα, με κόπο, να έχουν ένα σπίτι, με σημαντική επιβάρυνση του ΦΠΑ. Προσθέστε το πετσόκομμα των μισθών από το ενιαίο πτωχολόγιο. Συμπληρώστε τις χιλιάδες απολύσεις. Βεβαία, για να κλείσει το πάζλ, μιλήστε για τις απεριόριστες συνθήκες εργασίας στον ιδιωτικό τομέα, με την επιβολή σήμερα, αυτήν την περίοδο ή αν θέλετε αρκετή χρονική περίοδο πριν, μειώσεων στους μισθούς μέχρι και 30%.

Παρ' όλα αυτά νομίζω ότι θα συμφωνήσετε μαζί μου ότι τη χαρακτηριστική βολή στο χτύπημα για τις γυναίκες των λαϊκών στρωμάτων, τη δίνει ο προϋπολογισμός, με τις περικοπές στις παροχές υγείας, παιδείας και πρόνοιας, διότι η θέση της γυναίκας πραγματικά, την φέρνει σ' αυτήν τη δύσκολη κατάσταση, στο να είναι ακόμα πιο ευάλωτη, με τη μείωση των παροχών υγείας, παιδείας και πρόνοιας.

Το σχολείο του «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ» με τις χιλιάδες ελλείψεις σε εκ-

παιδευτικούς, σε υποδομή, χωρίς βιβλία, οι παιδικοί σταθμοί που δεν καλύπτουν τις απαιτήσεις των χιλιάδων οικογενειών, που λειτουργούν με ελλείψεις στις υποδομές, με μειωμένο, κακοπληρωμένο προσωπικό, είναι όλα αυτά που βαραινούν τη γυναίκα και τη λαϊκή οικογένεια.

Ειδικό βάρος έχει για τις γυναίκες η μείωση από τον προϋπολογισμό, της χρηματοδότησης του ΟΑΕΔ. Αυτή η υποχρηματοδότηση του ΟΑΕΔ σημαίνει ψαλίδισμα των πιο στοιχειωδών παροχών και επιδομάτων, παροχές που σε καμμία περίπτωση, δεν αρκούσαν στο παρελθόν, δεν αρκούν σήμερα, για την κάλυψη των αναγκών τους, αλλά από και και περικοπή τους θα πολλαπλασιάσει τα προβλήματα που ήδη, αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενες γυναίκες, περικοπές όπως στο επίδομα άδειας μητρότητας που δικαιούνται οι ασφαλισμένες στο ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ ή το έκτακτο βοήθημα για μακροχρόνιες άνεργες.

Ο προϋπολογισμός της συγκυβέρνησης του μαύρου μετώπου προβλέπει μειωμένες δαπάνες σε προνοιακές παροχές, που έτσι κι αλλιώς ήταν ανεπαρκέστερες. Καταργείται στην ουσία το επίδομα τοκετού, περικόπεται το επίδομα λουτροθεραπείας, κάντε περικοπές στον αριθμό φυσιοθεραπειών.

Δραματικές είναι οι περικοπές που γίνονται στις δαπάνες για την ειδική αγωγή των παιδιών, εργοθεραπείες, λογοθεραπείες. Θα καλύπτεται μόνο ένας αριθμός με συνέπεια οι οικογένειες πραγματικά να ματώνουν για να δώσουν στα παιδιά τους αυτά που πρέπει να δώσουν.

Βεβαίως, με την πολιτική σας θα αντιμετωπίζονται οι τελείως ακραίες περιπτώσεις στα άτομα με ειδικές ανάγκες, στις ευάλωτες ομάδες, μέσα από τους δήμους, τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, τη φιλανθρωπία και τον εθελοντισμό. Η δημιουργία του ΕΟΠΥΥ αποτελεί ακριβώς ένα εργαλείο για να δίνει αυτό το βασικό πακέτο παροχών, ώστε από και και πέρα το εμπροσφυατοποιημένο δημόσιο σύστημα υγείας και πρόνοιας να συμβάλλει αποκλειστικά στην κερδοφορία των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα αυτόν.

Σήμερα που με βεβαιότητα διαγράφεται δυσοίωνα το μέλλον είναι ζήτημα επιβίωσης οι εργαζόμενοι να τοποθετηθούν πολιτικά με βάση τις ανάγκες τους, την ταξική τους θέση και με γνώμονα την πείρα τους.

Ο ελληνικός λαός γνωρίζει ότι το απόθεμα λιμάνι της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκρυβε τη Σκύλλα και τη Χάρυβδη που κατέστρεψε παραγωγικές δυνατότητες της χώρας, μοίρασε τη φτώχεια στους ανθρώπους του μόχθου, αλλά ισχυροποίησε ακόμα περισσότερο τους δυνατούς του πλούτου.

Ο ελληνικός λαός σήμερα γνωρίζει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση βαδίζει ολτοχώς προς νέα βαθύτερη κρίση με όξυνση των αντιθέσεων μεταξύ των ιμπεριαλιστικών κρατών και των επιχειρηματικών ομίλων. Οι εργαζόμενοι γνωρίζουν ότι με την επιβολή του μνημονίου από το 2010 δήθεν για τη σωτηρία της χώρας και για την υπηρετήση του χρέους, κάθε δόση συνοδευόταν από σωρεία αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων ταυτόχρονα με πακέτα στήριξης πολλών εκατομμυρίων των τραπεζών του κεφαλαίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θυσιές απαιτούνται σήμερα από το λαό. Όμως, εγώ θα θυμίσω τις θυσιές που απαιτήθηκαν και σε περιόδους ανάπτυξης με ένα μόνο νούμερο στην ομιλία μου. Από το 1990 έως το 2007, το ΑΕΠ αυξήθηκε στη χώρα μας πεντέμισι φορές. Τα κέρδη των επιχειρήσεων αυξήθηκαν είκοσι οκτώ φορές και το μεροκάματο μία φορά. Έμαθαν, λοιπόν, οι εργαζόμενοι στο πετσί τους ότι η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας ταυτίζεται μόνο με την επιδείνωση της δικής τους ζωής.

Σήμερα, λοιπόν, που το ΚΚΕ καταγγέλλει και αποκαλύπτει ακόμα και τον αντιλαϊκό αυτό χαρακτήρα, τον αντιλαϊκό συμβιβασμό της Συνόδου Κορυφής, καταγγέλλουμε ότι δεν συνιστά ούτε καν έξοδο από την κρίση ούτε μετατρέπει το χρέος σε βιώσιμο.

Λέμε ότι οι εργαζόμενοι πρέπει πραγματικά να πάρουν θέση, να συμπαραταχθούν και να ενισχύσουν το ΚΚΕ. Όμως, δεν αρκεί μόνο αυτό. Πρέπει να τιμωρήσουν τα κόμματα που υπηρετούν την καπιταλιστική ανάπτυξη, να διαμορφώσουν μια ισχυρή κοι-

ωνική λαϊκή συμμαχία ενάντια στα μονοπώλια, ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενάντια σ' αυτήν την ανάπτυξη που μέχρι τώρα υλοποιήθηκε στη χώρα μας και έφερε μόνο τη φτώχεια.

Η μόνη διέξοδος για να μη φτωχύνει άλλο ο λαός και να μη ζήσει ο λαός την εξαθλίωση είναι να φτωχύνει η πλουτοκρατία, να στερηθεί από κάθε μέσο και από κάθε δυνατότητα εκμετάλλευσης με το πέρασμα πραγματικά των βασικών και συγκεντρωμένων κλάδων κάτω από τη λαϊκή εξουσία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Καλαντίδου.

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Αχαΐας, κ. Νικόλαος Τσουκάλης

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2012 εισάγεται προς συζήτηση με δύο διαπιστευτήρια, δύο κατηγορηματικές διαβεβαιώσεις του Αντιπροέδρου και Υπουργού Οικονομικών της προηγούμενης, αλλά και της παρούσας Κυβέρνησης.

Η πρώτη διαβεβαίωση ήταν ότι τα μέτρα αυτά ειδικά για το 2012 έχουν αξιολογηθεί με πολύ αυστηρό τρόπο από την τρόικα και η εκτίμηση για τις αποδόσεις είναι πάρα πολύ ρεαλιστική.

Η δεύτερη διαβεβαίωση ήταν ότι δεν θα πάρουμε νέα μέτρα, αρκεί να εφαρμοστούν με συνέπεια αυτά που έχουμε αποφασίσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, εταίροι της Κυβέρνησης συνεργασίας, αποφάσισαν να υιοθετήσουν εξ ολοκλήρου τον προϋπολογισμό του κ. Βενιζέλου και της προηγούμενης κυβέρνησης, για να μην αναλάβουν το κόστος να τον αλλάξουν. Οι παραδοχές με βάση τις οποίες διαμορφώνονται τα μεγέθη του είναι μη ρεαλιστικές και καθιστούν τον παρόντα προϋπολογισμό δυστυχώς άνευ αντικειμένου.

Θα αναφέρω την ενδεικτική και κορυφαία παραδοχή του. Προβλέπει για το 2012 ύφεση 2,5%, ενώ είναι πλέον πανθομολογούμενο ότι θα το υπερβεί κατά πολύ ιδίως μετά τις ρυθμίσεις του ενιαίου μισθολογίου και τις εργασιακές σχέσεις. Τα στοιχεία τα οποία κατέθεσε και η κ. Κατσέλη κατά τη συζήτηση στη Βουλή αλλά και κατά τη συζήτηση στην Ολομέλεια είναι χαρακτηριστικά.

Θα ήθελα να θυμίσω ότι για το 2011 προβλεπόταν ύφεση 3% και θα κλείσει με πάνω από 5,5%, ενώ σύμφωνα με την πρόβλεψη του ΟΟΣΑ, θα κλείσει στο 6,1%.

Έτσι, λοιπόν, αφού για πέμπτη συνεχή χρονιά θα παραμείνουμε στην ύφεση, απορία προκαλεί η πρόβλεψη για εμφάνιση πρωτογενούς πλεονάσματος για το 2012. Εύλογη είναι κατόπιν αυτού η μεγάλη ανησυχία της κοινωνίας, δεδομένου ότι η νέα Κυβέρνηση συνεργασίας ΠΑΣΟΚ, Νέας Δημοκρατίας και Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού είναι αναγκασμένη, δυστυχώς να βαδίζει και πάλι στην πεπατημένη του εικονικού προϋπολογισμού αλλά και της σταθερής κατεύθυνσης περαιτέρω συμπίεσης των συνήθων υποζυγίων.

Τούτες τις δύσκολες ώρες για την κοινωνία επιβάλλεται η άμεση λήψη μέτρων για την προστασία των αδύναμων στρωμάτων για την ανάσχεση της ανεργίας και την εκκίνηση της αναπτυξιακής και παραγωγικής διαδικασίας, την ανασυγκρότηση της παραγωγικής διαδικασίας, όπως προτείνει επανειλημμένα η Δημοκρατική Αριστερά.

Στήριξη στους στόχους και τις κατευθύνσεις που απορρέουν από τον παρόντα προϋπολογισμό έρχεται να παράσχει η ενδιάμεση έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδας. Ο κ. Προβόπουλος προτρέπει για μεγαλύτερη ένταση των προσπαθειών στην ίδια κατεύθυνση με μόνη αξιοσημείωτη την προτροπή για ένα αναγκαίο αναλυτικό, δεσμευτικό σχέδιο για την ανάπτυξη. Οι προτροπές όμως αυτές είναι ατελέσφορες με τις μαύρες τρύπες των 2,1 δισεκατομμύρια στα έσοδα και τις δαπάνες από τη δεκάμηνη, μόνο, εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2011. Και προφανώς είναι πολύ κατώτερες των περιστάσεων και των αναγκών της χώρας και της κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας προσεγγίσουμε ορισμένα μεγέθη για να αναδειχθεί το ανέφικτο της προσέγγισής τους για να έχουμε την αίσθηση των επιπτώσεών τους στην ανάπτυξη, την

πραγματική οικονομία αλλά και τους Έλληνες πολίτες.

Όσον αφορά στα έσοδα και τα έξοδα, είναι δεδομένο ότι όλα όσα αναφέρονται στον προϋπολογισμό θα πείσουν έξω. Όλα, όχι λόγω μόνο της παροικιόδους ανεπάρκειας του κρατικού μηχανισμού, αλλά κυρίως γιατί οι φορολογούμενοι, πολλοί εκ των οποίων έχουν εξαντλήσει τη φοροδοτική τους ικανότητα, θα αλλάξουν με πολλαπλούς τρόπους την οικονομική τους συμπεριφορά. Παραδείγματος χάριν, θα ενταθεί η φοροδιαφυγή, η φοροαποφυγή, η αλλαγή επαγγέλματος, η μετατροπή της σχέσης από μισθωτή εργασία σε μπλοκάκι και βεβαίως η μαζική μετανάστευση κυρίως νέων. Χαρακτηριστικά προβλέπεται ότι από τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους που θα πάρουν το 2012 πολύ λιγότερο από το 2011, προβλέπεται ότι θα εισπραχθούν περισσότεροι φόροι. Αν είναι δυνατόν!

Δε θα υπάρξει καμμία σύλληψη προβλεπόμενης φορολογητέας ύλης. Έτσι προβλέπεται από τον προϋπολογισμό, ακόμα αν καταλογιστούν και πρόστιμα. Χαρακτηριστική απόδειξη για το 2010 είναι ότι ενώ βεβαιώθηκαν φορολογικά πρόστιμα 1,3 δισεκατομμυρίων ευρώ εισπράχθηκαν μόνο 29 εκατομμύρια από τις φορολογικές παραβάσεις.

Δεύτερον, το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Προβλεπόταν στα 7,5 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου για το 2011 και τώρα μέχρι το τέλος Οκτωβρίου είχαν απορροφηθεί μόλις 3,5 δισεκατομμύρια. Η πρόβλεψη μικρής αύξησης δεν έχει κανένα απολύτως νόημα, αφού όλοι γνωρίζουμε ότι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων θα είναι το πρώτο θύμα όταν τα αποτελέσματα του προϋπολογισμού του 2012 θα αρχίσουν να αποκλίνουν.

Ο δείκτης της ανεργίας υπολογιζόταν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο 15,4% για το 2011 και στο 17,1% για το 2012. Ήδη τα ποσοστά του Αυγούστου 2011 είχαν ορίσει την ανεργία στο 18,4%. Και φανταστείτε ότι αναφερόμαστε στο μήνα Αύγουστο όπου η εποχική απασχόληση είναι σε πλήρη ανάπτυξη. Φανταστείτε τι θα συμβεί τους επόμενους μήνες. Είναι βέβαιο ότι η επίσημη ανεργία για το 2012 θα ξεπεράσει το 20%. Το φάσμα του 1 εκατομμυρίου ανέργων είναι μπροστά μας δυστυχώς. Αυτήν τη στιγμή υπάρχουν πάρα πολλές οικογένειες με δύο ανέργους.

Όσον αφορά στο ΕΣΠΑ δεν έγινε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναθεώρηση που έπρεπε για να υπάρξει η δυνατότητα ένταξης παραγωγικών εξωστρεφών επενδύσεων που κινητοποιούν πόρους του ιδιωτικού τομέα.

Εμείς, ως Δημοκρατική Αριστερά έχουμε προωθήσει την ιδέα της χρήσης του ΕΣΠΑ για την εγγυοδοσία των ιδιωτικών επενδύσεων που υιοθετεί, πλέον, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η διοχέτευση ρευστότητας στην αγορά είναι φανερό ότι μπλοκάρεται από την ίδια τη στενότητα στο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Γι' αυτό είναι αναγκαία η επιδίωξη δημιουργίας ενός ευρωπαϊκού μηχανισμού παροχής εγγυήσεων προς τις επιχειρήσεις και όχι προς τις τράπεζες, έτσι ώστε οι βιώσιμες ελληνικές επιχειρήσεις και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις να μπορούν μέσω ενός ευρωπαϊκού μηχανισμού εγγυήσεων να δανειοδοτηθούν από ευρωπαϊκές τράπεζες. Η ιδέα για δημιουργία ενός σχήματος ιδιωτικού σκοπού μιας τράπεζας για βιώσιμες επιχειρήσεις που έχουν υψηλή πιστοληπτική αξιολόγηση θα μπορούσε να έχει θετικά αποτελέσματα.

Όλες αυτές οι σκέψεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και οι αιτιολογίες που σας προανέφερα μας οδηγούν στη θέση να καταψηφίσουμε τον προϋπολογισμό του 2012.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Τσουκάλη.

Παρακαλείται ο κ. Βασίλειος Κεγκερόγλου, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ από το Νομό Ηρακλείου, να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Κεγκερόγλου, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2012, αποτελεί το επιστέγασμα της δίχρονης τιτάνιας προσπάθειας που κατέβαλε η χώρα και οι πολίτες

για να αντιστρέψουμε την καταστροφική πορεία που είχε μέχρι τότε. Ταυτόχρονα, αποτελεί και τη σταθερή βάση για την επανεκκίνηση της οικονομίας και την ανακούφιση της κοινωνίας. Η προσπάθεια της χώρας γίνεται σε ένα δύσκολο συντηρητικό ευρωπαϊκό περιβάλλον που απαιτεί ενιαίο εθνικό μέτωπο.

Μίλησαν πολλοί Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας απορρίπτοντας την προσπάθεια, την οποία φρόντισαν οι ίδιοι και ο Αρχηγός τους να υπονομεύουν με κάθε τρόπο. Ακόμη και σήμερα μετέχουν στην Κυβέρνηση, αλλά αντιπολιτεύονται. Ψηφίζουν το νέο μνημόνιο, αλλά είναι αντιμνημονιακοί. Ψηφίζουν τον προϋπολογισμό, αλλά δεν τον πιστεύουν. Στην καλύτερη περίπτωση έχουμε να κάνουμε με διχασμένες προσωπικότητες. Αντί να κάνουν την αυτοκριτική τους, αντί να βάλουν πλάτη και να στηρίζουν την προσπάθεια που γίνεται αναλαμβάνοντας τις ευθύνες για την περίοδο διακυβέρνησης Καραμανλή, υπονομεύουν με κάθε τρόπο. Αντί να στηρίζουν με ειλικρίνεια την εθνική προσπάθεια θέτουν μικροκομματικούς στόχους, ζητούν εκλογές.

Γιατί; Για να ξανακυβερνήσουν. Ποιοι; Αυτοί που μας έφεραν στην καταστροφή. Μας λένε ότι το Πρόγραμμα Σταθερότητας θα αποτύχει, γιατί το 2020 προβλέπει ότι το δημόσιο χρέος θα είναι 120% του ΑΕΠ, όσο ήταν το 2009.

Κατ' αρχάς, λένε ψέματα, γιατί θα είναι 110% σύμφωνα με τους υπολογισμούς του ΑΕΠ, είκοσι ολόκληρες μονάδες κάτω από αυτό που ήταν το 2009. Δεν μας λένε, όμως και πόσο το παρέλαβαν το 2004. Το παρέλαβαν 167 δισεκατομμύρια και το 2009, σε πέντε χρόνια, το πήγαν 300 δισεκατομμύρια. Πώς; Με την ποικιλόμορφη σπατάλη, τις μαύρες τρύπες και το έλλειμμα που έφτασε τα 36 δισεκατομμύρια.

Αν συνεχίζαμε με την ίδια πολιτική τι θα γινόταν; Το 2012, το δημόσιο χρέος θα ήταν 400 δισεκατομμύρια αντί των 309 δισεκατομμυρίων που προβλέπει ο προϋπολογισμός, δηλαδή 91 δισεκατομμύρια περισσότερα. Το, δε, 2020 θα ήταν 1 τρισεκατομμύριο ευρώ, αν βέβαια είχαν την αυταπάτη ότι θα συνέχιζαν να μας δανειζούν αυτοί που μας δάνειζαν.

Μιλάτε για ανάπτυξη. Ποιους κοροϊδεύουν; Το 2004, ο ρυθμός ανάπτυξης ήταν 4% και το 2008 τον πήγαν μείον 2%, δηλαδή ύφεση. Η ανάπτυξη ήταν έξι μονάδες κάτω. Γιατί δεν τα έκαναν τότε; Υποτίθεται ότι είχαμε περίοδο ευδαιμονίας, μια εικονική, όμως, ευδαιμονία, η οποία συντηρήθηκε με συνεχή δανεισμό. Πήγαν πίσω τη χώρα στη διεθνή ανταγωνιστικότητα είκοσι και πλέον μονάδες.

Σήμερα, αντί όλων αυτών έχουμε μια μεγάλη προσπάθεια, έχουμε μια σημαντική μείωση του χρέους με το κούρεμα των 100 δισεκατομμυρίων, έχουμε την ελπίδα και την προοπτική της δημιουργίας πρωτογενούς πλεονάσματος ύστερα από δέκα χρόνια.

Επιτέλους, αυτός δεν πρέπει να είναι ένας στόχος εθνικός για να το στηρίξουν όλοι; Δεν πρέπει να ανακεφαλαιοποιήσουμε τις τράπεζες με τρόπο που να στηρίζουν τη ρευστότητα των επιχειρήσεων, την παραγωγική οικονομία; Διότι αυτά είναι προϋποθέσεις για την ανάπτυξη, για την επανεκκίνηση, για την ανακούφιση της κοινωνίας.

Πρέπει να ανασυγκροτήσουμε την παραγωγική βάση της χώρας. Πώς όμως; Με συνεχή προσπάθεια, ολοκλήρωση των αλλαγών στο κράτος, με πλήρη αξιοποίηση των μεγάλων φυσικών, πολιτιστικών, πλουτοπαραγωγικών και ανθρώπινων αποθεμάτων που έχει η χώρα. Η χώρα έχει τεράστιο απόθεμα και τεράστια δύναμη. Αυτή πρέπει να κινηθούμε.

Μέχρι τώρα προχωρήσαμε σε όλα τα μέτωπα άλλοτε με επιτυχία, άλλοτε με στέρηση και ολιγωρίες. Ύστερα από αδράνεια δεκαεπτά ετών επιτέλους δημιουργήθηκε ο Φορέας Υδρογονανθράκων και διακηρύχθηκαν διεθνείς διαγωνισμοί για την αξιοποίηση του πετρελαίου και του φυσικού πλούτου. Προωθείται το μεγάλο σχέδιο «ΗΛΙΟΣ» για την παραγωγή ενέργειας ύψος 10 GigaWatt. Άλλαξε ριζικά η νομοθεσία για την ίδρυση και αδειοδότηση των επιχειρήσεων καθώς και ο νέος τρόπος έκδοσης αδειών για τη διευκόλυνση και τη μείωση του κόστους. Το ΕΣΠΑ, όμως, προωθήθηκε δειλά και παρά το ότι το παραλάβαμε 0,3% το 2009 έχει φτάσει στο 27% και πλέον. Δεν είναι αυτοί, όμως, οι ρυθμοί που απαιτούνται σε μια περίοδο κρίσης. Μπορούμε να στηρίξουμε περισσότερες ελπίδες στην αξιοποίηση του ΕΣΠΑ.

Στον αγροτικό τομέα ψηφίσαμε νόμους για νέους συνεταιρι-

σμούς, για τις ομάδες παραγωγών, για τα μητρώα αγροτών, για το μητρώο εμπόρων αγροτικών προϊόντων. Σίγουρα διαχειριζόμαστε καλύτερα τις επιδοτήσεις. Το συγκεντρωτικό, όμως, σύστημα διαχείρισης των προγραμμάτων έχει εξαντλήσει τα όριά του. Επτά χιλιάδες σχέδια βελτίωσης, τα σχέδια ΟΠΙΑΑΧ για τους ιδιώτες δεν προχωρούν από την κεντρική υπηρεσία. Η κεντρική υπηρεσία δεν μπορεί να τα προχωρήσει. Προκηρύχθηκε το μέτρο –και είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτό 1-2-3 για τις επενδύσεις που αφορούν τα προϊόντα της περιφέρειας– το λεγόμενο «καλάθι» αλλά ακόμα δεν έχει προσδιοριστεί το περιεχόμενο του καλαθιού για κάθε περιφέρεια. Πρέπει να τα προωθήσουμε άμεσα και τα προγράμματα που αφορούν την προώθηση των εξαγωγών και τα έργα υποδομής στον πρωτογενή τομέα και βέβαια να επιστρέψουν τα 12 εκατομμύρια στην ποιοτική επιδότηση ελαιολάδου, να ανοίξει το πρόγραμμα για τη βιολογική γεωργία, να αναβαθμιστεί συνολικά η στήριξη της ποιοτικής γεωργίας. Η αγροτική ανασυγκρότηση πρέπει να πάει στις περιφέρειες, όπως επίσης και όλα τα μεγάλα έργα όλων των τομέων όλων των Υπουργείων. Η τοπική αυτοδιοίκηση και η περιφέρεια έχει αποδείξει ότι μπορεί καλύτερα. Επιτέλους, ας γίνει αυτή η τομή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η υλοποίηση των αποφάσεων του Οκτωβρίου ανοίγει ένα οδικό χάρτη για τη χώρα, αλλά στηρίζεται σε σκληρά μέτρα για τους πολίτες, που βιώνουν δραματική μείωση του εισοδήματός τους. Αν απαιτηθούν νέα μέτρα θα πρέπει να απευθυνθούμε αποκλειστικά στους έχοντες, στα μαύρα εισοδήματα και επιτέλους στους καταθέτες του εξωτερικού. Οι εργαζόμενοι, τα χαμηλά εισοδήματα και πολλά μεσαία στρώματα έχουν υπερβεί τη κόκκινη γραμμή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Οι πολίτες δεν αντέχουν τα μέτρα. Τώρα χρειάζονται κοινωνική προστασία με ένα σχέδιο άμεσης παρέμβασης για κοινωνική εξισορρόπηση, με μείωση του κόστους ζωής και σταδιακή φορολογική ελάφρυνση, με ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα που φορολογεί τον πλούτο, με ουσιαστική ελάφρυνση της πρώτης κατοικίας και ένα ξεχωριστό φορολόγημα ακινήτων άλλων τομέων όπως η βιομηχανία που εξαιρείται. Τώρα, πρέπει να στηρίξουμε τους πλέον αδύναμους και τους άνεργους, με τη στήριξη του δικτύου κοινωνικής αλληλεγγύης όχι μόνο από την πολιτεία, αλλά και από τους έχοντες και τις εταιρείες που οικονομίσαν το προηγούμενο διάστημα.

Επαινούμε τη συνέχιση του προγράμματος «Βοήθεια στο Σπίτι» του Υπουργείου σας, κύριε Υπουργέ, την έναρξη όλων των προγραμμάτων για την απασχόληση και τη θεομοθέτηση του προγράμματος αυτεπιστασίας των δήμων.

Ζητάμε, όμως, την έναρξη όλων των προγραμμάτων διαθρωτικής προσαρμογής για τους εργαζόμενους στις μικρές επιχειρήσεις που καθυστερούν, να σταθούμε στους νέους ανθρώπους που βρίσκουν κλειστές πόρτες στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα. Επεξεργαστήκαμε και ψηφίσαμε το νέο νόμο για τις συνεργατικές ομάδες στους κοινωνικούς συνεταιρισμούς. Αυτές αποτελούν ελπίδα για τους νέους και τους ανέργους. Έχουν ήδη αναληφθεί πρωτοβουλίες σε όλη τη χώρα, αλλά για συλλογική επιχειρηματική δράση όπως προβλέπεται, περιμένουν όμως τη γραφειοκρατία και τη στήριξη του ταμείου κοινωνικής οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν προωθηθούν όλα αυτά, θα αλλάξει άρδην η κατάσταση, θα ανακουφιστεί η κοινωνία και θα μας δώσει ανοχή, για να προχωρήσουμε, να δουλέψουμε προσφέροντας ό,τι καλύτερο μπορούμε για την πατρίδα και τους πολίτες μέσα στο δύσκολο ευρωπαϊκό και παγκόσμιο πεδίο που αναδιαμορφώνεται. Πρέπει να συνεννοηθούμε για την περαιτέρω πορεία της χώρας, την παραγωγική αναδιάρθρωση και μια νέα κοινωνική συμφωνία και κυρίως για τη συνταγματική Αναθεώρηση και την αλλαγή στο πολιτικό σύστημα, μια αλλαγή που θα ανοίξει νέο, βιώσιμο, ελπιδοφόρο κύκλο για τη χώρα και τους πολίτες.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κεγκέρογλου.

Παρακαλείται ο κ. Ιωάννης Κοραντής, Βουλευτής Επικρατείας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, να λάβει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΡΑΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2012 έχει διάφορες ιδιαιτερότητες. Σχεδιάστηκε από άλλη κυβέρνηση, παρουσιάζεται και θα ψηφιστεί από τη σημερινή και θα εφαρμοστεί εν μέρει τουλάχιστον από την κυβέρνηση που θα προκύψει από τις κάλπες που είναι πολύ πιθανό ότι θα στηθούν το προσεχές έτος. Παράλληλα, είναι πρόδηλο, νομίζω, ότι θα υπερψηφιστεί και μάλιστα με συντριπτική πλειοψηφία και πάντως από τους Βουλευτές των τριών κομμάτων που στηρίζουν και συμμετέχουν στην Κυβέρνηση Παπαδήμου. Τέλος, η όλη διαδικασία πραγματοποιείται δύο εβδομάδες νωρίτερα από το σύνηθες, προκειμένου ο Πρωθυπουργός να συμμετάσχει κατάλληλα εξοπλισμένος στο επικείμενο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας περιμένουν ως άμεσες προτεραιότητες η σύναψη της νέας δανειακής σύμβασης και η εκταμίευση της έβδομης δόσης. Είναι γενική εκτίμηση ότι η χώρα θα έχει να αντιμετωπίσει προσεχώς τρία σημαντικά και σοβαρά προβλήματα.

Το πρώτο θέμα είναι να επιτευχθεί πλήρως η διαδικασία ανταλλαγής ομολόγων επί εθελοντικής βάσεως. Σε διαφορετική περίπτωση όλοι συμφωνούν, νομίζω, ότι θα οδηγηθούμε στο αναγκαστικό «κούρεμα» του δημοσίου χρέους, δηλαδή στην πτώχευση.

Το δεύτερο είναι να αντιμετωπιστεί άμεσα το πρόβλημα ρευστότητας. Δεν χρειάζονται πολλά στατιστικά στοιχεία για το μέγεθος της εκροής κεφαλαίων. Μια απλή επαφή με την καθημερινότητα αρκεί για να αποδείξει με πόσους τρόπους οι τράπεζες προσπαθούν είτε να ενθαρρύνουν τις καταθέσεις προσφέροντας, υπό προϋποθέσεις βέβαια, ελκυστικά επιτόκια είτε αντίθετα να αποθαρρύνουν τους πολίτες από το να αποσύρουν τις καταθέσεις τους ή μέρος αυτών προβάλλοντας διάφορα ενίοτε εξοργιστικά προσκόμματα. Είναι προφανείς, συνεπώς, η ανασφάλεια και η έλλειψη εμπιστοσύνης πουιώθουν οι Έλληνες. Η συνεχιζόμενη, όμως, εκροή κεφαλαίων και η αδυναμία των επιχειρήσεων να αποπληρώσουν τα δάνειά τους μπορεί να οδηγήσει σε πιστωτικό κραχ.

Το τρίτο πρόβλημα είναι η ανάγκη να μειωθεί η ύφεση και να δοθεί ώθηση στην αναπτυξιακή διαδικασία. Και εδώ θέλω να υπενθυμίσω ότι η ύφεση είναι πολύ ανώτερη του 5,5%, όπως άλλωστε παραδέχεται και ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας, ενώ μάλιστα ο ΟΟΣΑ την υπολογίζει στο 6,2%. Από την άλλη πλευρά, το έλλειμμα μπορεί να υπερβεί το 9% του ΑΕΠ έναντι στόχου 7,5%.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας θα κληθεί να αντιμετωπίσει πλείστα όσα και μάλιστα εντεινόμενα προβλήματα στο άμεσο μέλλον. Θα απαιτηθεί η σύμπραξη όλων μας, προκειμένου να τα υπερκεράσουμε. Αυτή η σύμπραξη δεν μπορεί να είναι ρητορική, ούτε όμως μπορεί να φιμώσει την οποιαδήποτε κριτική.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να σας διαβάσω κάποιες φράσεις: «Ειδικά στην εξωτερική πολιτική χρειάζεται πάντα ετοιμότητα και δυναμική διεθνής παρουσία. Η διεθνής εικόνα της χώρας μας έχει τρωθεί επικίνδυνα. Αυτό επηρεάζει την ψυχολογία στο εσωτερικό και υπονομεύει την εμπιστοσύνη των εταίρων μας. Οφείλουμε να αλλάξουμε το διεθνές κλίμα για τη χώρα μας. Στην εθνική προσπάθεια που κάνει η χώρα ο ρόλος του Υπουργείου Εξωτερικών είναι καθοριστικός. Καλείται, όμως, να παίξει αυτόν το ρόλο με περιορισμένα μέσα λόγω δημοσιονομικής συγκυρίας, αλλά και της μεγαλύτερης συγκριτικά, 40% περίπου προς τα άλλα Υπουργεία, μείωσης του ποσοστού που αναλογεί στον προϋπολογισμό. Τα στελέχη του ΥΠΕΞ θα συνεχίσουν να δίνουν τον καλύτερο τους εαυτό για την αξιοπρεπή εκπροσώπηση της χώρας».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα λόγια αυτά θα μπορούσαν να είναι δικά μου. Άλλωστε, τα ίδια έχω πει και επανάληψη και σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, αλλά και στην Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας και στις κατ' ιδίαν συνομιλίες μου με κάποιους από εσάς. Ξέρετε, όμως, ποιανού είναι; Είναι το απόσπασμα της ομι-

λίας του κατ' εξοχήν αρμόδιου, του Υπουργού Εξωτερικών, του κ. Δήμα, κατά τη διαδικασία ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση Παπαδήμου.

Ποια είναι η πραγματικότητα; Όσον αφορά το Υπουργείο Εξωτερικών, η προβλεπόμενη δαπάνη ανέρχεται στα 308 εκατομμύρια ευρώ το 2012 έναντι 415 εκατομμυρίων περίπου, όπως είχε διαμορφωθεί μέχρι την 30ή Σεπτεμβρίου τρέχοντος έτους, ήτοι μείωση κατά 107 εκατομμύρια ή 35%.

Για άλλη μια χρονιά ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Εξωτερικών, ενός τόσο κρίσιμου Υπουργείου παραμένει σε απaráδεκτα χαμηλά επίπεδα, αντιπροσωπεύοντας μόλις το 0,18% των πιστώσεων για όλα τα Υπουργεία. Ούτε καν δηλαδή το 1/4 της μονάδας, 0,18%, όταν πέρυσι ήταν 0,29% και πρόπερσι 0,46%. Και αυτά την ίδια ώρα που το ενοίκιο για το κτήριο του Υπουργείου Οικονομικών στο Σύνταγμα –για να κάνουμε, αν θέλετε, και μια σύγκριση– ανέρχεται σχεδόν σε 4 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο. Αυτά σύμφωνα με επίσημα στοιχεία είναι απάντηση που δόθηκε από το Υπουργείο Οικονομικών σε ερώτηση του συναδέλφου μου κ. Αϊβαλιώτη.

Το ΥΠΕΞ έρχεται συνεχώς προτελευταίο και καταϊδρωμένο στο σχετικό πίνακα δαπανών. Αποτελεί άραγε αυτό ένα στοιχείο υπερηφάνειας για εμάς; Αντιλαμβανόμαστε όλοι οι Έλληνες και ότι είμαστε πιασμένοι μέσα στην ασφυκτική μέγγενη της οικονομικής καθημερινότητας, ότι γύρω και έξω από την Ελλάδα υπάρχει ένας κόσμος που ζει και κινείται, επιδιώκοντας τα δικά του συμφέροντα που συχνά συγκρούονται με τα δικά μας και ότι έχουμε στομώσει μόνοι μας τα όπλα που θα μας επέτρεπαν να αμυνθούμε; Λυπάμαι, αλλά δεν μπορώ να σιωπήσω. Τα κυβερνητικά μέτρα για περιορισμό των δαπανών οδήγησαν μεν σε εξοικονόμηση πόρων, πλην όμως, είχαν πολλαπλάσια αρνητικά αντίκτυπο με την εφαρμογή μιας παράλογης οριζόντιας λογικής του Προκρούστη.

Η σοβαρή περικοπή λειτουργικών δαπανών, επαναλαμβάνω δαπανών και όχι σπαταλών, επηρέασε σε βάθος την καθημερινή λειτουργία των αρχών μας στο εξωτερικό. Λένε, επίσης, συνεπώς ότι το Υπουργείο Οικονομικών ζητά περαιτέρω περικοπές και κλείσιμο ή αναστολή λειτουργίας διπλωματικών και προξενικών αρχών μας, παραβλέποντας το γεγονός ότι σε μια περίοδο που η χώρα μας υφίστανται παντοειδείς πιέσεις και εθνικές προκλήσεις και προσβολές, επιβάλλεται η ενόχληση και το άνοιγμα της διπλωματικής υπηρεσίας και όχι η συρρίκνωσή της.

Τούτων λεχθέντων οφείλω να σημειώσω ότι όπως και πέρυσι οι δαπάνες ανά Υπουργείο παρουσιάζονται με εντελώς ομογενοποιημένη μορφή που περιορίζεται σε μια καταγραφή των μειζώνων κατηγοριών. Αλήθεια, τι έλεγχος μπορεί να γίνει όσον αφορά, παραδείγματος χάριν τις απόρρητες δαπάνες; Πού είναι κρυμμένες; Να υπενθυμίσω ότι το Δεκέμβριο του 2010 ρωτούσα τον τότε Υπουργό Εξωτερικών τον κ. Δρούτσα, λέγοντας ότι ο προϋπολογισμός του έτους 2010 κατέγραφε ποσό 18 εκατομμυρίων ευρώ για απόρρητες δαπάνες του ΥΠΕΞ, ενώ ο αντίστοιχος προϋπολογισμός του 2011 ουδέν σχετικό ανέφερε. Ποιο ήταν το ποσό που είχε αναλωθεί το 2010 και τι προβλεπόταν για το 2011; Και η απάντηση ήταν ότι δεν περιλαμβάνονται οι δαπάνες ανά ΚΑΕ στον προϋπολογισμό, όπως είχε ψηφιστεί τότε, αλλά μόνο κατά μεζονα κατηγορία δαπάνης και ότι η κατανομή των πιστώσεων είχε γίνει με μια απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η ουσία είναι ότι για την ως άνω απόφαση είχε κατανεμηθεί το ποσό 34.150.000 ευρώ στον κωδικό για τις απόρρητες δαπάνες του ΥΠΕΞ, δηλαδή σχεδόν το διπλάσιο απ' ότι το 2010. Γνωστοποιήθηκε δηλαδή ότι εν κρυπτώ και παραβύστω είχαν ουσιαστικά διπλασιαστεί εν μια νυχτί οι απόρρητες δαπάνες του ΥΠΕΞ. Είναι γνωστό ότι στη συνέχεια υποβλήθηκαν και άλλες κοινοβουλευτικές ερωτήσεις από άλλους συναδέλφους και αποκαλύφθηκε έτσι στη συνέχεια ότι είχαν διατεθεί και άλλα σημαντικά ποσά για απόρρητες δαπάνες του ΥΠΕΞ.

Οι απαντήσεις από κυβερνητικής πλευράς νομίζω ότι όλοι θα συμφωνήσουμε, δεν ήταν ικανοποιητικές. Είμαι ασφαλώς ο τελευταίος που θα αμφισβητήσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ανάγκη διάθεσης απορρήτων κονδυλίων σε συγκεκριμένα

Υπουργεία και υπηρεσίες για εξυπηρέτηση εθνικών στόχων και αναγκών. Είναι, όμως, σαφές ότι δεν μπορεί να συνεχίζεται η πρακτική που ακολουθήθηκε μέχρι σήμερα και ότι θα πρέπει να ξαναδούμε την όλη φιλοσοφία και μέθοδο των απορρήτων δαπανών, προβλέποντας ελέγχους που δεν υφίστανται σήμερα και βεβαίως παράλληλα τις απαραίτητες δικλίδες ασφαλείας.

Η κριτική που άσκησα πάντως ουδόλως αναιρεί την αρχική και βασική τοποθέτησή μου. Υπερψηφίζω τον προϋπολογισμό και καλώ όλους τους συναδέλφους μου να πράξουν το ίδιο για το καλό της πατρίδος.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Κοραντή.

Παρακαλείται ο κ. Αθανάσιος Λεβέντης, Ανεξάρτητος Βουλευτής Αττικής να λάβει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός είναι ο καλύτερος καθρέφτης της σκοπούμενης να ακολουθηθεί οικονομικής πολιτικής για το επόμενο έτος και της κοινωνικής πολιτικής κατ'επέκταση.

Αυτός ο προϋπολογισμός έτσι όπως εμφανίζεται, εμφανίζεται σαν ένας προϋπολογισμός που θα συνεχίσει την πολιτική που ακολουθήθηκε τα προηγούμενα χρόνια και που μας οδήγησε εδώ που μας οδήγησε και που δυστυχώς αίμα και δάκρυα προοιωνίζεται για τον ελληνικό λαό.

Η οικονομική κρίση είναι δεινή, είναι παγκόσμια, είναι πανευρωπαϊκή και έχει πλήξει κατ'εξοχήν τη χώρα μας, όπως πλήττει και τα πιο αδύναμα στρώματα του πληθυσμού στη χώρα μας και στις άλλες χώρες. Δεν είναι μόνο η χώρα μας, είναι όλη η Ευρώπη. Και δεν είναι μόνο οι τεμπέληδες οι Έλληνες, αλλά είναι και οι άλλοι προκομμένοι Ευρωπαίοι, που δυστυχώς δεν μπορούν να γλιτώσουν από αυτήν την κατάρα του καπιταλιστικού συστήματος, δηλαδή τις οικονομικές κρίσεις, από τις οποίες βέβαια επωφελούνται οι οικονομικά ισχυροί ακόμα περισσότερο.

Στη χώρα μας η ανεργία καλπάζει. Κύριε Υπουργέ, είστε και παλιός συνδικαλιστής, στην Ελληνική Χαλυβουργία στην Ελευσίνα τριάντα πέντε ημέρες κάνουν απεργία οι εργαζόμενοι, γιατί τους μπαίνει το μαχαίρι στο λαιμό και τους λένε ή θα παίρνετε 600 ευρώ το μήνα μεροκάματο -χαλυβουργοί που δουλεύουν μέσα στα λιωμένα σίδερα- ή αλλιώς απολύεστε. Αυτούς τους εκβιασμούς εφαρμόζουν για να μπορέσουν να πειθαναγκάσουν τους εργαζόμενους να υποκύψουν.

Βάλεται κατ'εξοχήν το κράτος πρόνοιας, το οποίο είναι, αν θέλετε, ο μόνιμος στόχος της οικονομίας της αγοράς και του κέρδους. Να περιορίσουν αυτό το κράτος για να μπορέσουν έτσι να κερδίσουν περισσότερα. Και βέβαια τα εργασιακά δικαιώματα που αποκτήθηκαν με ιδρώτες, με αίμα, με θυσίες, επί εκατονταετίες, αυτά καταπατούνται βίανυσα.

Η κατάσταση βαδίζει συνεχώς από το κακό στο χειρότερο και ασφαλώς αυτό δεν είναι μία κίνηση, αλλά είναι η σκληρή πραγματικότητα και βγαίνει από όλες τις ομιλίες όλων των συναδέλφων, όλων των κομμάτων και αυτών που στηρίζουν την τρικομματική κυβέρνηση, από όσα είπαν σήμερα εδώ.

Οι προσπάθειες που έγιναν και διατυμπανίστηκαν ότι θα ήταν σωτήριες για την χώρα οδήγησαν από το κακό στο χειρότερο. Το μνημόνιο, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η τρόικα, το μεσοπρόθεσμο, τα πολυνομοσχέδια, όλα αυτά έχουν οδηγήσει τη χώρα σε μία ιδιότητα ομηρία, σε μία ιδιότυπη οικονομική κατοχή, με επιτηρητές, τοποτηρητές, ελεγκτές, κηδεμόνες και το τελευταίο έχουμε και Υφυπουργό Γερμανίας για τις ελληνικές υποθέσεις, δηλαδή έναν επιπλέον γκαουλάιτερ. Τώρα μόνο ο αντιβασίλειας μάς λείπει από αυτούς που είχαν οι αποικίες της γηραιάς Αλβιώνος στο παρελθόν. Για να αντιμετωπισθεί η κατάσταση έχουμε καταφύγει σε αυτές τις απανωτές ασήκωτες φορολογίες και εκτός από όλα τα άλλα φθάσαμε και στο φόρο της ακίνητης περιουσίας, ένας φόρος ο οποίος θα είχε μία λογική να φορολογηθεί η μεγάλη περιουσία, τα μεγάλα ακίνητα, αλλά όχι να φορολογούνται τώρα τα είκοσι, τα τριάντα τετραγωνικά του υπογείου που έχει εξασφαλίσει με χίλιες δύο θυσίες ο εργαζόμενος για να μπορέσει να επιβιώσει.

Εμείς, δεν θα ήμασταν αντίθετοι στη φορολογία της μεγάλης

περιουσίας. Αυτό, αν θέλετε, είχε ξεκινήσει από την εποχή Δρεττάκη, ο οποίος απεπέμφθη τότε πανηγυρικά το 1982, αλλά όχι αυτού του είδους τη φορολογία. Και προπαντός, κύριε Υπουργέ, είναι αδιανόητο να λέμε ότι θα κόψουμε το ρεύμα της ΔΕΗ σε αυτόν που δεν θα πληρώσει το φόρο αυτό. Είναι απαράδεκτο πέρα για πέρα και είναι εγκληματικό, επικίνδυνο για οποιονδήποτε, να κόψετε το ρεύμα και να μην έχει φως στο σπίτι του, να μην έχει να μαγειρέψει το φαγητό του. Τι θα βάλει; Τι φουφού θα βάλει στην πολυκατοικία; Πώς θα ανέβουν με το ασανσέρ στον έβδομο όροφο, που δεν θα λειτουργούν εξαιτίας της ΔΕΗ; Αυτά είναι πράγματα απαράδεκτα.

Όσον αφορά τώρα το κράτος πρόνοιας, παιδεία, υγεία, πρόνοια, ασφάλιση. Κύριε Υπουργέ, για την παιδεία το ξέρουμε όλοι πολύ καλά πως είναι τα πράγματα. Περιορίζονται τα σχολεία, οι σχολικές αίθουσες, καταργούνται χιλιάδες σχολεία και σχολικές αίθουσες και φθάσαμε και στο απαράδεκτο πάλι να μαθαίνουν τώρα τα παιδιά γράμματα από φωτοτυπίες ή μέσα από υπολογιστές.

Κανένας δεν λέει ότι δεν χρειάζονται υπολογιστές. Ασφαλώς και χρειάζονται, αλλά είναι άλλος ο ρόλος του βιβλίου. Δεν μπορεί να το αντικαταστήσει τίποτα τουλάχιστον από τότε που υπάρχει γραφή και ανάγνωση. Τώρα, εμείς σκαρφιστήκαμε αυτές τις λύσεις. Αυτά είναι πράγματα απαράδεκτα.

Όσον αφορά την υγεία, εδώ περιορίζονται κατ'αρχάς επισημώς κατά 6,5% -δεν ξέρω εάν θα περιοριστούν και περισσότερο- οι πολύ χαμηλές δαπάνες για την υγεία και αυτό έχει ολέθριες συνέπειες. Λέει, παραδείγματος χάριν ότι θα περιοριστούν κατά 25% τα έξοδα όσον αφορά τα υλικά των νοσοκομείων. Ξέρετε αυτό τι σημαίνει, κύριε Υπουργέ; Αυτή τη στιγμή δεν υπάρχουν γάζες, δεν υπάρχουν σύριγγες στα νοσοκομεία. Αυτή τη στιγμή δεν υπάρχουν χαρτιά τουαλέτας σε πολλά νοσοκομεία. Δεν μπορείτε να τα περιορίσετε και άλλο αυτά τα υλικά. Εγώ δεν λέω ότι δεν γίνονται και σπατάλες και αυτές πρέπει, βεβαίως, να περιοριστούν. Επίσης, γίνεται και κατάχρηση όσον αφορά τα φάρμακα. Ξοδεύουμε πολλά περισσότερα φάρμακα απ'όσα ξοδεύουν οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι. Γίνεται κατάχρηση για πολλούς λόγους. Να περιοριστούν. Άλλο, όμως, αυτό και άλλο εκεί που έχουμε ανάγκη να τα στερούμε στους νοσηλευόμενους, σε αυτούς που είναι κατάκοιτοι.

Επίσης, εδώ δεν έχει γίνει τίποτα όσον αφορά την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας. Γίνονται απανωτές διακρούσεις. Έχουν πει τόσες και τόσες φορές «η πρωτοβάθμια φροντίδα και η πρωτοβάθμια φροντίδα». Έχουμε παρακολουθήσει εκατοντάδες συνεδριάσεις και σε αυτήν τη Βουλή. Όλοι οι Υπουργοί το έχουν ψωμοτύρι και δεν κάνουν τίποτα απολύτως. Δεν μπορεί να συνεχίσουμε έτσι με αυτόν τον τρόπο.

Ύστερα, είναι τα άτομα με αναπηρίες, τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Τι θα γίνει; Έχω ένα χθεσινό δημοσίευμα της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ», που λέει ότι υπάρχει κίνδυνος ακόμα και με αποκλεισμό από τη δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για μια σειρά κατηγορίες, όπως είναι άτομα που πάσχουν από AIDS, με άλλες αναπηρίες, μεταμοσχευθέντες ήπατος, νεφρού κ.λπ. Αυτοί υπάρχει κίνδυνος από ανάπηροι 80% που ήταν, να χαρακτηρίζονται τώρα ανάπηροι μόνο 10% και έτσι, να στερούνται όλα αυτά. Υπάρχουν παιδιά με σύνδρομο Down και ξέρετε ότι είναι από τις βαρύτερες περιπτώσεις. Και αυτά στερούνται αυτά τα στοιχειώδη. Επίσης, είναι αυτοί που πάσχουν από μεσογειακή αναιμία και πάει λέγοντας. Ασφαλώς, υπάρχουν και εδώ υπερβολές με τις συντάξεις-μαϊμού και τόσα άλλα. Αλλά δεν θα πάμε στην άλλη άκρη για να τα καταργήσουμε όλα.

Όσον αφορά την ασφάλιση και τα ασφαλιστικά ταμεία, εσείς τα ξέρετε πολύ καλύτερα. Τα ασφαλιστικά ταμεία έχουν γονατίσει, γιατί έχει γίνει ένα όργιο χρόνια και χρόνια, από το 1950 κ.λπ. με τις άτοκες καταθέσεις επί δεκαετίες των ασφαλιστικών ταμείων, με την υποχρέωση ουσιαστικά των ασφαλιστικών ταμείων να καταθέσουν όσα είχαν και δεν είχαν στο Χρηματιστήριο τότε, με το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου, με τα τοξικά ομόλογα, με τις υποχρεωτικές, τις εθελούσιες εξόδους του ΟΤΕ, της Ολυμπιακής που μεταφέρθηκαν υποχρεωτικές στα ασφαλιστικά ταμεία, ιδιαίτερα στο ΙΚΑ και τα έχουν γονατίσει κυριολεκτικά. Όλα αυτά, όπως καταλαβαίνετε, δεν πρόκειται να οδηγήσουν σε καλό.

Ένα τελευταίο θα ήθελα να πω, κύριε Υπουργέ και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτή τη στιγμή εισάγουμε σιτάρι, ρύζι, ζάχαρη, ακόμη και λάδι, που είχαμε πλεονάσματα. Φθάσαμε σ' αυτό το τραγικό σημείο. Δεν λέω για τα άλλα τα κρέατα, τα τυριά και τα γάλατα που τα εισάγουμε σωρηδόν από το εξωτερικό και ξοδεύουμε τεράστια ποσά.

Αυτά δεν μπορούν να οδηγήσουν σε ανάπτυξη. Το πρώτο που πρέπει να κάνουμε είναι να φροντίσουμε για την ανάπτυξη και να ενισχύσουμε όλους αυτούς τους τομείς της οικονομίας, τη γεωργία, τον τουρισμό, τη βιομηχανία. Έχουμε τρία ναυπηγία, στην Ελευσίνα, στο Σκαραμαγκά και στη Σύρο και δεν ναυπηγείται κανένα ελληνικό πλοίο, τη στιγμή που ναυπηγούνται τριακόσια πενήντα μέσα στο χρόνο στα άλλα ναυπηγία του εξωτερικού.

Κάτι στραβό πηγαίνει στο Βασίλειο της Δανίας και ασφαλώς ο προϋπολογισμός με τα μέτρα που παίρνει, δεν πρόκειται να βελτιώσει την κατάσταση και γι' αυτό εμείς τον καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Λεβέντη.

Θα κλείσουμε τη συνεδρίαση, δίνοντας το λόγο στον Αντιπρόεδρο της Βουλής και Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ στη Β' Πειραιώς, κ. Γρηγόρη Νιώτη.

Ορίστε, κύριε Αντιπρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, έχουμε ενώπιόν μας προς ψήφιση τον προϋπολογισμό του 2012. Είναι ένας κρίσιμος προϋπολογισμός για την πορεία σωτηρίας της χώρας από τον κίνδυνο της χρεοκοπίας, ένας προϋπολογισμός που κατά τη γνώμη μου δημιουργεί βάσιμες ελπίδες και προσδοκίες ότι σύντομα, μέσα στην επόμενη τριετία, μπορεί πράγματι η χώρα μας με σοβαρότητα, με υπευθυνότητα, με συνέχιση μιας σχεδιασμένης οικονομικής πολιτικής δημοσιονομικής προσαρμογής να επιτύχει την έξοδό της στις αγορές, να σπάσει τον αποκλεισμό της από τον διεθνή οικονομικό χώρο και να επανέλθει σε βιώσιμους ρυθμούς σε όφελος του λαού μας, ο οποίος πλήττεται. Ιδιαίτερα τα μεσαία και τα χαμηλόμισθα εισοδηματικά στρώματα έχουν φορτωθεί τις πιο βαριές θυσίες για να οδηγηθούμε σε αυτό το στάδιο της προσδοκίας και της ελπίδας.

Είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο πρώτος προϋπολογισμός μετά από μία δεκαετία που αναμένεται να μας δώσει πλεονάσματα και όχι ελλείμματα, να μας δώσει πλεονάσμα δημοσιονομικό και όχι έλλειμμα, όπως κατεγράφετο την τελευταία δεκαετία. Το πρωτογενές έλλειμμα ξέρουμε όλοι ότι το 2009 έδωσε τον αριθμό της μεγάλης κρίσης και της χρεοκοπίας. Μείον 24 δισεκατομμύρια ήταν το πρωτογενές έλλειμμα το 2009 και μαζί με το υψηλό χρέος των 320 δισεκατομμυρίων έγραψε τον αποκλεισμό της χώρας από τις διεθνείς αγορές και την είσοδό της στα όρια της χρεοκοπίας.

Σήμερα, με τις θυσίες του ελληνικού λαού, για τις οποίες δεν είμεθα υπερήφανοι, δεν θέλαμε να είχαν συμβεί αυτές, δεν έπρεπε να είχαν συμβεί, αλλά μέσα από αυτόν τον αναγκαστικό δρόμο έχουμε τη δυνατότητα να κοιτάξουμε προς τον ελληνικό λαό ζητώντας του συγγνώμη, όχι όλον τον ελληνικό λαό, τους μικρούς, τους μεσαίους, αυτούς που υπέστησαν τις βαριές θυσίες, όχι εκείνους που δεκαετίες παραοικονομούν και φοροδιαφεύγουν, αυτούς τους έχουμε αντιπάλους. Το μεγάλο κομμάτι του ελληνικού λαού το κοιτάζουμε στα μάτια και του ζητάμε συγγνώμη. Λέμε όμως ότι αυτές οι θυσίες έδωσαν ένα συνταρακτικό και για την Ευρώπη πρωτογενές αποτέλεσμα 20 δισεκατομμύρια ευρώ λιγότερο πρωτογενές έλλειμμα μέσα σε δύο χρόνια.

Και να: Το παράθυρο της ελπίδας και της προσδοκίας είναι μπροστά μας για να έχουμε στο τέλος του 2012 πρωτογενές πλεονάσμα, κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, δύομισι δισεκατομμυρίων ευρώ να δουλέψουμε και το 2013, μεταφέροντας, όμως, βάρη από τις πλάτες του λαού και αντλώντας πόρους από την παραοικονομία, τη φοροδιαφυγή και τη φοροκλοπή, αντλώντας πόρους από την προσδοκία μειώσεως της υφέσεως, ώστε να παράξουμε προοπτική ανάπτυξης, επιταχύνοντας αναπτυξιακά προγράμματα, όπως το ΕΣΠΑ ή τον επεν-

δυτικό νόμο, αναπτύσσοντας και αναβαθμίζοντας τις δημόσιες επενδύσεις, ώστε να έχουμε περισσότερη δυνατότητα να εισπραχθούν έσοδα όχι από τις πλάτες του λαού, όχι από αιφνίδιες και -αν θέλετε- απρόσμενες βεβαίως και σπασμωδικές κινήσεις του επιτελείου του Υπουργείου Οικονομικών, όχι πάντως γιατί είχαν κάποια άλλη δυνατότητα να πράξουν.

Αν σχεδιάσουμε, όμως, σωστά τώρα με την παρουσία της Κυβερνήσεως εθνικής σωτηρίας και συνεργασίας των δύο μεγάλων κομμάτων και του κόμματος του κ. Καρατζαφέρη, τώρα που έχουμε αυτήν την εξαιρετικά σημαντική σύμπραξη έστω και για λίγους μήνες, μπορούμε να φέρουμε, κύριε Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ, το νέο φορολογικό νομοσχέδιο, το οποίο να κάνει τις τομές αυτές που είναι απαραίτητες, ώστε να αντλήσουμε πόρους από την παραοικονομία και τη φοροδιαφυγή, που είμεθα πρωταθλητές στον ευρωπαϊκό χώρο και από τους πρωταθλητές στον παγκόσμιο χώρο. Περίπου 40%, όπως ξέρουμε, είναι η παραοικονομία στην Ελλάδα.

Έχω καταθέσει μια πρόταση νόμου σε συνεργασία με το ΚΕΠΕ. Ευχαριστώ τον κ. Κορμηήρα και τον κ. Γεωργικόπουλο, όπως και το Ινστιτούτο Οικονομικών και Φορολογικών Μελετών, τον κ. Κορομηλά και τον κ. Αλωνιάτη με τους οποίους συνεργαστήκαμε έξι μήνες.

Επίσης, να ευχαριστήσω και το δίκτυο των ομογενών Βουλευτών και ειδικότερα τον κ. Δημήτρη Γιάνναρο, Βουλευτή και οικονομολόγο του εκεί πανεπιστημίου του Κονέκτικατ των ΗΠΑ, που μας άνοιξαν τα μάτια και μας έδειξαν πώς μπορούμε να πάρουμε πίσω χρήματα από τα 22 δισεκατομμύρια ετησίως, που μας κλέβουν από το ΦΠΑ οι πονηροί και οι διεφθαρμένοι, κάτω από τα μάτια του ανίκανου και ανήμπορου κράτους, του ανίκανου και ανήμπορου και μερικές φορές ακόμα και διεφθαρμένου μηχανισμού των φορολογικών μας υπηρεσιών. Κλέβουν λεφτά που δεν είναι φόροι τρίτων, αλλά χρήματα του ελληνικού δημοσίου στα οποία γίνεται υπεξαίρεση.

Όπως είπε το ΚΕΠΕ, αυτά φτάνουν στα 22 δισεκατομμύρια ετησίως και εμείς βάζουμε αμειλίκτους, αδυσώπητους, δυσβάσταχτους φόρους στον ελληνικό λαό, που πλέον αδυνατεί να ανταποκριθεί, όπως και να διατηρήσει τα στοιχειώδη.

Είναι ανάγκη τα τρία κόμματα να συμφωνήσουμε και να επιβάλουμε την άμεση έναρξη αυτών των ενεργειών που προτείνουν το ΚΕΠΕ και το Ινστιτούτο Φορολογικών Μελετών, όπως και η πρόταση νόμου που καταθέτω.

Από αυτήν τη διαδικασία μπορούμε να αντλήσουμε τουλάχιστον στο 50% των 22 δισεκατομμυρίων που κλέβονται κάθε χρόνο μέσω του ΦΠΑ. Προτείνω ανά 5 δισεκατομμύρια που θα αντλώσουμε από αυτά τα χρήματα, το 1 δισεκατομμύριο να πηγαίνει κατευθείαν για την επιστροφή των χρημάτων που εκόπησαν στους μισθούς και στις συντάξεις, ώστε να αισθανθεί ο ελληνικός λαός ότι έχει λόγους να συμπράξει στην πάταξη της φοροδιαφυγής και της απάτης, γιατί κανείς σήμερα δεν συνεργάζεται για τις αποδείξεις, ώστε να ξέρουμε το ΦΠΑ που εισπράττεται από τον έμπορο, αφού η πλειοψηφία των εμπορών που εισπράττει το ΦΠΑ από το λαό, δεν τον αποδίδει στο κράτος.

Μέσω, λοιπόν, της υποχρεωτικής μείωσης ρευστότητας των συναλλαγών -πράγμα που έκανε η Νότια Κορέα, η Αργεντινή, ακόμα και η γειτονική Βουλγαρία- από 3.000 ευρώ, που είναι σήμερα, να πάμε στα 300 ευρώ. Να απαγορεύεται άνω των 300 ευρώ η συναλλαγή σε ρευστό, ώστε με ηλεκτρονικές συναλλαγές να κερδίσουμε το 50% της απάτης από το ΦΠΑ.

Επίσης, να δώσουμε μπόνους, πριν 5% απαλλαγή φόρου σε όποιον Έλληνα πολίτη συναλλάσσει όχι σε ρευστό, αλλά με πιστωτική κάρτα ή με κάρτα αναλήψεων, τη γνωστή cash card, με την οποία αρκετός κόσμος αντλεί από τα μηχανήματα των τραπεζών τα χρήματα που έχει αποταμιεύσει για τις καθημερινές του δουλειές.

Με αυτόν τον τρόπο, επαναλαμβάνω, χώρες όπως η Κορέα, η Ολλανδία, οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Αργεντινή -μετά την πρόσφατη κρίση- έχουν αντλήσει τεράστιους πόρους. Ναι, αν τολμούσαμε, θα έπρεπε για ένα διάστημα να απαγορεύσουμε πλήρως τις συναλλαγές σε ρευστό.

Κανείς δημόσιος ή ιδιωτικός υπάλληλος δεν πρέπει να πληρώνεται και να συναλλάσσεται σε ρευστό. Πρέπει να συναλλάσσει-

ται ηλεκτρονικά για να μπορέσουμε επιτέλους να βρούμε διέξοδο σ' αυτήν την απίθανη φοροκλοπή.

Πρέπει να επιτεθούμε, κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανελέητα εναντίον των φοροαπατεώνων και των φοροφυγάδων, όχι με λόγια, αλλά με έργα, αντλώντας την εμπειρία από τη διεθνή πραγματικότητα και μεταφράζοντας αυτά που κατάφεραν άλλοι λαοί στη δική μας καθημερινή πράξη, για να δώσουμε επιτέλους εξετάσεις ενώπιον του ελληνικού λαού.

Και ο ελληνικός λαός, όμως, πρέπει να διδαχθεί από το πάθημα αυτό και να γνωρίζει ότι δεν μπορεί να συναλλάσσεται με όποιον ελεύθερο επαγγελματία του προτείνει να μην εκδοθεί απόδειξη για να γλιτώσει 30 ή 40 ευρώ.

Αυτά τα 30 ή 40 ευρώ εφάπαξ είναι η μείωση για μια ζωή της συντάξεως ή του μισθού, όταν το κράτος αποτυγχάνει να έχει έσοδα.

Έχουμε, λοιπόν, ενώπιόν μας ένα πακέτο σωτηρίας 240 δισεκατομμυρίων που εξασφαλίζει τη χώρα μας για μια τριετία. Να εργαστεί σοβαρά, υπεύθυνα και δεν θα έχει πρόβλημα. Η Ελλάδα έχει έτσι λυμένο το πρόβλημα των δαπανών της για τοκοχρεολύσια. Όμως, αυτό το πακέτο σωτηρίας πρέπει να το ολοκληρώσουμε με την Κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας του κ. Παπαδήμου, που δεν μπορεί να έχει το βραχνά του κ. Σαμαρά ότι πρέπει να τελειώσουμε στις 19 Φεβρουαρίου.

Κανείς δεν φοβάται τις εκλογές. Μόνον ο ελληνικός λαός φοβάται εάν με τις εκλογές χάσουμε και την τελευταία αυτή ευκαιρία.

Πρόκειται για ένα πακέτο σωτηρίας που τώρα το αποδέχονται η Νέα Δημοκρατία και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, αλλά μέχρι χθες μας έλεγαν ότι είναι «μαύρο πακέτο». Και τώρα μπήκαν στην Κυβέρνηση για να το σώσουν. Ε, λοιπόν, να το πούμε με θάρρος, ότι αυτό το πακέτο σωτηρίας έχει ονοματεπώνυμο. Έχει το ονοματεπώνυμο του Γιώργου Παπανδρέου και της κυ-

βέρνησής του. Δεν μπορούμε να αξιοποιούμε στρεβλά τον πόνο, τη δυσπραγία και τη δυστυχία του ελληνικού λαού για να διαστρεβλώνουμε τα πράγματα για κομματικό όφελος.

Έχουμε μία Κυβέρνηση συνεργασίας που ήρθε μέσα από την πρωτοβουλία για το δημοψήφισμα. Ας το αναλύσουν αυτό και οι Έλληνες πολίτες που μας ακούν και οι συνάδελφοι. Ναι, με την πρωτοβουλία περί δημοψηφίσματος και την όποια διαδικασία ακολούθησε είχαμε ως επακόλουθο τη συνεργασία μας, η οποία όμως δεν κρατάει, δυστυχώς, όσο φαίνεται ότι έχει ανάγκη ο τόπος. Ο λαός θα κρίνει πόσο καιρό χρειάζεται αυτή η συνεργασία και ίσως ο λαός με τη σοφία του θα της δώσει μια συνέχεια τεσσάρων ετών, για να μπορέσει πραγματικά αυτός ο τόπος να ορθοποδήσει, ώστε πραγματικά οι νόμοι που ψηφίζουμε εδώ να γίνουν πράξη από τις κυβερνήσεις να μπορέσουμε να δούμε προκοπή και σωτηρία σ' αυτόν τον τόπο.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Α' Αντιπρόεδρο της Βουλής και Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ στη Β' Πειραιώς, κ. Νιώτη, για την εμπειριστατωμένη εισήγησή του και μάλιστα εις το κεφαλαίωδες ζήτημα της φοροδιαφυγής και του πώς θα οργανώσουμε την άμυνά μας. Τον ευχαριστούμε ειλικρινώς γι' αυτήν την εμπειριστατωμένη εισήγηση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.00' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Κυριακή 4 Δεκεμβρίου 2011 και ώρα 15.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2012».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

